

Acc. No: 25812

మయవాస్తు

053/1.2000

సంపాదకుడు

గోరస వీరబ్రహ్మచార్యులు

రచయిత

“జ్యోతిష మహర్షవ” “వాస్తు సత్రాట్” “దైవజ్ఞ”

గోరస వీరభద్రాచార్యులు. ఎం.ఎ

ప్రచురణ

శ్రీగాయత్రీ జ్యోతిష విజ్ఞాన సంస్థ

ఇం. నం : 8 - 26, మైత్రీపురము, కర్నూలు, కర్నూలు, కర్నూలు,

హైదరాబాద్ - 500 074, ఫోన్ - 4067254

సర్వహక్కులు

ప్రకాశకులవి

ప్రథమ ముద్రణము : రుధిరోద్గారి - శ్రావణం
ద్వితీయ ముద్రణము : బహుధాన్య - భాద్రపదం

ప్రతులు - 2000

690

VEE

విడిప్రతి వెల - రూ 80/-

ప్రకాశకులు

శ్రీ గాయత్రీ జ్యోతిష విజ్ఞాన సంస్థ

ఇ.నం : 8 - 26, మైత్రీపురము, కర్నూలు, కర్నూలు, కర్నూలు, కర్నూలు,

హైదరాబాద్ - 500 074. ఫోన్ - 4067254.

ప్రతులకు

మేనేజర్

శ్రీమతి జి.జె.లక్ష్మి

శ్రీ గాయత్రీ జ్యోతిష విజ్ఞాన సంస్థ

ఇ.నం : 8 - 26, మైత్రీపురము, కర్నూలు, కర్నూలు, కర్నూలు, కర్నూలు,

హైదరాబాద్ - 500 074, ఫోన్ - 4067254.

విషయసూచిక

1. మంగళాచరణమ్	1
2. మయుడు	4
3. మయవాస్తు	8
4. వాస్తుశాస్త్ర నిర్వచనము	11
5. గృహనిర్మాణ ప్రయోజనము	13
6. వాస్తుశాస్త్రము నందు నామనక్షత్ర ప్రాధాన్యత	15
7. స్థలపరీక్ష	19
8. ఉచ్చనీచలు	23
9. దిక్పాదన	31
10. ఈశప్రాచీ	35
11. దిక్షమూర్తము అనగావేమి?	38
12. దిక్కులు - నర్కులు	43
13. ఆయ విచారణ	46
14. వాస్తుపురుష నిర్ణయము	50
15. సింహద్వార నిర్ణయవిధి	57
16. సింహద్వార స్థల నిర్ణయము	65
17. గృహనిర్వచనము	74

18. శాలాస్వరూపము	78
19. శాలా నిర్మాణ పద్ధతి	85
20. అళింద నిర్మాణ విశేషవిధులు	93
21. గృహభాగత్రయ విధి	97
22. హస్తాది మాననిర్ణయము	99
23. క్షేత్రీకృత సాధన విధి	104
24. సూత్ర లక్షణము	109
25. శంకుస్థాపన అనగానేమి?	113
26. వేదికా నిర్మాణము	117
27. గృహగర్భము యొక్క యెత్తు యెంత?	120
28. ఛాయా నిర్మాణవిధులు	123
29. ఉపగృహములు, నీటి పారుదలలు	130
30. గృహనరణ వృక్ష విజ్ఞానము	139
31. గృహరంభ యోగ్యకాలము	144
32. గృహప్రవేశ విధి	150
33. ఆయాది సాధన విధి	154
34. ఆయాది సాధన సమన్వయ విధి	157
35. అనుబంధము	160

“శిల్పకళానిధి

“శిల్పకళా విద్యనృణి”

ఎన్.ఎమ్. గణపతి స్థపతి

ఎండోమెంటు డిపార్ట్మెంటు

గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్

హైద్రాబాద్

చీఫ్ స్థపతి

ఫర్ హిందూ టెంపిల్స్ ఆఫ్

న్యూయార్క్, అండ్

పిట్స్ బర్గ్ అమెరికా మరియు

శ్రీ వెంకటేశ్వరా టెంపిల్

సిడ్నీ ఆస్ట్రేలియా

“ఓం నమస్తే స్వర్ణభైరవాय”

పీఠిక

మన ప్రాచీన శిల్పశాస్త్ర గ్రంథములలో “మయమతము” చాల ప్రసిద్ధికెక్కినది. ఆంధ్రప్రదేశ్ములో చాల వ్యాప్తి గన్నది. మయవాస్తువు అను పేరిట పూర్వము వావిళ్ళవారు ప్రచురించినదే ఎక్కువ ప్రదేశములలో కనుపించుచున్నది. తెలుగుదేశములో మన్న అనేక గ్రంథాలయములలో శిల్పవాస్తు గ్రంథములను వెదుకునప్పుడు వాకు వేటసాలెము గ్రంథాలయములో మయమతము కనుపించినది. తదుపరి “భారతీయ మహాశిల్పము” అను గ్రంథమును వ్రాసిన బ్రహ్మశ్రీ స్వర్ణసుబ్రహ్మణ్య కవిగారు కూడా ఆ గ్రంథము దొరకలేదని వ్రాసినారు. తెలుగుదేశములో ప్రచారములోనున్న కృష్ణవాస్తువు, సనత్కుమార వాస్తువు మొదలైన గ్రంథముల కీ మయమతమే మూలాధారము. శ్రీ ఫణీంద్రవాధబోసు ఇంగ్లీషులో వ్రాసిన “భారతీయకళ” కీ గ్రంథమే మూలము.

“మనుర్మయస్తథా త్వష్టా శిల్పీ విశ్వజ్ఞ ఏవచ

విశ్వకర్మ సూతాహ్యేతే పంచస్పష్టి ప్రవర్తకాః”

అని స్కందపురాణోక్తి. ఈ సంప్రదాయములో దారుశిల్ప (వడ్రంగము) ప్రవర్తకుడైన మయమహర్షి అనేక వేద, శాస్త్ర, పురాణ గ్రంథములలో మహాప్రభావశాలిగా కనిపించుచున్నాడు.

వేదశాస్త్రములలో “వాస్తోషుత్తి”గా ప్రసిద్ధి నొందిన పరమాత్ముని పూజించుట, అతని పేరిట శాస్త్రమును లోకములో ప్రసిద్ధిగాంచుట చూచుచున్నాము. దీనిని వేద,

ఆగమ, పురాణ, శాస్త్ర గ్రంథములలో అనేక మహర్షులు ఆభ్యసించి లోకములో ప్రవర్తింపజేసిన విషయము మనకు అనేక గ్రంథములలో కనుపించుచున్నది. మత్స్య పురాణములలోని 18 మహర్షులను తెలుపు “భృగురత్నిర్వృత్తశ్చ” అను శ్లోకమును -

మావసారములోని

“విశ్వకర్మాచ విశ్వేశః విశ్వపార ప్రబోధకః

వృత్తజ్ఞైవ మయజ్ఞైవ త్వష్టాచైవ మనుర్మూలః”

అను శ్లోకములోని 32 మంది మహర్షులు, మనుమహర్షి చెప్పిన 28మంది శాస్త్రకర్తలు ఆట్లే 64మంది మహర్షులు ఈ శాస్త్రమును ప్రచారము చేసినట్లు ఈ శాస్త్రముయొక్క విస్తృతి (గొప్పతనము) తెలియుచున్నది.

రామాయణములో శ్రీరామచంద్రుడు తన పర్లశాలను నిర్మింపబోవునపుడు కూడా “వాస్తువూజ” యొనర్చినట్లు వాల్మీకి మహర్షి వర్ణించియున్నాడు. దానినిబట్టి ఆనాడు రాజాధిరాజులు, పామాన్యులు కూడా ఈ వాస్తునియమములు పాటించుచు ధర్మమును కాపాడుచుండిరని తెలియుచున్నది.

శ్రీ గోరస వీరభద్రాచార్యులు ఎమ్.ఏ., శ్రీ గోరస వీరబ్రహ్మచార్యులు గారలు ఈ గ్రంథమును అనేక కష్టనష్టములకోర్చి వ్రాసినారు. మయమతము మూల గ్రంథము నమసరించి అధ్యాయములను వరుసగా నేర్పరచి మూలగ్రంథములైన మయమతమును, మావసారమును, అపరాజితపుచ్చలను, తర్వాత వెలువడిన గ్రంథములను కూడా పరిశీలించి వ్రాసిన విషయము చక్కగామన్నది. నేను చూచిన తెలుగు గ్రంథములలో మయమతమును ప్రమాణముగా తీసుకొని వ్రాసిన మొదటి గ్రంథమిదే. ఇంత కష్టపడి ఈ గ్రంథమును వ్రాసి ప్రజలకందించిన వీరికి భగవానుడాయురారోగ్యైశ్వర్యములు ప్రసాదించుగాక!

ఇట్లు

విధేయుడు

ఎస్.ఎమ్.గణపతి స్థవతి

డి. 30.3.83

పంజాగుట్ట, హైద్రాబాద్ - 500 004.

“కళాప్రపూర్ణ

“దర్శనాచార్య

డా॥ కొండూరు వీరరాఘవాచార్య

రిటైర్డ్, తెలుగు మరియు సంస్కృత లెక్చరర్

గాంధీనగరమ్

తెనాలి - 522 201

డి. 9-6-83

వాస్తు పీఠము

శ్రీ గోరన వీరభద్రాచార్యులు ఎమ్.ఏ., గారిచే రచించబడి, శ్రీ గోరన వీరభద్రాచార్యులు గారిచే సంపాదించబడిన “మయవాస్తు” అను గ్రంథమును చూచుటయైనది. వీరు ఉభయులు సంప్రదాయసిద్ధముగా శిల్పవాస్తు కార్యములు నెఱపుమను మయాది శిల్పబ్రహ్మాల వంశమునకు చెందినవారు. ఆ కారణమున శిల్పవాస్తు రహస్యములు వీరికి వెన్నతో పెట్టిన విద్యలనవచ్చును. అంతియేగాక బహుశాస్త్ర గ్రంథానలోకనము చేసి ఆయా గ్రంథకారుల సిద్ధాంతభేదములను, వేటి వైజ్ఞానిక దృష్టితో సమన్వయించు సామర్థ్యము కూడ వీరికి కలదని ఈ గ్రంథము చెప్పుచున్నది.

శిల్పవాస్తు శాస్త్రముల విషయమున - విశ్వకర్మ, మను, మయ, త్వష్టశిల్పి, విశ్వజ్ఞ ప్రభృతులు ఆదిమోసదేశికులు. ఈ గ్రంథము “మయవాస్తు” వైనను మయునికూడ జనకుడని చెప్పదగిన విశ్వకర్మ యొక్క (విశ్వప్రకాశిక) సిద్ధాంతములను అనుసరించియే యిందు ఆయా నిర్ణయములు చేయుట గమనింపతగి యున్నది. భృగ్వంగిరః, కశ్యప, వశిష్ట భరద్వాజ, అగస్త్య, వారద, మానసారాదులు కూడా ఆదిమ విశ్వశిల్పియగు విశ్వకర్మ దేవుని శిల్పవాస్తు సిద్ధాంతములను అనుసరించియే తమ గ్రంథములను కొనసాగించిరి. తత్పరిశీలనముచే తెల్లమగుచున్నది. ఇట్టి స్థితిలో సమరాంగణ సూత్రధార, భువనదేవాచార్య (అపరాజితపుచ్చ) మండన సూత్రభార (ప్రాసాదమండవాదులు) శ్రీకుమారా (శిల్పరత్నమ్)దులైన ఆధునికులను గూర్చి చెప్పవలసినదేమున్నది. వీరు అన్ని విధములా మను మయ, విశ్వకర్మదుల సిద్ధాంతానుయాయులే.

ఈ గ్రంథకర్త సందర్భానుసారము వాస్తువిద్య, వాస్తురత్నాకరము, పరాశర సంహిత, పకలాధికారము, వాస్తుప్రబోధము, మనుష్యాలయ చంద్రిక, జ్యోతిర్విబంధము, కాలామృతము, శ్రీకృష్ణవాస్తు మొదలగు గ్రంథములను గూడ సంప్రదించి సమన్వయ పూర్వకముగా అనేక విషయములను వెలువరించినారు. ఇది సామాన్యకార్యము కాదు.

ఇందు దాదాపు 32 విషయములను గూర్చి విశదీకరించుటయైనది. శిల్పవాస్తు శాస్త్రకారులలో అనేకములైన సిద్ధాంత సంప్రదాయ భేదములున్నవి. సౌందర్యదృష్టితోను, ప్రయోజన దృష్టితోను, ప్రాసాదభంగుల స్థిరత్వ దృష్టితోను చూచినప్పుడు అన్నియు సమంజసములుగానే తోచును. తత్తద్దేశకాల భేదములను బట్టి కొన్ని మార్పులను అంగీకరించుటలో దోషము లేదు. అంతమాత్రము చేత ఒక సిద్ధాంతముగాని, ఒక సంప్రదాయముగాని, అన్యసిద్ధాంత సంప్రదాయములను ఈనడింపబనిలేదు. వేదములలోనే ఒక విషయముపై భిన్నాభిప్రాయములున్నప్పుడు అవి రెండును పరమ ప్రమాణములే అని శాస్త్రకారులు సిద్ధాంతీకరించినారు.

అపమగ్ర జ్ఞానముతో చూచినప్పుడు మాత్రమే భేదములకు, విరోధములకు, తానేర్చుదును గాని సంపూర్ణజ్ఞానమెప్పుడును సమన్వయకారియే యగును. ఈ గ్రంథమున ఒక్కొక్క మండలమునను, ప్రాంతమునను, ఉన్న సిద్ధాంత సంప్రదాయములను గూర్చి గూడ గ్రంథకర్త ప్రసావించియున్నాడు.

ఇందు వాస్తుశాస్త్ర నిర్వచనము, గృహనిర్మాణ ప్రయోజనము, వామనక్షత్ర ప్రాధాన్యము, దిక్పాదన, శాలానిర్మాణ పద్ధతి, అలింద నిర్మాణ విశేషవిధులు, హస్తాది మాననిర్ణయము, శంకుస్థాపన అనగానేమి?, ఉపగ్రహములు, నీటిపారుదలలు, గృహోపరణ వృక్ష విజ్ఞానము, గృహారంభ యోగ్యకాలము, ఆయాది సాధ్య సమన్వయవిధి మున్నగు విషయములను, గ్రంథకర్త బహుగ్రంథ ప్రమాణములను కడు మెలకువతో చర్చించి కర్తవ్యాంశములను నిర్ణయించి యున్నాడు. ఎట్టి పరిస్థితులలోను దిక్షేమాధము కారాదని వాస్తువేత్తలు గమనింపవలసి ఉన్నది. గృహాశ్రవేశ విధానమునందు గృహనిర్మాతయైన శిల్పాచార్యుని పూజ ముఖ్యమని మరువరాదు. మయవాస్తు శిల్పాచార్య లక్షణములను గూర్చి ఆత్యద్భుతముగా వివరించినది. ఆ ప్రాచీన శ్లోకము లిప్పటి మయమత గ్రంథములలో తొలగింపబడుట విచారణీయము. గృహవాస్తు నిర్మాతయగు

శిల్పాచార్యుడు అపర విశ్వకర్మగా పూజింపబడెడి కాలమున భారతీయ వాస్తుపునకెట్టి లోటును లేక గృహాయజమానులు సర్వసంపత్తులతో తులతూగుచుండెడివారు. ఆ గౌరవము ప్రతికక్షుల తంత్రములు కారణముగా క్షీణింపగా గృహస్థుల సౌభాగ్యము కూడ దెబ్బతిని పోయినది. ఈ అంశమునే శ్రీ పులివర్తి శరభాచార్య మహాకవి

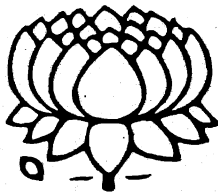
“ప్రజల యిండ్లకు లచ్చి వచ్చి కూర్చొనదేల
వాస్తు గౌరవపీఠి పగిలెనేమొ”

అని ఒక పద్యపాదమున సూచించినాడు. ఇకనైనను జారిపోయిన ప్రాచీన గౌరవాదరములు చిగురొత్తునని తలంతము. ఈ “మయవాస్తు” గృహనిర్మాతలకును, గృహస్థులకును ప్రయోజన దాయకమై బహుళ ప్రచారము నందగలదని నమ్ముచున్నాను.

ఇట్లు

కొండూరు వీర రాఘవాచార్య

ది. 9-6-83.

ఉపక్రమణిక

శ్రీమదఖిలాండ కోటి బ్రహ్మాండ నాయకుడైన పరమేశ్వరుని సృష్టిలో పీపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతం గల జీవరాసులన్నంటికీ యెండ, చలి, వాన, గాలి మొదలగు ప్రకృతి సహజాలైన బాధలనుండి రక్షణ పొందడానికి యేదో ఒక విధమైన ఆశ్రయం, ఇల్లు అవసరమై ఉంది. అట్టి ఆశ్రయ నిర్మాణం కోసం ప్రతీప్రాణీ ప్రయత్నం చేయడం సహజం. ఈ ప్రయత్నం ఆయా ప్రాణులు నివసించే దేశ కాలావసరాలను అనుసరించి ఉంటుంది.

ఈ సృష్టిలో చీమ చాలా చిన్నప్రాణి. దాని జీవన విధానం కూడా చాలా ఆదర్శప్రాయమై ఉంటుంది. అది తన కుటుంబం నివసించడానికి చక్కని ఒక క్రమవర్ణితంలో చూడ ముచ్చటగా ఉండేరీతిలో నివాసయోగ్యమైన వుట్టను నిర్మించుకొంటుంది. అట్లే పక్షిజాతికి చెందిన పిచ్చుకలు అత్యద్భుతమగు శిల్పనిర్మాణ కళాకౌశలం ఉట్టిపడేలాగున తమకు నివాసయోగ్యమైన “పిచ్చుకగూళ్లను” నిర్మించుకొని నివసిస్తూ ఉండటం చూపూపుంటాం. అలాంటప్పుడు బుద్ధిబలం వున్న మానవజాతిని గురించి ఇక వేరే చెప్పాలా?

అనేక వేల సంవత్సరాలకు పూర్వమే మనకు పూర్వ్యులైన కొందరు ఋషులు మానవనివాస యోగ్యమైన గృహనిర్మాణ విషయంలో చిరకాలం పరిశ్రమించి, తమకంటే పూర్వీకులైన మానవజాతులు అనుసరించిన గృహనిర్మాణ పద్ధతులను, వాటి పూర్వవసరాలను బాగా పరిశీలించి, పరిశోధించి, ఆయా పరిశోధనా ఫలితాలను, తమతమ అతీంద్రియ జ్ఞానదృష్టలతో విమర్శించి అందు నిగ్గు తేలిన పద్ధతులను మూలభద్రం చేసి లోకకల్యాణ కారకాలైన గృహనిర్మాణ శాస్త్రాన్ని రూపొందించారు. ఆ విధంగా ఆవిష్కరింపబడిన గృహనిర్మాణ శాస్త్రాలే వాస్తుశాస్త్రాలుగా లోకంలో వాసిగాంచాయి. అట్టి వాస్తుశాస్త్రకర్తలలో విశ్వకర్మ, యముడు, త్వష్ట, కశ్యపుడు, భృగువు, అత్రి, అగస్త్యుడు మొదలగువారు సుప్రసిద్ధులు. వీరిలో యముడు అవర విశ్వకర్మావ తారుడుగా పురాణేతిహాసాలలో పాగడబడినవాడు.

ఈ విధంగా మయ విశ్వకర్మాదుల చేత ఆవిష్కరింపబడి భారతీయ జీవన విధానాన్ని తీర్చిదిద్దిన శిల్పవాస్తు శాస్త్ర గ్రంథాలు యేయే మూలసూత్రాలపై ఆధారపడి సామాజిక జీవన విధానాన్ని సుఖతరం చేస్తున్నాయో కొంచెం పరామర్శించి చూద్దాం. భారతీయ శిల్పవాస్తు శాస్త్ర గ్రంథాలను, ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రం చేత లభ్యమైన పరిశోధనా పద్ధతులను సమన్వయదృష్టితో ఆకళింపు చేసుకొని పరిశీలించిన మీదట స్థూలంగా ఈ క్రింది తొమ్మిది మూలసూత్రాల మీద భారతీయ వాస్తుకళ ఆధారపడి ఉంటుందని నిర్ణయించవచ్చు.

1. పరిసరాల ప్రభావం
2. నిర్మాణస్థలం యొక్క భౌతికస్థితి
3. ఆరోగ్యసూత్రాల సమన్వయం
4. నిర్మాణ సౌందర్య పరిరక్షణ
5. జీవితావసరాలకు, రూపకల్పన
6. భూ భౌతిక శక్తుల వలన లాభాలు
7. భూగోళంపై ఖగోళ గ్రహగతుల ప్రభావం
8. దేశకాల పాత్రతల పరిగణన
9. మానవ జీవితం మీద ఖగోళ గ్రహగతుల ప్రభావం.

పరిసరాల ప్రభావం : మానవునిపై పరిసరాల ప్రభావం అధికంగా ఉంటూ ఉంటుంది. పరిసరాలు అనుకూలంగా లేనిచోట మానవ జీవితం సుఖతరం కాదు. జీవితం ఆనందదాయకంగా గడవదు. అందుచేతనే వాస్తుశాస్త్ర కర్తలు గ్రామపాలి మేరల్లోను, దేవాలయాల పరిసరాలయందు, తరచుగా జన సమూహాలు గుమిగూడే చోట్లల్లోను యిండ్లు కట్టారని శాసించారు. ఈలాంటి చోట్లలో యిండ్లు కట్టి నివసించేవారికి జీవితం ఆనందదాయకంగాను ప్రశాంతంగాను గడవదని వేరే చెప్పాలా? నివరణ వ్రాయవలసరం లేదుకదా?

నిర్మాణస్థలం యొక్క భౌతికస్థితి : ఏ విధమైన భూ భౌతికస్థితి గల క్షేత్రంలో యిండ్లు నిర్మిస్తే యెంతకాలం స్థిరంగా నిలిచి ఉంటాయో గమనించడమే ఈ మూలసూత్రం మనకు నిర్దేశిస్తుంది. ఆయా భూముల్లో నిర్మించిన కట్టడాలు

యెంతకాలం స్థిరంగా నిలుస్తాయి అనే విషయం శిల్పశాస్త్రాలలో నిర్దేశించిన భూ పరీక్ష
యందు స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. నిర్మాణస్థలంలో ఒకమూర సమచతురశ్రము “ఖాతము”
అనగా బిలము త్రవ్వి ఆ మట్టియొక్క రంగు, రుచి, వాసన మొదలగు విషయములు
పరిశీలించి, మరల అదేమట్టితో ఖాతమును పూడ్చినప్పుడు మిగిలిన మట్టిననుసరించి
ఫలితాలు నిర్దేశించుటలో గల పద్ధతుల యందు భూమియొక్క పరిశీలన ప్రాచీన వైజ్ఞానిక
పద్ధతిలో నిర్దేశింపబడినట్లు గ్రహించగలం. బీటలు వారిన స్థలం, బొరియలు గల స్థలం,
గృహ నిర్మాణానికి యోగ్యమైంది కాదని వాస్తుశాస్త్రాలు స్పష్టంగా ఉగ్గడిస్తున్నాయి.

ఆరోగ్యసూత్రాల సమన్వయం : “ఆరోగ్యమే మహాభాగ్య”మన్నారు
పెద్దలు. మానవజీవితంలో ఆరోగ్యం ప్రముఖస్థానం ఆక్రమించుకుంటుంది. ఎన్ని
సంపదలున్నా ఆరోగ్యభాగ్యం అబ్బనినాడు ఆ జీవితం వ్యర్థమనే చెప్పాలి. అట్టి
ఆరోగ్యభాగ్యం చక్కని గాలి, వెలుతురు ఈ రెండింటిమీదే ఆధారపడి ఉంటుంది. ఏ
యింటికి చక్కని గాలి వెలుతురు ప్రసరించే అవకాశం లేదో, ఆ యింటిలోని వారు
ఆరోగ్యవంతులుగా ఉండలేరు. ఇండ్లకు నాలుగువైపుల, యేయేదిశలలో యెంతెంత
కాళి జాగా విడిచిపెట్టాలో ఈ రెండు సూత్రాలను ఆధారం చేసుకొనే విశ్వకర్మ ప్రకాశికలో
నిర్దేశించబడిందని మనం ఊహించవచ్చు. మానవజీవనానికి ఆరోగ్యప్రదమైన మలయానిల
(పైరుగాలి) దక్షిణదిశ నుండే వస్తుంది. ఆ దిశ మూయబడితే ఆరోగ్యప్రదమైన గాలి ఆ
యింటిలో ప్రవేశించదు. అందుచేతనే

“క్రోశమేకం తు దక్షిణే”

అని విశ్వకర్మ ప్రకాశిక నిర్దేశించింది. ఇంటికి కిటికీలు వాతాయనాలు మొదలైన
వాటి వినియోమాలు ఈ ఆరోగ్యసూత్రాలను ఆధారం చేసుకొనే వివరింపబడినవి. మరో
ముఖ్య విషయం ఇక్కడ ఉటంకించడం ఉచితమనుకుంటాను. వాస్తు పురుషాంగ వివరణ
చెబుతూ ఒకచోట యింటిముంగిలి వాస్తుపురుషుని ఊపిరితిత్తులుగా చెప్పబడినది.
ఈ సంప్రదాయ సూక్తి ప్రకారం మమమ్యుని జీవితంలో ఊపిరితిత్తులు ఏ విధంగా
ప్రముఖస్థానాన్ని ఆక్రమిస్తాయో గృహపురుష ఆరోగ్యంలో కూడ యింటి ముంగిలి అంతటి
ప్రాముఖ్యాన్ని పొందుతుంది. వీటన్నింటిని సమగ్రంగా పరిశీలిస్తే వాస్తునియమాల్లో
యొక్కనభాగం ఆరోగ్యసూత్రాల సమన్వయం గోచరిస్తుంది.

నిర్మాణ సౌందర్య పరిరక్షణ : మానవుడు సౌందర్యరాధకుడు. ఆతనికి కంటికింపైన వస్తువు, లేక వస్తుసముదాయం చూడ్డంతోనే ఆనందం కలుగుతుంది. అందుచేతనే చూడముచ్చటగా ఉండే వస్తువును తన సొంతం చేసుకోవాలని ఆభిలషిస్తాడు. ఆవిధంగానే ఆతని నివాసగృహం కూడ చూడముచ్చటగా ఒక క్రమపద్ధతిలో ఎగుడుదిగుళ్లు లేకుండా నియమబద్ధంగా నిర్మించుకోవాలని అనాది కాలం నుంచీ మానవుడు ప్రయత్నిస్తూ వచ్చాడు. ఎంతో చక్కని పద్ధతిలో యింటిని ముస్తాబు చేయు పద్ధతులు మన వాస్తుశాస్త్రాలలో వర్ణించబడి ఉన్నాయి.

జీవితావసరాలకు రూపకల్పన : నాగరిక జీవితంలో జీవితావసరాలు ఆయా దేశ, కాల, పరిస్థితులను బట్టి మారుతూ ఉంటాయి. వాస్తుశాస్త్రంలో ఈ నాగరిక జీవనానికి అవసరమైన మూలసూత్రాలు నిర్దేశింపబడ్డాయి. ఈ మూలసూత్రాలకు భిన్నంకాని రీతిలో ఆయా దేశ కాల పాత్రతల కనుగుణంగా గృహంలో అవసరమగుణ్యమైన గదులు, వరండాలు, వంటగదులు, పడకగదులు, భోజనశాలలు, స్నానపుగదులు మొదలైనవి ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చును. ఆ మూలసూత్రాల ప్రకారం (ఫండమెంటల్ రూల్స్) యిల్లు దేవ, గంధర్వ, మానుష అను మూడుభాగాలుగా విభజింపబడింది. ఇంటిముందు భాగం దేవభాగం. ఈ దేవభాగంలో విద్యాభ్యాసం, మీటింగ్ హాల్, అతిథి పత్కారగృహం మొదలైనవి ఉంటాయి. మధ్యభాగం గంధర్వభాగం. అనగా గర్భగృహం. ఇందులో పడకగదులు, వివాహాది శుభకార్యాలకు సమావేశమయ్యే మండువా, లేదా హాల్, పిల్లల పడకగదులు ఉంటాయి. ఇంటికి వెనుకభాగం మానుషభాగంలో వంటగదులు, భోజనశాల, స్టోర్ రూంలు ఉంటాయి.

భూభౌతిక శక్తుల వల్ల లాభాలు : ఈ నియమానికి సంబంధించిన ముఖ్య విషయము భూమిని ఆవరించియున్న ఆయస్కాంత వలయాల ప్రభావం. ఈ భూమ్మీద జరుగుతున్న అన్ని సంఘటనలకీ ఆయస్కాంత వలయాల ప్రభావంతో దగ్గర సంబంధం ఉండి తీరుతుందని నేటి సైంటిస్టులు సహితం అంగీకరించక తప్పడం లేదు.

“నిగూఢే కులనాశస్యాద్యక్రే దారిద్ర్యమాదిశేత్”

అనగా యింటిని పరిగ్గా దిశలకు అనుకూలంగా నిర్మించకపోతే కులనాశనం జరుగుతుందని చెప్పిన నియమం. భూమండలానికి ఉన్న ఉత్తర భూవానికి సంబంధించిన సాంకేతిక నియమం. ఈ నియమం యెంతమాత్రం ఉల్లంఘించడానికి వీలు లేదని అన్ని వాస్తుగ్రంథాలు నొక్కి వక్కాణిస్తున్నాయి. ఈ నియమాన్ని యిప్పటికి 73,000 సంవత్సరాల నాటి నిర్మాణాలని చెప్పబడుతున్న ఈజిప్టులోని పిరమిడ్ల నిర్మాతలు కూడ పాటించారు.

గ్రేట్ పిరమిడ్ ఆఫ్ సియోప్స్ అనబడే పిరమిడ్ ఎత్తు 485 అడుగులు ఉంటుందట. అది ఆక్రమించిన స్థలం 13 ఎకరాలుంటుంది. ఈ పిరమిడ్స్ నిర్మాణం ఖచ్చితంగా నిర్ణీత ఉత్తరదిశను అనుసరించి నిర్మించారు కాబట్టి విశాల విశ్వాంతరాళంలోని “ఎలక్ట్రో మాగ్నెటిక్” తరంగాలను “కాస్మిక్ తరంగాలను” తవలోనికి ఆకర్షించుకొని అందుండే వస్తువులకు శక్తిని, స్థిరత్వాన్ని యిస్తున్నాయని “యూరోపియన్ అతీంద్రియ పరిజ్ఞాన సంస్థ” వారు అభిప్రాయపడుతున్నట్లు తెలుస్తూ ఉంది. దిశలో ఏ కొద్ది మార్పు వచ్చినా అనగా ఆ నిర్మాణంలో నిర్ణీత ఉత్తరదిశకు 5 డిగ్రీల తేడాతో నిర్మిస్తే ఆమెరుకు ఆ నిర్మాణంలో ఉత్పత్తి అయ్యే శక్తి తగ్గిపోతుందని ఆ సంస్థవారు అభిప్రాయపడుతున్నట్లు తెలుస్తూ ఉంది. పారాంశం యేమంటే గృహాది నిర్మాణాలు ఖచ్చితంగా దిక్పూచికి అనుకూలంగా నిర్మించాలని ప్రధానాంశం. అయితే మహానగరాల్లోని వీధులు దిశలకు అనుకూలంగా లేనిచోట చేపట్టవలసిన “విశేషనిధి” విశ్వకర్మ చెప్పనే చెప్పాడు.

ఈ భూభౌతిక శక్తికి సంబంధించినదే మరొక ముఖ్య నియమం. “ఆయాది సాధన” మన పూర్వపు శిల్పములు “ఆయాది వర్గసాధన” గురించి “యోని ప్రాణాయేనదామ్నాం” అని చెప్పారు. అంటే ఆయాది వర్గసాధన గృహాది నిర్మాణములకు ప్రాణము వంటిదని వారి అభిప్రాయం. ఒక నిర్ణీత ప్రమాణం గల క్షేత్రీకృతం గల భూమిలో యింత శక్తి అనరించి ఉంటుందని పరమార్థం. ఈ విషయాన్నే పై పేరాగ్రాపు నందలి విషయం కూడా బలపరుస్తూ ఉంది. వివరాలు చెప్పుకుంటూ పోతే యిదో గ్రంథమంత ఉంటుంది. ఏది ఏమైనా కొంత నిర్ణీత ప్రమాణం గల భూమిలో కొంత శక్తి ఉత్పత్తి అవుతూ ఉంటుందనడం నిర్వివాదాంశం. ఆధునిక వైజ్ఞానికులు అంగీకరించిన వత్సం.

భూగోళంపై గ్రహగతుల ప్రభావం : మనం నివసించే భూగోళం సూర్య కుటుంబానికి చెందింది. ఆ సూర్యకుటుంబానికి చెందిన ఇతర గ్రహాలతో బాటు ఈ భూగోళం కూడ పరస్పరాశ్రయమై ఉన్నప్పుడు యితర గ్రహాల ప్రభావం ఈ భూగోళం మీద నివసించే జీవరాసుల మీద పడక తప్పదు గదా! అసలు వాస్తుశాస్త్రమంతా గ్రహరాజైన సూర్యుణ్ణి ఆధారం చేసుకొనే చెప్పబడింది. వాస్తుపురుషుడంటే సూర్య తేజస్సుకు రూపకల్పన. వాస్తుపురుష పరిభ్రమణం అంటే (మానవాస్తుపురుష నిర్ణయం) సూర్యగమనాన్ననుసరించే చెప్పబడింది. ఈ వైజ్ఞానిక పత్యం గ్రహించినవాళ్ళకు వాస్తుశాస్త్ర రహస్యం బాగా అవగతం అవుతుంది. సూర్యతేజస్సే సమస్త జీవులకు ప్రాణధారం గదా? ఈ వైజ్ఞానిక సత్యాలను మహాతపశ్శక్తి సంపన్నులైన మన పూర్వ ఋషులు తమ అతీంద్రియశక్తుల సహాయంతో ఖగోళాన్ని పరిశోధించి ఫలానా నక్షత్రమండలంలో ఫలానా గ్రహం ఉన్నప్పుడు ఫలానా విధంగా భూమండలం మీది జీవరాసులు ప్రభావితమవుతాయని నిర్ధారించి చెప్పారు. ఈ మూలనూత్రం ఆధారంగానే భూగోళము నిద్రావస్థలోనున్నప్పుడు గృహాది నిర్మాణకార్యాలు చేయరాదని నిషేధం విధించారు.

దేశకాల పాత్రతల సమన్వయం : ఏ శాస్త్రపరిశీలన యందైనను, దేశము, కాలము, పాత్రతలు, ప్రాధాన్యం వహిస్తాయి. ఉదాహరణకు ఫలానా రోగానికి ఫలానా మందు ఉపయోగిస్తుంది అని నిర్ధారించబడి ఉంటుంది. అయితే ఆ మందును వైద్యుడు ఆ రోగి అవస్థా భేదాన్ని బట్టి చంటిపిల్లలకు ఒకవిధంగాను పెద్దలకు మరో విధంగాను మోతాదు నిర్ణయిస్తాడు. ఆవిధంగానే గృహనిర్మాణంలో ఉష్ణదేశాలలో ఒక విధమగు శైలి శీతల ప్రాంతాలలో మరోవిధమగు శైలి అవలంబించబడుతూ ఉంటుంది. కాలం గడిచేకొద్దీ కొన్ని సమయాలలో విపరీతమైన మార్పులు వస్తాయి. ఒక కాలంలో విధివిహితం అయిన నియమం మరికొంత కాలానికి నిషేధించబడుతుంది. దాని స్థానే కాలానుగుణ్యమైన విషయం శాస్త్రబద్ధమై ఆచరణయోగ్యమై సమాజం చేత ఆమోదించబడుతుంది. ఉదాహరణకు పూర్వకాలంలో రజస్వల అయిన కన్యకు వివాహం చేయడం నిషేధం. ఈనాడు రజస్వల కాకుండా వివాహం చేయడం నిషేధం. ఆవిధంగానే పూర్వకాలంలో అవలంబించని శ్లాబు వద్దతి ఈనాడు మన అవలంబిస్తున్నాము. ఇది సర్వజనాంగకారం. కాబట్టి శాస్త్రబద్ధం అయింది.

ఈవిధంగా పై వుదహరింపబడిన అంశాలను బాగా పరిశీలించి మన పూర్వ ఋషులచేత వాస్తుశాస్త్రాలు రూపొందింపబడ్డాయి. అంతేకాక మానవజీవితం మీద ఖగోళ గ్రహగతుల సభావానికే అత్యధికమైన ప్రభావం ఉంటుందని శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయం. అంతేగాని మానవజీవితంలో ఎదురయ్యే ఒడుదుడుకులన్నింటికీ గృహమే మూలం అని ఈనాటి కొందరు “వృత్తిసిద్ధాంతాలు” తమ తమ అనుభవమే గొప్పదని ఋషిప్రోక్షాలైన శాస్త్రాలు బూటకాలని చిలుక పలుకులు పలుకుతూ ప్రజల్ని మోసం చేస్తున్నారు. మన అనుభవం శాస్త్ర విజ్ఞానానికి సమన్వయపరచుకోవాలే గాని శాస్త్రమే బూటకం అనడం దురహంకారమే అవుతుంది. స్వార్థగంధం యేమాత్రము అంటని మానపూర్వ ఋషుల వాస్తుశాస్త్ర విజ్ఞానం లోకకల్యాణదాయకమైనది.

ఇట్టి పరిస్థితులలో అనేక శిల్పశాస్త్ర గ్రంథముల యందుగల గృహనిర్మాణ రహస్యములను ఒకచోట క్రోడీకరించుట అలవిగాని పని. ఏమందురా? మానవుని బుద్ధిబలము పరిమితమైనది. శాస్త్రవిజ్ఞానమూ, అపార జలనిధి. అయినప్పటికీ విజ్ఞాన సంపాదనమే ప్రధానాశయముగాను లోకకల్యాణమే పరమావధిగాను భావించి మాకుగల అల్పపరిజ్ఞానముతో మాయోపసంత వరకు శ్రమించి అనంతశిల్ప విజ్ఞాన సర్వస్వమనదగు “మయమతము” నందలి గృహనిర్మాణ విధులకు సంబంధించిన విషయములకు క్లుప్తముగా సంగ్రహించి, ఆ విషయములతో పందర్బానుసారముగా, అవమానసారము, వాస్తువిద్య, సమరాంగణమాత్రధారము, రాజితప్పచ్చ, విశ్వకర్మ ప్రకాశిక, విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రము, శిల్పరత్నము, వాస్తురాజ నల్లభము, సకలాధికారము, వాస్తురత్నాకరము మొదలగు సంస్కృత గ్రంథముల యందలి విషయములతో సమన్వయపరచి ఈ “మయవాస్తు” అను గ్రంథమును ఆంధ్రపాఠక లోకానికి అందించుకొనుచున్నాము. సహృదయులగు పాఠకులు, వాస్తుశాస్త్రాభిమానులు, మా యీ ప్రయత్నమును ప్రోత్సహించి యిందలి మంచిని గ్రహించి దోషములను దయతో సూచించిన తృతీయ ముద్రణావకాశము లభించినచో పరిచయమైనది.

మరియు శ్రీకృష్ణవాస్తు, కాలామృతము, వాస్తుశాస్త్ర వివేకము 1,2,3,4 భాగములు, జ్యోతిర్వేదము మొదలగు ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్ర గ్రంథములు, ఇంకను అనేక పత్రికా వ్యాసములు, లోకకల్యాణమే పరమావధిగ పరిశీలించి మేము గ్రహించిన విషయములు

ఇందు పొందుపరచితిమి. ఇందు ఉటంకించిన ప్రతి శ్లోకము ప్రమాణ గ్రంథము నుండి గ్రహించినదే గాని మా స్వకపోల కల్పితముకృతీయు లేదని పవిత్రముగా మనవి చేస్తున్నాము.

మతభేదములున్నచోట్ల ఆయా మతభేదములను గూర్చి విపులముగా చర్చించి ఆయా దేశకాలావసరములకు అనుకూలముగా విదోయైక పద్ధతి గ్రహించుట శాస్త్ర విహితమని మా అభిప్రాయమును మనవి చేస్తున్నాము. దేశకాలములు అవశ్యము అనుసరణీయము గదా! పరితలు యిందలి మంచి చెడులను గ్రహించి మాకుపేని ప్రోత్సహింప ప్రార్థన. కోరినదే తదవుగా దయతో పీఠికలు వ్రాపించిచ్చిన బ్రహ్మశ్రీ ఎస్.ఎమ్.గణపతి స్థపతి గారికి, శ్రీ కొండూరు వీరరాఘవాచార్యులు గారికి కృతజ్ఞతాభి వందనములు. మరియు ఈ గ్రంథమును చక్కగా టైపు చేసి ఇచ్చిన మనోహరీశ్వరులు (కాన్పుశ్రీ గ్రాఫిక్స్) వారికి, ముద్రించిచ్చిన పద్మశ్రీ ప్రింటర్స్ అధినేత శ్రీమతి పద్మావతి గారికి మా ధన్యవాదములు.

ఇట్లు

రచయిత

గోరస వీరభద్రాచార్యులు

మహాదశా పారిజాతము

ఇది భాగవతాది, భృగు సంహిత, బృహత్ పరాశరహోర, బృహత్ సంహిత మొదలగు ఋషిప్రోక్షములైన అనేక ప్రాచీన గ్రంథములనుండి విషయములు పేకరించి క్రమ వద్దతిలో అనేక దశాంతర్దశా ఫలితములు వివరించబడినవి. తెలుగులో ఇటువంటి గ్రంథము ప్రస్తుతమునకు రాలేదు.

మహాదశాంతర్దశలు గుణించు వద్దతి, మహాదశాంతర్దశా విదశల వట్టికలు, దశాంతర్దశలకు దానములు, శాంతి ప్రక్రియలతో పాటుగ శాస్త్రములో నిగూఢముగానున్న అనేక విషయములతో దశాంతర్దశలను వివిధంగా చూడాలి విశ్లేషించి, మహాదశల ఫలితములు, దశాంతర్దశలయందు గ్రహములిచ్చు ఫలితములు, వాటికి శాంతులు, రాశిననుసరించి ఉచ్చ, నీచ, స్వక్షేత్రము భావముననుసరించి గ్రహముల ఫలితములు మహాదశలయందు అంతర్దశలయందు గ్రహములిచ్చు ఫలితములు, మహాదశలయందు అంతర్దశలయందు సాధారణ గ్రహములిచ్చు ఫలితములు వివరించబడినవి. జ్యోతిష విద్యార్థులకు అత్యంత ఉపయోగమైన గ్రంథము, ఫలితములను చెప్పుటకు దశాంతర్దశలను ఫలితములను వివరించి ఎవరైనను ఈ గ్రంథము ఆధారముగా చెప్పవచ్చును.

పురోహిత దర్శని

పురోహితుడనగా పురమునకు సమాజమునకు హితముకోరు వ్యక్తి అటువంటి వ్యక్తి పంచాంగ విషయములు, జ్యోతిషము, వాస్తు ఇత్యాది విషయములన్నియు తెలిసిన వ్యక్తిగా ఉండాలి. పురోహితులకు తెలియని ఎన్నో విషయములు ఈ గ్రంథమున పొందుపరచ బడినవి. పురోహితుడు శాస్త్ర పరిపూర్ణుడైతే ఆ ప్రాంతములో ఉండేవారందరు సరైన వద్దతులను అనుసరిస్తారు కాబట్టి పురోహితుడు మానవోపయోగమైన శాస్త్ర పరిజ్ఞానం కలిగి ఉండాలి. ఉదాహరణకు వర్ణం అంటాము కానీ ఆ వర్ణము ఎలా వస్తుంది అనే విషయము చాలామందికి తెలియదు. అటువంటి అనేక విషయములు ఈ గ్రంథములో పొందుపరచ బడినవి. ఇది జాతకఫల గ్రంథము. నక్షత్రములు వాటి విభజన

వివరములు, జాతక చక్రము గుణించు ప్రాచ్య పాశ్చాత్య వర్తతులు, వంశాంగ గణిత విధానము, కాలపురుషాంగ విభాగము, గ్రహముల శుభ పాప కారకత్వములు, రాశికారకత్వములు, భావకారకత్వములు, రశ్మిలు - ఫలితములు, తారాబలము, చంద్రబలము చూచు విధానము, జాతకమున యోగ స్థానము, ధూమాది అప్రకాశగ్రహ నిర్ణయములు, షోడశ వర్గు నిర్ణయము, స్త్రీ జాతక పరిశీలనలో ముఖ్య విషయములు, వివాహ కాలము, వైధవ్య ప్రాప్తి కాలజ్ఞానము, ఆయుర్దాయ నిర్ణయము, యోగములు వాటి ఫలితములు, వాస్తు విజ్ఞాన విషయములు, ధర్మ శాస్త్ర విషయములు మొదలగు 194 విషయములతో పురోహతులకు అత్యంత ఉపయుక్తమైన గ్రంథము. ప్రతి జ్యోతిష విద్యార్థివద్ద ఉండవలసిన గ్రంథము.

వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక

ఆనంత విశ్వంలో నివసించే ప్రతి ప్రాణికి గూడు అవసరము. పశుపక్ష్యాదులతోసహితంగా తాము నివసించే నివాసాన్ని ఆకర్షణీయంగాను, సుఖశాంతులతో ఉండేటట్లు నిర్మించుకుంటాయి. జ్ఞాన సంపన్నుడైన మానవుడు ఈ వాస్తును సుఖ సంతోషాలకోసం, అతీంద్రియ శక్తి సాధనకోసము అతి ప్రాచీన కాలంనుండి ఉపయోగించుకుంటున్నాడు, ప్రకృతిలోనున్న శక్తిని నిర్మాణ ప్రక్రియద్వారా ఒక నిర్దిష్ట ప్రదేశమున రూప కల్పనచేయడమే వాస్తు లక్ష్యం. దీనికి ఉదాహరణే ఈజిప్టులోని పిరమిడ్లు. వాస్తుశాస్త్రంతో నిర్మించిన ఇల్లు ఆందు నివసించే వ్యక్తులకు శారీరక మానసిక బలమును చేకూరుస్తుంది. ఆనందంకోసం సశాస్త్రీయమైన వాస్తును అవలంబించడం ఎంతైనా అవసరం. వాస్తుశాస్త్రంలో కలిగి ప్రతీ సందేహానికి శాస్త్రీయమైన రీతిలో సమాధానం ఇవ్వడమే లక్ష్యంగా ఈ గ్రంథం రూపొందించ బడింది. ఇందులోనున్న విషయాలనుసరించి మానవుని ఆలోచన సాగాలని, వాస్తుఅంటే మూఢనమ్మకంగాదని గ్రహించాలి. ఈ గ్రంథములో వాస్తులో చాలామందికి తెలియని అనేక వివరణలులేని ప్రశ్నలకు సమాధానాలివ్వబడ్డాయి. వాస్తును సైన్సుతో సమన్వయిస్తూ విషయాలు వివరించ బడినవి. వాస్తుఅంటే మూఢనమ్మకంగాదని ఈ గ్రంథంద్వారా తెలిసికొనవచ్చును.

నక్షత్ర పారిజాతము

ఈ గ్రంథములో నక్షత్రాలకు సంబంధించిన అనేక వివరణలు అందరికీ తెలిసే రీతిలో వివరించబడినవి. ఇందు ఏనమయమున చంద్రుడు ఏ నక్షత్రమున ఏ అంశయందుండగా ఆజీవి ఏ లక్షణములతోనుండునో మధ్యమ ప్రమాణముగా పూర్వ శాస్త్రాను సారముగా వివరించబడినది. మరియు చంద్రుడు ఆయా నక్షత్రములయందుండగా చేయవలసిన పనులు, ఆ నక్షత్రములకు సంబంధించిన అధిదేవతాది సమస్త వివరములను సుబోధకముగా వివరించబడినవి. ఏ నక్షత్రమునకు ఏవి శుభనక్షత్రములు ఏవి అశుభ నక్షత్రములు మొదలగు విషయములు వివరించబడినవి. సంస్కృతమునందుగల అపారమైన శాస్త్రమునుండి కోన్ని విషయములు గ్రహించి తెలుగున ఇటువంటి గ్రంథము లేనందువలన ప్రజోపయోగముగ వ్రాయబడినది. నక్షత్రములకు సంబంధించిన సమస్త విషయములు సంగ్రహముగా వివరించబడినవి.

లగ్న పారిజాతము

ఇందు లగ్నమునకు శుభ పాప గ్రహములు, లగ్న ఫలితములు, నవాంశ ఫలితములు వివరించబడినవి. తేదీలయందు పుట్టినవారి ఫలితములుకూడ తెలుపబడినవి. లగ్న ద్రేక్కాణ ఫలితములు, చంద్రుడు ఆయా రాశులయందున్నపుడు కలుగు శుభాశుభ ఫలితములు ఇవ్వబడినవి.

పంచాంగము - 2000-2025

ఇందు రోజువారి తిథి, వార, నక్షత్ర, యోగములు, కరణము గ్రహించు విధానము, రాజాది నవనాయకులు, గ్రహ ప్రవేశములు, రాజపూజ్యావమానములు, కందాయఫలితములు, గ్రహ ప్రవేశములు, కార్తులు, వర్జ్యము కనుగొను విధానము, దుర్ముహూర్తముల చట్టికలు, మౌఢ్యమి మొదలగు అనేక విషయములు ఇవ్వబడినవి. పంచాంగ గణితమునకు కావలసిన విషయములన్నియు కలవు.

ఓం

శ్రీ గణేశాయ నమః

శ్రీ గాయత్రీ దేవ్యై నమః

మయ వాస్తు

మంగళాచరణమ్

“యః కర్తా జగతాం భర్తా సంహర్తా మహసాం నిధిః

ప్రణమామి తమాదిత్యం బహిరంతస్తమోవహమ్”

అఖిల జగత్తునకు ప్రభువైనవాడును, బహిరంతరముల యందలి అజ్ఞానాంధకారమును బోగొట్టువాడును, సృష్టికర్తయునగు ఆదిత్యునకు నమస్కారములు.

“తస్త చామీక రాభాయ వహ్నాయే విశ్వ కర్మణే

నమస్తమోభి నిఘ్నాయ రుచయే లోక సాక్షిణే”

కావచదీన బంగారము వంటి కాంతి గలవాడును, అగ్ని స్వరూపుడును, అంధకారమును పారద్రోలువాడును, కాంతి స్వరూపుడును, లోకమునందలి సమస్త జీవులయొక్క కర్మలకు సాక్షి భూతమైనవాడును, విశ్వకర్మయునగు ఆదిత్యునకు నమస్కారములు.

“వేదశ్చ లోకమాతస్యా ధ్గాయత్రీ వేదమాతృకా

జాతాసౌ దేవతా నామ్నా విశ్వకర్మేతి కీర్తితా”

వేదము లోకమాతయని కీర్తింపబడుచున్నది. లోకమాతయగు వేదమునకు మాతృమూర్తి గాయత్రీ. అట్టి పరదేవతయగు గాయత్రీకిని ఆదిత్య స్వరూపుడగు విశ్వకర్మునకు భేదము లేదని శ్రుతులు నక్కాణించుచున్నవి.

“వాస్తోష్ఠి ర్విశ్వకర్మా విశ్వశిల్ప క్రియాధిపః
స ఏవ వాస్తు పురుషో వాస్తోః పూరుషకారణాత్.
విశ్వ మంగళ మాంగళ్య విశ్వ విద్యా వినోదినే
విశ్వ సంసార బీజాయ నమస్తే విశ్వకర్మణే
విశ్వాయ విశ్వరూపాయ నమస్తే విశ్వమూర్తయే
విశ్వమాతా పితారూప విశ్వకర్మ నమోస్తుతే”.

వాస్తోష్ఠి యనగా విశ్వకర్మ. విశ్వకర్మయే వాస్తుపద స్థాపకుడును, విశ్వ శిల్ప క్రియాధిష్ఠాన దేవతయు అగుచున్నాడు. అట్టి విశ్వశిల్ప క్రియాధిపత్యము చేతనే విశ్వకర్మ వాస్తు పురుషుడుగా కీర్తింపబడుచున్నాడు. వాస్తు పురుష స్వరూపుడగు అట్టి విశ్వకర్మయే “విశ్వకర్మాపహస్రాంశే” అను ప్రమాణము చేత ఆదిత్యుడుగాను, ప్రాణకోటికి ప్రత్యక్ష దైవముగాను భాసింపుచు, మహర్షుల చేత ఆరాధింపబడుచున్నాడు. అట్టి విశ్వకర్మకు నమస్కారములు.

లోక కల్యాణ కారకుడును, విశ్వవిద్యా వినోదియు, విశ్వోత్పత్తికి బీజభూతమైనవాడును అగు విశ్వ కర్మకు నమస్కారములు. సమస్త విశ్వము తానుగా, తానే ఈ విశ్వముగా. ప్రకాశించువాడును విశ్వరూపుడును, విశ్వమునకు తల్లియు దండ్రీయునై గాయత్రీ విశ్వకర్మయిగ లోకమున కీర్తింపబడుచున్న ఆదిత్య స్వరూపుడగు విరాట్ విశ్వకర్మకు నమస్కారములు.

“శిల్పాచార్యాయ దేవాయ నమస్తే విశ్వ కర్మణే
మనవే మయాయ త్వష్టేచ శిల్పిన్ దైవజ్ఞతే నమః”

జగచ్చిల్పాచార్యుడైన ఓ విశ్వకర్మ ప్రభూ నమస్కారములు మను, మయ, త్వష్ట, శిల్పి, దైవజ్ఞ స్వరూపుడగునో దేవా ! నీ కొఱకు నమస్కారములు.

“మనుర్మయ తథాత్వష్టా శిల్పీ విశ్వజ్ఞ ఇత్యపి

విశ్వకర్మ సుతాహ్యేతే పంచవృష్టి ప్రవర్తకాః”

జగచ్చిల్పియగు విరాడ్విశ్వకర్మ యందు మను, మయ, త్వష్ట, శిల్పి, విశ్వజ్ఞులను

పంచశిల్ప ఋషులొద్దవిధించి, సమస్త శిల్ప క్రియాధిష్ఠాన దేవతలై మానవశిల్ప ఋషి గణములకు కూటస్థ పురుషులైరి. అట్టి ఆద్యశిల్ప ఋషిశ్రేష్ఠులకు నమస్కారములు.

“త్రిపురపుర త్రయరచనా యత్కరయోః కర్మచాతురీ జాతాః

శిల్పివరం తం దనుజై రర్చిత చరణం మయం వందే”

మను, మయాదిశిల్ప ఋషులు కూటస్థ పురుషులుగా జగత్తున పరిధవిల్లిన శిల్పగణములలో పురాణ ప్రసిద్ధుడగు “మయుడు” అపర విశ్వకర్మావతారుడు. ఈతడే త్రిపురాసురులకు శత్రు దుర్భేద్యమగు పురత్రయమును నిర్మించి యుచ్చి తన శిల్ప విజ్ఞాన మజేయమైనదని ఋజువు చేసిన శిల్పముని. అట్టి ఈ మయుడే ‘మయబ్రహ్మ’గాను, ‘మయ విశ్వకర్మ’గాను లోకమున కీర్తింపబడుచున్నాడు. అట్టి మయబ్రహ్మకు నమోవాక్షములు.

“విశ్వకర్మ సమారంభాం విశ్వరూపార్య మధ్యమాం

అస్మదాచార్య పర్యంతాం వందే గురు పరంపరామ్”

మరియు

ఆద్యశిల్ప ఋషి సంప్రదాయమును జగత్తునందు వ్యాపింపజేయుటకై అనేక పరిశోధనలు జరిపి ఆయా పరిశోధనా ఫలితములను గ్రంథరూపమున భావితరముల రచించిన ప్రాచీన శిల్ప ఋషులగు భృగువు, అత్రి, వశిష్ఠుడు, నారదుడు, నగ్నజిత్తు, అగస్త్యుడు, శుక్రుడు, బృహస్పతి, నంది, అగ్ని మొదలగు శిల్పాచార్యులకు నమశ్చితములు.

ఇంకను ఆధునికులగు సమస్త శిల్ప శాస్త్రకోవిదులకు వందనమాచరించి లోకహితము పరమావధిగా ఈ “మయ వాస్తు” అను సంకలన గ్రంథరచన కువక్రమించుచున్నాము. ఆ జగచ్చిల్పియగు విశ్వకర్మ భగవానుని ఆశీస్సుల మా ప్రయత్నమును సఫలీకృతమొనర్చి లోకకల్యాణ కారకముగా ఈ గ్రంథమును రూపొందించుగాక.

లోకాస్పమస్తాః సుఖినో భవంతు.

మయూడు

“మనుర్మయస్తథా త్వష్టా శిల్పీ విశ్వజ్ఞ ఏవచ
పంచైతే దేవ ఋషయో విశ్వకర్మముభోద్భవాః”

(స్కాంద పురాణము)

వేద ప్రతిపాదితుడైన విరాట్ పురుష స్వరూపుడగు, విశ్వకర్మ యొక్క అయిదు ముఖముల నుండి అయిదుగురు శిల్పబ్రహ్మలు అవిర్భవించిరి. వారే మను, మయ, త్వష్ట, శిల్పి, విశ్వజ్ఞులను వారు. ఈ మను మయాది శిల్ప ఋషులు కృతయుగము నందలి మానవ శిల్పగణములకు కూటస్థ పురుషులై

“గృహం యంత్రం రథో భూషాః ప్రతిమా వసనాదికం

యత్కించిత్ దృశ్యతే శిల్పం తత్సర్వం విశ్వకర్మజమ్”

అను పద్యపురాణ వచనము ననుసరించి మానవ ముఖ జీవనమున కవసరములగు గృహము, యంత్రములు, రథములు, భూషణములు, శిల్పములు, వస్త్రాద్యలంచారములు, వేయేల కంటికి కనుపించు శిల్ప కార్యమంతయు విశ్వ కర్మీయమైనదేనని చాటి చెప్పుచు లోకహితము పరిమానధిగా గల శిల్పాచార్యులను జగత్తున వర్దిల్లజేసిరి.

ఈ సైమదహరించిన పంచ బ్రహ్మలలో ద్వితీయుడైన మయబ్రహ్మ వంశమునందు “మయవిశ్వకర్మ” యని ప్రసిద్ధిబొందిన శిల్పఋషి యవతరించెను. అది కృతయుగమునకును, త్రేతాయుగమునకును సంధికాలము. ఆ కాలమున -

“బ్రహ్మణోర్ధ్వకృతం దివ్యం దివియద్విశ్వకర్మణా

విమానం పుష్పకంనామ సర్వరత్న విభూషితమ్”

అని వాల్మీకి రామాయణమున ప్రశంసించబడిన పుష్పక విమానము మొదట బ్రహ్మదేవుని కొరకు మయవిశ్వకర్మ చేత నిర్మించబడి, రామాయణ కాలము వాటికి బ్రహ్మ

సంతతివాదైన రావణబ్రహ్మకు వాచానమై లంకాపురి చేరినది. ఈ మయవిశ్వకర్మ ముద్దులపట్టి మందోదరి రావణుని పట్టపు రాణియై మహావతిప్రతగా కీర్తింపబడుచున్నది.

ఈ మయవిశ్వకర్మయే త్రిపురాసులకు శత్రు దుర్భేద్యములగు త్రిపురములను నిర్మించి యిచ్చి అదృశ్యమగు వాస్తు విద్యా వైపుణ్యమును లోకమున విల్చిన మహావీరుడు. అట్టి ఈ మయవిశ్వకర్మ వంశమునందు జనించిన శిల్పముషివరేణ్యులనేకులు వంశపారంపర్యముగా తమకు సంక్రమించుచూ వచ్చిన శిల్ప విజ్ఞానముతో లోకహితార్థముగా మానవ కల్యాణమే పరమావధిగా అహర్నిశలు పరిశ్రమించుచు అనేక క్రొత్తక్రొత్త శిల్ప రహస్యములను పరిశోధనా పూర్వకముగ రూపొందించి, ఆయా శిల్ప రహస్యములను భావి తరముల వారికి శిల్ప గురుకులముల ద్వారా శిష్య ప్రశిష్య పరంపరగా వందించుచూ వచ్చిరి.

ద్వాపరయుగమున ఈ విశ్వకర్మ వంశీయులగు శిల్పముషి గణములయందు మరియొక "మయవిశ్వకర్మ" అవిర్భవించినాడు. ఈతడు మహా తపస్సంపన్నుడు. మహాకవి. "అహం హి విశ్వకర్మానై దానవానాం మహాకవిః"

అని తన్ను తానుకొని చెప్పుకొనినట్లు వ్యాసమహర్షి తన మహాభారతమున వివరించినాడు. ఈ కాలమున సాటిలేని ఖగోళ శాస్త్రవేత్త ఈనాటి పాశ్చాత్య వైజ్ఞానికులకు మార్గదర్శకముగా నిలచియున్న "మార్క సిద్ధాంతము" అను ఖగోళ శాస్త్రమును రచించిన దీ మయవిశ్వకర్మయే. ఈతడు వంశ పరంపరాగతముగా తనకు సంక్రమించిన శిల్పవిజ్ఞాన వృక్షమును మూడు పూవులాలు కాయలుగా పరిధవిల్లజేసిన శిల్ప విజ్ఞాన విధి. ఈ మహామనీషియే లోకమున "మయుడు" అను పేరుతో జగత్ప్రసిద్ధుడైనాడు.

ఈ శిల్పముషి ఆశ్రమస్థానము "ఖండన వనము". అందీ మహావీయుడు అనేక శిల్ప పరిశోధనాకారములను స్థాపించి అనేకులగు శిల్పవరేణ్యుల సహకారముతో క్రొత్త క్రొత్త శిల్ప రహస్యములను చేదించి పరిశోధనలు సాగించినాడు. ఆయా శిల్ప పరిశోధనా ఫలితములను "మయమాయ", "మయజయము", "మయతంత్రము" అను గ్రంథములుగా రూపొందించి భావి తరముల వారికిఁకొక భద్రపరచిన అప్రతిహత అప్ర శస్త్రాద్యనేక చిత్ర చిత్ర యంత్ర శిల్ప నిర్మాణ శేముషి దురంధరుడీ మయుడే.

కాని ద్వాపర యుగాంతమున ప్రపంచమున రాజకీయ కుతంత్రములు అధికము కావచ్చినవి. ఆర్యావర్తమున గూడ కుటిల రాజనీతి పాటమరించినది. అప్రతిహత

అస్త్రశస్త్రాద్యాయుధ నిర్మాణ దక్షుడైన మయుడు ఎవ్వరి ననుగ్రహించునో అని రాజకీయ లోకమున భయమావహించింది. తత్ఫలితముగ “ఖాండవ వనము” దహింపబడినది. శిల్ప పరిశోధనాగారములు, శిల్ప విజ్ఞాన భాండారములు తగులబడిపోయినవి. ఈ హతాత్ పరిణామమునకు విశ్వేష్టులగు శిల్పాచార్యులు కొందఱు - మయుని అనుమతి బొంది బూడిదపాల్చె పోగా, మిగిలిన శిల్ప శాస్త్రములను వెంటగొని దేశమును విడిచి నలు దిశలకు వలసబోయిరి. మరికొందరు దేశాభిమానమును విడువలేక శిల్పనగరమును నిర్మించుకొని దాని చుట్టును అయస్కాంత శిలామయముగు శత్రు దుర్భేద్య ప్రాకారము నిర్మించుకొని సుఖ జీవనమును గడుపసాగిరి.

ఖాండవవన దహనానంతరము మహాభారత కథ కీలకమైన “మయసభా భవనము” నిర్మింపబడినది. ఈ మయసభా భవనమున ప్రదర్శితమయిన చిత్ర విచిత్ర మాయామయ యంత్ర శిల్ప నిర్మాణ వైపుణ్యమును వ్యాసమహర్షి భారతమున వర్ణించియే యున్నాడు. ఆనాటినుండి నేటివరకు వెలువడిన సమస్త పురాణేతిహాసముల యందు మయుని అనల్ప నిర్వికల్ప శిల్పకల్పనా చాతుర్యము వేనోళ్ల కొనియాడబడుచునే యున్నది.

అట్టి మయునిచే విరచితములగు గ్రంథములు మయమాయ, మయజయము, మయతంత్రము, మయవాస్తవ, మయమతము, మయశిల్పము, మయరత్నము, మయదీపిక మయ విద్యాప్రశాశిక అనునవి సుప్రసిద్ధములు. కాని యిందుకొన్ని గ్రంథములు నామమాత్రావశిష్టములై యున్నవి. మరికొన్ని అముద్రితములై తాళపత్రములుగా గ్రంథాలయములలో మరుగున పడియున్నవి. మయమాయ, మయజయము అను రెండు గ్రంథములను శిల్ప శాస్త్రములకు ఆయువుపట్టగు అధర్వ వేదమును జర్మను దేశీయులు తమ దేశమునకు తరలించుకొని పోయిరి జనాపవాదము కలదు. అందుకు నిదర్శనముగా అధర్వవేదము మొట్టమొదట జర్మను దేశమునందే ప్రచురింపబడినది. మయుని రచనలలో ఉత్తమముగు వాస్తుశాస్త్ర గ్రంథము భారతీయుల అదృష్టవశమున 1919 సంవత్సరమున త్రైవేంద్రములో నాగరి లిపియందు ముద్రింపబడినది. కాని ప్రస్తుతమాప్రతియు అలభ్యము.

మయ వంశీయులు కొందరు రామాయణ కాలమునకు ముందుగానే పాతాళమునకు ఆవగా వేటి దక్షిణ అమెరికా ప్రాంతమునకు వలసబోయినట్లు ఉత్తర రామాయణమున వివరింపబడినది. ఖాండవ దహనానంతరము దేశమును విడిచిపోయిన కొందరు శిల్పాచార్యులు తమ పూర్వీకుల నమనరించి పాతాళమునకు బోయిరి. అచ్చటి “మెక్సికో”

ప్రాంతమున గల నేడు “చిషెన్‌ఇజా” అని పిలువబడు ప్రాంతముననొక శిల్పనగరమును నిర్మించుకొని తమ తమ యనుచర శిల్పగణములతో వివసంపాగిరి. వేటికిని ఆమెరికా ప్రజలు ఆ “చిషెన్‌ఇజా” ప్రాంతీయ ప్రజలను “మీయ” జాతిప్రజలుగా పిలుచుచున్నారు. ఈ మయజాతి ప్రజల సంస్కృతీ ప్రాభవమును చాటిచెప్పు జయసతాకలుగా ఆనాటి ప్రాచీన శిల్ప నిర్మాణ శిథిలములు నిలిచియున్నవి.

జగచ్చిల్లయగు విశ్వకర్మకు సూర్యునికి భేదము లేదని చదివియుంటిమి. కావుననే ఈ మయజాతి ప్రజలకు సూర్యుడు ఆరాధ్యదైవమయినాడు. ఈ మయజాతి ప్రజలకు పరమ పవిత్రమగు తీర్థస్థానము. “చిషెన్‌ఇజా” అక్కడ తమ ఆరాధ్య దైవము సూర్యదేవుని సంప్రీతికై నిర్మించిన “పెరమిడ్” వలె గోచరించు సూర్యదేవుని ఆలయము, వరుణాలయము, వేయి వైభాల ప్రాసాదము, ఆయా నిర్మాణముల శిల్పవైచిత్రీ గమనించినచో ఆనాటి మయజాతి ప్రజల వాస్తు, గణిత, జ్యోతిషశాస్త్రాల పాండిత్య ప్రతిభకు శిలారూప పాక్ష్యాలుగా దర్శనమిస్తుంది.

దక్షిణాదికి వలసబోయిన శిల్పచార్యులు పశ్చిమ తీర ప్రాంతముననొక శిల్ప నగరమును నిర్మించుకొనిరిని చదివియుంటిమి. కాలక్రమమున ఆ శిల్పనగరమునకే స్కాంతరాతికోటయని ప్రసిద్ధి కలిగినది. ఇచ్చటగూడ వీరిని దుర్బిధి వెంటాడినది. ఈర్వాతువులైన కొందరి కుట్ర ఫలితముగా ఒక మాయోపాయముచే ఆ శిల్పనగరము దహింపబడినది. అర్థరాత్రి అకస్మికముగా జరిగిన ఈ దాడికి గురియయిన శిల్పచార్యులు చేయునది లేక తమ తమ శిల్ప శాస్త్ర గ్రంథములతో రహస్య మార్గమున బయటబడి చీనా, జపాన్, మంగోలియా, జర్మనీ దేశములకు పారిపోయిరి. శిల్పులు పరంపరాగతముగా చెప్పుకొను ఈ జతిప్రాయము “పరిమళచోళ చరిత్ర” యను గ్రంథమున వివరింపబడినది.

ఈ విధముగా మయ వంశీయులగు శిల్పచార్యుల అనేక కుట్రలకు కులంత్రములకు లోనగుచు లోకహితార్థము తమ తమ శిల్ప విజ్ఞాన విధులగు గ్రంథములను కాపాడుకొనుచూ వాటిని భావి తరములవారికి అందచేయుచునే యుండిరి. అట్టి గ్రంథములలో “మయమతము” వాస్తు శాస్త్రములకే మకుటాయమానమైనది. ఈ “మయమతము” మయ వంశీయులకే గాక యావత్ భారతజాతికి గర్వకారణమై లోక హితార్థము ఆ విశ్వకర్మ భగవానునిచే ప్రసాదింపబడినది.

మయవాస్తు

మయముని ప్రణీతమగు “మయమతము” వాస్తు గ్రంథమాలయందు వాయకముగ వంటిదని వెనుకటి ప్రకరణమున వివరింపబడినది. అట్టి మయమతము యొక్క గ్రంథారంభమున -

“ప్రణమ్య శిరసాదేవం సర్వజ్ఞం జగదీశ్వరం
తంపుష్పేస్మాదలంకృత్వా శాస్త్రీశాస్త్రం యథాక్రమమ్
తైతిలానాం మనుష్యాణాం వస్త్యాదీనాం సుఖోదయమ్
ప్రాజ్ఞోమునిర్మయః కర్తా సర్వేషాం వాస్తు లక్షణమ్”

“పితామహోద్యైరమరైర్మునీశ్వరైః

యథాయథోక్తం సకలం మయేనతత్

తథాతథోక్తం సుధీయాం దివాకసాం

సృణాంచ యుక్త్యాఖిల వస్తు లక్షణమ్”

సర్వజ్ఞుడగు జగదీశ్వరునకు శిరసాప్రణామ మాచరించి ఆ పరమేశ్వర కృపా ప్రసాదలబ్ధమగు విజ్ఞానప్రతిభతో లోకహితార్థముగా సమస్త ప్రాణులకు సుఖమును ప్రసాదించునట్టి వాస్తు శాస్త్రమును రూపొందించెను. మరియు పితామహుడు మొదలగు ఆద్యశిల్పముని ప్రోక్తములైన శాస్త్ర విధులన్నియు వారు చెప్పిన రీతిగనే మయునిచేత దేవమానవ కల్యాణ ప్రదములగునని ఈ గ్రంథమున పొందుపరచబడినవి - అని మయుని చేత వస్త్యాగింపబడినది. అనగా మానవ జీవితమునకు సుఖమయ మొనర్చుటయే వాస్తు శాస్త్రముల లక్ష్యమని పండితార్థముగా చెప్పబడినది.

కాబట్టి అట్టి విశిష్ట లక్ష్యముగల “మయమతము” వాస్తు శాస్త్రమనుటలో వినాదమునకు

తావులేదు గదా! ఇక ఆ మయమతమునందలి వాస్తు శాస్త్ర విషయములను ముఖ్యాంశముగా గ్రహించి అక్కడక్కడ ఇతర ఋతుల అభిప్రాయములను సమన్వయ పూర్వకముగా ప్రతిపాదించుచు గృహవిర్మాణ విధులను క్రోడీకరించిన ఈ సంకలన గ్రంథమునకు "మయవాస్తు" అనుపేరు సార్థకమగుచున్నది.

వాస్తు శాస్త్ర గ్రంథములలో ప్రామాణిక గ్రంథమగు ఈ మయమతమును గూర్చి కొంత వివరింపవలసి యున్నది. ఆంధ్రదేశమున యింతవరకు ఈ ప్రామాణిక వాస్తుగ్రంథము ప్రకటింపబడలేదు. ఇందలి అమూల్యములైన నిర్మాణశాస్త్ర రహస్యములు ఆంధ్రప్రజలకు అందుబాటులో లేవు.

చాలాకాలము క్రిందట 1916వ సంవత్సరమున మద్రాసునందలి వావిళ్ళ ప్రెస్సువారిచే 33 పేజీలు గల "మయవాస్తు" అను గ్రంథము వెలువడినది. కాని అందలి విషయము శిల్పప్రధానమైనది. తదుపరి 1919వ సంవత్సరమున బ్రిటిష్ గ్రంథమున నాగరిలిపియందు "మయమతము" ప్రచురింపబడినది. కాని ఆ ప్రతులును అలభ్యములే. అందలి అపురూపములగు వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములును ఆంధ్రప్రజలకు అపరిచితములు.

1966వ సంవత్సరమున తంజావూరు శ్రీ శరభాక్షి గ్రంథాలయమువారు మద్రాసు ప్రభుత్వమువారి సహాయముతో మూలము గ్రంథలిపియందును, టీక తమిళమునందును ముద్రించి ప్రకటించియున్నారు. ఇది 34 అధ్యాయములు గల గ్రంథము. 1 నుండి 25 వరకు గల అధ్యాయములు ప్రథమ భాగము, 26వ అధ్యాయము నుండి 34వ అధ్యాయము వరకుగల గ్రంథము రెండవభాగము. ఈ రెండవ భాగమునందే గృహవిర్మాణ విధులన్నియు కూలంకషముగా చర్చించబడినవి.

ఇట్టి "మయమతము" నందలి అమూల్యములైన గృహవాస్తు విశేషములను ఆంధ్రప్రజానీకమునకు మా ఓపినంత వరకు అందించు యుద్దేశముతో ఈ సంకలన గ్రంథరచన కుపక్రమింపబడినది. ఈ సంకలనమునందు మయమతమునందలి వాస్తు విషయములకు మానసారము, సమరాంగణము మొదలగు గ్రంథప్రమాణములు సమన్వయింపబడి ఉదాహరింపబడినవి.

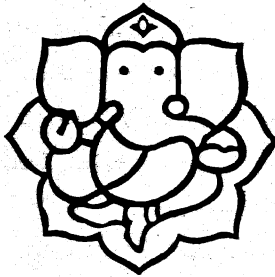
మానసారము, సమరాంగణము, అపరాజిత పుచ్చ, సకలాధికారము, శిల్పరత్నము మొదలగు గ్రంథములన్నియు వాస్తుశాస్త్రములలో పేరొందిన ప్రామాణిక గ్రంథములు అయినప్పటికిని మయమతము వీటన్నిటి కంటే ప్రాచీనము. సమగ్ర విషయ ప్రతిపాదితము.

సార్వకాలిక ప్రమాణసిద్ధమునై విలసిల్లినది. అందలి విషయములు వైజ్ఞానిక సత్యములై ఈనాటి పాశ్చాత్య విజ్ఞానవేత్తలకు సైతము అంతుబట్టని రహస్యములై అలరారుచున్నవి. కాబట్టి ఈ “మయవాస్తు” వసు సంకలనము నందు సందర్భానుసారముగా అక్కడక్కడ శ్లోకముల నుదహరించుచు మిగిలిన విషయమును సుబోధకమగుటకు వచనమున వివరింపబడుచున్నది.

అక్కడక్కడ మానసారాది ప్రామాణిక వాస్తుగ్రంథముల నుండియు విషయములు గ్రహించి పొందుపరచబడినవి. మరొకొన్ని నందర్భములలో మయమతమున ప్రస్తావింపబడనట్టియు మయమతాభిప్రాయమునకు విరుద్ధము గాకుండ తరువాతిశిల్ప ఋషులచేత ప్రతిపాదింపబడినట్టియు వాస్తు విశేషములను ఆయా ఋషుల పేరుననే వివరింపబడినవి. మరియు అక్కడక్కడ దేశకాల పాత్రతల దృష్టినందుంచుకొని శాస్త్ర వచన విరుద్ధముగాని రీతిలో సమన్వయ పద్ధతులు సూచనగా వివరింపబడినవి.

ఈ సంకలనమునందు క్రోడీకరింపబడిన విషయములన్నియు శాస్త్ర ప్రతిపాదితమైనవి. ఇందలి ప్రతిష్ఠాకము ప్రామాణిక గ్రంథముల నుండి సంకలనము చేయబడినవి. శాస్త్రమునందలి గౌరవముతో లోకహితమే పరమార్థముగా ఆ జగత్పితరులకు గాయత్రీ విశ్వకర్మల సంకల్పము మేరకు ఈ “మయవాస్తు” వసు వాస్తుశాస్త్రము రూపొందింపబడినది.

“కర్మణ్యో వాధికారస్తే మాఘలేషు కదాచన”

వాస్తుశాస్త్ర నిర్వచనము

గృహనిర్మాణ విధులను నిర్మాణాత్మకమగు పద్ధతిలో వివరించు శాస్త్రమునకు వాస్తుశాస్త్రమను పేరు సిద్ధించినది. ఈ వాస్తుశాస్త్రము యొక్క నామ సార్థకతను గూర్చి మయుడు -

“అమర్త్యాశ్చైవ మర్త్యాశ్చ యత్రయత్ర మసంతిహి
తత్ వస్త్వేతి మతంజ్ఞేయం తద్భేదంచ వదామ్యహమ్
భూమి ప్రాసాదయానాని శయనంచ చతుర్విధమ్
భూరేవ ముఖ్యవస్తుస్యాత్ తత్రజాతాని యాని హి
ప్రాసాదాదీని వాస్తుని వస్తుత్వాత్ వస్తు సంశ్రయాత్
వస్తున్యేన హితాన్యేన ప్రోక్తాన్యస్మిన్ పురాతనైః ॥”

అని వివరణ యిచ్చియున్నాడు. ఆ మయమతానుసారము - దేవతలుగాని, మానవులు గాని నివసించు స్థలమునకు “వస్తువు” అని పేరు సిద్ధించుచున్నది. భూమి ప్రాసాదము, యానము, శయనము అను నాలుగు వస్తుభేదములు గలవు.

భూమి : భూమి అనగా మనము నివసించు గృహాది నిర్మాణముల కొరకు గ్రహించి ప్రాకారాదులు ఏర్పరచుకొన్న కొంత పరిమితికి లోబడిన స్థలము.

ప్రాసాదము : ప్రాకారాదులు లేదా సరిహద్దులు యేర్పరచుకొన్న నివాసస్థలమునందు తమతమ అర్హతలకు అనుగుణముగా నిర్మించిన గృహ, పాథ అట్టాలికాది నిర్మాణములకు ప్రాసాదము అని పేరు.

యానము : గృహస్థుడు ప్రయాణసాధనములుగా మహయోగించు రథములు, బండ్లు, విమానములు, నీటిపై పయనించు ఓడలు మొదలగునవన్నియు యానము అనబడును.

శయనము : గృహస్థుడు మఖజీవనము గడుపుటకై అనవరములగు మంచములు, కుర్చీలు, సోఫాలు మొదలగు వస్తు సముదాయమునకు శయనము అను పేరు చెల్లును.

ఈ నాలుగు విధములైన వస్తువులలోను మొదటిదగు భూమి మిగిలిన మూడింటికి ఆధారభూతమైనదగుచున్నది. అందుచేతనే -

“భూరేవ ముఖ్యనస్తుస్యాత్ తత్రజాతా నియానిహి” అని మయుడు సృష్టవరచి యున్నాడు. అట్టిభూమికి “వస్తువు” అను పేరు సిద్ధించుచున్నది. ఆ “వస్తువు” నందు నిర్మించిన గృహసౌధ పార్శ్వాది నిర్మాణ విశేషములకు “వాస్తువు” అను పాఠ్య వాసుమేర్పడినది. ఆయా వస్తు వాస్తువులకు సంబంధించిన విధులను శాసించిన శాస్త్రమునకు వాస్తుశాస్త్రము అను పేరు లోకమున స్థిరపడి బహుళవ్యాప్తి నొందినది.

ఈ వాస్తుశాస్త్ర నిర్వచనము మరియొక విధముగ కూడ చెప్పుచుండుట గలదు. సంస్కృత భాషయందు “వన” ధాతువునకు నివసించు అను అర్థము గలదు. అందుచే -

“వస్తతి ఇథివాస్తు” అనగా నివాస స్థలమునకు వాస్తువు అనుపేరు గలదు. ఈ నిర్వచనము గూడ సైనుదహరించిన మయుని వాక్యములను బలపరచుచున్నవి గదా!

ఆగమశాస్త్రములు వేదములంతటి ప్రాచీనములని ఆర్యఋషుల యధిపతయము. అందుచేతనే -

“వైదికీ తాంత్రికీచైవ ద్వివిధా శృతికీర్తితాః”

అని శ్రుతులు రెండు విధములుగా చెప్పబడినవి. అట్టి ఆగమ శాస్త్రములయందు కూడ క్రియాపాదము నందు ఆలయ నిర్మాణ గృహనిర్మాణ వాస్తు ఘాతా శిల్ప విశేషాలు నిరూపింపబడినవి. అట్టి వివరమంతయు వాస్తు లక్షణముగా పేర్కొనబడియున్నట్లు తెలియుచున్నది. కావున ఆద్యశిల్ప ఋషి ప్రాప్తమగు మయమతానుపారము గృహాది నిర్మాణ శాస్త్రమునకు వాస్తుశాస్త్రమనుట మిక్కిలి తగియున్నది.

గృహనిర్మాణ ప్రయోజనము

మానవ జీవితము బాల్యము, యౌవనము, కౌమారము, వృద్ధాప్యము అను నాలుగు అవస్థలు పొందును. ఈ నాలుగు అవస్థలు గల మానవ జీవితమునకు నాలుగు ఆశ్రమములు విధింపబడినవి. అవి బ్రహ్మచర్యాశ్రమము, గృహస్థాశ్రమము, వానప్రస్థము, సన్యాసము అనునవి. ఇందు గృహస్థుడే మిగిలిన మూడు ఆశ్రమము లందున్న వారికి ఆధారభూతుడు. ఉత్తమ గృహస్థునకు గృహమే ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములను చతుర్విధ పురుషార్థపాధన మగుచున్నది. అట్టి గృహస్థునకు “స్వంత గృహము” లేనిచో -

“గృహస్థస్య క్రియా: సర్వా:, నసిద్ధ్యన్తి గృహం వినా
పరగేహే కృతా: సర్వాం, శ్రౌతస్మార్త క్రియా: శుభా:
నిష్ఫలాస్య: యతస్తాసాం, భూమీశ: ఫలమశ్నుతే”.

గృహస్థుడు చేయు సమస్త శ్రౌత స్మార్త కర్మలయొక్క ఫలితము అతడు యెవరి యింటియందు చేయునో వారికే చెందునని శాస్త్ర వచనము. గృహస్థుడు తనకు “నాది” అను సొంత యిల్లు లేనివాడైనచో అతనికి యే శుభప్రదములైన కర్మలును ఫలించవు. కాబట్టి అట్టి గృహస్థుని లోకులు కూడ ఇల్లు వాకిలి లేనివాడని యీనడింతురు. అట్లు యిల్లు వాకిలి లేనివానికి శాస్త్రమునందు గావి, సమాజమునందు గాని గౌరవముండదు. ఆ సమాజ గౌరవము నూట అటుంచుదు. నిత్యజీవితమున గూడ అనేక యిబ్బందులకు లోనగును. జీవితమున సుఖశాంతులకు దూరమగును. కావున మానవునకు ముఖ్యముగా గృహస్థునకు సొంతయిల్లు అనునది అది చిన్న కుటీరము గానచ్చును, లేదా భవనము గానచ్చును, యేదోయొక రూపమున

అవసరమగుచున్నది. అందుచే ప్రతిమానవునకు తన జీవయాత్ర సుఖముగా గడుపుకొనుటకు సాంతయిల్లు నిర్మించుకొనుట ప్రథమ కర్తవ్యము. మరియు స్త్రీపుత్రాదిక భోగ సౌఖ్యజనకం ధర్మార్థ కామప్రదం జంతూనాం నిలయం సుఖాస్పదమిదం శీతాంబుఘర్మాపహమ్ వాపీదేవ గృహోది పుణ్యమఖిలమ్ గేహాత్ సముత్పద్యతే గేహం పూర్వముశస్తి తేన విబుధాః శ్రీ విశ్వకర్మాదయః ॥”

(వాస్తు రాజవల్లభమ్)

పై శాస్త్ర ప్రమాణము ననుసరించి పరిశీలించినచో ధర్మార్థకామ మోక్షములను చతుర్విధ పురుషార్థములకు గృహమే ముఖ్య సాధనమని ఋజువగుచున్నది. గృహస్థుడు తానాచరించు సమస్త శ్రౌత స్మార్త కర్మలను తన సాంత యింటియందు కాక యితరుల యింటియందాచరించినచో ఆయా శ్రౌతస్మార్త కర్మల యొక్క ఫలితము ఆయా గృహ యజమానికి చెందగలవని శాస్త్రములు స్పష్టముగా వక్కాణించుచున్నవి. అందుచే ప్రతి గృహస్థుడు తనకొక సాంతయిల్లు నిర్మించుకొనుట ముఖ్యావసరమగుచున్నది. అంతేగాక శీత, వాతాతపాదుల నుండి ప్రవృత్తి సహజముగా కలుగు కష్టనష్టముల నెదుర్కొని గృహమే గృహస్థుని సంరక్షించి సుఖపెట్టుచున్నది. అందుచేతనే మయవిశ్వకర్మ నారద సనత్కుమారాది ఋషిపుంగవులు మానవునకు గృహనిర్మాణము ప్రథమ కర్తవ్యముగా నొక్కివక్కాణించి యున్నారు.

“కోటిఘ్నం తృణజేఘ్నాం మృణ్మయే
దశసంగుణమ్

ఇష్టి కేశతకోటిఘ్నం శైలేనంతమ్ ఫలం గృహే”

అని గృహనిర్మాణ ఫలితమును గూర్చి శాస్త్రములు ఘోషించుచున్నవి.

ఈ పై విషయములన్నియు బాగుగా పరామర్శించి చూచినచో ప్రతిమానవునకు యిది వా యిల్లు అని చెప్పుకొనదగిన సాంతయిల్లు ఉండుట అత్యావశ్యకము. అట్టి యిల్లు వారి వారి అర్హతలను బట్టి చిన్న కుటీరము గావచ్చును, లేదా భవనము గావచ్చును. అథవా ఏదంతస్తుల మేడ గావచ్చును. ఏ రూపములో మనము సాంతయిల్లునువది నిర్మించుకొనుట ప్రతి మానవునకు ప్రథమ

వాస్తుశాస్త్రము నందు నామనక్షత్ర ప్రాధాన్యత

“ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ” అని ఉపనిషద్వాక్యము. అనగా ఓంకారము పరబ్రహ్మ స్వరూపమని ఉపనిషత్తులు పలుకుచున్నవి. ఓంకారము శబ్దబ్రహ్మ స్వరూపము. అతీంద్రియ శక్తి సంపన్నులగు భారతీయ మహర్షులు ప్రణవోపాసనయందు నిష్ణాతులు. అట్టి ఉపాసనాసిద్ధులైన మహర్షులు తమ అతీంద్రియ జ్ఞానశక్తి చేత ప్రణవము నుండి జనించిన నాదము నుండి అక్షర సమామ్నాయమును, ఆయా అక్షరములను ఉచ్చరించునప్పుడు జనించిన ధ్వనుల వలన ప్రకృతీయందు కలుగు సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ శబ్ద తరంగముల ప్రభావమును బాగుగా అధ్యయనము చేసి తత్ఫలితముగా ప్రాప్తమైన శబ్ద తరంగ విజ్ఞానముతో శ్రీవిద్యా స్వరూపమగు మంత్రశాస్త్రమును రూపొందించిరి. భారతీయ మంత్రశాస్త్రముల యొక్కయు వేదమంత్రములయొక్కయు ప్రభావమును గూర్చి విదేశముల యందలి పాశ్చాత్య విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తలు గూడ జోహారు లర్పించుచున్నారు.

అట్టి మహిమాన్వితమగు అక్షర సమామ్నాయమునందలి అక్షరములు ఏబది. “అ మొదలు క్ష” వరకుగల ఏబది అక్షరములకు ప్రత్యేకమగు ఉత్పత్తి స్థానములున్నవి. ఆయా ఉత్పత్తి స్థానములను బట్టి ఆయా అక్షరములను ఉచ్చరించుట చేత పుట్టిన ధ్వని తరంగశక్తిని మదింపుచేసి ఆయా శక్తులకు ప్రత్యేకమగు పేర్లు సూచింపబడినవి. ఆయా వేర్వేరు అక్షరములను వేర్వేరు సమూహములుగా నుచ్చరించునప్పుడు కలిగెడి వింతవింత శక్తులను తమతమ అతీంద్రియ జ్ఞానదృష్టులతో పరిశీలించి ఆయా పరిశోధనా ఫలితములను ఒక శాస్త్రముగా రూపొందించిన భారతీయ మహర్షులు లోకమునకే గర్వ కారణమైరి.

ఈ అక్షర సమామ్నాయము చేతనే వేదములు శాస్త్రములు, పురాణములు, ఇతిహాసములు, కావ్యములు, నాటకములు, నవలలు మొదలగు వాగ్రూపముగు నరస్యతీమూర్తి అవతరించుచున్నది. ఈ అక్షర సమామ్నాయము చేతనే

వనరపాత్యముగు పంగీతము, సాహిత్యము, నృత్యము, జంత్రవాద్యాదులు మొదలగు లలితకళలన్నియు పుట్టుచున్నవి. ఇవి, అవి యనవలసిన పనులైనను జగత్తునందు అక్షర విద్యా ప్రభావము వ్యాప్తిచేసి యున్నది. ఏ కాలమునందైనను, యే దేశమునందైనను, ఈ అక్షర విద్యాజ్ఞానము శూన్యమైనచో అచ్చటి నాగరికతయే శూన్యము కాగలదు. అందుచేతనే -

“శబ్దబ్రహ్మాణి నిష్ఠాతః పరంబ్రహ్మాధి గచ్ఛతి”

అను శాస్త్రప్రమాణము ననుసరించి శబ్దబ్రహ్మ జ్ఞానమును పొందినవాడు పరబ్రహ్మ సాక్షాత్కారము పొందగలడని మహర్షులు వక్కాణించి యున్నారు.

అధునిక చైత్యానిక యుగమున ధ్వని తరంగముల శక్తి యెట్టిదో తెలియన వారుండరు గదా? ఈనాటి రేడియోలు ధ్వని తరంగశక్తిని తెలియజెప్పుచున్న సాధనములు మాత్రమే. మనకు ఈనాటి ఉపగ్రహముల నుండి లభించుచున్న అనేక మహద్భుత ధ్వని ప్రసార విశేషముల మహత్తు వ్రాయుటకు ఇట చోటు చాలదు గదా?

భారతదేశమునకు సంబంధించినంతవరకు మన ప్రాచీన మహర్షులు రూపొందించిన శాస్త్రములయందు ముఖ్యముగా జ్యోతిష శాస్త్రమునందు ఈ అక్షర సమాన్వయమునకు విశేషముగు ప్రాముఖ్య మీయబడినది. అందునను వాస్తవశాస్త్రమునందు నాను ప్రథమాక్షరమనకు మిక్కిలి ప్రాముఖ్యము ప్రతిపాదించబడినది. గమనింపుడు -

గ్రహాది విర్మాణములయందు వర్ణార్యణము, క్షేత్రార్యణము, గృహార్యణము, అమార్యణము, బృత్యార్యణము మొదలగు అర్చణమునకంతకు నానుప్రథమాక్షరమే ప్రాతిపదికగా గణించి ఫలితము సాధింపవలసియున్నది. ఇందుకవసరమగు నాను వక్షత్రజ్ఞానము ననుసరించితే పనులైనను కుభాకుభ ఫలితములను జ్యోతిష్కర్షుడు మదింపు చేయగలడు.

ఆ మొదలుకొని క్ష వరకు గల యేబది అక్షరములనుసరించి వాస్తవశాస్త్రమున ఆ, క, చ, ట, త, స, య, శ అను యెనిమిది వర్ణులు యేర్పడినవి. ఈ యెనిమిది వర్ణుల తూర్పు మొదలుకొని యెనిమిది దిక్కులయందు అధిపతించి యుండును. ఈ

యెనిమిది వర్గల ననుసరించియే వాస్తుశాస్త్రమున, గృహార్చణము, దిశార్చణము, ముఖద్వార నిర్ణయము మొదలగు విషయములు పరిశీలింపబడును. వాస్తుశాస్త్రములయందు “జన్మనక్షత్రము” అనుచోట వామనక్షత్రమునే గ్రహించుట ఆచారసిద్ధమగు విషయము ఎందుచేతననగా -

1. “యజమాన వస్తునామ,

జన్మర్క్షణావిరోధికమ్ యత్తు” (మయవతం 62పేజీ)

2. దేశే జ్వరే గ్రామ గృహ ప్రవేశే

సేవాసు యుద్దే వ్యవహార కార్యే

ద్యూతేషు దానేషుచ నామరాశిః

యాత్రా వివాహాదిషు జన్మరాశిః (గృహ రత్నభూషణమ్)

అని యున్నది. మరియు కాలిదాస కృతమగు కాలామృతమునందు

3. సంగ్రామ వ్యవహారధామ నగరీగ్రామేషు మంత్రార్చణే

జ్ఞాతేనత్యపి జన్మభేద సతతం నామార్క్షజం స్వాత్మలమ్

అని వివరింపబడినది. పై శాస్త్ర వచనముల ననుసరించి గ్రామార్చణము,

గృహార్చణము, గృహప్రవేశము, సేవార్చణము, వ్యవహారార్చణము మొదలగువాటియందు జన్మనక్షత్రము తెలిసియున్నను, వామనక్షత్రమునే ప్రధానమైనదిగా గ్రహింపవలయునని ఋజుపగుచున్నది. అందుచేతనే మయుడు మొదట వామనక్షత్రమునకు పిమ్మట జన్మనక్షత్రమునకు సరిపడి యుండవలెనని వివరించినాడు. ఇక జన్మనక్షత్రము కలిగియున్న వారిని గూర్చి అగస్త్య మహర్షి కృతమగు “సకలాధికారము” అను ప్రామాణిక గ్రంథమునందిట్లు వివరింపబడినది. గమనింపుడు -

“జన్మ నామార్క్షయుక్ శ్రేష్ఠం, జన్మభం మధ్యమం భవేత్”

అని యున్నది కాబట్టి జన్మనక్షత్రము గలవారికి అర్చణము చూచునప్పుడు జన్మ, నామ నక్షత్రముల రెండింటికిని శుభార్చణము గలరీతిని గ్రహించుట శ్రేష్ఠము. ఆయా సాధనలయందు తారాబలము శుభప్రదముగా

మండునట్లు చూచుట శ్రేష్టము. ఒకవేళ అట్లు జన్మనామ నక్షత్రములకు శుభప్రదములైన తారలు సిద్ధింపనప్పుడు, గృహదుల యందు నామనక్షత్రము ముఖ్యము కాబట్టి ఆ నామనక్షత్రమునకు శుభతారను సిద్ధింపజేసి జన్మనక్షత్రమునకు విడవతార మాత్రము రాకుండ చూచుట ఉత్తమ సాంప్రదాయము. అట్లే జన్మ నక్షత్ర ప్రాధాన్యత గల వివాహాది శుభ కార్యములయందు నామనక్షత్రమునకు వైధవతార గాకుండ గమనింపవలసి యున్నది. వైధవతార సర్వత్ర నింద్యము గదా!

ఈ నామ ప్రథమాక్షరమును గూర్చి ఒక ముఖ్య విషయమును గమనింపుడు.

ఈ వైజ్ఞానిక యుగమునందు విజ్ఞాన శాస్త్రమున అగ్రగణ్యులు అమెరికా దేశమునందు సుప్రసిద్ధ మనో వైజ్ఞానిక శాస్త్రవేత్తలగు 'డాక్టర్ పేపర్' మరియు 'సవాలీ వెస్టన్' అనువారు సునుష్యులయొక్క పేర్లయందు మొదట గల అక్షరముల శక్తిని గూర్చి విశేష శ్రమకోర్చి పరిశోధనలు జరిపియున్నారని తెలియపచ్చుచున్నది. వారి పరిశోధనా ఫలితముల ననుసరించి ఏ నుండి ఆర్ వరకు గల 14 అక్షరములు తమతమ పేర్లను మొదటి అక్షరముగా గలవారు మిక్కిలి అధున్యవంతులగుచున్నారని తెలియపచ్చుచున్నది. ఈ విషయమును పరిశీలించినచో ఈ నామ ప్రథమాక్షరమును బట్టి శుభాశుభ ఫలితములను గమనించుట సమస్త దేశములయందును ఉండియుండుననియే గ్రహింపవలయును. కాబట్టి విజ్ఞులైనవారు ఈ వాస్తు శాస్త్ర విషయమునందు నామ నక్షత్ర ప్రాధాన్యతను గమనింపవలసి యున్నది.

స్థల పరీక్ష

గృహనిర్మాణ సందర్భమున మొట్టమొదట బాగుగా విమర్శింప వలసియుండునది స్థలపరీక్ష. గృహనిర్మాణమునకు గ్రహింపదలచిన స్థలము యొక్క ఆకృతిని, ఉచ్చనీచలను, నీటి పారుదల, వాటములను బాగుగా పరిశీలింపవలసియున్నది. గృహనిర్మాణ స్థలమునందలి మట్టియొక్క రుచి, రంగు, వాననలు గూడ పరిశీలింపవలసినవని శాస్త్రముల యందున్నను ఆధునికులు పై మూడు విషయములను గూర్చియే ముఖ్యముగా విమర్శించుచున్నారు. ఇదియే ఆచరణ సాధ్యము. స్థలముయొక్క ఆకృతి పరిసరములను గూర్చి మయుడు -

“దేవానాం చ ద్విజానాం చ చతురశ్రాయతా శ్చతాః

వస్త్రాకృతి రనింద్యాసా వాక్ ప్రత్యగ్ధిక్ సమున్నతా”

(మయమతం 8 పేజీ)

అని వివరించియున్నాడు. దేవాలయములకు గాని, గృహములకు గాని ఉపయోగింపదలచిన స్థలము చతురస్రముగా గాని లేదా ఆయతము అనగా దీర్ఘ చతురస్రముగా గాని ఉండవలయును. ఈ రెండు ఆకృతులు గల స్థలములు మాత్రమే గృహనిర్మాణమునకు శుభప్రదమైనవని మయుని అభిప్రాయము. ఈ మయుని అభిప్రాయము ననుసరించియే తరువాతి వారగు భోజుడు మొదలగు శాస్త్రవేత్తలు -

“ఆయతే సిద్ధయః సర్వాః చతురస్రే ధనాగమః.”

అను ప్రమాణమును గ్రహించియున్నారు. వాస్తుశాస్త్ర గ్రంథములన్ని ఈ చతురస్ర దీర్ఘచతురస్రములను ఏకగ్రీవముగా అంగీకరించినవి. కాబట్టి గృహాది నిర్మాణములకు ఈ రెండు ఆకృతులు గల భూములనే గ్రహించుట శుభప్రదము.

చతురస్రము :

చతురస్రము అనగా నాలుగు భుజములు అనగా నాలుగు దిశల కొలతలు సమానముగా గల స్థలము. ఉదాహరణకు -

తూర్పు సరిహద్దు పాడవు 11 గజములు, దక్షిణపు సరిహద్దు పాడవు 11 గజములు, పడమర సరిహద్దు పాడవు 11 గజములు, ఉత్తర సరిహద్దు పాడవు 11 గజములు ఉన్నదనుకొనుడు. అట్టి స్థలము చతురస్రమనబడును. అయితే యిట్టి చతురస్రాకారపు స్థలము యొక్క నాలుగు మూలలు మూలమట్టమునకు సరిపడియుండవలయును. అనగా ప్రతి మూలయు 90 డిగ్రీలు గలదిగా యుండవలయును. ఇట్టి చతురస్రాకారపు స్థలము గృహనిర్మాణమునకు మిక్కిలి ప్రశస్తమైనది, ఐశ్వర్యప్రదమైనది.

ఆయతము :

ఆయతము అనగా దీర్ఘచతురస్రాకారము గల స్థలమని వివరింపబడినది. ఇట్టి ఆయత స్థలము యొక్క యెదురెదురు భుజముల లేక దిక్కుల కొలతలు సమానముగా నుండును. ఉదాహరణకు - ఒక స్థలము యొక్క తూర్పు పడమర దిశల కొలతలు 20 గజములు ఉన్నవనుకొనుము. దక్షిణోత్తర దిశల కొలతలు 15 గజములున్నవని భావింపుము. ఆ స్థలము యొక్క నాలుగు మూలలు మూలమట్టమునకు సరిపడియున్నచో అట్టి స్థలము దీర్ఘచతురస్రము లేదా ఆయతము అని పిలువబడుచున్నది. ఇట్టి స్థలమునందు గృహనిర్మాణము చేసుకొని నివసించు జనులు ఇష్టకార్యార్థ సిద్ధి బొంది సుఖింతురు.

“అయతే సిద్ధయః సర్వాః చతురస్రే ధనాగమః”

అను శాస్త్రవచనము పై విషయమునే స్పష్టపరచుచున్నది. కాబట్టి సమస్త గృహ నిర్మాణములకు పైనుదహరించిన చతురస్రము, ఆయతము - అను రెండు ఆకృతులు గల భూములనే పరిగ్రహించుట శ్రేయోదాయకము.

ఆయత వాస్తును గూర్చి మరియొక వివరణము గమనింపవలయును. ఆయతము రెండు విధములు. ఒకటి తూర్పు పడమరలు పాడవు దక్షిణోత్తరములు వెడల్పుగా గలది. రెండవది దక్షిణోత్తరములు పాడవుగా తూర్పు పడమరలు వెడల్పుగాను గల స్థలము. ఈ రెండింటియందును రెండవదగు దక్షిణోత్తరములు పాడవుగల ఆయతశ్లేత్రము మిక్కిలి శ్రేష్టమైనదని “శిల్పరత్నము” నందు వివరింపబడినది.

“దక్షిణోత్తర మాయామాం వాస్తవైః సర్వత్ర కీర్తితః”

అను ప్రమాణముచేత దక్షిణోత్తరములు పాదపుగల ఆయతము గృహనిర్మాణమునకు మిక్కిలి శుభప్రదమైనది.

వాస్తుశాస్త్రములలో స్థలముయొక్క ఆకృతులు మరికొన్ని చెప్పబడినవి. కాని అందు మనము గమనింపదగినవి, మయునిచేత నిషేధింపబడినవి అగు వాలుగు ఆకృతులు గల భూములు.

“వృత్త త్రికోణ విషమా వజ్రాభా కచ్చప్రాన్నతా”

(మయమతం 10 వ పేజీ)

గుండ్రని ఆకారముగల భూమి, ముక్కోణములు గల భూమి, విషమాకారము గల భూమి, వజ్రాయుధమువలె పాదపుగల భూమి, తాబేలువలె బాదామీ ఆకారముతో నుండి మధ్య మిక్కిలి ఎత్తైన భూమి మిక్కిలి నింద్యమని వివరింపబడినది. మరియు -

“చక్రే దారిద్ర్య మిత్యాహుః విషమే శోక లక్షణం

రాజభీతి త్రికోణస్యాత్ శూర్పే ధనక్షయం విదుః”

అని భోజుడు స్పష్టముగా నిషేధించియున్నాడు. పృథ్వికారము గల భూమియందు యిల్లుకట్టి నివసించువారు దరిద్రులగుదురు. విషమకోణములు గల భూమియందు నివసించువారు దుఃఖితులగుదురు. ముక్కోణముగల స్థలమునందు యిండ్లు కట్టి నివసించువారు సీవిలు క్రిమినలు కేమలయందు దగుల్కొని పీడింపబడుదురు. చేట వంటి ఆకారము గల భూమియందు యిల్లుగట్టి నివసించు ప్రజలు ఎంతటి ధనవంతులైనను క్రమముగా ఋణగ్రస్తులై దరిద్రులగుదురు. కాబట్టి వాస్తుశాస్త్రవేత్తలు ఈ స్థలాకృతి విశేషములను బాగుగా విమర్శించి యోగ్యమగు స్థలమునందు గృహనిర్మాణము చేయుట శ్రేయోదాయకము.

గృహనిర్మాణమునకు గ్రహింపవలసియున్న భూములు సహజసిద్ధముగా చతురశ్రముగానో, లేక ఆయతముగానో ఉండుట అరుదగు విషయము. కాబట్టి మనము యోగ్యముగా నున్నదని భావించిన భూమిని చతురస్రముగా గాని,

ఆయతముగాగాని సరిహద్దులేర్పరచుకొని శాస్త్రానుకూలముగు ఆకృతిని సాధించుట శిల్ప సమయము. ఈ విషయమును విజ్ఞులైనవారు గ్రహించవలసియున్నది.

స్థలపరీక్షయందు గమనింపవలసిన రెండవ విషయము పరిసరములు. గృహనిర్మాణ స్థలము యొక్క పరిసరముల ప్రభావము ఆ యింటిలో నివసించువారిపై ప్రసరింపగలదు. అందుచేత గృహనిర్మాణ స్థలముయొక్క పరిసరములను బాగుగా పరామర్శింపవలసి యున్నది. ఈ పరిసరముల శుభాశుభములను గూర్చి మయమతమునందు -

“సభా చైత్య సమీపస్థా నృపమందిర సంస్థితా
దేవాలయ సమీపస్థా కంటకద్రుమ సంయుతా
చండాలావాసగచ్ఛాయా వజ్రాభా కచ్చపోన్నతా
ఏక ద్వి త్రి చతుర్మార్గా తరితా వ్యక్త మార్గకా
శ్మశానం చాశ్రమస్థానం కపి సూకరసన్నిభమ్
బహుప్రవేశమార్గం చ మార్గవిద్ధంచ గర్హితమ్”

(మయమతం 10 పేజీ)

అని యున్నది. సభలు, సమావేశములు జరుగు పల్లికి స్థలములకు, చైత్యాలములకు, దేవాలయములకు, రాజమందిరములకు, శ్మశాన భూములకు, సన్యాసులు నివసించు ఆశ్రమములకు, సమీపమున గల స్థలములయందు గృహనిర్మాణము చేయరాదని మయమత అభిప్రాయము. గ్రామపాలిమేరల యందు, పాలిమేరలకు సమీపముల యందునుగల భూములు నివాసయోగ్యములు గావని గ్రంథాంతరముల యందు వివరింపబడి యున్నది. గృహనిర్మాణ స్థలమునకు నాలుగు దిశలయందు వీధులున్న స్థలము, అనేక ప్రవేశమార్గములు గల స్థలము, సరియగు ప్రవేశమార్గము లేని స్థలము, ముండ్లుగల చెట్టున్న లేదా ముండ్లుగల పొదలున్న స్థలము, పుట్టలు గల స్థలము గృహనిర్మాణమునకు యోగ్యము గావని వివరింపబడినవి. కావున ఇట్టి స్థలములను గృహనిర్మాణములకు పరిగ్రహింపరాదు.

స్థలపరీక్షకు చెందినట్టి రుచి రంగు ధ్వని మొదలగు విషయములు గ్రంథాంతరముల చూడగలరు.

ఉచ్చ నీచలు

వాస్తుశాస్త్ర పరిభాషయందు “ఉచ్చనీచలు” అనగా స్థలమునందలి మిట్టపల్లములని భావము. ఉచ్చ అనగా ఎత్తుగానుండుట, నీచ అనగా పల్లముగానుండుట యని గ్రహింపవలయును. గృహనిర్మాణ స్థలమునందలి ఈ ఉచ్చ, నీచల నమసరించి అందు నివసించు ప్రజలకు గలిగెడి శుభాశుభ ఫలములను వాస్తు శాస్త్రములన్నియు విపులముగా చర్చించినవి. కాబట్టి స్థలపరీక్షయందీ ఉచ్చనీచల ప్రాముఖ్యమును గుర్తించి స్థలనిర్ణయమును చేయుట వాస్తుశాస్త్రవేత్తల కర్తవ్యము.

ఈ ఉచ్చనీచలను దృష్టియందుంచుకొని ముందు వివరించిన స్థలపరీక్ష గమనితము - మయమతము 6వ పేజీనందిట్లున్నది.

1. ఉత్తర ప్రవణము - అనగా ఉత్తరము పల్లముగానున్న భూమి
2. ప్రాజ్ఞిమ్నము - అనగా తూర్పు పల్లముగా నున్న భూమి
3. పూర్వావసతము - అనగా తూర్పు పల్లముగా నున్న భూమి
4. ప్రాక్ప్రవణము - అనగా తూర్పు పల్లముగా నున్న భూమి.

అను నాలుగు విధములైన భూములు వరుసగా బ్రాహ్మణాది నాలుగు వర్ణముల వారికి శ్రేష్ఠములని వివరింపబడియున్నది. పై విషయమును గమనించినచో సమస్తమైనవారికి తూర్పు, ఉత్తర దిశలు పల్లముగా గల భూమి గృహనిర్మాణమునకు యోగ్యమైనదిగా తెలియుచున్నది. ఈ విషయమును గూర్చియే పండిత శ్రేష్ఠుడగు కాలిదాసు తన కాలామృతము నందు -

“ఈషత్ పశ్చిమ దక్షిణోన్నత మహీ లక్ష్మీప్రదానేతరా” అనియు

స్యాదున్నతిః పూర్వనతే నరాణాం వాస్తా ధనం దక్షిణభాగ తుంగే

క్షయోధనానాం వినతేప్రతీచ్యా ముచ్చైవినాశో ధ్రువముత్తరేణ॥

అని “రాజమూర్తాండము”, చృతితత్వ సంగ్రహము” అను గ్రంథములయందును గలదు. గృహనిర్మాణ స్థలమునందలి దక్షిణ పశ్చిమ దిశలు కొంచెముత్తుగా నుండి ఉత్తర తూర్పుదిశలు పల్లముగా నుండినచో లక్ష్మీ ప్రదనుని కాలిదాసు అభిప్రాయము. రెండవ

ప్రమాణమును ఆ విషయమునే నొక్కపక్కానించు చున్నది. కాబట్టి సారాంశముగా యీ క్రింది విషయమును గ్రహింపవలయును.

1. తూర్పుదిశ పల్లముగానున్న స్థలము ధనధాన్య సమృద్ధిని కలుగజేయును.
2. ఉత్తరదిశ పల్లముగానున్న భూమి అష్టైశ్వర్యముల ప్రసాదించును.
3. దక్షిణము పల్లముగానున్న భూమి అపమృత్యు భయమును కలిగించును.
4. పడమర పల్లముగానున్న స్థలము యజమానుని ఋణగ్రస్తుని జేయును.

కాబట్టి గృహవిర్మాణ యోగ్యమగు -

“పూర్వోత్తరే భవేల్లక్ష్యే రీశాన్యే శుభప్రదః”

అను భుజబలభీముని వచనము ననుసరించి తూర్పు ఉత్తర ఈశాన్యములు పల్లముగానున్న స్థలమునే పరిగ్రహించుట పర్యశ్రేయోదాయకము. ఇట్టి భూమి యజమానునకు సమస్త సిరి సంపదలను ప్రసాదించగలదు.

గృహవిర్మాణ స్థలమునందలి మిట్టపల్లములను అనుసరించి ఆయా స్థలములకు కొన్నిపేర్లు వాటి శుభాశుభ ఫలములు ‘వాస్తువిద్య’, ‘శిల్పరత్నము’ మొదలగు గ్రంథముల యందు విపులముగా చర్చించబడినవి. అందలి ముఖ్యమగు కొన్ని విషయములు మాత్రమే వివరింపబడుచున్నవి. మిగిలినవి గ్రంథాంతరమున చూడవగును.

1. గోవీధి : తూర్పుదిశ పల్లముగను పడమరదిశ ఎత్తుగను ఉన్న స్థలము. ఈ స్థలమునందలి నీటిపారుదల తూర్పుదిశగా నుండును. ఇందు నివసించు జనులు వంశవృద్ధి గలవారై పాడిపంటలు గలిగియుందురు. గృహ యజమానుడు మంచి కీర్తి ప్రతిష్ఠలు గలవాడై రాజకీయాధికారములను అనుభవింపగలడు. ఇందు నివసించువారి సంతానము మంచి ఉచ్చస్థితి నందుకొనగలదు.

2. అగ్నివీధి : ఆగ్నేయదిశ పల్లముగను వాయవ్యదిశ ఎత్తుగను ఉన్న స్థలము. ఇట్టి స్థలమునందు నివసించు జనులు సంతానహీనులగుదురు. అట్టి స్థలమునందు నివసించు వారికి శత్రువుల బాధ, అగ్నిభయము, దొంగలభయము తరచుగా సంభవించుచుండును. గృహ యజమానుడు నిత్యము మనస్తాపమునకు లోనై యేదోయొక విచారముతో బాధ పడుచుండును.

3. యమవీధి : దక్షిణదిశ పల్లముగను, ఉత్తరదిశ యెత్తుగను ఉన్న స్థలమునకు యమవీధి యనిపేరు. ఈ స్థలమునందలి నీటిపారుదల దక్షిణదిశగా నుండును. ఈ యమవీధియందు యిండ్లు కట్టుకొని నివసించు జనులు తరచుగా అకాల మరణముల పాలగుచుండురు. లేదా దీర్ఘరోగముల పాలబడి పీడింపబడుచుండురు. అందు నివసించు

వారి సంతానము భూతప్రేత పిశాచబాధలకు గురియగుచుండురు. గృహయజమాన్యము తరచు మారుచుండును. లేదా అమ్మకములు జరుగుచుండును. మరియు ఋణగ్రస్తులై దరిద్ర మనుభవింతురు.

4. భూతవీధి : నైఋతిదిశ పల్లముగను, ఈశాన్యదిశ యెత్తుగను ఉన్న స్థలమునకు భూతవీధి యనిపేరు. ఈ భూతవీధియందు నివసించు ప్రజలు తరచు అపస్మాదాది రోగములతో బాధపడుచుండురు. యజమానులకు మనశ్శాంతి నశించును. ఇందుండువారి సంతానము తరచు రోగగ్రస్తులగుచుండురు. లేదా యిల్లు విడిచిపోవుచుండురు. తరచుగా అమ్మకములు జరుగుటయు సంభవించును. ఇందుండువారి సంతానము కూడా రాక్షస స్వభావము గలది అగుటయో లేక యజమానికి సంతతి లేక దత్త పుత్ర స్వీకారమో సంభవించును.

5. జలవీధి : పడమర పల్లముగను, తూర్పుదిశ యెత్తుగను ఉన్న స్థలమునకు జలవీధి యనిపేరు. ఇందలి నీటిపారుదల పడమరదిశగా నుండును. ఇట్టి స్థలమునందు నివసించు జనులు యెంతటి ధనవంతులైనను ఋణగ్రస్తులై క్రమక్రమముగా దరిద్రమనుభవింతురు. ఆ గృహస్తుని ధనము దుర్వ్యసనముల పాలగును. అందు నివసించు వారి సంతానము చెడు అలవాట్లకు లోనై విద్యాహీనులై కొట్లాడుచుండురు. వారి వారి జన్మజాతక ప్రభావముచే విద్యావంతులైనను వక్రమార్గమున నడచుకొనుచు అపనిందల పాలగుదురు.

6. నాగవీధి : వాయవ్యదిశ పల్లముగను ఆగ్నేయము యెత్తుగను ఉన్న భూమి నాగవీధి యనబడును. ఇందు నివసించువారు ప్రతినిత్యము కుటుంబ కలహములతో మనశ్శాంతి లేకయుండురు. స్త్రీలు తరచు రోగగ్రస్తులగుదురు. గృహ యజమానుని

భార్య మానసిక రోగముతో బాధపడుచుండును. అందు నివసించు బాలబాలికలు గూడ మానసిక రోగగ్రస్తులగుచుందురు. లేదా పర్వభయము గలవారగుదురు.

7. గజవీధి : ఉత్తరదిశ పల్లముగను దక్షిణదిశ యెత్తుగను ఉన్న స్థలమునకు గజవీధియని పేరు. అందలి నీటివాటము ఉత్తరదిశగా నుండును. అట్టి గజవీధియందు యిండ్లు గట్టి నివసించువారు సమస్త సిరిసంపదలను అనుభవింపగలరు. అందు నివసించువారి సంతానము మంచి ఆరోగ్యవంతులై దీర్ఘాయువు గలవారై విద్యావినయ సంపన్నులై సుఖింతురు. ఇందుండువారు వ్యవసాయమునందు గాని, వ్యాపార రంగమునందు గాని, మంచి నేర్పరులై కుబేరతుల్యులై కీర్తి ప్రతిష్ఠలు సంపాదింపగలరు.

8. ధనవీధి : ఈశాన్యము పల్లముగను వైఙ్ఞుతిదిశ యెత్తుగను ఉన్న స్థలమునకు ధనవీధి యనిపేరు. ఇందలి నీటిపారుదల తూర్పునకుగాని ఉత్తరమునకుగాని ఉండవచ్చును. ఇట్టి స్థలమునందు యిండ్లు నిర్మించుకొని నివసించువారు అష్టైశ్వర్యములతో తులదూగుచుందురు. ఆయురారోగ్యవంతమగు సంతానమును బొందగలరు. మరియు అందు నివసించువారు దైవభక్తి తత్పరులుగను, ఆధ్యాత్మిక చింతనాపరులుగను, దాతలుగను, శాంతియుతమగు జీవనము గడుపువా రగుదురు. అందుండు వారి పిల్లలు విద్యావినయ సంపన్నులై మంచి క్రమశిక్షణకు లోబడి దినదిన ప్రవర్తనములై వృద్ధి పొందగలరు.

పై మదహరించిన యెనిమిది రకములైన స్థలములు తూర్పు మొదలుకొని యెనిమిది దిక్కులయందు వరుసగా నీచగల స్థలములై ఒప్పినవి. ఇంకను కొన్ని విశేషాకృతులను గమనింపుడు.

9. గజవృష్టము : తూర్పు, ఈశాన్య, ఉత్తర దిశలు పల్లముగా నుండి దక్షిణవైఙ్ఞుతి, సడనుర దిశలు యెత్తుగానున్న భూమికి గజవృష్టమని పేరు. ఇందలి నీటిపారుదల ఉత్తరదిశగా గాని తూర్పుదిశగాగాని ఈశాన్యదిశగాగాని యుంచవచ్చును. అట్టి గజవృష్టభూమియందు యిండ్లుగట్టి నివసించు జనులు

“గజవృష్టో భవేద్వాస్యో లక్ష్మీవాన్ ధనవాన్ భవేత్

ఆయుర్వృద్ధికరో నిత్యం జాయతే నాత్రసంశయః”

అను ప్రమాణముననుసరించి ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్య సంపన్నులై సుఖింపగలరు.

ఇట్టి గజపృష్టాకృతి గల స్థలము సర్వజనాదరణీయమై ఒప్పుచున్నది. ఆధునికులచేత గూడ మిక్కిలి ఆరాధింపబడుచున్నది.

10 కూర్మపృష్టము : గృహనిర్మాణ స్థలముయొక్క మధ్యభాగము తాబేలు డిప్పవలె యెత్తుగా నుండి నాలుగుదిశలకు నీటివాటము గల స్థలమునకు కూర్మపృష్టము అని పేరు. ఇట్టి స్థలము జనులకు శుభఫలములనిచ్చునని చెప్పబడియున్నది. కాని మయుడు ఈ కూర్మపృష్ట భూమిని నిరాకరించినాడు. కావున దీనిని మధ్యమపక్షముగా గ్రహింపవచ్చును.

11 దైత్యపృష్టము : తూర్పు, ఈశాన్యము, ఆగ్నేయము యెత్తుగను పడమర పల్లముగను ఉన్నభూమి దైత్యపృష్టము. అందు నివసించు జనులు పుత్రహీనులగుదురు. ధనధాన్యములు నశించిపోవును. నిత్యము అనేక కష్టనష్టములకు గురియగుచుందురు. అందుండువారి సంతానము దుర్వృత్తుల పాలగును.

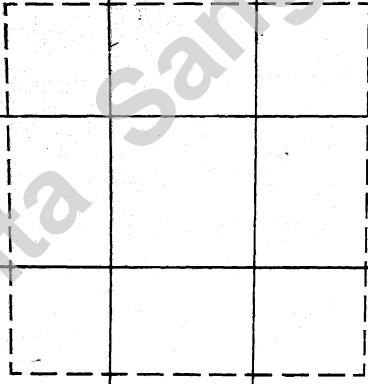
12. నాగపృష్టము : తూర్పు పడమరలకు పొడవు గలిగియుండి దక్షిణోత్తర దిశలయందు యెత్తుగనుండు భూమికి నాగపృష్టమని పేరు. ఇట్టి భూమియందు నివసించువారు నిత్యము అపమృత్యువు పాలబడుదురు. భార్యకు కీడు కలుగును. శత్రువృద్ధియు పుత్రులకు పశువులకు కష్టమును కలుగుచుండును. మిక్కిలి నింద్యమగు భూమి. గృహాయజమానుడు అడుగడుగున అనేక కష్టపరంపర నెదర్చినవలసి వచ్చును.

ఉచ్చనీచల సూక్ష్మ పరిశీలనము :

ఇంతవరకు దిక్కులు నాలుగు, విదిక్కులు నాలుగు మొత్తము యెనిమిది దిశలను గూర్చియు, ఆయా దిశలయందలి మిట్టపల్లములను గూర్చియు శుభాశుభ ఫలములు వివరింపబడినవి. ఇంకను సూక్ష్మ పరిశీలనము చేయగా దిశలకు విదిశలకు మధ్యగల అంతరాళముల యందలి ఉచ్చనీచల ననుసరించి శుభాశుభ ఫలనిర్ణయము చేయబడినది. ఈ దిశలకు విదిశలకు మధ్యగల అంతరాళమును ఈ క్రిందివిధముగా గుర్తింపవలసియుండును.

గృహనిర్మాణ స్థలముయొక్క పొడవును 5 సమభాగములుగాను, వెడల్పును 5 సమభాగములుగాను విభజించిన యెడల $5 \times 5 = 25$ సమభాగములుగల “ఉపపీఠము” అనుపేరు గల వాస్తుపదము యేర్పడుచున్నది. అందు మధ్యనున్న తొమ్మిది భాగములను విడిచినచో స్థలముయొక్క ఆవరణ చుట్టును $25 - 9 = 16$ సమభాగములు యేర్పడుచున్నవి.

ఉపపీఠము

భూస్థానము	×	తూర్పు	×	అగ్నేయము
×				×
ఉత్తరము				దక్షిణము
×				×
వాయవ్యము	×	పడమర	×	నైఋతి

పై పటమునందలి విధముగా గృహావరణ స్థలమును విభజించి అందు \times గుర్తుగల

భాగములను ఆయా దిక్కులకు విదిక్కులకు అంతరాళములుగా గ్రహింప వలసియున్నది. అట్టి అంతరాళ భాగములయందున్న ఉచ్చనీచల నమనరించి “శిల్పరత్నము” తృతీయాధ్యాయము నందు వివరింపబడిన వాస్తు లక్షణములు, వాటి ఫలితములు యిట వివరింపబడుచున్నవి. ఈ సూక్ష్మ పరిశీలనము చేసి ఫలితములను చెప్పనప్పుడు యింతకుముందు వివరింపబడిన ఫలితములను గూడ సమన్వయపరచుకొని ఫలితము చెప్పుట శిల్ప సమయము.

“ఇంద్రాగ్న్యీరంత రాద్యంతరాల నీచవశాత్ క్రమాత్
పైతామహాపథాభ్యోచ శ్మశానం రోగవర్తనమ్
అసురం ప్రథమం పుణ్యం దీర్ఘాయుశ్చైతి వీధయః
తద్యుస్తేత్వంతరాలాఖ్యః స్వనామ సదృశం ఫలమ్”.

పై మదహరించిన శిల్పరత్న ప్రమాణము ననుసరించి, ముందుగా తూర్పు ఆగ్నేయముల మధ్యగల అంతరాళము నీచగా గ్రహించి వరుసక్రమముగా యెనిమిది వీధులు నిర్ణయింపబడినవి. ఆయా పేర్లకు అనుగుణముగా శుభాశుభ ఫలములు గలుగ గలవని శిల్పరత్నకారుడగు కుమారశిల్పి అభిప్రాయము. పితామహము, అపథము, శ్మశానము, రోగవర్తనము, అసురము, ప్రథమము, పుణ్యము, దీర్ఘాయువు అను యెనిమిది వీధులు ఆగ్నేయాంతరాళము మొదలుగా చెప్పబడినవి.

1. పితామహవీధి : తూర్పు ఆగ్నేయముల మధ్యపదము పల్లముగనుండి సశ్చిమవాయవ్యముల మధ్యపదము ఎత్తుగనున్న భూమికి పితామహవీధి యనబడును. ఇది శుభప్రదమైనది.
2. అపథవీధి : ఆగ్నేయ దక్షిణముల మధ్యపదము పల్లముగనుండి వాయవ్య ఉత్తరముల మధ్యపదము ఎత్తుగనున్న భూమికి అపథవీధియని పేరు. గృహాయజమానునకు శత్రు భయము, అకారణ కలహములును, బంధువు విరోధులగుటయు జరుగును.
3. శ్మశానవీధి : దక్షిణము, నైఋతి దిశల మధ్యగల పదము పల్లముగను ఉత్తరము, ఈశాన్య దిశల మధ్యపదము ఎత్తుగనున్న స్థలమునకు శ్మశానవీధియని పేరు. ఇట్టి వాస్తు వంశ నాశనమును సర్వారిష్టములను కలుగజేయును. మిక్కిలి నింద్యమైనది.

4. రోగవర్ధనము : నైఋతి, పడమరల మధ్యపదము పల్లముగను, ఈశాన్యము, తూర్పు దిశల మధ్యపదము ఎత్తుగనున్న స్థలమునకు రోగవర్ధనమని పేరు. ఇందు నివసించు జనులు నిత్యము రోగపీడితులై యెంతటి ధనవంతులైనను దీర్ఘరోగముల చేత మానసిక శాంతి లేనివారై యుందురు.

5. అసురవీధి : పశ్చిమదిశకును వాయవ్యమునకును మధ్యపదము పల్లముగను, తూర్పు ఆగ్నేయదిశల మధ్యపదము ఎత్తుగనున్న భూమికి అసురవీధియని పేరు. ఇట్టి స్థలమునందు నివసించు జనులు క్రూరస్వభావము గలవారగుదురు. ఎంత సత్పురుషులైనను అసురవీధియందు నివసించిన వాటినుండి వారి బుద్ధి వక్రించును. రాక్షసస్వభావము గలవారై బ్రహ్మహత్యా దోషములను అనుభవించగలరు. అందు నివసించువారి సంతానము గూడ క్రూరస్వభావము గలదగును. మిక్కిలి నింద్యమైనది.

6. ప్రథమవీధి : దీనికి సుపథమను వామాంతరము గలదు. వాయువ్యము ఉత్తరమునకు మధ్యగల పదము పల్లముగను దక్షిణము ఆగ్నేయమునకు మధ్యగల పదము ఎత్తుగనున్న భూమికి సుపథమని పేరు. ఇందు నివసించు జనులు సుఖసంతోషములతో ముందురు.

7. పుణ్యకవీధి : ఉత్తరదిశకును, ఈశాన్యదిశకును మధ్యగల పదము పల్లముగను, దక్షిణ నైఋతిదిశలకు మధ్యగల పదము ఎత్తుగను ఉన్నభూమికి పుణ్యకవీధి యనిపేరు. ఇందు నివసించు జనులు వారి సంతానము ఆధ్యాత్మిక తత్వచింతనాపరులై పరోపకార పరాయణులై వర్జిలగురు. మరియు యిట్టి స్థలములందు యిండ్లు నిర్మించుకొనువారు పెద్ద పెద్ద రాజకీయోద్యోగములయందుండి కీర్తిప్రతిష్ఠలను సంపాదించగలరు.

8. దీర్ఘాయుర్వీధి : తూర్పుదిశకును ఈశాన్యమునకును మధ్యగల పదము పల్లముగను, నైఋతి పడమర దిశల మధ్యగల పదము ఎత్తుగను ఉన్న భూమికి దీర్ఘాయుర్వీధి పేరు. ఇట్టి భూమియందు నివసించు జనులు ఆయురారోగ్యములు గలవారై పిరిసంపదలతో తులతాగుచుందురు.

ఈ పైమదహరించిన ఉచ్చనీచల శుభాశుభ ఫలములు “స్వవర్గాత్ పంచమోవర్గ శత్రురీత్యభి ధీయతే” అను ప్రమాణమును అనుసరించి చక్కగా అతీంద్రియ దృష్టితో పరిశోధించి విమర్శింపబడినవి విజ్ఞులు గ్రహింతురుగాక. వాస్తువిద్యయందు యింకను మాక్ష్మాతిమాక్షు పరిశీలనమీ విషయమున చేయబడినది గాని గ్రంథవిస్తర భీతిచే విడిచి పెట్టబడినది.

దిక్పాదన

గృహనిర్మాణ కార్యమునందు దిక్పాదన ప్రథమకర్తవ్యము. ఎందుచేతననగా “గృహవేదిక” అనగా “ఫౌండేషన్” యొక్క దృఢత్వము, యింటికి కావలసిన వెలుతురు గాలి, గృహసౌందర్యము మొదలగు విషయములు ఈ దిక్పాదనపైననే ఆధారపడియున్నవి. అందుచేతనే మయుడు విశ్వకర్మ మొదలగు శిల్పజ్ఞులు దిక్పాదనయొక్క అవసరమును నొక్కి చెప్పియున్నారు. ఈ క్రింది శాస్త్ర వచనమును గమనింపుడు -

“ప్రాసాదే, సదనేళిందే ద్వారే కుండే విశేషతః

దిక్ష్మూఢే కులనాశస్యాత్ వక్రే దారిద్ర్యమాదిశేత్”

(విశ్వకర్మ ప్రకాశిక)

అని వివరింపబడినది. అనగా గృహనిర్మాణ స్థలముయొక్క నాలుగుదిశల యందలి సరిహద్దు సూత్రములు వక్రము అనగా వంకరలు లేకుండ ఆయా దిక్కులకు అభిముఖముగ నుండవలెను. అట్లు లేనియెడల కులనాశనమగునని భావము.

ఈ దిక్పాదన యందొక సాంకేతిక రహస్యము యిమిడియున్నది. మనము వివసించుచున్న భూగోళమునకు రెండు ధృవక్షేత్రములున్నవి. అందు మొదటిది ఉత్తరధృవము, రెండవది దక్షిణధృవము. ఈ రెండు ధృవక్షేత్రములయందు ఊహితమగు అయస్కాంతశక్తి యిమిడియున్నది. ఈ ధృవములనుండి అయస్కాంత వలయములు భూగోళమునంతను చుట్టిముట్టి ప్రవహించుచున్నవి. ఈ అయస్కాంత క్షేత్రము నుండి విడుదలయగుచున్న అయస్కాంత తరంగముల ప్రభావము మానవజీవితములపై అమితముగా ప్రచురించు చున్నదని నేటి విజ్ఞానవేత్తలు అంగీకరించుచున్నారు.

మరియొక గమనిక : ఈ భూగోళమునకు యెన్నో కోట్లమైళ్ళ దూరమున ఉత్తరాకాశము నందు సర్వకాలముయందు, ఒకేచోట అచలముగా నిలిచియున్నట్లు మనకు కనుపించు ధృవ వక్షేత్రమునకును ఈ భూగోళముయొక్క ఉత్తర

ధృవక్షేత్రమునకు అనూహ్యముగు విడదీయరాని సంబంధమున్నది. భూమండలము తనచుట్టును తాను తిరుగుచూ సూర్యునిచుట్టును ఒక నిమిషమునకు 1100 మైళ్ళ వేగముతో పరిభ్రమించు చున్నది. ఇంతటి మహావేగముతో ఈ భూగోళము ఆకాశమునందు బంతినలె తేలియాడుచు పరిభ్రమించుచున్నను ధృవుడు తన ఆకర్షణతో భూగోళము యొక్క ఉత్తరధృవమును ఒడిసిపట్టి కదలనీయకున్నాడు. ఇదియొక ఆశ్చర్యకరమగు పృష్టి వైచిత్రియో గమనింపుడు.

ఇంతటి మహత్తరమగు ధృవాకర్షణశక్తికి లేదా అయస్కాంత తరంగ ప్రవాహములకు సమాంతరములుగా గృహ భవనాది నిర్మాణములు జరగనిచో అట్టి గృహ భవనాదులు మహాశక్తి సంపన్నములైన అయస్కాంత తరంగ ప్రవాహముల తాకిడిని తట్టుకోలేక అచిరకాలమునందే నిర్వీర్యములై శక్తిని కోల్పోయి శిథిలావస్థకు రాగలవు. ఈ సాంకేతిక రహస్యమును విశ్వకర్మాది మహర్షులు శాస్త్ర వచనములయందిమిచ్చి గృహనిర్మాణమున దిశ్ఙ్మాధము నిషేధించినారు.

ఈ దిశ్ఙ్మాధమునందు విమర్శింపవలసిన విషయము గృహమునకు అనవరమగు గాలి వెలుతురు. దిశ్ఙ్మాధము గల గృహమునందు సూర్యకిరణ ప్రసారము పవ్యమార్గమున జరుగదు. అట్లే ఆరోగ్యకరమగు “మలయానిలము” అనగా దక్షిణదిశనుండి వీచుగాలియు దిశ్ఙ్మాధముగల యింటికి కరువై పోగలదు. ఈ విధముగా సరియగు వాయుప్రసారము వెలుతురు లోపించిన యిండ్లయందు నివసించువారు ఆరోగ్యము చెడి అల్పాయుష్కు లగుదురు.

ఇందు గమనింపవలసిన మరియొక విషయము నిర్మాణ పౌందర్యము. ఈ దిక్పాధన వనుసరించి ఒకే పద్ధతిలో వరుసదప్పక నిర్మించు గృహపంక్తులు గ్రామ నగరారుల శోభను యినుమడింపజేయును. అడ్డదిడ్డముగా ఒక క్రమబద్ధముకాని నిర్మాణములు వెలుతురు, గాలి సక్రమముగా ప్రసరించుటకు అవరోధము కాగలవు. అందుచేతనే సమస్త వాస్తు శాస్త్రములయందు దిక్పాధన గృహ గ్రామ నగరాది నిర్మాణముల యందు ముఖ్య కర్తవ్యముగా ఆదేశింపబడినది.

ఈ దిక్పాధనమును గూర్చి ఆధునికులు “దిగ్మాధే కులనాశశ్యాత్” అను ముని వాక్యమునకు తెలుగుసేత “దిక్కులేని యింట దిక్కు లేదు” అని చక్కగా

ప్రచారము చేసియున్నారు. దిక్కు అనగా తూర్పు, పడమర, దక్షిణము, ఉత్తరము అమ నాలుగు ప్రధానమగు దిశలు. ఈ దిక్కులు పరిగిలేని యింటియందు “దిక్కు” అనగా సంరక్షకుడు లేక యజమానుడు అథవా ఆదరించువాడు మనజాలదని భావము. కాబట్టి గృహసౌధ హర్వాది సమస్త నిర్మాణ కార్యములయందు “దిక్పాదన” మొదటి కర్తవ్యమని తెలియదగును.

ఈ రోజులలో దిక్పాదన చుంబకయంత్ర (దిక్పాచి) సహాయమున సాధింపబడు

చుండుటసామాన్యమగు విషయము. మరికొందఱు రాత్రియందు ధృవ నక్షత్రమును గుర్తించి సూత్రమును బట్టి దిక్పాదన చేయుచున్నారు. ఈ రెండు పద్ధతులును పరియైనవే. కాని ప్రస్తుతకాలమున ఈ రెండు సూత్రముల మధ్య కొంచెము తేడా కనిపించుచున్నది. ఏమందురా? అయన బిందువు ననుసరించి కొద్ది కొద్దిగా జరుగుచున్నది. ఆ అయనబిందు చలనము ననుసరించి ఆకాశధృవ క్షేత్రమునకు భూధృవ క్షేత్రమునకు భేదము అధికము కాగలదు. మనము భూగోళమునందు నివసించుచున్నాము. కాబట్టి భూధృవమునకు సరిపడు దిక్పాచి యంత్ర సహాయమున దిక్పాదన చేయుట శ్రేష్ఠమని గ్రహింపవలయును.

గృహనిర్మాణ స్థలమునందు దిక్కులు సవరించుట యెట్లు? చతురస్రము లేదా ఆయతము శ్రేష్ఠమైనవని యిదివరకే వివరింపబడినది. అట్టి చతురస్రముగాని ఆయతముగాని సహజసిద్ధముయై లభింపవు. కాబట్టి ఈ దిక్పాదన ననుసరించి ఈ చతురస్రాయతములను సాధించుకొనవలయును. మొదట భూమిని సమతలముగా చేయవలయును. అనగా చదును చేయవలయును. పిమ్మట ఆ స్థలమునందు తూర్పు సరిహద్దు రేఖపై దక్షిణోత్తరములుగా సూత్రమును బట్టి దిక్పాచి యంత్రమునకు సవరించి సరియగు దక్షిణోత్తర బిందువులను భూమిపై గుర్తింపవలెను. పిమ్మట స్థలమునకు తూర్పు సరిహద్దునందు లాగాపట్టిన సూత్రమునకు దక్షిణబిందువు నందు అనగా స్థలమును ఆగ్నేయ మూలయందు మొదటి గూటము అనగా కొయ్యను నాటవలయును. ఆ పిమ్మట స్థలము యొక్క దక్షిణ సరిహద్దు మీదుగా మొదట నాటిన కొయ్యనుండి నైఋతి మూలగల పడమటి సరిహద్దు వరకు సూత్రమును లాగి దిక్పాచి యంత్రముతో తూర్పు పడమరలు సవరించి నైఋతి కోణమున

రెండవ కొయ్యను పాతవలయును. ఈ సూత్ర ప్రసారమును గూర్చి మయుడు -

“గృహాణాం దక్షిణే గర్భః తత్సార్వే సూత్రపాదనమ్”

అని వివరించి యున్నాడు. కాబట్టి ఈ దక్షిణదిశయందు సరిహద్దును స్థిరపరచుకొను నిమిత్తమే తూర్పు సరిహద్దున నామసూత్రముగ సూత్ర ప్రసారము చేయబడుచున్నది. దక్షిణ సరిహద్దు స్థిరపరచిన పిమ్మట నైఋతి మూలయందు కొయ్యను నాటి అచ్చటి మూల మట్టముతో సవరించి పశ్చిమ సరిహద్దు మీదుగా సూత్రమును లాగిపట్టి పడమర సరిహద్దును స్థిరపరచ వలయును. ఆ తదుపరి వాయవ్య కోణమున గూటము పాతవలయును. ఇంతవరకు నైఋతిమూల మూలమట్టము సరిజేసి దక్షిణ పశ్చిమ సూత్రములు మూలమట్టమునకు సవరింపబడినవి గదా ! ఆ పిమ్మట వాయవ్య కోణము నుండి ఉత్తర సరిహద్దు మీదుగా స్థలము యొక్క ఈశాన్య కోణము వరకు సూత్రమును బిగించి వాయవ్యమూల మూల మట్టమునకు సవరింపవలయును. ఆ పిమ్మట ఈశాన్యకోణమున నాలుగవ కొయ్య పాతవలయును. మరల ఆ ఈశాన్య మూలయందు మూలమట్టమునకు సరియగు సూత్రమును ఆగ్నేయమూల మొదట నాటిన కొయ్య వరకు సారించి తూర్పు సరిహద్దును స్థిరపరచవలయును. అవపరమగుచో ఆగ్నేయమునందును ఈశాన్యమునందును గల కొయ్యలను సవరించి మరల తూర్పు సరిహద్దును దిక్పాచితో సవరించి స్థలము యొక్క నాలుగు సరిహద్దుల గుండా సూత్రమును బిగించి కట్టవలయును. ఇప్పటికి స్థలమునకు నాలుగు దిశల సరిహద్దులు స్థిరపడినవి. ఈ నాలుగు సూత్రముల మధ్యస్థమగు భూమికి “బ్రాహ్మీప్రాచీ” యనిపేరు సిద్ధించుచున్నది. దీనికి శుద్ధ ప్రాచీయనియు నామాంతరము గలదు. ఇట్టి శుద్ధప్రాచీ యనుపేరు గల స్థలమునందు గృహనిర్మాణము చేసుకొని నివసించు జనులు ఆధ్యాత్మిక తత్వచింతనా పరులై మంచి ఆత్మవిశ్వాసము గలవారై మానసిక శక్తి సంపన్నులై మంచి సిరి సంపదలతో తులతూగ గలరని శాస్త్రకర్త యభిప్రాయము.

ఈశప్రాచీ

ఆద్యశీల్ప ఋషులలో మయుని తరువాత అంతటి ప్రసిద్ధుడు మానసార మహర్షి. ఆతని రచన “మానసారము” మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైనది. అట్టి మానసారమునందు దిక్పరిచ్ఛేదము అను ప్రకరణమున “ఈశప్రాచీ” అను స్థల విశేషమును గూర్చి చక్కగా వివరింపబడినది.

ముందు ప్రకరణమున “శుద్ధప్రాచీ” యను స్థలమును సాధించుట తెలుపబడినది గదా? ఆ శుద్ధప్రాచీని కొద్దిపాటి సవరణతో “ఈశప్రాచీ”యను స్థలవిశేషమును సాధింప వచ్చును. గమనింపుడు -

“తద్యశాత్ కకుభంగ్రాహ్యం తత్రసూత్రం ప్రసారయేత్
శుద్ధ ప్రాచీభవేత్సామ్య గైశాన్య ప్రాచ్యభోచ్యతే
ప్రాచ్యాంగుళ కృతాద్భిందోః ఉత్తరే చాంగుళంన్యశేత్
ప్రతిచీమాత్ర తద్భిందోః ఈశప్రాచీం ప్రసూత్రయేత్”
(మానసారము 17 పేజీ)

శుద్ధప్రాచీయను భూమికి ఈశాన్య కోణమువగల కొయ్యను, తూర్పుదిశగా ఒక అంగుళమును, ఉత్తరదిశగా ఒక అంగుళమును జరిపి మరల వాటవలయును. అట్లు నాటిన కొయ్యకు సూత్రమును కట్టవలయును. ఇప్పుడు నాలుగు సూత్రముల మధ్యస్థమగు స్థలముయొక్క ఉత్తర తూర్పు దిశలు కొలదిపాటిగ ఈశాన్య దిశాభాగమును ఆక్రమించి యుండును. కాబట్టి ఈ స్థలమును “ఈశప్రాచీ” యని యందురు. ఈశప్రాచీ అను పేరుగల స్థలమును గూర్చి మానసార మహర్షి -

“ముక్తి కామస్య కరణే శుద్ధ ప్రాచీం ప్రయోజయేత్
ఐశాన్య ప్రాచీసర్వస్య భోగకామస్య సమ్మతా
అగ్నేయ ప్రాచీసంయుక్తం సర్వదోష కరం భవేత్
ఆగ్నేయ ప్రాచికం వాస్తు తస్మాత్సర్వం విసర్జయేత్”
(మానసారము 17వ పేజీ)

అని వివరణ చేసియున్నాడు. ముక్తిని కోరువారు, ఆధ్యాత్మిక తత్వచింతనాపరులు “శుద్ధప్రాచీ”యను స్థలమునందు యిండ్లు నిర్మించుకొని యిష్టసిద్ధి పొందగలరని భావము.

“ఈశప్రాచీ” అను స్థలమునందు యిండ్లు నిర్మించుకొని నివసించు జనులు అష్టేశ్వర్యముల ననుభవించుచు ఇష్టకామ్యార్థ సిద్ధిని బొందగలరని మానసార మహర్షి అభిప్రాయము. కాబట్టి గృహనిర్మాణము చేయదలచిన స్రతివారును తమ తమ గృహనిర్మాణములకు వినియోగించు స్థలమును ముందుగా వాస్తుశాస్త్రవేత్తల చేత “ఈశప్రాచీ” యగునట్లుగా సవరింపజేసికొని ఆ పిమ్మట ప్రాకారమునుగాని లేదా యధార్థముగా పరిహర్ష కంచెలనుగాని యేర్పరచుకొని ఆ పిమ్మటనే గృహారంభము చేయుటకు ప్రయత్నించుట యుక్తము.

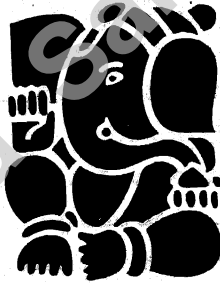
“ఆగ్నేయ ప్రాచీ” అనగా స్థలము యొక్క తూర్పురేఖ యొక్క ఆగ్నేయమూలయందు తూర్పుదిశగా కొంచెము ఆక్రమించియున్న స్థలము. ఈ ఆగ్నేయ ప్రాచీ అను స్థలమువందొండ్లు నిర్మించుకొని నివసించువారు అనేక కష్టనష్టముల ననుభవించుదురు. ఈ విషయమును గూర్చి మరియొక ప్రాచీన కారికను గమనింపుడు.

“మాషమాత్రంతు మీశాన్యం పుత్రదారాది లాభకృత్
విద్యానినోద పాండిత్యం చతుష్పజ్జీవ లాభదః
ప్రహమాత్రంతు ఆగ్నేయం సర్వగ్రహ భయం తథా
దేహరోగో విత్తనాశో బంధుహాని ర్భవిష్యతి”

ఈ పై ప్రమాణము ననుసరించి “మాష” అనగా మినపగింజంత పరిమాణము గల ఈశాన్యభాగము పెరిగియున్న స్థలము అందు నివసించు ప్రజలకు పరివంపదలనిచ్చును. అందు కాపురము చేయువారు విద్యావేత్తలుగను, వైజ్ఞానికులుగను, రాజకీయాధికారము గలవారుగను, నిత్యము పాడిపంటలతో తులదూగు వ్యవసాయదారులుగను వర్తిల్లగలరు.

కావి వద్దగింజ ప్రమాణమైనను ఆగ్నేయదిశ వాక్రమించిన తూర్పు సరిహద్దు గల ఆగ్నేయ ప్రాచీయను స్థలవిశేషము నందు యిండ్లు గట్టి నివసించువారు భూతప్రేత పిశాచ బాధలకు లోపగుదురు. నిత్యము రోగగ్రస్తులై, ఋణగ్రస్తులై, బంధువులు విరోధులు కాగా మనశ్శాంతి లేనివారై దుఃఖము లనుభవించుదురు.

ఈ పై శ్లోకము అనేక వాస్తు గ్రంథములయందు ఉదహరింపబడినది. గృహవాస్తు గణిత రత్నావళి, నేమాని వాస్తు మొదలగు గ్రంథములందు కూడ ఉదహరింపబడియున్నది. ఏది యెట్లున్నను పై శ్లోక ప్రమాణము మానసార మహర్షి యభిప్రాయమును తదితర ఆధునిక వాస్తుశాస్త్ర కర్తల యభిప్రాయమును బలపరచుచున్నది. కాబట్టి సమస్తమైనవారికి “ఈశప్రాచీ” యుగ స్థలము గృహనిర్మాణమునకు తగినదిగా గ్రహింపవలయును.

దిజ్ఞేమూఢము అనగానేమి?

దిజ్ఞేమూఢము అనగా వాస్తుశాస్త్ర పరిభాషలో ఆయా దిశభాగమున సమసూత్రమునకు లేక, లోపించియుండుట అని గమనింపవలయును. ఈ దిజ్ఞేమూఢ దోష పరిహారము కొరకు మయుడు తన మయమతము ఆరవ అధ్యాయమున దిక్పాదన చక్కగా వివరించియున్నాడు.

వక్ష్యేమ్యహమ్ దిక్పరిచ్ఛేదం శంకునార్కోధయే సతి ఉత్తరాయణ మాసేతు శుక్లపక్షే శుభేదినే.

అనగా సూర్యోదయము ననుసరించి ఉత్తరాయణ కాలమున శుక్లపక్షము నందలి పంచాంగశుద్ధిగల శుభదినమున దిక్పాదన కుపక్రమింప వలయునని భావము. అట్లే విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రమునందు ఈ దిజ్ఞేమూఢ దోష నివారణ కొరకు

“దిశాం కోణాస్తు చత్యూరో వశస్తా ఆయలక్షణే
తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన శుద్ధ ప్రాచీం సమాశ్రయేత్”

అనగా విదుక్కులయందు ఆయాది పాదవశేష్ఠము గాదు. అనగా దిక్కులయందు తప్ప విదిక్కులయందు గృహాది నిర్మాణములు నింద్యములు అని భావము. కాబట్టి వాస్తుశాస్త్రవేత్తలు సర్వప్రయత్నముల చేతను “శుద్ధప్రాచీ” పాదన చేయవలయును. పై ప్రమాణముననుసరించి బాగుగా విమర్శ చేయగా గృహనిర్మాణము విమిత్రము సరిగ్గఱించిన స్థలమునకు యేదిక్కుగాని, విదిక్కుగాని లోపించి యుండకూడదు. తూర్పు, ఉత్తరదిశలు ఈశాన్య కోణమున మాత్రము ఒకటి లేక రెండంగుళములు అధికముగా ఆక్రమించి యుండవచ్చును. అనగా ఈశాన్యదిశ పెరుగుదల యుండవచ్చును. ఈవిషయమును ప్రాచీనులు, ఆధునికులు అంగీకరించిరి.

గృహనిర్మాణమునకు మనము యెన్నుకొనబడు స్థలము సహజసిద్ధముగా దిక్పాచీ యంత్రమునకు సరిపడియుండుట అరుదైన విషయముగదా! అందుచేత శాస్త్ర విద్వి ననుసరించి స్థలముయొక్క నాలుగుదిశల సరిహద్దులను సంకరటింకరలు లేకుండ నను సూత్రమునకు సవరించుకొని మిగిలిన హెచ్చుతగ్గులు గల భూమిని ప్రాకారమునకు బయట విడిచిపెట్టుటయే శ్రేష్ఠము. ప్రాకారము నిర్మించనిచో రేఖాప్రాయమగు గట్టు వేయించి స్థల నిర్ధారణ చేయవలయును. అట్లు

పరిగ్రహింపబడిన భూమికే వస్తువు, లేక వాస్తువు అని పేరు రూఢియగుచున్నది. ప్రాకారమునకు బయటవిడిచి పెట్టబడిన స్థలములయొక్క గుణదోషములు ప్రాకారమునకు లోపల గృహము నిర్మించుకొని నివసించు గృహకర్తకు అంటజాలవు. ఈ విషయమును స్పష్టపరచుచు మయబ్రహ్మ తన మయమతమునందు, గృహనిర్మాణమునకు పరిగ్రహింపబడిన భూమికే వస్తువు లేక వాస్తువు అని పేరు గలదని వివరించియున్నాడు. ఈ దిక్షమూఢ దోషమును గూర్చి సమరాంగణ సూత్రధారుని అభిప్రాయము గూడ పరిశీలింప వలసియున్నది.

పూర్వపశ్చిమ దిక్షమూఢం వాస్తు స్త్రీనాశక్యధృవేత్
ఉదగ్మూఢం ననిష్పత్తిం యాతి సర్వంచ నాశయేత్
యత్తు దక్షిణదిగ్మూఢం జాయతే మరణాయ తత్
ప్రాగ్వాస్తు నికుర్వీత ప్రాసాదం మందిరం పురే
(సమరాంగణం - 258పేజీ)

తూర్పు దిశాభాగముగాని పశ్చిమ దిశాభాగము గాని లోపించియున్న నివాసస్థలమునందు యిండ్లు కట్టి నివసించువారికి స్త్రీహాని కలుగును. ఉత్తర దిగ్భాగము లోపించియున్న స్థలమునందు నివసించువారి పరిసంపదలు నశించిపోవును. దక్షిణదిశా భాగము లోపించియున్న స్థలమునందు నివసించువారు అశమృత్యు భయము నందగలరు. కాబట్టి గృహసాధాది నిర్మాణ కార్యములయందు దిక్షమూఢము లేని స్థలమును పరిగ్రహింప వలయునని భావము.

ఈ దిక్షమూఢ దోషమును గూర్చి శిల్పశాస్త్రములయందు యింత విపులముగా వివరింపబడియుండగా కొందరు ఆధునికులు ఈశాన్య దిశాభాగము యెంతగా పెరిగియున్న అంత శుభప్రదమని ఆ మూలను నియమవిరుద్ధముగా సాగదీయుచున్నారు. ఈ పద్ధతి శాస్త్ర నియమములకు విరుద్ధము. “అతిసర్వత్ర వర్జయేత్” అను న్యాయముననుసరించి ఈ పద్ధతి సత్పరితముల నీయజాలదు. ఎందుచేతననగా నాలుగు దిశలు సమానముగా నున్న స్థలము యొక్క ఒక్కమూలను మిక్కిలిగా పొడిగించినచో ఆ స్థలము శూన్యాకారము అనగా చేట ఆకారమును సంతరించుకొనును. “శూర్వే ధనక్షయం విదుః” అను శాస్త్ర ప్రమాణమున్నది గదా? అట్టి శూన్యాకార స్థలమునందు నివసించువారు దుర్వ్యసనపరులై ధనవంతులు దరిద్రులగుదురు. కాబట్టి ఈశాన్యమూలను నియమ విరుద్ధముగా పొడిగింపరాదు.

దిక్పాధన యందు విశేషవిధి :

శాస్త్రవిధులయందు సాధారణవిధులు విశేషవిధులు అను రెండు రకములున్నవి. జనసామాన్యమున కంతకు పర్య సాధారణముగా ఆచరింపదగిన పద్ధతి సాధారణ విధి. ఈ సాధారణ వియమమునకు లోబడియుండని దేశకాల పరిస్థితులకు అనుకూలమగు పద్ధతిని విశేషవిధి యందురు. సాధారణవిధికి లోబడని కార్యమును, విశేష విధిచే సాధించుట శాస్త్ర సమ్మతము.

గృహనిర్మాణ స్థలమునకు వాస్తువు అనుపేరు గలదనియు ఆ వాస్తువునందు దిక్కులు లోపించి యుండరాదనియు యింతవరకు మనము చదివియుంటిమి. ఇట్టి దిక్షమూఢ దోషమునకు పరిహార రూపమగు విశేషవిధి వివరింపబడుచున్నది.

గ్రామము, పట్టణము, పురము, నగరము మొదలగు నిర్మాణముల యందు ముందుగా దిక్పాధన చేసి ఆ మూత్రము నమసరించి తూర్పు పడమరలకు గాని, ఉత్తర దక్షిణములకు గాని అభిముఖముగ ముందునట్లు వీధులు తీర్చి విర్మించిన చోట్లయందును అతి విశాలములగు నివాసభూములయందు మాత్రమే దిక్షమూఢము లేకుండ గృహ నిర్మాణము సాధ్యపడును.

దిశలకు అభిముఖములుగా లేని వీధులు గల చోటను వంకరటింకరలుగ పోయిన వీధులయందును, బహుకుశలములైన ఈవాటి నగరములయందలి నివాస స్థలముల యందును, దిక్పాధన చేసి గృహములు విర్మించుట అసాధ్యము. అట్టి చోట్లయందు ఈ విశేషవిధి వాత్రయింపక అప్పుదు. ఈ విశేషవిధి విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రము 184వ పేజీయందు చక్కగా వివరింపబడియున్నది.

“ఆర్జవేన విహీనశ్చ కర్తరీ కృతమేవచ

శాస్త్రవిశిల్ప కార్యజ్ఞః కారయే న్నకదాచన”

(విశ్వకర్మవాస్తుశాస్త్రము 184 పేజీ)

వ్యాఖ్యానము : “ఏకస్యామేన వీధ్యాం పంక్తిశోభావర్తమ్ ఆర్జవాదిరహితమ్, చ వకారయే దిత్తుపదేశః” అని వివరింపబడినది.

ఆర్జవమనగా పంక్తిశోభ చెడకుండునట్లు విర్మించుట. దీనికే ప్రకృయింటి పారులు తప్పకుండ గృహమును విర్మించుటయని అందురు. శాస్త్రకోవిదుడైన శిల్పి రాజవీధియందలి

యితర గృహములు యెట్లు నిర్మింపబడినవో ఆ శైలిని అనుసరించి ఆ రాజవీధియందలి యిండ్లయొక్క పంక్తిశోభ అనగా పారులు దప్పకుండ వీధికి సమాంతరముగా నుండునట్లు నూతన గృహనిర్మాణము చేయవలయును అని వివరింపబడినది.

దీని భావమేమనగా మనము యేవీధియందు గృహనిర్మాణము చేయదలచితేమో ఆ వీధియందున్న యిండ్లన్నియు యే వరుసలో నిర్మింపబడినవో ఆ వరుసక్రమము దప్పకుండ క్రొత్తగా నిర్మించు యిండ్లు నిర్మింపవలయును. అంతియేగాని దిక్పాదన చేసి అంతకుముందు నిర్మించిన యింటివారులకు పంక్తులకు అడ్డదిడ్డముగా గృహనిర్మాణము చేయరాదని ఖండితముగా చెప్పబడినది. ఇక్కడ సాధారణ విధియగు దిక్పాదన ఉపకరించలేదు. ఇక్కడ వీధికి ప్రాముఖ్య మీయబడినది. వీధి దిక్కులకు అభిముఖముగా లేనప్పుడు విశేషవిధి నాశ్రయించి ఆ వీధియందు యంతకుముందు కట్టబడియున్న యిండ్ల పారులు చెడకుండ నూతన గృహనిర్మాణము చేయవలయునని ఈ విశేషవిధి శాసించుచున్నది.

కావున శాస్త్రకోవిదుడైన శిల్పి “దిక్షమాధీ కులనాశశ్యాత్” అను సాధారణ నియమమును యిక్కడ పాటింపబని లేదు. విశ్వకర్మ విధించిన విశేషవిధి నాశ్రయించి గృహనిర్మాణము చేయుటయే శుభప్రదమని విశదీకరింపబడినది. విజ్ఞానీ విషయమును బాగుగా పరిశీలింపనగును.

ముఖ్య గమనిక : గృహ ప్రాకారమునకు బయటగల స్థలములయందలి వాస్తుదోషములు గృహయజమానికి సంక్రమించునా? అని ప్రశ్న గృహప్రాకారమునకు బయట గల స్థలములయందలి వాస్తుదోషములు (ఆ స్థలముల యజమానునకు చెందినవైనను ఇతరులకు చెందినవియైనను) గృహయజమానునకు యంతమాత్రమును చెందవని నిస్సంశయముగా చెప్పవచ్చును. ఎందుచేతననగా మనము గృహనిర్మాణమునకు స్వీకరించిన భూమియే “వాస్తువు” అనబడును. విడిచిపెట్టబడిన భూమి వాస్తునని పిలువబడదు. అందుచేత గృహవరణకు అనగా ప్రాకారమునకు బయటగల భూమియందలి దోషములు గృహ యజమానుని వేధింపజాలవు. ప్రాకారమునకు బయటగల భూములను అన్యక్రాంతము చేయుట అనగా యితరుల పేరున వ్రాయుటయో అమ్మివేయుటయో చేయవలయునని కొందరు ఆధునికులు వితండవాదము చేయుచున్నారు. ఇది పూర్తిగా అసంగతము. ఎందుచేతననగా ఒకచోట ఒక యజమానునకు ఒక యకరము భూమియున్నదని భావింపుడు. అక్కడ గృహనిర్మాణముకు తనకు కావలసినంత భూమిని స్వీకరించి ప్రాకారమేర్పరచు కొనును. ఇక మిగిలినది యితరులకు యిచ్చివేయ వలయునా? అట్లనుట అసంగతము.

మయవాస్తువందు గృహోపరణ ప్థలమువకే “వాస్తువు” అనుపేరు చెల్లువని విస్తృతముగా చెప్పబడి యున్నది. విజ్ఞులు ఈ విషయమును గ్రహింతురు గాక.

దిక్కులు - వర్ణాలు

మనము వివసించు భూమి గుండ్రని బంతివలె అనంతమగు ఆకాశమున తేలియాడుచున్న ఒక గోళము. అట్టి ఈ భూగోళము తన యిరుసుపై బొంగరమువలె తనచుట్టూ తాను తిరుగుచూ ఒక నిమిషమునకు 1100 మైళ్ళ వేగముతో సూర్యునిచుట్టూ పరిభ్రమించుచున్నది. అట్టి భూమిమీద సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయముల వమనరించి దిక్పరిజ్ఞానము గలుగుచున్నది.

తూర్పు, దక్షిణము, పడమర, ఉత్తరము ఈ నాలుగు దిక్కులనబడును. ఆగ్నేయము, నైఋతి, వాయవ్యము, ఈశాన్యము ఈ నాలుగు విదిక్కులనబడును. ఈ దిక్కులు నాలుగు విదిక్కులు నాలుగు మొత్తం యెనిమిదింటిని దిక్కులనియే వ్యవహరించుట పరిపాటి. గృహ నిర్మాణ స్థలమును యేయే దిక్కున కెంతభాగము చెందునో ఈ క్రింది పద్ధతిననుసరించి గుర్తింపవలసి యున్నది.

	శ	ఆ	క	
	ఈ	తూ	ఆ	
య	ఉ		ద	చ
	వా	ప	నై	
	ప	త	ట	

గృహనిర్మాణ స్థలమును తొమ్మిది సమభాగములుగ విభజించి, అందు మధ్యభాగము బ్రహ్మస్థానముగ విడిచిపెట్టి మిగిలిన యెనిమిది భాగములయందు తూర్పు మొదలుగ యెనిమిది దిక్కులకు ఆధిపత్యము చెల్లును.

గృహనిర్మాణ స్థలమునందలి యెనిమిది దిక్కులయందు భాషయందలి అక్షరములు యెనిమిది వర్ణములుగా వర్ణీకరించి యున్నారు. వీటిని “అష్టవర్ణాలు” అందురు.

“అ,క,చ,ట,త,ప,య,శ అష్టవర్ణాః

ఆద్యాః శాంతాః అష్టవర్గా దైవజ్ఞవచ నైశ్చుభాః
దంపతీ, స్వామి, భృత్యేచ గృహగ్రామాధిపే గణాః
అశుషవీ తార్క్ష్యః పూర్వే ఆగ్నేయాంచ కఖాదికాః
దక్షిణేచ చవర్గాశ్చ నైఋతేచ టతాదికాః
పశ్చిమే తథాది వర్గాః వాయవ్యేచ పపాదికాః
ఉత్తరేచయ,ర,ల,వా ఈశానేశ,ష,సా,స్థితాః”

(అపరాజిత వృచ్చ 104)

ఈ పై శ్లోకభాషము క్రింది పట్టిక పలన సుబోధకము కాగలదు. యావత్ భారతదేశమునందును ఈ వర్గారూఢ పరిజ్ఞానము జ్యోతిశ్శాస్త్రమున ముఖ్యాంశముగా పరిగణింపబడుచున్నది. వాస్తుశాస్త్రమునందు గ్రామార్చణము, క్షేత్రార్చణము, గృహార్చణము, భృత్యార్చణము మొదలగు అర్చణ సంబంధములగు శుభాశుభ ఫలములను ఈ వర్గారూఢ పద్ధతి బట్టియే పరిశీలించుట శాస్త్ర విహితము.

దిక్కులు	దిక్పతులు	వర్గాలు	వర్గాక్షరములు	యోచి	ఆయము
తూర్పు	ఇంద్రుడు	ఆ వర్గ	అ ఆ ఇ ఈ ఉ ఊ లు లూ	గరుడము	ధ్వజము
			ఎ ఏ ఐ ఓ ఔ		
ఆగ్నేయం	అగ్ని	క వర్గ	క ఖ గ ఘ ఙ	మూలము	ధూమ్రము
దక్షిణం	యముడు	చ వర్గ	చ ఛ జ ఝ ఞ	సింహము	సింహము
నైఋతి	విష్ణుతి	ట వర్గ	ట ఠ డ ఢ ణ	శునకము	శ్వానము
పడమర	వరుణుడు	త వర్గ	త థ ద ఢ న	పర్వము	వృషభము
వాయవ్యం	వాయువు	ప వర్గ	ప ఫ బ భ మ	మూశము	ఖరము
ఉత్తరం	కుబేరుడు	య వర్గ	య ర ల వ	నిమగు	గజము
ఈశాన్యం	రుద్రుడు	శ వర్గ	శ ష స హ	శశకము	కాకము

వర్గారూఢ చక్రము

అకారాదిషు వర్గేషు దిక్ష్వాష్టసు యథాక్రమమ్
 గృధ్రమూర్జాల సింహశ్వ సర్పాఖు గజశాశకాః
 దిగ్వర్గాణామియం యోనిః స్వరర్గాత్పంచయో రిపుః
 రిపు వర్గం పరిత్యజ్య శేషవరాః శుభప్రదాః

(వశిష్ట సంహిత)

ఈ శ్లోకభావము కూడా పై చక్రముచేత సుస్పష్టముగా తెలుసుకొనగలరు. మరియు స్వ వర్గనకు ఐదవ వర్గము శత్రుస్థానము. కాబట్టి శత్రువర్గు నందు గృహనిర్మాణము చేయరాదని నిషేధింపబడినది. మిగిలిన అన్ని వర్గస్థానముల యందు గృహనిర్మాణము చేయుట శుభప్రదమని వశిష్టమహర్షి అభిప్రాయము.

గృహనిర్మాణమునందు ఈ వర్గారూఢము ననుసరించి యజమానుడు యే వర్గనకు చెందినవాడో ఆ వర్గనకు యే ఆయము లేక “యోని” అగునో తద్వారా ఆ గృహనిర్మాణము చేయు యజమానికి చెందిన ఆయము ననుసరించి ముఖద్వార నిర్ణయము చేయవలసి యున్నది. కాబట్టి ఆయ విచారణ ప్రస్తుత కర్తవ్యము.

ఆయ విచారణ

గృహ, గ్రామ, నగరాది నిర్మాణములయందు ఆయాది సాధన ముఖ్యవిషయముగ మయుడు వక్కాణించియున్నాడు. మానసారము, సమరాంగణము, అపరాజితపృచ్ఛ, విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రము, శిల్పరత్నము మొదలగు గ్రంథములన్నియు ఆయాది సాధన గృహనిర్మాణ విషయమున ప్రాణమువంటిదని నొక్కి చెప్పబడినది.

ఆయాది, సంపదర్థం, వృద్ధిం, హానిం, చయస్థిభి, కుర్యాత్
ఆయ, వ్యయ, రక్ష, యోగ్యా, యుభి, రథ, తిథిభిశ్చ వారైశ్చ
యజమాన వస్తునామ, జన్మరక్షనా విరోధికమ్ యత్తు”

(మయమతం 62 పేజీ)

అవగా సుఖసంపదల కొరకు గృహనిర్మాణ స్థలముయొక్క సాదవు వెడల్పుల ననుసరించి పిండమును సాధించి ఆ పిండము ప్రాతిపదికగా ఆయము (ధనము), వ్యయము (ఋణము) వక్షత్రము యోని (ఆయము) అంశ, తిథి, వారము అను ఈ సప్తవర్గును సాధించి శుభాశుభ ఫలితములను గమనింపవలయునని భావము. మరియు గృహ యజమానుని నామవక్షత్రమునకును, జన్మవక్షత్రమునకును విరోధముగాని తారయు, యోనియు ఉండునట్లుగా సాధింపవలయునని మయుని యభిప్రాయము. ఈ ఆయాది సాధనవిధిని మయుడు యిట్లు వివరించినాడు -

“వ్యాసాయామ సమూహే వసునిధి గుణితే

దివేశ ధర్మవృత్తే హృతశ్చేషమ్

ఆయవ్యయ మవశిష్టం రామఘ్నె ప్తాపహృచ్చేష్టమ్

ధ్వజ, ధూమ, సింహ, శ్వా, వృష, ఖర, గజ, కాకశ్చ,

యోనిగణాః”

(మయమతం 9 అధ్యాయం 62 పేజీ)

పై ప్రమాణము ననుసరించి “వ్యాపాయము సమూహము” అనగా గర్భము యొక్క రెండు పాదపులు + రెండు వెడల్పులు = పరిధి లేక చుట్టుకొలత “పిండము”గా మయమిచేత పరిగ్రహింపబడినది. అట్టి పిండమును ప్రాతిపదికగా గ్రహించి ఆయాది సాధన చేయవలసి యున్నది. పిండమును 3చేత గుణించి 8చేత భాగింపగా వచ్చిన శేషము ధ్వజాది ఆయము (యోని) అగును. ఆంధ్రదేశమున ఆయము అని వ్యవహరింపబడుచోట సంస్కృత గ్రంథము లన్నింటియందు “యోని” అని వ్యవహరింపబడుచున్నదిగా విజ్ఞాలు గ్రహింపవలయును. ఈ ధ్వజాది ఆయములు యెనిమిది - ధ్వజ, ధూమ, సింహ, శ్వాస, వృష, ఖర, గజ, కాకాయములు అనునవి. ఈ యెనిమిది ఆయములు వరుసగా తూర్పు, ఆగ్నేయము, దక్షిణము, నైఋతి, పడమర, వాయవ్యము, ఉత్తరము, ఈశాన్యము అను యెనిమిది దిక్కులయందు అధివసించియుండును.

	ఈ	తూ	ఆ
	కాక	ధ్వజ	ధూమ
ఉ	గజ		సింహ
	ఖర	వృష	శ్వాస
వా		ప	నై

ఈ చక్రము ననుసరించి ఆయా దిక్కులయందు ఆయా ఆయములు అధివసించి యుండును. ఈ ఆయము పరస్పరాభి ముఖములు గలవై ఒకదానినొకటి చూచుకొను చుండును. అనగా ధ్వజము వృషభమును, వృషభము ధ్వజమును చూచుచుండును. అట్లే సింహము గజమును, గజము సింహమును చూచుచుండును. ఈ పరస్పర దృష్టిని బాగుగా సరిశీలింప వలసియున్నది. ఏమందురా -

“దిగ్విర్గాణా మియం యోనిః స్వవర్గాత్ప్రంచమోరిపుః
రిపువర్గం పరిత్యజ్యం శేషవర్గః శుభప్రదః”

అను శాస్త్రప్రమాణముచేత ప్రతి ఆయము (యోని) తనకు అయిదవ స్థానమునందున్న ఆయమునకు శత్రువగుచున్నది. ధ్వజము వృషభమునకు శత్రువు. అట్లే సింహము గజమునకు శత్రువు. గజము అనగా యేమగు సింహమునకు శత్రువు. అట్లే మిగిలిన ఆయవర్గమును గూర్చి గ్రహింపగలరు. అయితే ఈ యేనిమిది ఆయముల యందును విషమాయములగు -

“అశ్టాయోనయ ఉదితా, ధ్వజ, హరి, వృష, హస్తినః, శుభగాః” అని మయుడు స్పష్టపరచి యున్నాడు. మరియొక శాస్త్రవచనమును గమనింపుడు -

యోనిః పాణాయేన తాన్మాం యదస్మా

ద్రావ్యా వత్తద్యోగ్య యోని ప్రభేదః

అను ప్రమాణము చేత గృహనిర్మాణమునకు యోని లేక ధ్వజాది ఆయవర్గసాధనము ప్రాణమువంటిదని ఋజువగుచున్నది. కాబట్టి సమస్త నిర్మాణ కార్యములయందు ఆయాది శుభవర్గసాధన చేయవలయును. మయబ్రహ్మ యొక్క ఈ క్రింది వాక్యమును గూడ గమనించుట ముఖ్యము.

ఆయాధిక మధమఖదం వ్యయమధికం సర్వనాశంస్యాత్

విపరీతేతు వివత్త్య తస్మాత్ సమ్మక్ పరీక్ష్య కర్తవ్యమ్

(మయమతం 62 పేజీ)

ఆయము అనగా ధవము అధికముగా నున్న సుఖప్రదము, వ్యయధికముగానున్న సర్వ వాశము కలుగునని ఈ ఆయాది సాధన గూర్చి వేలాది సంవత్సరములకు పూర్వమే మహాతపస్సంపన్నుడు, ఆద్యశిల్ప ఋషియగు మయబ్రహ్మ వివరించి యుండ, అల్పజ్ఞులగు ఆధునికులు కొందఱు ఈ ఆయాది వర్గసాధన కొందఱు కల్పించిన బూటకపు పద్ధతಿಯని నిరసించుచున్నారు. ఇట్లు నిరసించుట వారికి గల శాస్త్ర పరిజ్ఞానమునకు విరుద్ధము మాత్రమే యని విజ్ఞులు గ్రహింపగలరు. రాశ్యానుకూలమగు అశయములు :

మీన వృశ్చిక కుశీరాణాం ధ్వజాయ శుభదో మతః

వృషభాయ శుభప్రోక్తో మేషసింహ ధనుర్భూతాం

తులా మిథున కుంభానాం గజాయో వాంఛితప్రదః
వృష కన్యా మృగాశాంచ సింహాయ శ్శుభదో భవేత్
(జ్యోతిర్విబంధము)

అనగా

ధ్వజాయము = కర్కాటక వృశ్చిక మీన రాసులవారికి శ్రేష్ఠము

సింహాయము = వృషభ కన్యా మకర రాసులవారికి శ్రేష్ఠము

వృషభాయము = మేష సింహ ధనూరాసుల వారికి శ్రేష్ఠము

గజాయము = తులా మిథున కుంభ రాసులవారికి శ్రేష్ఠము

ముఖ్య గమనిక : ఈ పై నిర్ణయము నామరాశి పరత్యమైనది. నామరాశి ననుసరించి పైనుదహరించిన పద్ధతిలో రాశ్యానుకూలమగు ఆయము గృహ గణితాగత ఆయము సరిపడనిచో గృహ యజమానుని వర్గ ననుసరించి శత్రు వర్గముగాని ఆయమును సాధించి గృహ నిర్మాణమును సాగించుట శిల్ప సమయము.

ధ్వజాయము : అన్ని వర్గులవారికి శ్రేష్ఠమైనది. "త" వర్గు వారికి మాత్రము శత్రువర్గ మగుట చేత శుభప్రదము గాదు. నామరాశికి యోగ్యమయినచో గ్రహింపవచ్చును.

సింహాయము : "య" వర్గువారు మాత్రము సింహాయము గల గృహమును నిర్మింపరాదు.

వృషభాయము : "అ" వర్గువారు వృషభాయపు గృహమును నిర్మింపగూడదు. కాని నామ ప్రథమాక్షరము "అ" గల అప్పన్న అయ్యన్న మొదలగువారు వృషభాయ గృహము నిర్మింపవచ్చును.

గజాయము : "చ" వర్గువారు గజాయపు గృహము నిర్మింపరాదు.

గమనిక : పైనుదహరించిన రాశ్యానుకూలమగు ఆయమును గాని అది సాధ్యముగానిచో వర్గనకు శత్రువర్గము గాని ఆయమును గాని సాధించి గృహ నిర్మాణము చేయుట అవశ్య కర్తవ్యము.

వాస్తుపురుష నిర్ణయము

“సూర్యయేవ త్రిలోకస్య మూలం పరమ దైవతమ్
ఆదిత్యాజ్ఞాయతే వృష్టిః వృష్టిరన్నం తతః ప్రజాః
సూర్యాత్ప్రసూయతే సర్వం తస్మిన్నేవ ప్రలీయతే.”

అను భవిష్యత్పురాణ వాక్యము ననుసరించి ఈ సమస్త చరాచర జగత్తునకు మూల భూతమైనవాడు సూర్యుడు. ఈ విషయమును నేటి విజ్ఞానవేత్తలు కూడ కాదవజాలరు. అట్టి సూర్యుడే విశ్వకర్మయని శ్వుతులు పలుకుచున్నవి. “విశ్వకర్మా నహస్రాంశౌ” అను ప్రమాణము చేత విశ్వకర్మయే సూర్యుడని ఋజుపగుచున్నది. “వాస్తోష్పతిర్విశ్వకర్మా” అను శ్వుతిప్రమాణము ననుసరించి వాస్తోష్పతియే విశ్వకర్మయని తెలియబడుచున్నది. కాబట్టి విశ్వకర్మయే సూర్యుడు. ఆ సూర్యుడే వాస్తోష్పతి. వాస్తోష్పతి యనగా వాస్తుపురుషుడు. అందుచేత వాస్తవ పురుషుడనగా సూర్యుడేయని ఋజుపగుచున్నది.

సమస్త శిల్ప శాస్త్రములయందు వాస్తుపురుష పరిభ్రమణము సూర్యగమనము ననుసరించితే చెప్పబడినది కావున, వాస్తుపురుష నామము సూర్యతేజస్సునకు ఆపాదించబడినదని తెలియవలయును. విద్యామాధవీయము అను గ్రంథమునందు -

“మూర్తాంధారూఢరాశౌ వివిహితచరణ స్తన్మదన్యస్తమూర్తా
నామేపార్శ్వే శయానో భ్రమతి సపరితః పురుషో వాస్తురూపః”

అని వాస్తుపురుష పరిభ్రమణమును గూర్చి వివరింపబడినది. వాస్తుపురుషుడు సూర్యుడున్న రాశియందు పాదములుంచి దానికి యేడవరాశి యందు శిరమునుంచి యేడమప్రక్కగా శయనించి నాలుగు దిక్కులయందు పరిభ్రమించునని గదా దీని భావము. కాబట్టి జగత్కర్తయగు సూర్యునకు, సూర్యగమనము ననుసరించి పరిభ్రమించు వాస్తు పురుషునకు ఆవివాభావ సంబంధము సిద్ధించుచున్నది. అతీంద్రియ దృష్టిగల మయ విశ్వకర్మాది శిల్పముని గణము అనేక ఖగోళ పరిశోధనలు జరిపి, తద్వారా అద్భుతమగు

సాంకేతిక రహస్యములను కనిపెట్టి యేయే కాలములయందు సూర్యకిరణ ప్రసారము యెట్లు జరుగుచున్నదో, ఆయా కాలములయందలి సూర్యకిరణముల నుండి వెలువడు కాంతి తరంగముల ప్రభావము యెట్టిదో, తత్ఫలితముగా ఆయా నిర్దిత కాలములయందు యెట్టి నిర్మాణములు ప్రారంభించిన యేయే విధముగా ఫలితములు కలుగ గలవో సాంకేతిక పరముగ నిర్ధారించి ఆయా సాంకేతిక రహస్యములన్నియు “వాస్తు పురుష స్వరూపము” అనుపేరుతో సూత్రబద్ధము చేసియున్నారు.

మరియొక ముఖ్యవిషయము గమనించదగియున్నది. నమస్త వాస్తుశాస్త్రములయందు వాస్తుపద విన్యాసము, మూలకందముగా చెప్పబడియున్నది. అట్టి వాస్తుపద విన్యాసమునందలి వాస్తుదేవతా పద భోగములను గమనించినచో సూర్యుని తేజస్సులకును ఈ వాస్తు పద భోగములకును సంబంధము కనబడుచున్నది. సూర్యకిరణముల నుండి వెలువడు కాంతి తరంగములను సూక్ష్మాతిసూక్ష్మముగ పరిశోధించి అందలి శక్తులకు ప్రత్యేకములగు దేవతా నామములను కల్పించి వాస్తుపద విన్యాసమునందు స్థానము కల్పింపబడినదని ఋషిజగ్గు చున్నది. కాబట్టి సూర్యతేజస్వీ వాస్తుపురుష స్వరూపమనియు సూర్యగమనమే వాస్తుపురుష పరిభ్రమణమునకు ఆధారమనియు గ్రహింపవలయును. ఇది మన శిల్ప ఋషుల విజ్ఞాన ప్రతిభకు దర్శకము వంటిది.

ఆ వాస్తుపురుష నిర్ణయము ముఖ్యముగా గృహారంభ ముహూర్తమునకు సంబంధించి చెప్పబడినది. వాస్తుపురుష పరిభ్రమణము ననుసరించి యేయే మాసములలో ప్రారంభించిన యిండ్లకు యేయే దిశలయందు ముఖద్వారము అనగా ముంగిలి నిర్ణయించవలెనో ప్రస్తావించ బడినది.

వాస్తుపురుష నిర్ణయము నూడు విధములు. స్థిరవాస్తు పురుషుడు, చరవాస్తు పురుషుడు, దివవాస్తు పురుషుడు.

స్థిరవాస్తు పురుషుడు : ఈ స్థిరవాస్తు పురుషుడు గృహవిర్మాణ క్షేత్రమున నమస్త వాస్తుపద దేవతాత్మకుడై ఈశాన్యకోణమున శిరస్సును వైముతి కోణమున పాదములును ఉంచి శయనించి యుండును. ఈ స్థిరవాస్తు పురుషు ననుసరించియే చతుష్స్థిపదవాస్తువు ఏకాశీతిపద వాస్తువు, శతపద వాస్తువు, అనుపదత్రయ వాస్తు దేవతాపద భోగనిర్ణయము

ముఖద్వార స్థాననిర్ణయము మొదలగు అనేక శిల్ప శాస్త్ర రహస్యములు వివరింపబడినవి. చరవాస్తు పురుషుడు : ఈ చరవాస్తు పురుష స్వరూపమే మానవాస్తు పురుష స్వరూపముగా లోకమున వ్యవహరింపబడుచున్నది. గృహనిర్మాణ స్థలమున స్థిరముగానున్న వాస్తుపురుషుడు మార్కంశచారము లేక భూపరిభ్రమణ ప్రభావము చేత నాలుగు దిశలకు పరిభ్రమించుచున్నాడు.

“త్రిషుత్రిషుచ మాసేషు నభస్యాదిషు చక్రమాత్
యద్దిన్ముఖో వాస్తునరః తన్ముఖం సదనం శుభమ్”

(విశ్వకర్మ ప్రకాశిక 17 పేజీ)

“యద్దిన్ముఖో వాస్తుపురుషః కుర్యాత్తద్దిన్ముఖమ్ గృహమ్”

(నారద సంహిత)

పై మదహరించిన శాస్త్ర ప్రమాణముల ననుసరించి యేయే కాలములయందు వాస్తుపురుషుడు యేయే దిశలను చూచుచుండునో ఆయాదిశలకు అభిముఖముగ, ముఖ ద్వారముల మంచి గృహనిర్మాణము చేయవలయునని స్పష్టమగుచున్నది. గమనింపుడు.
భాద్రపద, ఆశ్వయుజ, కార్తీక మాసములయందు = తూర్పు శిరస్సుగాను
మార్గశిర, పుష్య, మాఘమాసములయందు = దక్షిణ శిరస్సుగాను
ఫాల్గుణ, చైత్ర, వైశాఖ మాసములయందు = పడమర శిరస్సుగాను
జ్యేష్ఠ, ఆషాఢ, శ్రావణ మాసములయందు = ఉత్తర శిరస్సుగాను

వాస్తుపురుషుడు యెడమవైపుగా పరుండి యుండును. కాబట్టి ఈ చరవాస్తు పురుషుని దృష్టిని ప్రసరించు దిక్కున ముఖద్వారము గల గృహములను మాత్రమే ఆయా శిరస్సులకు ముఖముగా మానములయందు నిర్మించుట అచారపిదముగా నున్నది. ఇంకను ఈ క్రింది వివరణమును గమనింపుడు.

తూర్పు శిరస్సుడు :

భాద్రపద, ఆశ్వయుజ, కార్తీకమాసముల యందు వాస్తుపురుషుడు తూర్పున శిరస్సు, పడమర పాదములు ఉంచి యెడమ పార్శ్వముగ శయనించి యుండును. కాబట్టి ఆతని పూర్వదృష్టి దక్షిణదిశయందు ప్రసరించును. పాదదృష్టి పడమర దిక్కుగా పడును.

అందుచే ఆశ్వయుజ, కార్తీక మాసములయందు దక్షిణ సింహద్వారము గల యిండ్లు పడమర
సింహద్వారము గల యిండ్లు నిర్మింపవచ్చును.

దక్షిణ శిరస్కుడు :

మార్గశిర, పుష్య, మాఘ మాసములయందు వాస్తుపురుషుడు దక్షిణదిశయందు
శిరస్సును ఉత్తరమున పాదములును ఉంచి యెడమప్రక్కగా పరుండి యుండును. అతని
పూర్వదృష్టి పడమర దిశయందును, పాదదృష్టి ఉత్తరదిశగాను ప్రసరించును. కాబట్టి మార్గశిర,
మాఘ మాసములయందు పడమర సింహద్వారము గల యిండ్లును, ఉత్తర సింహద్వారము
గల యిండ్లును గట్టవచ్చును.

పశ్చిమ శిరస్కుడు :

ఫాల్గుణ, చైత్ర, వైశాఖ మాసములయందు వాస్తుపురుషుడు పడమర దిశయందు
శిరస్సును, తూర్పుదిశయందు పాదములును ఉంచి యెడమప్రక్కగా శయనించి యుండును.
అతని పూర్వదృష్టి ఉత్తరదిక్కునందును, పాదదృష్టి తూర్పుదిక్కునందును ప్రసరించును.
అందుచేత ఫాల్గుణ, చైత్ర, వైశాఖ మాసములయందు ఉత్తరమున ద్వారము, తూర్పు ముఖ
ద్వారము గల యిండ్లు నిర్మింపవచ్చును.

ఉత్తర శిరస్కుడు :

జ్యేష్ఠ, ఆషాఢ, శ్రావణమాసముల యందు వాస్తుపురుషుడు ఉత్తరదిశయందు
శిరస్సును, దక్షిణదిశగా పాదములును ఉంచి శయనించును. అతని పూర్వదృష్టి తూర్పుదిశ
యందును, పాదదృష్టి దక్షిణదిశయందును ప్రసరించుచుండును. కాబట్టి జ్యేష్ఠ,
శ్రావణమాసములలో తూర్పు సింహద్వారము గల యిండ్లును దక్షిణ సింహద్వారము గల
యిండ్లును నిర్మించుట శుభప్రదము.

గమనిక :

ఈ వాస్తుపురుష పరిభ్రమణమును బట్టి ముఖద్వారమునే నిర్ణయింపవలయును.
కాని కొందరు గృహవిర్మాణ స్థలమునందే దిశను, గృహవిర్మాణము చేయుచున్నామో ఆ
దిశయందు వాస్తుపురుషుని దృష్టి ప్రసరింపరాదని చెప్పుచున్నారు. ఈ విషయము శాస్త్రీయము
గాదు. ఏమందురా? ఈ క్రింది శాస్త్ర ప్రమాణములను పరిశీలింపుడు -

“యద్దిన్ముఖో వాస్తునరః తన్ముఖం సదనం శుభమ్”

(విశ్వకర్మ ప్రకాశిక 17 పేజీ)

దేవాగారం గృహం యత్ర నకుర్యాచ్చిర సన్ముఖమ్
మృత్యురోగ భయానిత్యం శస్త్రంచ కుక్షీసన్ముఖమ్
కన్యా తులా వృశ్చికే చ భాస్కరో యది సంస్థితః
పూర్వేముఖం న కర్తవ్యం గృహం భవతి నిష్ఫలమ్
మకరే చైవ ధనుషి కుంభేవా చ దివాకరే
యామ్య దిశిముఖే కుర్యాద్రాజ చౌరాగ్నిజం భయమ్
మీనే మేషే వృషాచైవ పశ్చిమాదిక్చ దూషితా
స్త్రీణాం రోగం మహాఘోరం భవతి హ్యతిదారుణం
మిధునే సింహ కర్మే చ వేశ్మ వైవోత్తరాననం
దోషశోక భయం తత్తు నకూర్యాశ్చ నిచక్షణైః

(అపరాజిత పృచ్ఛ 148 పేజీ)

ఈ శాస్త్ర ప్రమాణము ననుసరించి వాస్తుపురుష పరిభ్రమణము ముఖ్యముగా ముఖద్వార నిర్ణయమునకే యని విశదమగుచున్నది. భావము సుతభగ్రాహ్యము. కాబట్టి వాస్తుపురుష నిర్ణయము గృహారంభ సమయమున ముఖద్వార నిర్ణయమునకు మాత్రమే పరిమితమైనదని విజ్ఞులు గమనింపనగును.

దినవాస్తు పురుషుడు :

శరవేగముతో పురోగమించుచున్న కాలమున మానవుని అవసరములును మిక్కిలిమగుచున్నవి. దినదినమునకు మానవుని ఆశలు, ఆశయములు మితిమీరు చున్నవి. ఇట్టి అనంతమగు కాల ప్రవాహ వేగమున బడి కొట్టుమిట్టాడుచున్న మానవునకు ఓర్పు నశించుచున్నది. జనసాంద్రత అదుపు దప్పుచున్నది. ఇట్టి పరిస్థితులలో మానవాస్తు పురుషు ననుసరించి అనగా భూ పరిభ్రమణ సాంకేతిక పరిజ్ఞానము ననుసరించి గృహనిర్మాణము

చేయు శుభ ముహూర్తము కొఱకు వేచియుండ జాలకున్నాడు. తనస్సంపన్నుడు, కాళికా నరప్రసాద లబ్ధ విజ్ఞానధనుడు అగు 'కాళిదాసు' తాను రచించిన కాలామృత మను సుప్రసిద్ధ జ్యోతిషశాస్త్ర గ్రంథమున భూభ్రమణము ననుసరించి సాంకేతిక పరిజ్ఞానము గ్రహించి దినవాస్తు పురుష స్వరూపమును ప్రతిపాదించి యున్నాడు. కాలామృతము యావద్భారత దేశమునందును ప్రామాణికమగు, జ్యోతిష గ్రంథముగ అంగీకరింపబడినది గదా!

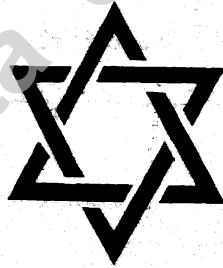
ఈ దినవాస్తు పురుషునకే "క్షణిక వాస్తుపురుషుడు" అను నామాంతరము గలదు. మాసవాస్తు పురుషుడు భాద్రపదాది మూడేసి మాసముల చొప్పున క్రమముగా తూర్పు, దక్షిణ, పశ్చిమ, ఉత్తర-దిక్కుల శిరస్సు గలవాడగుచు ఎట్లు పరిభ్రమించుచుండునో అట్లే ఈ భూగోళము తన చుట్టును తాను తిరుగు "భూభ్రమణము" అను కారణము చేత దినవాస్తు పురుషుడు సూర్యోదయము మొదలుకొని మరల సూర్యోదయ మగువరకు రూపమునకు ఒక్కొక్క దిక్కునందు శిరముంచి రెండు ఆ వృత్తులు తిరుగును. గమనింపుడు-

ఏక ద్వి త్రి చతుష్టయే ష్టనుదినం యామేషు సూర్యోదయా
త్యోమ్య ప్రాగ్యమ, పశ్చిమేషు దివసే తద్వక్ష పాయామపి
వాస్త్యేశో భువిసంవిశేత్ ప్రథమతో యద్వచ్చతద్వత్క్రమాత్
విజ్ఞేయం క్షణవాస్తునామ తదిదం స్థలభప్రతిష్ఠాగమే
(కాలామృతం)

పై ప్రమాణము ననుసరించి చిగ్గణ ఉదయము నుండి
మొదటి రూపమున - ఉత్తర శిరస్సుడుగను,
రెండవ రూపమున - తూర్పు శిరస్సుడుగను
మూడవ రూపమున - దక్షిణ శిరస్సుడుగను
నాలుగవ రూపమున - పశ్చిమ శిరస్సుడుగను

మరల అట్లే రాత్రి-మొదటి భాగమున ఉత్తర శిరస్సుడుగను క్రమముగా పరిభ్రమించు చుండును. మిగిలిన నియమములన్నియు మాసవాస్తు పురుష నిర్ణయమునందు వలెనే గ్రహింపవగును.

ఈ క్షణవాస్తు విధానము బహు మాక్ష్మమగు సాంకేతిక పరిశీలనముతో సాధింపబడినది. ఎందుచేతనగా నస్తువు అణురూపమును సాందిన కొలది దానియందలి శక్తియు యినుమడించుచున్నది. అట్లే కాలమును మాక్ష్మ విభాగము చేసిన కొలదియు దానిశక్తి లేక ప్రభావము మిక్కిలి వృద్ధి చెందుచున్నది. కాబట్టి ఊహాతీతముగా పరిభ్రమించుచున్న ఆధునిక కాలచక్రమునబడి అలసిపోవుచున్న మానవాళికి ఈ క్షణవాస్తు పురుష స్వరూపము నిర్మాణ కార్యములయందు మిక్కిలి ఉపయోగకరముగ మండగలదనియు కాళిదాస మహాకవి దీనిని మనకు ప్రసాదించినాడు.

సింహద్వార నిర్ణయవిధి

ఆధ్యశిల్ప ఋషులు గృహమును మానవదేహముగా భావించి రూపకల్పన చేసియుండిరి. అట్టి గృహస్వరూపుడగు పురుషుడే వాస్తుపురుషుడు. ఆ వాస్తుపురుషుని ముఖము సింహద్వారము. సింహద్వారమునకు రెండుప్రక్కల గల కిటికీలు వాస్తుపురుషుని నేత్రములు. మిగిలిన కిటికీలు ముక్కు రంధ్రములు. గృహముయొక్క గర్భము వాస్తుపురుషుని గర్భము. సింహద్వారమునకు ముందున్న వాకిలి అను ఖాళీ స్థలము శ్వాసకోశము అనగా ఊపిరితిత్తులు. ఇంటియొక్క సొదపు వాస్తుపురుషుని యెత్తు. వెనుబద్ద, వాస్తుపురుషుని వెన్నెరండి. గృహమధ్యమున గల “రంగము” అనబడు వాలు వాస్తుపురుషుని వృద్ధయము. ఇంటియొక్క చివ్రతట్లులు రెండూ వాస్తు పురుషుని రెండు కర్ణములు అనగా చెవులు. మిగిలిన సర్వద్రవ్యములు అలంకారములు. ఈ సంపూర్ణ గృహస్వరూపమే వాస్తు పురుష స్వరూపముగా మన పూర్వ ఋషులు దర్శించిరి.

వాస్తుపురుష స్వరూపము గృహనిర్మాణము నందు సింహద్వార నిర్ణయము బహు క్షిప్తమగు సమస్య. “గాత్రస్య సర్వస్య శిరః ప్రధానమ్” అను వాక్యము ననుసరించి సమస్త మానవ శరీరమునకు శిరస్సి ముఖ్యమైనది గదా ! అట్లే గృహ స్వరూపుడగు పురుషునకు సింహద్వారము ముఖముగలచేత ఈ ముఖద్వార నిర్ణయము ముఖ్యమైనది. మిగిలిన అవయవములన్నియు యెంత అందముగా నున్నను, ముఖము కళ దప్పినచో యెట్లుండును. కాబట్టి సింహద్వారమును నిర్ణయించునపుడు చాల విశితముగా కడు మాక్ష్మదృష్టితో పరిశీలించ వలసియున్నది. ఈ సింహద్వార నిర్ణయము ఐదు విధములుగా విమర్శింపవచ్చును.

1. గృహ నిర్మాణ స్థలము ననుసరించి,
2. గృహకర్త వర్గ ననుసరించి,
3. గృహకర్త నామరాశి ననుసరించి,
4. గృహగణితాగత ఆయము ననుసరించి,
5. వాస్తు పురుషు ననుసరించి.

ఈ అయిదు విధములుగా ముఖద్వార విమర్శనమున కుపక్రమించుటకు ముందుగా “గృహగ్రము” అనగా యింటికి ముందుభాగమును “గృహస్థము” అనగా యింటికి నీవు అనగా వెనుకభాగమును గుర్తించుట అవసరమగుచున్నది.

**“అగ్రతః పృష్ఠతః శబ్దౌ ద్వారేణ నియంతౌ గృహే
యతోద్వారం తదగ్రంస్యాత్ పృష్ఠం పృష్ఠముదాహృతమ్
(సమరాంగణము 112 పేజీ)**

ఇంటికి పింహద్వారము గల దిశ అగ్రము అనగా ముంగిలిగాను, అగ్రమునకు వ్యతిరిక్తముగు దిశ అనగా యింటికి వెనుక ప్రక్క పాణిద్వారము వైపుగల దిశ పృష్ఠము అనగా పెరడుగాను పై శ్లోక ప్రమాణముచేత ఋజువగుచున్నది. అట్లే వాస్తుపురుష స్వరూపముగు యింటియొక్క కుడి, ఎడమభాగములను కూడ గుర్తించవలసియున్నది.

“దక్షిణాంగః సవైప్రోక్తః మందిరా నిస్సృతే సతి

యో భూయాద్దక్షిణే భాగే వామే భూయా త్సమామగః”

(వాస్తుప్రబోధము 35పేజీ, వాస్తు రత్నాకరము 87పేజీ)

గృహాయజమానుడు తనయింటి ముఖద్వారము నుండి బయటకు వెడలుచున్నపుడు అతని కుడివైపు గల గృహభాగము దక్షిణభాగము అనగా కుడిప్రక్క, ఎడమవైపున గల గృహభాగము వామభాగము అనగా ఎడమప్రక్క అని భావము. గృహస్వరూపమును చక్కగా అవగాహన చేసుకొను నిమిత్తము సందర్భానుసారముగా ఈ విషయమిటు వివరింపబడినది. ప్రస్తుతాంశము ముఖద్వార పరిశీలనము గమనింపుడు.

గృహానిర్మాణ స్థలము ననుసరించి :

ముందుగా గృహానిర్మాణ స్థలమునకు యేయే దిశలయందు రాజనీధులు, బాటలు, సందులు, రానుకోవెలలు, దేవాలయములు మొదలగు కట్టడములు గలవో వాటి పూర్వాసరములను బాగుగా పరామర్శింప వలసియున్నది. ఆ నిర్మాణ స్థలమునకు యేదిశ నుండియైనను వీధిశూలగాని, బాటలు, సందులు మొదలగువాటి శూలలుగాని ఉన్నవేమో కరు జాగ్రత్తగా విమర్శింపవలయును. ఆ పిమ్మట నిర్మాణస్థలము యొక్క నాలుగు దిశలయందు యింతకుముందు నిర్మింపబడియున్న యిండ్లయొక్క గోడశూలలు, వెన్ను పోటులు మొదలగు దోషములు నిర్మించబోవు యింటికి సంభవింపగలవేమో విశితముగా పరిశీలింప వలయును. అన్నివిధముల బాగుగా పరిశీలించి ఏ విధమైన వేధదోషములు మనము నివ్వరింపదలచిన గృహమునకు సంభవింపజాలవు అని దృఢపడినప్పుడు -

మనము కట్టదలచిన యింటిముఖద్వారము ఏ దిశగా నుంచిన శుభప్రదమో స్థలాను

గుణ్యముగా నిర్ణయింపవలయును. సామాన్యముగా రాజవిధినుండి ప్రాకారము దాటిన పిమ్మట కొద్దిసేపు యెడమవ్రక్కగా నడచి, ముఖద్వారము నుండి యింటిలోనికి ప్రవేశించుట శుభప్రదము. ఈ ముఖద్వార నిర్ణయము ఈ క్రింది విధముగా విపులీకరింప బడినది. ఇందు వాస్తువనగా గృహనిర్మాణము నిమిత్తము ప్రాకారము అనగా ప్రహరీగోడ పెట్టబడిన లోపలి ఆవరణ అంతయు అని గమనింపవలెను.

1. “విప్రాణాం ప్రాజ్ఞముఖం వాస్తు గృహంస్యాత్ దక్షిణాముఖమ్”

అనగా ప్రహరీ దాటి స్థలములోనికి ప్రవేశించు ప్రవేశద్వారము తూర్పుదిశ యందున్న యెడల అందు నిర్మించు యింటికి దక్షిణ సీమద్వారముంచుట ప్రశస్తము

2. “దక్షిణాభిముకం వాస్తుభవనం పశ్చిమాముఖమ్”

అనగా ప్రహరీగోడ దాటి ఆవరణలోనికి ప్రవేశించు ద్వారము దక్షిణదిశ యందున్నచో అందు కట్టదలచిన యింటికి పశ్చిమ ముఖద్వారముంచుట శ్రేష్టము.

3. “వాస్తునః పశ్చిమద్వారం భవనస్యాత్తరా ముఖమ్”

అనగా ప్రాకారము దాటి ఆవరణలోనికి ప్రవేశించు ద్వారము పడమరదిశ యందున్న యెడల అందు నిర్మింపదలచిన యింటికి ఉత్తర ముఖద్వారముంచుట శుభప్రదము.

1. “వాస్తుస్యాదుత్తర ద్వారం గృహం పూర్వముఖం తథా”

అనగా ప్రాకారమును దాటి లోనికి ప్రవేశించు మార్గము ఉత్తరదిశ యందున్నచో అందు కట్టబోవు యింటికి తూర్పు ముఖద్వార ముంచుట మిక్కిలి శుభప్రదము.

గృహపుష్ట దర్శనము :

గృహ యజమానుడు రాజవిధి నుండి, ప్రాకారమును దాటి ఆవరణలోనికి ప్రవేశింపగానే గృహపుష్టము అనగా పాణిద్వారమును దర్శించుట శ్రేష్టముగాదు.

ఉదాహరణ : రాజవిధి గృహనిర్మాణ స్థలమునకు తూర్పున గలదనుకొనుడు. గృహకర్త యొక్క నామరాశికి గాని, లేక వర్ణనకు గాని పడమర ముఖద్వారము శ్రేష్టముగా యెంచబడిన దనుకొనుడు. కాబట్టి ఆ తూర్పున రాజవిధి గల స్థలమున పడమర ముఖద్వారముంచి గృహనిర్మాణము చేయరాదు. కర్త రాశికిగాని, వర్ణనకుగాని

దక్షిణద్వారము శుభప్రదమని భావించినచో నిర్మింపవచ్చును.

నందర్యామసారముగా మయబ్రహ్మ తన మయమతమునందు (30వ అధ్యాయము, 194వ పేజీయందు) వివరించిన ద్వారవేధలు గూడ ముఖద్వారము నిర్ణయించుటకు ముందుగా పరిశీలించవలెను.

వృక్ష కర్ణావధస్తూణ కూపవిద్ధం తలైవచ
దేవాయతన విద్ధంచ, వీధివిద్ధం తలైవచ
వల్మీక భస్మ విద్ధంచ సిరామర్మాది విద్ధకం
విషవాభిమానం చ ఫణయోః పద్మమేవచ

(మయమతం 194 పేజీ)

పై ప్రమాణము ననుసరించి ముఖద్వారమునకు యెదుట పెద్ద వృక్షములు ఉండరాదు. మరియు కర్ణవేధ, స్తంభవేధ, కూపవేధ, దేవాలయవేధ, వీధిశూల, వల్మీకవేధ, భస్మవేధ అనగా అగ్నిగుండము మొదలగునవి. వాస్తుపద సిద్ధములగు సిరామర్మ వేధలు లేకుండ గృహ ముఖద్వార నిర్ణయము చేయవలయును. అట్టి వేధలున్నచో విషవాభితినిన మానవుని గతియు త్రాచువాముచే చుట్టుకొనబడిన వద్మమునకు పట్టినగతి, యజమానునకు పట్టునని నుయుని అభిప్రాయము.

2 వర్గు ననుసరించి ముఖద్వార నిర్ణయము :

“అ క చాః పశ్చిమే ద్వారే ట వర్గ పశ్చిమోత్తరే
ధనదే త.ప.వర్గౌచ య.శౌ. పూర్వేతు దక్షిణే”

(వాస్తు సంగ్రహం)

గృహ యజమానుని పేరునందలి మొదటి అక్షరము ననుసరించి ఆతడే వర్గునకు చెందినవాడో గ్రహించి ఆయా వర్గులవారికి శుభప్రదమని నిర్దేశింపబడిన ఆయా ముఖద్వారము నుంచవలయును.

గమనిక : గృహ యజమానుని పేరునందు అయిదారు పేర్లు కలిసియున్నచో అంత్యమున వాడుకలోనున్న పేరునందలి మొదటి అక్షరమును బట్టి వర్గారూఢమును నామ వక్షత్రమును నిర్ణయించుట కొన్ని ప్రాంతములయందు దాచారములో నున్నది.

3. గృహకర్త నామరాశికి యోగ్యమగు ముఖద్వారములు :

ముఖద్వారము	యేయే రాశులవారికి, యేయే వర్గులవారికి, యేయే ముఖద్వారము శ్రేష్ఠము
తూర్పుద్వారము	మేషము, కర్కాటకము, సింహము, వృశ్చికము, ధనుస్సు, మీనము - ఈ రాశులవారికి య, శ, వర్గులవారికి
దక్షిణద్వారము	వృషభము, మిథునము, కర్కాటకము, కన్య, మకర రాశులవారికి శ్రేష్ఠము య, శ, వర్గులవారికి శ్రేష్ఠము
పశ్చిమద్వారము	వృషభము, మిథునము, తుల, ధనుస్సు, అ, క, చ, ట వర్గుల వారికి శ్రేష్ఠము
ఉత్తరద్వారము	మేష, వృషభ, కర్కాటక, సింహ, వృశ్చిక, కుంభ, ధనుస్సు మీనరాశుల వారికి ట, త, ప వర్గులవారికి శ్రేష్ఠము

వాస్తుశాస్త్రములయందు గృహకర్త నామరాశికి యోగ్యమగు ద్వారనిర్ణయమునకే ప్రాముఖ్యమీయబడినది. ఈ ముఖద్వార పరిశీలనమునందు కాలామృతము వాస్తురాజ వల్లభము, అపరాజిత పృచ్ఛ, జ్యోతిర్నిబంధము, బృహద్వాస్తుమాల, శ్రీకృష్ణవాస్తు మొదలగు గ్రంథములను పరిశీలించి మయవాస్తువుతో సమన్వయపరచి, రాశ్యామకూలమగు ముఖ ద్వారములు ఛక్రద్వారముగా చూపబడినవి. గ్రంథవిస్తర భీతిచే శ్లోకములు విడువబడినవి.

గమనిక : గృహ యజమాని వర్ణవకు, నామరాశికి, యోగ్యమగు ముఖద్వారమును నిర్ణయించుట పర్వశ్రేష్టము. అట్లు పాధ్యపదవిచో యేదో యొకదానికి అనగా వర్ణవకుగాని లేదా నామరాశికి గాని యోగ్యమగు ముఖద్వారమును నిర్ణయించుట అవశ్య కర్తవ్యము. వర్ణవకుగాని, నామరాశికి గాని శుభప్రదముగాని ముఖద్వారము స్థలానుగుణమైనంత మాత్రమున నిర్ణయించుట నింద్యము.

ముఖద్వార నిర్ణయమున గల కొన్ని మొలకువలు :

తూర్పు ముఖద్వారము : 1. అవర్ణవారికి తూర్పు ముఖద్వారము పడమటిల్లు విశేధము. అయినను “అ” అక్షరము మేషరాశికి చెందినది కాబట్టి “అ” వర్ణనందలి “అ” తమ పేరునందలి మొదటి అక్షరముగా గలవారు మాత్రమే తూర్పు ముఖద్వారమును మధ్యమ పక్షముగా గ్రహింపవలయును. అట్లే “త” వర్ణవారికి తూర్పుముఖద్వారము చెప్పబడి యుండలేదు. అయినను “త” వర్ణనందలి ద,న అక్షరములు నామప్రథమాక్షరములుగా గలవారికి రాశి రీత్యా తూర్పుముఖద్వారము అర్హమే. ఇక “త” అను అక్షరము నామ ప్రథమాక్షరముగా గలవారికి పడమర స్వస్థానము కాబట్టి పడమటియిల్లు తూర్పుముఖద్వారము నిర్మింపవచ్చును.

దక్షిణ ముఖద్వారము : “చ” వర్ణవారికి దక్షిణ ముఖద్వారము విశేధము. కాని అందలి “జ” అక్షరము మకరరాశికి చెందినది. కాబట్టి రాశిరీత్యా జగ్గన్న, జవార్తన మొదలగు పేర్లుగలవారు దక్షిణముఖద్వారము నిర్మింపవచ్చును. “చ” నామప్రథమాక్షరము గలవారికి మాత్రము దక్షిణ ముఖద్వారము శుభప్రదము కారు.

పశ్చిమ ముఖద్వారము : “త” వర్ణవారికి పశ్చిమ ముఖద్వారము విషిర్ధము. అయినను త,ద అక్షరములు తులా, ధనూరాశులకు చెందినవి కాబట్టి త,ద అను అక్షరములు నామ ప్రథమాక్షరములుగా గలవారు పశ్చిమ ముఖద్వారమును మధ్యమ పక్షముగా స్వీకరింపవచ్చును. కాని “న” నామ ప్రథమాక్షరముగా గలవారు పశ్చిమ ముఖద్వారమున గల గృహము నిర్మింపరాదు.

ఉత్తర ముఖద్వారము : “య” వర్ణవారికి ఉత్తర సహద్వారము విషిర్ధము. కాని “య” ధనూరాశికిని, “ల” మేషరాశికిని “న” వృషభరాశికిని చెందియున్నవి

కాబట్టి ఈ అక్షరములు నామప్రథమాక్షరములుగా గలవారు ఉత్తరముఖద్వారమును మధ్యపక్షముగా గ్రహింపవచ్చును. "ర" నామ ప్రథమాక్షరముగా గలవారు యెంతమాత్రము ఉత్తర ముఖద్వారము గల యిండ్లు నిర్మింపరాదు.

గమనిక : పైనుదహరింపబడిన అపవాదములు ఆయా పరిస్థితుల కనువుగా తప్పని సరియగునప్పుడు మాత్రమే గ్రహింపవలయును గాని శ్రేష్ఠములు గావని గుర్తింపవలయును.

గృహ గణితాగత ఆయము ననుసరించి : ఆయములు యేనిమిది. ధ్వజ, ధూమ, సింహ, శ్యావ, వృష, ఖర, గజ, కాకాయములు. ఇందు విషమాయములగు - ధ్వజాయము, సింహాయములు, వృషభాయము, గజాయము అనునవి నాలుగు మాత్రమే ప్రశస్తమైనవి. ఈ నాలుగు ఆయములకు యోగ్యమగు ముఖద్వారములు -

ధ్వజాయము = ధ్వజాయము గల గృహమునకు నాలుగు దిక్కులయందును ముఖద్వారము లుంచవచ్చును.

సింహాయము = ఈ సింహాయము గల యింటికి ఉత్తరముఖద్వారము మాత్రమే శ్రేష్ఠమైనదని అగస్త్యుని యభిప్రాయము.

వృషభాయము = వృషభాయము గల యింటికి తూర్పుముఖద్వారము మాత్రమే శుభప్రదమైనది. మిగిలిన దిక్కులయందు ముఖద్వారము నిషిద్ధము.

గజాయము = గజాయము గల యింటికి తూర్పుసింహ ద్వారముగాని, దక్షిణ సింహద్వారము గాని నిర్మించుట శుభప్రదము. మరియు -

ఉత్తరే వృషభం, సింహం సంయుక్తం మరణం ధ్వంసం

పశ్చిమే కేసరీయుక్తం మరణంతు న సంశయః

దక్షిణే వృషభం హస్తీయుక్తం సర్వ విపత్కరం

సర్వేపుష్క పదంయాంతి, న చోక్షం యత్రకుత్ర చిత్

(సకలాధికారము 261 పేజీ)

అను ప్రమాణము వనుసరించి ఉత్తరపు యింటికి వృషభ సింహాయములును, పడమటింటికి సింహాయమును, దక్షిణపు యింటికి వృషభ సింహాయములను యెంతమాత్రమును వనికిరావని నిషేధింపబడినవి. అట్లే పడమటింటికి రెండవ పక్షముగావైనను సింహాయమును గ్రహింపరాదు. వృషభాయము గల యింటికి - తూర్పుముఖద్వారము తప్ప మరేదేశయందును ముఖద్వారముంచరాదు. అగస్త్యముని చెప్పిన ఈ ఆయమునకు తగిన గృహములు సర్వశ్రేష్ఠమైనవని గ్రహింపవలసియున్నది.

వాస్తుపురుషుని అనుసరించి : వాస్తుపురుషుని అనుసరించి ముఖద్వార నిర్ణయము వ్రత్యేకముగ 14వ ప్రకరణమున వివరింపబడినది కాబట్టి అందుండి గ్రహింపవలయును. ఈవిధముగ పూర్వాపరములను బాగుగ విమర్శించి గుణాధిక్యము గల ముఖద్వారమును నిర్ణయింపవలయును

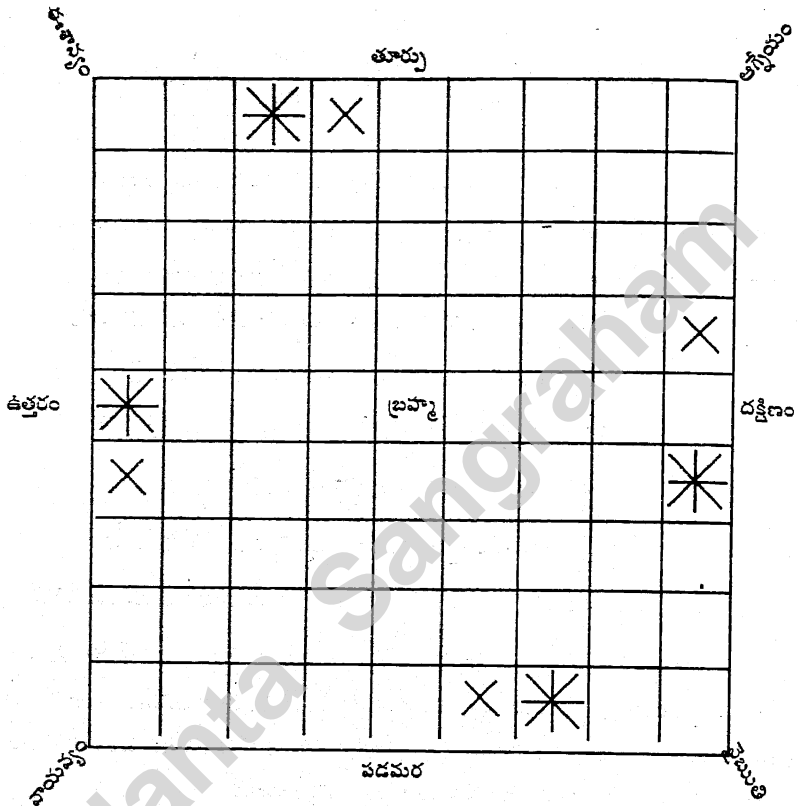
సింహద్వార స్థల నిర్ణయము

వెనుకటి ప్రకరణమున ముఖద్వారము నిర్మించవలసిన దిక్కును గూర్చి విపులముగా చర్చించబడినది. ఈ ప్రకరణమున ఆయా దిశలయందు యింటియొక్క పాడవులో యే భాగమున ముఖద్వారము ఉంచవచ్చునో వివరింపబడుచున్నది.

“మధ్యద్వారంతు దేవానాం ద్విజానామవనీ భృతాం
శేషాణామపి సర్వేషాం ఉపమధ్యం విధీయతే
ద్వాత్రింశద్దేవతాం శేషు తేషు మూహేంద్రకే పదే
రాక్షసేపుష్ప వంతేన భల్లాటేచ చతుర్వపి
తద్దిగీశాన మాశ్రిత్య దారంకుర్యాత్పు శోభనమ్
అంతర్ద్వారం బహిర్ద్వార మేవం యుంజీత బుద్ధిమాన్”
(మయమతం 30 అధ్యాయం, 196 పుట)

పై ప్రమాణము ననుసరించి “ఏకాశీతి” వాస్తుపద దేవతా పదభోగము ననుసరించి ఆయాదిక్కులయందు ఆయా దిక్పతులకు చెందిన పదమునందు ముఖద్వారము పాణిద్వారము నిర్ణయింపవలయునని మరియు అభిప్రాయము.

ఏకాశీతి పదవాస్తు చక్రమునందు వెలుపలి అంచునందు 32 పదములున్నవి. తూర్పు దిశయందు సింహద్వారముంచ వలసినప్పుడు ఈశాన్యకోణము నుండి నాలుగవ పదముగూ మూహేంద్రపదమునం దుంచవలయును. (పటమును చూడుము) దక్షిణదిశయందు ముఖద్వారముంచవలసియున్నచో ఆగ్నేయకోణము నుండి నాలుగవదగు గృహక్షత పదమునందుంచవలయును. పడమరదిశయందు ముఖద్వార ముంచవలసియున్నప్పుడు నైఋతి కోణమునుండి నాలుగవదగు పుష్పదంత పదమునందుంచ వలయును. ఉత్తరదిశ యందు ముఖద్వారముంచవలసి యున్నచో వాయవ్యకోణము నుండి నాలుగవదగు భల్లాట పదమునందుంచవలయును.

వీకాశీతి పదవాస్తవ

అనగా పైవాస్తవద చక్రమునందు ఇంటు గుర్తుగల చోటునందు ముఖద్వారముంచుట సర్వశ్రేష్ఠమని మయబ్రహ్మ అభిప్రాయము.

పైన చూపబడిన వాస్తవద చక్రమునందలి పువ్వు గుర్తుగల పదములయందు కూడ ముఖద్వారము లుంచవచ్చునని గ్రంథాంతరముల గలదు. మరియు ఈ ముఖద్వార విర్ణయమును గూర్చి మరికొన్ని యితర గ్రంథములయందున్నట్టి ప్రస్తుత కాలమున ఆచరణలో మన్నట్టి విధులు ఈ క్రింద వివరింపబడుచున్నవి.

1. తూర్పు ముఖద్వారము : ఇంటియొక్క నిడివి తొమ్మిది సమభాగములు జేసి ఈశాన్యదిశ నుండి 3వ 4వ 6వ భాగములయందు ముఖద్వారముంచుట శుభప్రదము.

2. దక్షిణ ముఖద్వారము : ఇంటియొక్క నిడివి తొమ్మిది సమభాగములుగ జేసి ఆగ్నేయము నుండి 4వ 5వ భాగములు ముఖద్వారముంచుట శుభప్రదము.

3. పశ్చిమ ముఖద్వారము : ఇంటి నిడివిని తొమ్మిది సమభాగములు జేయగా నైఋతి మూలనుండి 3వ 4వ 5వ 6వ స్థానములు ముఖద్వారములుంచుట శుభప్రదమైనవి.

4. ఉత్తర ముఖద్వారము : ఇంటియొక్క నిడివిని తొమ్మిది సమభాగములు జేసి వాయవ్యమునుండి 4వ 5వ 6వ స్థానములు శ్రేష్ఠములైనవి.

గమనిక : కోణములయందు అనగా యింటి నిడివిని తొమ్మిది సమభాగములు జేయగా 1,2,8,9వ భాగములయందు వి విధమైన ద్వారములుంచుటకును శ్రేష్ఠములు గావు. వీటికే కోణద్వారములని పేరు.

ముఖద్వార మేదిశయందున్నను అది మిగిలిన ద్వారముల కంటె యెత్తుగ మండ వలయును. ఇతర ద్వారములన్నియు సింహద్వారముంచిన తలము (లెవెల్) కంటె పాతిక అంగుళం దిగువగా నిలువవలయును. నేత్రభిత్తి అనగా సింహద్వారము గల గోడ. ఆ నేత్రభిత్తి యందు సింహద్వారమునకు రెండుప్రక్కల యందు కిటికీలు అమర్చుట శుభప్రదము. నేత్రభిత్తియందు అమర్చిన కిటికీల, ద్వారముల శిరోభాగములు ఒకే సమసూత్రమునకు పరిచేయవలయును. సింహద్వారమునకు యెదురుగా పాణిద్వారము నిర్మించుట ఆచారసిద్ధము. మిగిలిన అన్నిచోట్లయందు ద్వారమునకు యెదుట ద్వారమే ఉంచవలెనను నియమము లేదు. కిటికీలుంచవచ్చును.

ఇంటియందలి మొత్తము గుమ్మముల సంఖ్య 1,2,4,6,8,12,14,16,18,24 ఈ విధమగు సమసంఖ్య గలిగి యుండవలయును. ఈ నియమమును గూర్చి మయుడు -

“ద్వారస్తంభతులాదికాన్ వరగృహీయుజ్యా ధయుగ్మం యథా” అని వివరించి యున్నాడు. కాబట్టి నివాసగృహములకు ద్వారాదులు స్తంభములు, దూలములు మొదలగునవి సమసంఖ్యలో మండవలయునని మయబ్రహ్మ వక్కాణించియున్నాడు.

గమనిక : ఈ సంఖ్యా వియమమున 10-20-30 మొదలగు సున్నగల సంఖ్యతో ద్వారములు గావి, కిటికీలు గావి, మూలములు గావి, ఏర్పరచరాదని శాస్త్రములయందు కనబడకపోయినను అట్టి సంఖ్యలు గల ద్వారాదులు ఏర్పరచుట ఆచారమునందు లేదు. కాబట్టి సున్న సంఖ్య గ్రహింపరాదు. మరియుక ముఖ్య విషయము గమనింపవలసి యున్నది. కొందఱు గర్భగృహము నందలి గుమ్మములను, కిటికీలను, సమసంఖ్యగా సరిచేయుదురు. దీనికిని శాస్త్ర వియమము లేదు. మొత్తము గృహమునందున్న ద్వారములను కిటికీలను లెక్కించుటయే సరిపాటి. అలమరలు గృహోపయోగము ననుసరించి సమసంఖ్యగా అమర్చ వలయును.

ద్వార ప్రమాణములు :

పా	వె	=	అంగుళములలో
61	×	29	= ధ్వజాయము
64	×	32	= సమరాంగణము
64	×	33 1/2	= ధ్వజాయము
64	×	34	= విశ్వకర్మ ప్రకాశిక
65	×	33	= ధ్వజాయము
65	×	35	= సింహాయము
65	×	37	= ధ్వజాయము
67	×	33	= సింహాయము
67	×	35	= ధ్వజాయము
67	×	37	= గజాయము
69	×	37	= ధ్వజాయము
69	×	39	= సింహాయము
71	×	39	= ధ్వజాయము
71	×	41	= గజాయము
73	×	41	= ధ్వజాయము
73	×	43	= సింహాయము
81	×	43	= సింహాయము

గమనిక : గృహయజమానుని వర్ణమునకు శత్రువర్ణము గల ఆయము శ్రేష్ఠముగాదు.

గృహ నిర్వచనము

“తైతిలానాం ద్విజాతీనాం వర్ణానాం వాసయోగ్యకం
ఏక ద్వి త్రి చతుస్సప్త దశశాలాశ్చ షడ్విధాః”

(మయమతం 26 అధ్యాయం)

సమస్త వర్ణములవారికి నివాస యోగ్యములగు శాలలు (యిండ్లు) ఆరు విధములుగా మయుడు వర్గీకరించుచున్నాడు. అవి ఏకశాల, ద్విశాల, త్రిశాల, చతుశ్శాల, పంచశాల, దశశాల అనునవి ఆరుశాలలు. ఈ ఆరురకములగు యిండ్లలోను మొదటిదగు “ఏకశాలా గృహము” జనసామాన్యమునకు అందుబాటులో నుండి బహుళ ప్రచారములోనికి వచ్చినది. ఈ ఏకశాలా గృహమును మయుడు మానసార మహర్షి “దండకము” అను మరియొక పేరుతో వ్యవహరించినాడు. సాధారణ గృహముని నుండి అష్టైశ్వర్య సంపన్నుని వరకు యథార్థముగా ఈ ఏకశాలా గృహమును నిర్మించుకొను వివిధ రీతులు మయమతము మానసారమునందు వర్ణింపబడియున్నవి.

ఏకశాలా గృహములు నాలుగు గృహోపరణ స్థలము యొక్క మధ్యభిందువునకు బ్రహ్మస్థానమని పేరు. ఆ బ్రహ్మస్థానము ప్రాతిపదికగా గ్రహించి మయుడు గృహనిర్వచనము చెప్పియున్నాడు.

బ్రహ్మస్థానాత్ పూర్వగతం తత్ త్రిసూత్రం తదుచ్యతే

తతోధనం పశ్చిమగం ధాన్యం దక్షిణగం తతః

బ్రహ్మస్థానా దుత్తరగం సుఖ మిత్యభిధీయతే

(మయమతం 6వ అధ్యాయం 35వ పేజీ)

బ్రహ్మస్థానమునకు అనగా గృహోపరణ యొక్క మధ్యభిందువునకు తూర్పున గల స్థలమునకు త్రిసూత్రమనియు దక్షిణమున గల భూమికి ధాన్యము అనియు, పడమర గల భూమికి ధనము అనియు, ఉత్తరమున భూమికి సుఖమనియు పేర్లు గలవు. కాబట్టి ఆయా స్థానములయందు నిర్మింపబడిన యిండ్లకు ఆయా పేర్లు తగునని మయుని అభిప్రాయము. మరియు -

పూర్వాదే మధ్యసూత్రాణి అన్వం, ధాన్యం, ధనం, సుఖం
ఇతి నామాని తన్నామ్నా చత్వారిస్యః గృహాణీచ
అన్నాలయం, ధాన్యాలయం, ధనాలయం, సుఖాలయం”

(మయమతం 27 అధ్యాయం 71 పేజీ)

అని మయుడు వివరించియున్నాడు. అనగా గృహనిర్మాణ స్థలముయొక్క మధ్యబిందువునకు తూర్పుదిశ యందు నిర్మించిన యింటికి అన్నాలయమనియు, దక్షిణ దిశయందు నిర్మించిన యింటికి ధాన్యాలయమనియు, పడమర దిశయందు నిర్మించిన యింటికి ధనాలయమనియు, ఉత్తరదిశయందు నిర్మించిన యింటికి సుఖాలయమనియు మయుని అభిప్రాయము. ఈ అన్నాలయ, ధాన్యాలయ, ధనాలయ, సుఖాలయములు ఆయా పేర్లకు తగిన శుభ ఫలములను ప్రసాదించునని మయుడు స్పష్టీకరించి యున్నాడు.

శ్రీ భువనదేవాచార్యుడు అపరాజిత పృచ్ఛయను శిల్పశాస్త్రమున గృహ నిర్వచన మీ క్రింది విధముగ చెప్పియున్నాడు.

“హస్తినీ, మహిషీ, చైవ గావీచ ఛాగలీ తథా

పదానంతు దిశాభాగైః ప్రాచ్యాదిషు ప్రదక్షిణమ్

హస్తినీ చేంద్ర సంస్థానే మహిషీచ యమస్తలే

గావీచ వరుణస్థానే సౌమ్యస్థానేతు ఛాగలీ”

పై ప్రమాణము ననుసరించి తూర్పుదిశయందు కట్టిన యింటికి “హస్తినీ” యనియు, దక్షిణమున కట్టిన యింటికి “మహిషీ” యనియు, పడమర కట్టిన యింటికి “గావీ” యనియు, ఉత్తరమున కట్టిన యింటికి “ఛాగలీ” యనియు వ్యవహరింపబడునని భావము. ఈ నిర్ణయమునకును ప్రాతిపదిక బ్రహ్మస్థానమే యనదగును. సారాంశమేమనగా -

1. అన్నాలయమునకు “హస్తినీ”యను మరియొక పేరు గలదు.
2. ధాన్యాలయమునకు “మహిషీ” యను మరియొక పేరు గలదు.
3. ధనాలయమునకు “గావీ” యను మరియొక పేరు గలదు.
4. సుఖాలయమునకు “ఛాగలీ” యను మరియొక పేరు గలదు.

యింతవరకు బ్రహ్మస్థానమును ప్రాతిపదికగా తీసుకొని దిక్కులు, విదిక్కులు నిర్ణయించి అందు -

“చతుర్థహమ దిక్షుగతం ప్రధానకం
విదిక్షువా మండపగం ఖలూరికా”

(మయమతం 27 అధ్యాయం 69

పేజీ)

అను ప్రమాణము ననుసరించి దిగ్గతములగు నాలుగు యిండ్లను అనగా అన్నాలయ ధాన్యాలయ, ధనాలయ, సుఖాలయములను నిర్మించుట శ్రేష్టమని తెలుపబడినది. కోణదిశల యందు ఉపగృహములు నిర్మించుట శుభప్రదమని మయుని వచనము. ఈ అన్నాలయాది నిర్మాణవిధి సాధారణ నియమము. ఇంగ్లీషు భాషలో దీనినే “జనరల్ రూల్” అని చెప్పుదురు.

ముఖద్వారము ప్రాతిపదికగా గృహ నిర్వచనము :

శాస్త్రములయందు వివరింపబడిన సాధారణ విధులు ఆచరణ యోగ్యముగానిచోట “విశేషవిధి” ఆశ్రయించి ఆయాకార్యములు సాధించుటకు వికల్పము చెప్పబడినది. వికల్పము అనగా ఒక ఋషి చెప్పిన విషయమును గూర్చి ఆచరణయోగ్యముగ అదే విషయము మరో విధముగా చెప్పుట. అట్టి వికల్పము గూడ మొదటిదానివలె అంతటి శాస్త్ర సమ్మతమైనదేనని గౌతమ మహర్షి చెప్పియుండెను. “తుల్యబల విరోధే వికల్పః” (గౌ॥ధర్మ॥ సూ. 1-4). ఈ గృహ నిర్మాణము నందుకూడ పై సుదహరించిన బ్రహ్మస్థానము ప్రాతిపదికగా గల అన్నాలయ, ధాన్యాలయ, ధనాలయ, సుఖాలయములను సాధారణ గృహస్థులు నిర్మించుకొన జాలరు కాబట్టి విశేషవిధి నాశ్రయించి ఈ అన్నాలయాది నాలుగు యిండ్లు నిర్మించుకొన వచ్చునని శాస్త్రవేత్తల యభిప్రాయము. ప్రతిభావంతుడగు స్థపతి ఆయా దేశ, కాల, పాత్రలకు యోగ్యమగు శైలిని గ్రహించి శాస్త్రముల యందు చెప్పబడిన మూల సిద్ధాంతములకు భంగము వాటిల్లకుండునట్లు విశేషవిధి నాశ్రయించి గృహనిర్మాణము చేయవలయును. ఇట్టి గృహ నిర్మాణోపయోగ్యమగు విశేషవిధికి ముఖద్వారము ప్రాతిపదికగా గ్రహింపబడినది.

మయుని తరువాత అంతటి ప్రతిభా సంపన్నుడగు శిల్పముని మానసార మహర్షి. ఆ మహాశిల్పి తన మానసారమునందు యేకశాలను దండకశాలయను పేరుతో వ్యవహరించి ముఖద్వారము ప్రాతిపదికగా గృహ నిర్వచనము చెప్పియున్నాడు. గమనింపుడు.

“పూర్వశాలాతు చైకంచ, తద్వారం పశ్చిమే భవేత్
దండకం దక్షిణేశాలా, తద్వారం చోత్తరే దిశి
ఏకశాలా యథాప్రత్యక్, తద్వారం ప్రాగ్విస్తథా
ఉదగ్గండక శాలానాం, కుర్యాద్వారంతు దక్షిణే”

(మానసారం 245 పేజీ)

పూర్వశాల అనగా తూర్పుయింటికి పడమర ముఖద్వారముంచ వలయును. దక్షిణశాల అనగా దక్షిణపు యింటికి ఉత్తర ముఖద్వార ముంచవలయును. ప్రత్యక్శాలకు అనగా పడమటింటికి తూర్పుముఖద్వారముంచ వలయును. ఉదగ్గండక శాలకు అనగా ఉత్తరపు యింటికి దక్షిణ ద్వారముంచవలయును, అని మానసార మహర్షి స్పష్టపరచి యున్నాడు.

ఇందు మనము గమనింపవలసిన క్రొత్త విషయమొకటి ఇమిడియున్నది. మయుడు చెప్పిన అన్నియూది నాలుగు యిండ్లకు వరుసగా -

1. అన్నియమునకు తూర్పు యిల్లు అను పేరు
2. ధాన్యాలయమునకు దక్షిణపు యిల్లు అను పేరు
3. ధనాలయమునకు పడమటి యిల్లు అను పేరు
4. సుఖాలయమునకు ఉత్తరపు యిల్లు అను పేరు.

కాలక్రమమున వ్యవహారము లోనికి వచ్చినట్లు మనకు స్పష్టమగుచున్నది. మానసారుని పై యభిప్రాయముననుసరించి ముఖద్వారము ప్రాతిపదికగా గృహ నిర్వచనము శాస్త్ర విరుద్ధముగాదని ఋజువగుచున్నది.

ముఖద్వారమును ప్రాతిపదికగా గ్రహించి సమరాంగణ సూత్రధారుడు కూడ హస్తినీ, మహిషీ, గావీ, ఛాగలీ యను పేర్లుగల నాలుగు యిండ్లను వాటి ఫలితములను చక్కగా వివరించియున్నాడు. యిందు -

1. తూర్పు సింహద్వారము గలయింటికి “భద్రము” అనియు
2. దక్షిణ సింహద్వారము గలయింటికి “నందపీఠము” అనియు
3. పశ్చిమ సింహద్వారము గలయింటికి “సౌరభము” అనియు
4. ఉత్తర సింహద్వారము గలయింటికి “పుష్కరము” అనియు

ప్రత్యేకమగు సంజ్ఞలు చెప్పబడినవి -

తూర్పు ముఖద్వారము :

“పూర్వాముఖం గృహంయత్తు ద్వారం మహేంద్ర సంయుతం
హస్తినిచ భవేచ్ఛాలా తద్గృహం భద్ర సంజ్ఞితం
భద్రం భద్రకం భర్తు ర్యశోబల వివర్ధనమ్
సిద్ధ్యంతి చాస్యకార్యాణి భద్రాభ్యే వసతో గృహే”

తూర్పు ముఖద్వారము గలయింటికి హస్తిని యనిపెరు. మహేంద్ర పదమున
సింహద్వారముంచ వలయును. దీనికి “భద్రము” అను పంకేతము గలదు. ఈ
భద్రగృహము మిక్కిలి శుభప్రదమై యజమానునకు కీర్తిని బలమును ప్రసాదించును.
అందు వివసించు వారికి ఇష్టకామ్యార్థ సిద్ధి కలుగును అని భావము.

దక్షిణ ముఖద్వారము :

దక్షిణాభిముఖం వేశ్మ, ద్వారంచాస్య గృహక్షతం
మహిషీచ భవేచ్ఛాలా, తద్గృహం నందపీఠకమ్
నందపీఠ గృహంపుంసా, నిత్యానందకరం స్మృతం
సర్వసుపద్గుణోపేతం, ధనధాన్య వివర్ధనమ్”

దక్షిణ సింహద్వారము గల యిల్లు “మహిషీ” యనబడును. గృహక్షత
పదమునందు సింహద్వారముంచ వలయును. ఈ గృహమును “నందపీఠము” అని
వ్యవహరింతురు. ఇట్టి యిల్లు నిత్యానందకరమైనది. అందు వివసించు ప్రజలు సమస్త
సంపదలను అనుభవింప గలరు. ధనధాన్య సమృద్ధి గలుగవేయునను భావము.

పడమర ముఖద్వారము :

వారుణ్యాభిముఖం పద్మ, ద్వారంచ కుసుమాహ్వానం

గావీచైవ భవేశ్చాలా, సౌరభం తద్విదుర్బుధాః

సౌరభే నిత్య హృష్టత్వం, వసతాం గృహమేధినాం

సఫలం కృషి వాణిజ్యం, పుత్రాశ్చ వశవర్తినః

పడమర సింహద్వారము గల గృహము గావీ యనబరగును. కుసుమపదమునందు ముఖద్వార ముంచవలయును. దీనిని “సౌరభము” అని వ్యవహరింతురు. ఈ గృహమునందు వివసించువారు విత్యసంతోషులుగ నుందురు. వ్యవసాయమునందును, వాణిజ్యమునందును మంచి లాభమును గడింపగలరు. అందుండు వారి సంతానము క్రమశిక్షణకు లోబడి వశవర్తనులై కీర్తనంతులై వర్తిల్లగలరు.

ఉత్తర ముఖద్వారము :

ఉత్తరాభిముఖం ధిష్ణ్యం ద్వారం భల్లాటసంయుతం

ఛాగలీచ భవేచ్ఛాలా పుష్కరాఖ్యం తదుచ్యతే

శీలవాన్ నిత్యసంతుష్టః సుహృత్ సుజన వత్సలః

సుభగః పుష్కరాభ్యేచ బహుపుత్ర ధనాన్వితః”

ఉత్తర సింహద్వారము గల యిల్లు ఛాగలీ యనబడును. భల్లాటపదమున సింహద్వార ముంచవలయును. దీనినే పుష్కరగృహమని వ్యవహరింతురు. ఇందు నివసించువారు శీలసంపద గలవారై, సహృదయులై, పరిసంపదలతో తులతూగుచుందురు.

పై మదహరించిన సమరాంగణమునందలి ప్రమాణములు ముఖద్వారము ప్రాతిపదికగా గ్రహించి గృహనిర్మాణము చేయు విశేషవిధిని అందలి సత్ఫలితములను చక్కగా విశదీకరించినవి. మరియు ఆధునికులలో ప్రముఖ వాస్తుశాస్త్రవేత్తయగు బ్రహ్మశ్రీ ముందురు వీరభద్రాచార్యుల వారిచే ఉదాహరింపబడిన పూర్వకారికను గమనింపుడు -

ప్రాగాద్యాదిషు సంస్థితం గృహముఖ ద్వారం వశాద్ది గృహం

పడమర ముఖద్వారము :

వారుణ్యాభిముఖం పద్మ, ద్వారంచ కుసుమాహ్వానం

గావీచైవ భవేశ్చాలా, సౌరభం తద్విదుర్బుధాః

సౌరభే నిత్య హృష్టత్వం, వసతాం గృహమేధినాం

సఫలం కృషి వాణిజ్యం, పుత్రాశ్చ వశవర్తినః

పడమర సింహద్వారము గల గృహము గావీ యనబరగును. కుసుమపదమునందు ముఖద్వార ముంచవలయును. దీనిని “సౌరభము” అని వ్యవహరింతురు. ఈ గృహమునందు వివసించువారు విత్యసంతోషులుగ నుందురు. వ్యవసాయమునందును, వాణిజ్యమునందును మంచి లాభమును గడింపగలరు. అందుండు వారి సంతానము క్రమశిక్షణకు లోబడి వశవర్తనులై కీర్తనంతులై వర్తిల్లగలరు.

ఉత్తర ముఖద్వారము :

ఉత్తరాభిముఖం ధిష్ణ్యం ద్వారం భల్లాటసంయుతం

ఛాగలీచ భవేచ్ఛాలా పుష్కరాఖ్యం తదుచ్యతే

శీలవాన్ నిత్యసంతుష్టః సుహృత్ సుజన వత్సలః

సుభగః పుష్కరాభ్యేచ బహుపుత్ర ధనాన్వితః”

ఉత్తర సింహద్వారము గల యిల్లు ఛాగలీ యనబడును. భల్లాటపదమున సింహద్వార ముంచవలయును. దీనినే పుష్కరగృహమని వ్యవహరింతురు. ఇందు నివసించువారు శీలసంపద గలవారై, సహృదయులై, పరిసంపదలతో తులతూగుచుందురు.

పై మదహరించిన సమరాంగణమునందలి ప్రమాణములు ముఖద్వారము ప్రాతిపదికగా గ్రహించి గృహనిర్మాణము చేయు విశేషవిధిని అందలి సత్ఫలితములను చక్కగా విశదీకరించినవి. మరియు ఆధునికులలో ప్రముఖ వాస్తుశాస్త్రవేత్తయగు బ్రహ్మశ్రీ ముందురు వీరభద్రాచార్యుల వారిచే ఉదాహరింపబడిన పూర్వకారికను గమనింపుడు -

ప్రాగాద్యాదిషు సంస్థితం గృహముఖ ద్వారం వశాద్ది గృహం

మకరే చైవ ధనుషి కుంభేవాచ దివాకరే
 యామ్యాదిశి ముఖం కుర్యాత్ రాజ చౌరాగ్నిజం భయమ్॥
 మీనే మేషే వృషే చైవ పశ్చిమాదిగ్భ దూషితా
 ప్రీతీణాం రోగం మహాఘోరం భవతి హ్యతి దారుణం
 మిథునే సింహకర్కే చ వేశ్మనైవోత్త రాననం
 దోషశోక భయం తత్తు నకుర్యాత్త విచక్షణైః
 (భావము సులభగ్రాహ్యము) (అపరాజిత 140 పేజీ)

పై విషయములన్నియు పరిశీలించి చూడగా గృహనిర్మాణ శుభకాలమునకు గూడ
 ముఖద్వారమే ప్రాతిపదికగా గ్రహింపబడుచున్నది. కాబట్టి శాస్త్రవిదులైన స్థపతులు,
 పండితులు, ఆయా దేశ, కాల, పాత్రల ననుసరించి శాస్త్రప్రాయమును బాగుగా అవగాహన
 చేసుకొని స్థలానుగుణ్యముగు కైలిని గ్రహించి గృహనిర్మాణము చేయవలయును.

సారాంశము

తూర్పు యిల్లు :

తూర్పు యిల్లవగా పడమర సింహద్వారము గల యిల్లు. స్థలానుగుణ్యముగా ఈ
 తూర్పుయింటికి పడమర హెచ్చుగ కాళీస్థలముండినను దోషము లేదు. దీనికి ఆగ్నేయ
 దిశయందు వంటయిల్లు ఈశాన్యమున నుయ్యి నిర్మించుకొన వచ్చును. దీనికి అన్నాలయ
 మనియు, పౌరభవనియు పేర్లు గలవు. శాంతి పౌఖ్యములనిచ్చు కట్టడము.

దక్షిణపు యిల్లు :

దక్షిణపు యిల్లు అనగా ఉత్తరదిశయందు సింహద్వారము గల యిల్లు. దీనికి
 దక్షిణదిశయందు కంటే ఉత్తరమున కాళీ హెచ్చుగ నుండవలయును. ఈ యింటికి
 ఆగ్నేయమున గాని వైముతి దిశయందు గాని వంటశాల నిర్మించవలయును. ఈశాన్యదిశ
 యందుగాని తూర్పుదిశ భాగమునందుగాని నుయ్యి ఏర్పరచ వచ్చును. దీనికి ధాన్యాలయ
 మనియు పుష్కరమనియు పేర్లు గలవు. అష్టేశ్వర్య ప్రదమగు యిల్లు.

పడమటి యిల్లు :

తూర్పున సింహద్వారమును, పడమట పాణిద్వారమును గలయిల్లు పడమటియిల్లుగా వ్యవహరింపబడును. దీనికి స్థలానుగుణ్యముగ తూర్పుదిశయందు హెచ్చుగ కాళీస్థలముంచ వలయును. వైఘ్నేతి వాయవ్యదిశయందు వంటశాలలుండవలయును. ఈశాన్యమున నుయ్యి నిర్మింపవలయును. ఇది ధనాలయమనియు, లేదా భద్రమనియు వ్యవహరించ బడుచున్నది. శుభప్రదమైన గృహము.

ఉత్తరపు యిల్లు :

ఉత్తరపుయిల్లు అనగా దక్షిణ సింహద్వారము గలయిల్లు. ఉత్తరదిశయందు పాణిద్వారముండును. దీనికి స్థలము ననుసరించి, ఉత్తర దిశయందు కంటే దక్షిణదిశయందు హెచ్చు కాళీస్థల మున్నను ఎట్టిదోషమును కలుగదు. దక్షిణ సింహద్వారము గల యింటికి వాయవ్యదిశయందు వంటశాల నిర్మించుకొన వలయును. వైఘ్నేతి దిశయందుగాని, ఆగ్నేయమున గాని విడిగా వంటశాలలు వేయవచ్చును. దీనికి తూర్పు, ఈశాన్య ఉత్తర దిశలలో నేదైనను నుయ్యి ఏర్పరచుకొనవచ్చును. దీనికి సుఖాలయ మనియు, నందపీఠమనియు పేర్లు గలవు. నిత్య సంతోష ప్రదమగు నిర్మాణము.

ఈ పై విధిననుసరించినచో మయబ్రహ్మ చెప్పినట్లుగా “పూర్వాది మధ్యసూత్రాణి అన్నం, ధాన్యం, ధనం, సుఖం” అను సూత్రము ననుసరించి సమన్వయమగును. ఎట్లనగా గృహనిర్మాణ స్థలమునందు గల యే దిశాభాగమును గృహము యెక్కువగా నాక్రమించి యుండునో ఆ దిశ ననుసరించి అన్నాలయాది నాలుగు యిండ్లు చెప్పబడినవి గదా ! దీనినే శిల్పసముయమనుట ఆచార సిద్ధమగు విషయము.

శాలా స్వరూపము

“ఏకశాలక మేకేన చృన్నేన గృహముచ్యతే
గృహమేకం తు యచ్చన్నం సర్వంశాలేతి సాస్త్మతాః”

ఏకశాల అనగా ఒకే పైకప్పు యొక్క ఆవరణక్రింద గల “శాల” అని పై ప్రమాణము వలన స్పష్టమగుచున్నది. ఈనాటి గృహనిర్మాణ పద్ధతుల ననుసరించి యెంతటి విశాలమగు నిర్మాణమునైనను, ఒకే ఆచ్ఛాదన అనగా “శ్లాబ్” వేయుచున్నారు. కాబట్టి అట్టి నిర్మాణము అన్నియు ఏకశాలులుగానే పరిగణింపబడుచున్నవి.

మయమతము నందును, మానసారము నందును, ఏకశాల “దండకశాల” యను పేరున వ్యవహరింపబడినది. సమస్తజాతుల వారికి ఈ దండకశాల శుభప్రదమైనదని మయుని అభిప్రాయము.

“ప్రాగవాగవరోదీచ్యాం పృథక్ శాలా ప్రధానికా
సర్వేషామపి జాతీనాం సామాన్యమితి విద్యతే”

(మయమతం 26 అధ్యాయం 5వ పేజీ)

“ఉక్తానాం సర్వజాతీనాం దండకం తు చత్వర్థి
పూర్వేవా దక్షిణేవాపి పశ్చిమే దండకం న్యశేత్”

(మానసారము)

పై శాస్త్రవచనముల ననుసరించి ఈ దండకశాలా నిర్మాణము ఏ దిక్కునందై యైనను చేయవచ్చును. అనగా తూర్పుయిల్లుగా గాని, దక్షిణపు యిల్లుగాగాని, పడమటి యిల్లుగాగాని, ఉత్తరపు యిల్లుగాగాని, ఏకశాలా నిర్మాణము శుభప్రదమైనదని మయుడు, మానసారముని చెప్పియున్నారు.

ఈ దండకశాలా నిర్మాణమును గూర్చి మయమతము 26వ అధ్యాయమునందు విపులముగా వర్ణింపబడియున్నది. ఈ దండకశాలు అంతస్తులు గలవిగా నిర్మించుకొనవచ్చును. అంతస్తులు నిర్మించుకొనుటలో క్రింది శాలాభాగమునందు ఎన్ని గదులు కలవో అన్ని గదులు పైభాగమున నిర్మించుకొనుట సామాన్య నియమము.

అట్లు నిర్మింపలేని యెడల ఒకగది లేదా రెండు గదులు మాత్రమే పైభాగమున నిర్మించుకొని మిగిలిన భాగమును ఖాళీగా విడిచి మేడవలె అలంకరించుకొనవచ్చును. ఇట్టి నిర్మాణమునకు “ఇండోవోర్వము” అని మయుడు నామకరణం చేసియున్నాడు. అంతస్తులు నిర్మించునపుడు క్రింది భాగమున గోడలేనిచోట పైభాగమున గోడ నిర్మింపకూడదు. ఇది సాధారణ నియమము.

దండక శాలకు ఆయా శైలి భేదము ననుసరించి ఒక వసారా కాని రెండు వసారాలు గాని, నాలుగు వసారాలు గాని నిర్మించుకొనవచ్చును. ఒకే వరండా నిర్మించినపుడు ఇంటికి ముందు భాగమున మాత్రమే నిర్మించవలయును. రెండు వసారాలు నిర్మించునపుడు ఇంటికి ముందు వెనుకలయందు నిర్మించవలయును. నాలుగు వసారాలు నిర్మించ దలచినచో యింటికి నాలుగు దిశలయందు ఏర్పరచ వలయును. ఏ యింటికైనను ముందర వరండా లేకుండా వెనుక వరండా నిర్మించరాదు.

శాలాభాగము నందలి గదులు విశాలముగా రూపొందింప దలచినప్పుడు వసారా భాగమును శాలాభాగమునందు కలిపి పెద్దవిగా నిర్మించవచ్చును. అట్లు నిర్మించునప్పుడు శాలాలింద భాగముల మధ్యయందు పై భాగమున తనాబీలను (అంధారిక) వేయవలయును. క్రిందిభాగమున కూడా శాలాలింద భాగములను వర్గీకరణ చేసి చూపవలయును. దండకశాలకు ముఖద్వారమునకు ముందు ముఖమండపము అనగా “పోర్చిక్” నిర్మించుట శ్రేష్ఠమని మయుని అభిప్రాయము.

ఈ దండకశాలా నిర్మాణపద్ధతి మయమత వాస్తుశాస్త్రమునందు చక్కని క్రమ పద్ధతిలో వర్ణింపబడియున్నది. ఆ నిర్మాణశైలియందు యింటియిక్క మొత్తము వెడల్పు ఒక యూనిట్ గా గ్రహింపబడినది. ఆ ప్రమాణము ననుసరించి దండకశాలా నిర్మాణభేదములు వివరింపబడినవి. ఈ వివరణమునందు కడు చిన్నదగు ఒకగది, వరండాగల యిల్లు మొదలగు మూడుగదులు చుట్లు వరండాలు గల యిండ్లు వరకు వర్ణింపబడియున్నవి.

మయమతము 26వ అధ్యాయమునందు వివరింపబడిన దండకశాలా భేదములు చక్కగా వివరింపబడిన విధము గమనింపుడు -

దండకశాలా : 1

విస్తారం తు త్రిధాక్యత్వా చతుర్భాగం తదాయతమ్

ద్విభాగం గృహవిస్తారం వారమేకాంశ మగ్రతః
అన్యం తత్ ఖండదండాభం వాసం సర్వజనార్హకమ్
ఏతత్ దండకమిత్యక్తం శాలానాం క్షుద్ర రూపకమ్

(మయమతం 26 అధ్యాయం, 7వ పేజీ)

ఇది ఒకగది, ఆ గదిముందు ఒక వరండా గలయిల్లు, గృహ విస్తారము అనగా వెడల్పును మూడుభాగములుగా జేసి అందు రెండు భాగములు శాలాగర్భముగాను నాలుగు భాగములు పాదపుగాను ఒక భాగము ముందర వరండాగాను నిర్మించి దండకశాల సర్వజనులకు శ్రేష్ఠమైనది. శాలాగర్భము యొక్క పాదపును తొమ్మిది పసుభాగములుగ విభజించి అందు కుడిభాగమున 5 భాగములు, ఎడమ భాగమున మూడు భాగములు విడిచి మధ్యభాగమున ముఖద్వారముంచవలయును. ఈ ద్వార నిర్ణయము దండకశాల భేదములన్నింటికి సామాన్యముగు నియమము.

దండకశాల : 2

విస్తారే చతురంశేతు షడంసాధిక మాయతమ్
ద్విభాగం గృహవిస్తారం ద్వ్యశం చక్రమణం భవేత్
శేషం పూర్వవమద్విష్టం దండకం తదుదీరితమ్

(మయమతం 26 అ, 7వ పేజీ)

ఇదియు ఒకేగది లేక హాలు, దానికి చుట్టు వరండాలు గలయిల్లు, గృహవిస్తారమును నాలుగు పసుభాగములుగా విభజించి అందు రెండు భాగములు శాలాగర్భముగాను, ఆరు భాగములు పాదపుగాను, ముందు భాగమున రెండు భాగములు వరండాగాను మిగిలిన మూడు దిక్కులయందును రెండుభాగముల ప్రమాణముతో చంక్రమము అనగా చుట్టు వరండాగాను నిర్మించవలయును. ముఖమండపము అనగా “పోర్టికో” వంటి నిర్మాణముతో అలంకరించుట శ్రేష్ఠము. ఇట్టి నిర్మాణమునకు నాలుగు కోణములయందు గదులు యేర్పరచుకొనుట ఆచారమునందున్నది.

దండకశాల : 3

త్రిభాగం గృహవిస్తారం ద్విగుణం తస్య దీర్ఘకమ్
భాగం చంద్రమణోపేతం మధ్యమేచైక భక్తికమ్
కుల్యాభ ద్వారసంయుక్తం శేషం పూర్వవదాచరేత్
వంశమూలేతు వాసంస్యాత్ వంశాగ్రే రంగమీరితమ్
సర్వతః పరితః కుడ్యం రంగం పాదస్య సంయుతమ్
భాగేన పురతోలిందం పార్శ్వయో పృష్ఠతస్తువా
ప్రసాదవదలంకుర్యాత్ దండకం తదుదీరితమ్

(మయమతం 26 అ, 8,9 పేజీ)

ఈ దండకశాల రెండుగదులు గలయుల్లు. యిందు వంశమూలము అనగా వెనుబద్ద మొదలువైపున గలగది, పడకగది, వంశాగ్రమునందు గలగది రంగము అనుపేరు గల హాలు, నిర్మాణశైలి గమనింపుడు

గృహవిస్తారమును మూడు సమభాగములుగ జేసి, అందు రెండు భాగములు శాలాగర్భముగను, ఆరుభాగములు పాదపుగను ఒక భాగము చుట్టూ వరండాలుగను నిర్మించవలయును. మధ్యయందు శిరామర్మవేధలు లేనిచోట గోడను నిర్మించి వంశమూలమున అనగా వెనుబద్ద మొదలుగల దిక్కున పడకగదియును, చివరగల వైపున రంగము అనగా హాలును నిర్మించవలయును. యథావిభవమువనువరించి ముఖ మండపమును యేర్పరచుకొనవలయును. ప్రాసాదము అనగా మేడవలె అలకంరించు కొనుటకు కూడా తగిన నిర్మాణము. ఆంధ్రదేశమున సర్వజనాదరణీయమగు శైలిగల గృహము.

దండకశాల : 4

తదేవ మధ్యమే రంగం వాసో వంశాగ్రమూలయోః

యుక్త్యానః స్తంభ సంయుక్తం వంశద్వారం నయోజయేత్

శేషం పూర్వవదుర్దిష్టం దండకం తదుదీరితమ్

ఇందు వర్ణింపబడిన దండకశాల మూడు గదులుగల నిర్మాణము. అనగా వంశాగ్ర మూలములయందు (వెనుబద్ధ మొదలునందు చివరయందు) రెండు పడకగదులు మధ్యభాగమునందు రంగము అనగా హాలు నిర్మించు శైలి. ఈ పద్ధతి ఆంధ్ర దేశమునందన్ని ప్రాంతములయందు వాడుకలోనున్నది.

ఈ దండకశాలా నిర్మాణమున గృహవిస్తారమును భాగములుగాజేసి అందు రెండుభాగములు శాలాగర్భముగాను ఆరుభాగములు పాదపుగాను ఏర్పరచవలయును. వెనుబద్ధ మొదలుగల దిక్కున, చివరగల దిక్కున పడక గదులు నిర్మించవలయును. మధ్యభాగము రంగము అనగా హాలు ఏర్పరచవలయును. ఒకభాగము ముందు వెనుకల యందుగాని, చుట్టువసారాలు గల నిర్మాణముగా గాని నిర్మింపవచ్చును. శిరామర్మవేధలు లేకుండా ద్వారములు ఏర్పరుచుకొనవలయును. దీనిని కూడ ప్రాసాదమునలె అలంకారము చేయవచ్చును.

దండకశాల : 5

షడంశం విస్తృతంచైవ ద్వాదశాంశం తదాయతం

భాగేన పరితోలింద్రం శాలాభాగం విభాగతః

తత్సమం పరితోలింద్రం యుక్త్యాంత స్తంభసంయుతం

పార్శ్వయోః ద్విత్రిభాగేన శాలాయామే ద్వివాసగౌ

ద్విచతుర్భాగ విస్తారా యామం మధ్యేతు రంగకమ్

దండకం తదపిప్రోక్తం శేషం పూర్వ వదాచరేత్

(మయమతం 26 అ, 10 పేజీ)

ఈ దండకశాల - మూడుగదులు చుట్టూ వసారాలు గలయిల్లు. గృహవిస్తారమును ఆరు సమభాగములుగా జేసి అందు రెండుభాగములు శాలావిస్తారము అనగా గర్భముగాను వన్నెందు భాగములు పాదపుగాను, రెండేసి భాగములు చుట్టు వరండాలుగాను ఏర్పరచ వలయును. పార్శ్వముల యందు అనగా వెనుబద్ధ మొదలున్న వైపున మూడుభాగములతో ఒకగదియు, చివరవైపున రెండు భాగములతో రంగమును నిర్మింపవలయును లేదా

వంశములమున నాలుగు భాగములతోను వంశాగ్రమున రెండు భాగములతోను గదులను మధ్యయందు మిగిలిన ఆరుభాగములతోను హాలును నిర్మింపవలయును. ఈ దండకశాలను కూడ ముఖమండపముతో ప్రాసాదము వలె అలంకరించుకొనవచ్చును.

మయమతము 26వ అ, 6-7-8-9-10 పేజీలయందు గల పైనుదహరించిన దండక శాలా నిర్మాణశైలి సాంకేతిక విలువలతో నిండియున్నది. అందు వర్ణింపబడిన ఒకగది, రెండు గదులు, మూడు గదులు గల దండకశాలా నిర్మాణము ఆంధ్రదేశమునందన్ని ప్రాంతముల యందును జనసామాన్యమునకు అనువుగా నున్నది.

కాని నిపుణుడగు స్థపతిగాని, వాస్తుశాస్త్రవేత్తగాని మయునిచేత వర్ణింపబడిన శైలిని గ్రహించి, ఆ శైలికి అనువుగా దేశ,కాల,పాత్రతలకు అనువైనట్టియు, శుభప్రదముగు ఆయాదులు సీర్దించునట్టియు కొలతలను గ్రహించి గృహనిర్మాణమునకు ఉపక్రమింపవలయును.

రెండు గదుల యిల్లు :

రెండుగదుల యింటిని నిర్మించుట శాస్త్రసమ్మతము గాదని కొందరు పుక్కిటి పురాణములు చెప్పుచున్నారు. అట్లు చెప్పుట ఏమాత్రము శాస్త్ర పరిజ్ఞానము లేకనే అని చెప్పవలసియున్నది. మయము రెండు గదుల యింటిని గూర్చి స్పష్టముగా వర్ణించియున్నాడు. అట్లే మయుని తర్వాత అంతటి మహనీయ వాస్తుశాస్త్రవేత్త మానసార మహర్షి కూడ ఈ రెండు గదుల యింటిని గూర్చి వర్ణించిన పద్ధతి గమనింపదగినది.

“ద్విచతుర్భాగ విస్తార మాయామం తత్రకల్పయేత్

శాలావిశాలతాం శేన తత్పూర్వేలిందయం శకమ్

ఏకద్వ్యంవేన వాసంస్యాత్ యథామూలంతు యోజయేత్

అథవాద్విద్విభాగేన వాసం తద్వంశములకే

అథవా చాయతార్థేన మధ్యేమండ్యంతు కల్పయేత్

ద్వారంతత్కడ్య పార్శ్వేతు వాసమేకం, ద్వయంభవేత్

(మానసారం)

రెండువంతులు వెడల్పు, నాలుగు వంతులు పొడవు అనగా గర్భప్రమాణమునకు రెట్టింపు పొడవుతో శాలను నిర్మించవలయును, గర్భప్రమాణమునందలి పగము ప్రమాణముతో ముందరవసారా ఏర్పరచవలయును. వెనుకబడ్డ మొదలున్న దిశను పడకగదియు, చివరగలచోట రంగమును నిర్మించవలయును. లేదా పొడవునందు మధ్యభాగమున శిరామర్మవేధలు లేనిచోట గోడను ఏర్పరచి రెండుగదులుగా నిర్మింపవలయును. ఇట్టి రెండుగదుల నిర్మాణమునందు మధ్యగోడకు రెండుప్రక్కల ద్వారములు ఏర్పరచవలయునని మానసార మహర్షి వివరించియున్నాడు.

రెండుగదుల యింటినిగూర్చి యింతస్పష్టముగా శాస్త్రవేత్తలు చెప్పియుండగా, రెండుగదుల యిల్లు కట్టరాదనుట అవివేకము కాగలదు.

ఇంటికి యేయేదిశయందు యెంతెంత స్థలము విడువవలయును?

ఏకశాలా నిర్మాణమునందు యింటికి నాలుగుదిశలయందును కాళీస్థలము విడిచిపెట్ట వలయును. ఏయే దిశలయందు యెంతెంత స్థలము విడిచిపెట్టవలయును? అను విషయము ముఖద్వారము ననుసరించియు, వర్గారూఢము ననుసరించియు, అయా స్థలపరిమాణము ననుసరించియు శాస్త్రవేత్త స్థపతి నిర్ణయింపవలయును. అంతేగాని అన్నియిండ్లకు ఒకేవిధముగా తూర్పుఉత్తరముల యందే హెచ్చుగ కాళీస్థలము విడిచిపెట్టవలయునని చెప్పుట శాస్త్రవిరుద్ధము. ప్రాకారమును జేర్చి నివాసగృహము నిర్మింపరాదుగాని వంటశాలలు, పశువుల శాలలు, ధాన్యపుకొట్టములు మొదలగు ఉపగృహములు నిర్మించుకొనవచ్చును.

నివాసగృహమునకు యేదిశయందు యెంతెంత కాళీస్థలము విడిచి పెట్టవలయునో వివరించుచూ విశ్వకర్మ ప్రకాశికయందున్న శ్లోకమును గమనింపుడు -

ఉత్తరే ద్విగునా భూమిః సమభూమిశ్చ పూర్వకే
పశ్చిమే త్రిగుణాభూమిః క్రోశ మేకంతు దక్షిణే

(విశ్వప్రకాశిక 217 పేజీ)

ఇంటియొక్క గర్భము యెంత యెత్తున్నదో దానికి రెట్టింపుస్థలము ఉత్తరదిశ యందును, సమమగు భూమి తూర్పుదిశయందును, మూడు రెట్లు భూమి పడమరదిశ యందును, దక్షిణదిశయందు యెంత యొక్కవ కాళీస్థలమున్న అంతశ్రేష్ఠము అని భావము కాబట్టి విజ్ఞాలు ఈ శాస్త్ర నియమమునందున్న వైజ్ఞానిక రహస్యమును అవగతము చేసుకొని గృహనిర్మాణమునకు ప్రయత్నింపవలయును.

శాలా నిర్మాణపద్ధతి

ఈ సర్వజగత్తు శబ్దమయమైనది. అట్టి శబ్దము మాత్రాబద్ధమై గురులఘు రూపాత్మకమై సమస్త విజ్ఞాన వికాసమునకు మూలభూతమై లోకకల్యాణమును చేకూర్చుచున్నది. సంగీతము, సాహిత్యము మొదలగు కళలు గూడ ఈ గురులఘు రూపాత్మకమగు శబ్ద విన్యాసముచేతనే రూపొందుచున్నవి. అట్లే ధర్మార్థ కామ మోక్షములను చతుర్విధ పురుషార్థ సాధనమునకు గృహమే మూలకందము. మానవ జీవనమున గృహము ప్రముఖస్థానమాక్రమించుచున్నది. అట్టి ఈ గృహనిర్మాణము గూడ సంగీత-సాహిత్యముల వలె గురులఘు ప్రస్తారక్రమమున విశ్వకర్మాది మహర్షులచేత శాసించబడినది. ఈ గురులఘు ప్రస్తారక్రమములో మొదటిదగు “నాలుగు గురువుల ప్రస్తారము” చేత పదహారు ఏకశాలా గృహములు యేర్పడుచున్నవి. సమస్త వాస్తుశాస్త్రములయందు ఈ లఘుగురు ప్రస్తారక్రమము మతభేదములు లేకుండా ఒకేవిధముగా చెప్పబడియున్నది. ఈ లఘుగురు ప్రస్తారక్రమము మానవ గృహనిర్మాణ విజ్ఞానమునకు మూలనూత్రముగా పరిగణింపబడుచున్నది.

లఘువునకు గుర్తు = 1

ద్వారము గల దిశ

గురువునకు గుర్తు = ౧

గోడనిర్మించు దిశ

నాలుగు గురువుల ప్రస్తారమునందు గల నాలుగు గురువులు నాలుగు దిక్కులకు చిహ్నములు. అందు -

1వది ఆద్య = తూర్పుదిక్కునకు గుర్తు

2వది ద్వితీయ = దక్షిణదిక్కునకు గుర్తు

3వది తృతీయ = పడమర దిక్కునకు గుర్తు

4వది చతుర్థ = ఉత్తరదిక్కునకు గుర్తు

ముఖ్య గమనిక : ఈ ప్రస్తారమునందు “1” లఘువుగల దిక్కునందు ద్వారము, ద్వారము గల దిక్కున వరండాలనగా ఆళించము తప్పక నిర్మించవలయును. “౧” గురువుగల దిక్కున గోడను నిర్మించవలయును. అందు కిటికీలు మాత్రమే ఏర్పరచవలయును. వసారాగాని గుమ్మముగాని నిర్మింపరాదు.

నాలుగు గురువుల ప్రస్తారము

16 రకముల ఏకశాలా గృహములు, వాటి నామములు
తూ ద ప ఉ గృహనామము ద్వార, అళింద నిర్ణయము

1.	౧ ౧ ౧ ౧	ధృవము	ద్వారహీనము
2.	౧ ౧ ౧ ౧	ధావ్యము	తూర్పు ముఖద్వారము
3.	౧ ౧ ౧ ౧	జయము	దక్షిణ ముఖద్వారము
4.	౧ ౧ ౧ ౧	నందము	తూర్పు దక్షిణద్వారములు
5.	౧ ౧ ౧ ౧	ఖరము	పడమర ద్వారము
6.	౧ ౧ ౧ ౧	కాంతము	తూర్పుపడమర ద్వారములు
7.	౧ ౧ ౧ ౧	మనోరమము	దక్షిణ పడమర ద్వారములు
8.	౧ ౧ ౧ ౧	సుముఖము	తూర్పు, దక్షిణ, పడమర ద్వారములు
9.	౧ ౧ ౧ ౧	దుర్ముఖము	ఉత్తరద్వారము
10.	౧ ౧ ౧ ౧	ఉగ్రము	తూర్పు ఉత్తరద్వారములు
11.	౧ ౧ ౧ ౧	సుపక్షము	దక్షిణ ఉత్తరద్వారములు
12.	౧ ౧ ౧ ౧	ధనదము	తూర్పు, దక్షిణ ఉత్తరద్వారములు
13.	౧ ౧ ౧ ౧	క్షయము	పశ్చిమ ఉత్తరద్వారములు
14.	౧ ౧ ౧ ౧	ఆక్రందము	తూర్పు, పశ్చిమ, ఉత్తర ద్వారములు
15.	౧ ౧ ౧ ౧	విపులము	దక్షిణ, పశ్చిమ, ఉత్తరద్వారములు
16.	౧ ౧ ౧ ౧	విజయము	నాలుగుదిశలయందు ద్వారములు

ప్రతియింటియందు రెండు ప్రధాన భాగములుండును. అందు మొదటిది శాలాభాగము. దీనికే “గర్భము” అనుపేరు వాడుకలో మన్నది. రెండవభాగము అళిందము. ఈ అళిందమునకే నసారాయని వ్యవహరింతురు. ఈ అళింద సంయోజన వైవిధ్యముచేత 105 రకముల ఏకశాలాలు ఏర్పడుచున్నవి. మరియు మానసార మహర్షి ఈ యేకశాలలు

గృహమును దండకశాల యనుపేరుతో వ్యవహరించి ఛందోబద్ధమగు రీతిలో శాలాస్వరూపమును చక్కగా వివరించియున్నారు.

పైనుదహరించిన షోడశ గృహప్రస్థావరమునందలి 16 రకములగు యింద్లలోను ధాన్యశాల, జయశాల, కాంతశాల, సుపక్షశాల, ధనదశాల, విజయశాల అని ఆరువిధములగు యింద్లు మాత్రమే శుభప్రదములుగా భావింపబడి ఆంధ్రదేశమున వాడుకలోనున్నవి. ఈ ఆరుశాలలకు అళింద నయోజనము చేత రమ్యాది విశేషగృహములు రూపొందింపబడు చున్నవి. కావున విజ్ఞాలు ఈ గృహనిర్మాణశైలిని బాగుగా అవగతము చేసుకొని యింద్లను నిర్మింపవలయును.

1. ధాన్యశాల : 1 1 1 1

పడమటి గోడను చేర్చి తూర్పుదిశయందు మాత్రమే ఒక వసారాయును గుమ్మములును పెట్టి నిర్మించిన యింటికి ధాన్యశాలయని పేరు. దక్షిణ, ఉత్తర, పశ్చిమదిశలకు కిటికీలు మాత్రమే నిర్మించుకొనవచ్చును. ఈ ధాన్యశాలకు వృషభాయము శ్రేష్ఠమైనది. గజాయము కూడ గ్రహింపవచ్చును. ఈ యిల్లు త,య,శ వర్గులవారికి శుభప్రదమగు గృహము.

2. రమ్యశాల : 1 1 1 1

ధాన్యశాలకు తూర్పుదిక్కున గల మొదటి వరండా తరువాత మరియొక వరండా అదేప్రమాణముతో నిర్మించినచో అట్టి యింటికి రమ్యశాలయని పేరు. సమస్త శుభములను అష్టైశ్వర్యములను ప్రసాదించు నిర్మాణమని ఋషుల అభిప్రాయము.

3. జయశాల : 1 1 1 1

ఉత్తరగోడను చేర్చి గర్భమును, దక్షిణదిశయందు ముఖద్వారమును, ముఖద్వారము ముందు వరండాయును ఉంచి నిర్మించిన యింటికి జయశాలయని పేరు. తూర్పు పశ్చిమ ఉత్తర దిశలయందు కిటికీలు మాత్రమే నిర్మించవలయును. ఈ జయశాలకు గజాయము శ్రేష్ఠము. ధ్వజాయము కూడ గ్రహింపవచ్చును. ఈ గృహము య,శ, వర్గులవారికి శుభప్రదము.

4. కాంతశాల : 1 1 1 1

లోకమునందు మిక్కిలిగా వాడుకలోనున్న తూర్పు పడమరలయందు

వసారాలుగల యింటికి కాంతశాలయని పేరు. ఈయింటికి తూర్పున ఒక వరండా పడమర ఒక వరండా యుండును. గర్భమునందు ఒకగదిగిని, రెండుగదులు గాని మూడుగదులు గాని కల్పించు కొనవచ్చును. కోణముల యందు గదులు ఏర్పరచుకొనవచ్చును. పింహద్వారము గృహ యజమాని వర్ణననుసరించిగాని, రాశి ననుసరించిగాని తూర్పుదిశయందైనను పడమర దిశయందైనను ఏర్పరచుకొన వలయును. దక్షిణోత్తర దిశలయందు కిటికీలు మాత్రమే పెట్టవలయును. దీని వెనుబద్ద దక్షిణోత్తర దిక్కులను సూచించుచుండును. ఇది మిక్కిలి శ్రేష్ఠమగు నిర్మాణవిశేషము. ఈ యింటికి పశ్చిమ ముఖద్వారముంచినచో ధ్వజాయము గల పదమును తూర్పుముఖద్వార ముంచినచో వృషభాయము గల పదముగాని గజాయము గల పదముగాని గ్రహింపవలయును.

5. ముదితశాల : || ౧ | ౧

ఈ కాంతాశాలకు తూర్పుముఖద్వారము ఏర్పరచినప్పుడు ముఖద్వారము దిశయందలి మొదటి వరండా తరువాత మరియొక వరండా నిర్మించినచో ఆ యింటికి ముదితము అనిపేరు. మిక్కిలి శుభప్రదమైన నిర్మాణ విశేషము. నిర్మాణశైలి ననుసరించి వరండాలయందు కూడ గదులను ఏర్పరచుకొనవచ్చును.

6. ఉత్తమశాల : || ౧ || ౧

ఈ కాంతాశాలకు ముఖద్వారము తూర్పు పడమరలలో యేదిక్కునందేర్పరచినను, తూర్పున రెండు వసారాలు పడమర రెండు వసారాలు నిర్మించినచో అట్టి నిర్మాణమునకు ఉత్తమశాల యనిపేరు. నర్వోత్తమమగు గృహము. వరండాలలో గదులు నిర్మించుకొనవచ్చును. 6 గురువుల ప్రస్తారముచే సిద్ధించిన గృహము.

7. సుపక్షశాల : (1) ౧ | ౧ |

ఇదియు మిక్కిలి వాడుకలోనున్న నిర్మాణము. దీనివెనుబద్ద తూర్పు పడమర దిశలను సూచించుచుండును. దక్షిణమున ఒక వరండా ఉత్తరమున ఒక వరండా యుండును. వరండాల యందు కోణగృహములు ఏర్పరచుకొనవచ్చును. తూర్పు పడమర దిశలయందు కిటికీలు మాత్రమే నిర్మించవలయును. వర్గారూఢముననుసరించి గాని, రాశ్యానుకూలము ననుసరించిగాని దక్షిణోత్తరములలో నేదిక్కునందైనను ముఖద్వారముంచవచ్చును. దక్షిణ ముఖ ద్వారముంచినచో గజాయముగల పదమును,

ఉత్తరముఖ ద్వారముంచినచో పింహాయము గల పదమును గ్రహింపవలయును. ధ్వజాయము గల పదము గ్రహించినచో యేముఖ ద్వారమైనను శుభప్రదముగును. ఇట్టి నిర్మాణమునకే సుపక్షమని పేరు.

సుపక్షము :- (2) A. II. A. II.

ఈ సుపక్షశాలకు దక్షిణముఖ ద్వారమైనను ఉత్తర ముఖద్వారమైనను దక్షిణదిశయందు రెండు వరందాలును ఉత్తరదిశయందు రెండు వరందాలును నిర్మించుటచే సమస్త కోరికలు సిద్ధింపగలవని సమరాంగణమాత్రధారుని యభిప్రాయము.

“యస్యస్యాతామలిందౌ ద్వావగతః పృష్ఠస్తథా

ధనధాన్యమవాప్నోతి సౌభాగ్యంచాపి తద్దృహే.”

(సమరాంగణం 113 పేజీ)

అనగా యేముఖద్వారముగల యింటికైనను ముందువెనుకలయందు రెండేసి వరందాలు నిర్మించిన సమస్త కోరికలు సిద్ధించునని భావము.

8. ధనదశాల :- I. I. A. I.

పడమటి గోడకు చేర్చి గర్భమును దక్షిణ, ఉత్తర, తూర్పు దిశలయందు వరందాలును, గర్భగృహమునుండి మూడుదిశలయందలి వరందాలలోనికి ద్వారములును పడమర దిశయందు కిటికీలు మాత్రమే ఏర్పరిచి నిర్మించిన యింటికి ధనదశాల యనిపేరు. వరందాలయందు గదులు తైలీ భేదముననుసరించి నిర్మించుకొనవచ్చును. ఈ యింటికి వృషభాయపదముగాని, గజాయపదముగాని గ్రహింపవలయును. ఇది మూడు వరందాలు గలయిల్లు. చందో బద్ధముగు నిర్మాణముగుట చేత ముప్పంచ దోషము దీనికి వర్తించదు. ఇది ఆయుశ్చక్రము వారికి శ్రేష్ఠము.

9. సునాభశాల : II I A I

ఈ ధనదశాలకు తూర్పుదిశయందు మాత్రమే ముఖాలిందము అనగా రెండవ వరందా నిర్మించినచో అట్టి నిర్మాణమునకు సునాభము అని పేరు. ఈ వరందాయందు కూడ కోణగృహములు నిర్మించుకోవచ్చును. రెండు వరందా భాగములను కలిపి విశాలముగు గదులుగా రూపొందింపవచ్చును. అయితే రెండు వరందా భాగములను “ఆంధారిక” అను తనాబీలను చూపి వేరుపరుచవలయును. ముఖభద్రము కూడ అట్లే

విశాలముగా నిర్మించుకొన వచ్చును. ఈ నిర్మాణపద్ధతియంతయు నిపుణుడగు స్థపతియొక్క విచక్షణపై ఆధారపడి యుండును.

10. వృషభశాల : || || ౧ ||

ధనదశాలకు తూర్పు, దక్షిణ, ఉత్తర దిశలయందు ప్రతిదిశయందు రెండేసి వరండాలు చొప్పున నిర్మించిన యింటికి వృషభశాలయని పేరు. వృషభశాలకు తూర్పు ముఖద్వారము మాత్రమే శ్రేష్ఠము. పైనుదహరించిన సునాభశాలకు గల నియమము లన్నియు దీనికి వర్తించును. ఇది ఏడు గురువుల ప్రస్తారముచే సిద్ధించిన నిర్మాణవిశేషము.

11. విజయశాల : || || ||

నాలుగు దిశలయందు ద్వారములు, నాలుగు దిశలయందు వరండాలు గలయి యింటికి విజయము అనిపేరు. దీనికి “చుట్టావరండాల యిల్లు” అని వ్యవహారము గలదు. గృహాయజమానుని వర్గ ననుసరించి గాని, రాశి ననుసరించిగాని నాల్గుదిశలయందు దేదిక్కువందైనను సింహద్వారము యేర్పరవచ్చును. నాలుగు కోణములయందు నాలుగు గదులు నిర్మించుకొనవచ్చును. వెనుబడ్డ ముఖద్వారము ననుసరించి తూర్పు పడమరలకు గాని, దక్షిణోత్తరములకు గాని వేయవచ్చును. విజయశాలకు నాలుగుదిశలయందు కాళీ స్థలము విడువవలయును. విశాలమగు కాళీస్థలము లభించినచో స్థలానుగుణ్యముగానైనను కాళీస్థలము విడువవలయును. దీనికి పర్వతో భద్రగృహమని పండితు లందురు. ఈ విజయశాల పౌభాగ్యప్రదము, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిదము అని శాస్త్రవచనము.

12. సమృద్ధశాల : || || ||

విజయశాలకు తూర్పు సింహద్వారము ఏర్పరచినప్పుడు ముఖద్వారము గల తూర్పుదిశయందు రెండవ వరండా నిర్మించినచో సమృద్ధశాలయని పేరు. ఈ సమృద్ధశాల పేరుకు తగినట్లుగా సర్వసంపత్సమృద్ధిని కలుగజేయగలదు. చక్కని నిర్మాణ విశేషము. విజయశాలకుగల నియమములన్నియు దీనికి వర్తించును.

గమనిక : విజయశాలకు యేముఖద్వార ముంచినను ముఖద్వారముంచిన దిశయందు ముఖాలిందము అనగా రెండవ వసారా వేయవచ్చునని మతాంతరము. కావున విజయశాలను ముఖాలిందముతో సమృద్ధశాలగ రూపొందించి తదుపరి ముఖమండపము అనగా “పోర్టికో”తో అలంకరించుకొనినచో ఈనాటి “స్లాబ్” వేయు గృహములకు మిక్కిలి అనుకూలముగా నుండగలదు.

13. సునందశాల : || || || ||

విజయశాలకు యేదిశయందు ముఖద్వారముంచినను నాలుగుదిశలయందు రెండేసి వరండాలు నిర్మించిన యెడల అట్టి గృహమునకు సునందశాల యనిపేరు. విజయశాలకు వర్తించు నియమములన్నియు ఈశాలకు వర్తించును. కోణములయందు గదులు నిర్మించునపుడు రెండు వరండా భాగములను కలిపి ఒకే విశాలమగు గదిగా రూపొందించ వచ్చును. “ఆంధారిక”తో వసారాభాగములను వేరువరచి చూపుట మరువరాదు. “స్తంభాంధారికయా యుక్తం సమకల్పన శోభితం” విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రం 554 పుట. ఇది యెనిమిది గురువుల ప్రస్తార వశమున సిద్ధించిన గృహము.

14. వర్ధమానము : || || ||

ధృవాది షోడశశాలలోను సముఖశాలకు ముఖాలిందము నిర్మించుటచే యేర్పడు గృహము. దీనికి ఉత్తరదిశయందు గోడమాత్రమే నిర్మించి అందు కిటికీలుంచవలయును. తూర్పు దక్షిణ పశ్చిమములయందు వరండాలు ద్వారములు ఏర్పరచవలయును. సింహద్వారము తూర్పునకు మాత్రమే ఏర్పరచవలయును. ఆ సింహద్వారము ముందు రెండు వరండాలుండును. దీని వెనుబద్ద దక్షిణోత్తరములను సూచించును.

15. శ్రీధరశాల : || || ||

తూర్పు దక్షిణ దిశలయందు హలకాలిందము గల నందశాలకు తూర్పు ముఖద్వారము ఎదుట రెండవ వసారా అనగా ముఖాలిందము నిర్మించినచో అట్టి నిర్మాణమునకు శ్రీధరశాల యనిపేరు. ఇది సర్వసంపత్కరమైన నిర్మాణవిశేషము.

16. ప్రతిక్రమశాల : || || || ||

శాలోత్తరే ద్వావలిందౌ క్వచిత్ పూర్వే తథైవచ

ప్రతిక్రమేతి తన్నామా కర్తవ్యా సర్వకామదా

(అపరాజిత పేజీ 252)

అనగా యింటికి తూర్పు ఉత్తరదిశలయందు మాత్రము రెండేసి వరండాలు ఏర్పరచినచో అట్టి యింటికి ప్రతిక్రమశాల యనిపేరు. ఇది విశేష నియమము గల నిర్మాణ విశేషము. సమస్త శుభముల నిచ్చునని భువన దేవాచార్యుని మతము.

గమనిక : పైన వివరింపబడిన పదహారు శాలలు మిక్కిలిగా వాడుకచేయుటకు అనువైనవి. ఇంకను అనేక విధములగు శాలాభేదములు గలవు. కాని వాటి వివరములు గ్రంథవిస్తర భీతిచే విడువబడినవి. అభిరుచి గల విజ్ఞులు అపరాజితపుచ్చ అను గ్రంథము నందలి పీఠిక గృహసంయోజనము అను ప్రకరణము నందును, వాస్తురాజ వల్లభము ఆరవ అధ్యాయము నందును పరిశీలించగలరు.

అళింద నిర్మాణ విశేషవిధులు

శాలా వ్యరూప లక్షణము (నిర్మాణశైలి) మరియు ఛందోబద్ధమగు శాలా నిర్మాణ పద్ధతి ఇంతవరకు పరిశీలించబడినవి. ఈ ప్రకరణమునందు అళింద రచనా విశేష విధులు వివరింపబడుచున్నవి.

“అళిందము” అనగా నరందాయనియు “శాల” యనగా గృహగర్భము అనియు నెనకటి ప్రకరణములయందు చదివియుంటిమి. ఈ శాలాలింద భాగముల మొత్తమునకే “గృహము” అనుపేరు చెల్లును. ఈ గృహమునకు ముఖద్వారము గల దిశ ముఖము. పాణి ద్వారము గల దిశ, పృష్ఠము అనగా “పీఠ” అని గ్రహించవలయును. అట్లే యింటికి కుడి యెడమలను కూడ గమనింపవలయును.

తూర్పు ముఖద్వారము గల యింటికి దక్షిణము కుడిప్రక్క, ఉత్తరము యెడమప్రక్క, దక్షిణ సింహద్వారము గలయింటికి పడమరదిశ కుడిప్రక్క, తూర్పుదిశ యెడమప్రక్క, పడమర ముఖద్వారము గలయింటికి ఉత్తరదిశ కుడిప్రక్క, దక్షిణదిశ యెడమప్రక్క, అట్లే ఉత్తర సింహద్వారము గల యింటికి తూర్పు కుడిప్రక్క, పడమర యెడమప్రక్కగా గమనింప వలయును.

దండశాలా నిర్మాణశైలి యందు చెప్పబడిన విధముగా వెనుబద్ధ మొదలున్నచోట గృహాయజమానికి పడకగది యేర్పరచుకొనుటకు వీలుపడవిచోట “దక్షిణాచనరకం ‘గృహేశితుః’” అను మయవాస్తవ 17న ఆధ్యాయం 102న పేజీయందున్న ప్రమాణము ననుసరించి యింటికి కుడిపార్శ్వము నందున్న గదియందు గృహాయజమానుని పడక యేర్పరచవలయును. ఈ విశేషవిధియు శాస్త్రబద్ధమైనది.

అళింద సంయోజన విశేషవిధులు అనేక విధములుగా వర్ణించబడియున్నవి. కాని యిందు ముఖ్యముగా మనవాడుక చేయుచున్న విశేషములు మాత్రమే క్లుప్తముగా వివరింపబడు చున్నవి.

1. ముఖాళిందము : ముఖద్వారము నుండు భాగమున గల నరందాను

ముఖాళిందము అని పేరు. ముఖద్వారము ముందుగల “ఓంటి వరందా”కు ముఖాళిందముని అందురు. తూర్పు సింహద్వారము గల యింటికి తూర్పునందు, దక్షిణ సింహద్వారము గల యింటికి దక్షిణమునందు, పడమర సింహద్వారము గల యింటికి పడమరయందు, ఉత్తర సింహద్వారము గల యింటికి ఉత్తరమునందును ముఖాళిందము నిర్మింపవలయును.

గమనిక : ఈ నాలుగు విధములగు ముఖాళిందములలోను పడమర సింహద్వారము పెట్టి పడమర మాత్రమే ముఖాళిందము యేర్పరచి గృహము నిర్మింపరాదు. ధృవాది షోడశ గృహములలోను దీనికి “ఖరము” అను పేరు గలదు. కావున నింద్యమైనది. తూర్పునకు పాణిద్వారము లేని పడమర ముఖద్వార గృహము సర్వదా నింద్యమైనది. అట్లే ఉత్తరదిశ యందు ముఖద్వారము ఉత్తర ముఖాళిందము గల యింటికి ఉగ్రము అని పేరు. ఇదియు నివాస గృహముగా ఉపయోగింపరాదు. వంటశాలగాను ధాన్యపు కొట్టములుగాను ఉపయోగింపవచ్చును.

2. పుష్పాలిందము : ఏ సింహద్వారము గల యింటికైనను ముఖద్వారము ముందు వరందా లేకుండా పుష్పాలిందము అనగా వెనుక వరందా నిర్మింపకూడదు. కాబట్టి ముఖాళిందము అనగా ముందు వరందా చివ్వుదైనను స్థలానుగుణ్యముగా యేర్పరచి పిమ్మట వెనుక వరందా నిర్మించుకొనుట శుభప్రదము.

3. హలకాలిందము : హలకాలిందము అనగా యే సింహద్వారము గల యింటికైనను రెండు దిశలయందలి వరందాలను కలిపి ఎల్ ఆకారముగా నిర్మించుట. ఈ హలకాలిందము ముఖద్వారము గల దిశయందలి వరందాను యింటికి కుడిపార్శ్వము నందుగల మరియొక వరందాను కలిపి నిర్మించుట శుభప్రదము. ఎట్లనగా తూర్పు సింహద్వారము గల యింటికి తూర్పు దక్షిణదిశలయందు రెండు వరందాలను నిర్మించుట శ్రేష్ఠము. ధృవాది షోడశ గృహములలో యిట్టియిట్టి హలకాలింద నిర్మాణము గల “నందశాల” శుభప్రదమైనది. మిగిలిన దిశలయందు హలకాలిందము నిషేధింపబడినది.

4. ముఖాళిందము : ఏ యింటికైనను సింహద్వారము ముందుగల వరందా తరువాత మరియొక వరందా నిర్మించిన అదియు ముఖాళిందమునబడును. రమ్యాది గృహ విశేషములకు యిట్టి ముఖాళిందములు చేర్చబడును.

5. అళిందద్యయము : అళిందద్యయ మనగా ఒకేదిశయందు రెండు వరండాలు గాని, లేదా యే సింహద్వారము గల యింటికైనను ముఖద్వారము ముందు రెండు వరండాలు, వెనుక రెండు వరండాలుగా గాని నిర్మించుట అళింద ద్యయనిర్మాణమని అందురు. మరియు యే సింహద్వారము గల యింటికైనను నాలుగు దిశలయందు రెండేసి వరండాలు నిర్మించుట చాల శుభప్రదమని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి.

6. అళిందత్రయము : అళిందత్రయమనగా మూడు వరండాలు, యీ మూడు వరండాలు గలయిల్లు ముప్పంచ అని కొందరు నిశ్చయింతురు. కాని ధృవాది పోడశ గృహాప్రస్తారముచే సిద్ధించిన “ధనద” గృహమునకు తూర్పు, ఉత్తర, దక్షిణములయందు మూడు వరండాలు గలవు. దీనికి తూర్పుముఖద్వారము మాత్రమే శ్రేష్ఠము. కావున “ముప్పంచ” అను దోషము ఈ ధనద గృహమునకు వర్తించదు. ఈ “ముప్పంచ” అను దోషము ఆయా దిశలనుబట్టి యుండునని గ్రహింపవలయును.

7. పరితోలిందము : పరితః+అళిందము అనగా చుట్టూ వసారా యని గ్రహింపవలయును. నాలుగు దిశలయందు వరండాలు శాలాభాగము మండి నాలుగు దిశలయందున్న వరండాలోనికి ద్వారములు గల యింటికి విజయమని పేరున్నది గదా? అట్టి పరితోలిందము గల గృహము సర్వతోభద్రమై సమస్త శుభములను యివ్వగలదు.

8. ముఖభద్రము : భద్రము అనగా మూడుదిశలయందు గోడ ఒకదిశయందు స్థంభములు గల వరండాభాగము. సాధారణముగా మూడు గదుల యింటికి ముందుగల వరండాయందు కోణముల యందలి గదులు పోను మిగిలిన వరండాభాగమునకు ముఖభద్రమని పేరు చెల్లును.

9. ముఖమండపము : ముఖమండపమనగా నేటి “పోర్టికో” వంటి నిర్మాణము. మయుడు దండకశాల అన్నింటికి ఈ ముఖమండప నిర్మాణము మిక్కిలి శుభకర్మమనదని వివరించియున్నాడు. విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రమునందు ఈ ముఖమండప నిర్మాణమును గూర్చి ప్రత్యేకముగ అధ్యాయమున వివరింపబడినది. ఈ ముఖమండప నిర్మాణమునందు ఆయారులు చూడవలసరము లేదు.

10. కోణగృహము : మూలగదులకు కోణగృహములని పేరు. వరండాలయందు యిరుప్రక్కలయందు నిర్మించు గదులకు కోణగృహములను పేరు చెల్లును. ఇది 1.దిగోడ పారువకైనను లేదా దూలముల పారువకైనను నిర్మింపవలయును.

“భిత్తిభేదో న కర్తవ్యం తులాగ్రైరకి లైరపి

కుర్యాద్రుహ్మ పదవ్యస్తో భారపట్టకుల క్షయమ్” (సమరాంగణ 266 పేజీ)

తుల అనగా దూలము. దూలముయొక్క కొనలు లేక చివర భాగములకు యెదురుగా అళిందములందు గోడలు నిర్మించి కోణగృహములు నిర్మింపవలయును. కోణగృహములు నిర్మించునప్పుడు అళిందములయందు నిర్మించు గోడలు దూలముల చివరలకు గాని, మొదళ్ళకు గాని సమానముగనే యుండవలయును గాని భేదింపరాదని భావము.

ముఖ్యగమనిక : ఈ అళింద విన్యాసమునందు యింకను ఎన్నో విశేషములు గలవు. ఒక్కొక్క దిశయందు రెండు, మూడు, నాలుగు, అయిదు, ఆరు వరందాలు గల నిర్మాణములు వాస్తవ రాజవల్లభమునందు చెప్పబడియున్నవి. ఆసక్తి గలవారు రాజవల్లభమును పరిశీలింపగలరు. ఒక ముఖ్య విశేషము మూత్రము ఇటు వివరించి ఈ ప్రకరణము ముగింపబడుచున్నది.

ఇంటికి యే దిశయందలి వరందామైనను గర్భప్రమాణము కంటే తగ్గియుండవలయును. నాలుగు వైపులయందు గాని గృహోగ్ర పృష్ఠములయందు అనగా ముందు వెనుకల యందుగాని సమప్రమాణము గల వరందాలుంచుట శ్రేష్ఠము. నిర్మాణశైలి ననుసరించి -

“స్యాదున్నతిః పూర్వ నతేనరాణాం
వాస్తో దక్షిణభాగ తుంగే”

అను శాస్త్రవచనము ననుసరించి గృహభూమి పఠే గృహభాద్యము అనగా పైకప్పు గూడ కొలదిగ తూర్పు ఉత్తర దక్షిణ పడమరల కంటే పల్లముగా నుండవలయునను మూత్రమును పాటించవలసియున్నందున తూర్పు ఉత్తర వరందాలు ఒకటి లేక రెండంగుళములు హెచ్చుగ పెట్టివచో పై మూత్రమునకు అనుగుణముగా ఉత్తరము, తూర్పు దిశలయందలి యింటిచూరు కొంచెము క్రిందగును. వద్రంగపు సనివారు ఈ విషయమును బాగుగా గమనించి దక్షిణ పడమరలచూరు కంటే తూర్పు ఉత్తరముల యందలి యింటిచూరు కొద్దిగ దిగియుండునట్లు నిర్మింపవలయుననుట శిల్ప సమయము. పారంపర్యముగా వచ్చుచున్న ఆచారము.

గృహభాగత్రయ విధి

ఏకశాలా గృహమునకు నాలుగు దిశలయందు స్థలానుగుణ్యముగ, శాలానుగుణ్యముగ కాళీస్థలమును విడువవలయునని వెనుకటి ప్రకరణములయందే వివరింపబడియున్నది. యింటికి చుట్టును ప్రహారీ గోడ నిర్మింపబడియుండి గృహ యజమానికి అరణ్యగల ముఖద్వారముతో నిర్మింపబడిన గృహమునందు యేయే భాగములు యేయే పనులకు వినియోగింపవలయునో ఈ “గృహభాగ త్రయవిధి” వివరించుచున్నది. ఈ భాగత్రయ గృహవిభాగము ననుసరించి ఆయా శాలాభాగములను, ఆయా నిర్దిష్ట కార్యములకే వినియోగింపవలయునని విశ్వకర్మ శాపించియున్నాడు.

“బ్రహ్మ గంధర్వ మానుష్య భాగత్రయ విభాజితమ్

కారయేత్ మతిమాన్ శిల్పీ కల్పనార్హ పృథుక్రియమ్”

(విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రమ్ 533 పుట)

పై ప్రమాణముననుసరించి గృహము మూడు ప్రధాన భాగములుగా విభజింపబడు చున్నది.

1. దేవభాగము = సింహద్వారము ముందుగల వపారా భాగము
2. గంధర్వభాగము = శాలాభాగము అనగా గర్భగృహము
3. మానుషభాగము = పాణిద్వారము దాటిన పిమ్మట గల వెనుక వరండా.

1. దేవభాగము : ఏ ముఖద్వారము గల యింటికైనను ముఖద్వారమునకు ముందుగల వరండాభాగమునకు బ్రహ్మభాగమనియు లేక దేవభాగమనియు పేరు గలవు. మానవునకు ముఖము యెంతటి ప్రధానమైనదో యింటికి ఈ దేవభాగము అంత ముఖ్యమైనది. మానవుని వృద్ధయగతమగు సుఖమునుగాని, దుఃఖమును గాని, ముఖమును బట్టి మనము యెట్లు గ్రహింపగలమో అట్లే యింటి ముంగిలిని చూడగానే మనమా యింటిలో నివసించు వారి సుఖదుఃఖములను స్థితిగతులను అంచనా వేయగలము. కావున ప్రతియింటియొక్క ముఖభాగమునందలి వరండా ముంగిలి యెల్లప్పుడు కలకలలాడుచుండు పట్టుండ వలయునని శాస్త్రకర్తల యభిప్రాయము. ఈ

దేవభాగమువందు అతిథినత్కారము, పురాణ శ్రవణము, విద్యావ్యాసంగము, మిత్రసమాగమము మొదలగు కార్యములకు వినియోగింప వలయును.

2. గంధర్వ భాగము : గంధర్వభాగ మనగా గృహగర్వము. ఈ గర్వగృహమును రెండు లేదా మూడు భాగములుగా విభజింపవలయును. గర్వగృహమును రెండు భాగములుగా విభజించినప్పుడు

“వంశమూలేతు వాసంస్యాత్ వంశాగ్రే రంగమీరితమ్”

అను మయుని వాక్యము ననుసరించి వెనుబడ్డ యొక్క మొదలు చివరగల దిశలయందు గాని లేదా శ్లాబు నిర్మాణమైనచో కుడి ఎడమ పార్శ్వములయందుగాని రెండు గదులు మధ్యహాలును విర్మింపవలయును. గదులయందు గృహ యజమాని వివాసముగాను, మధ్యహాలు పిల్లలు తదితరులు మనలన్వలములుగాను ఉపయోగింపవలయును.

3. మానుష భాగము : పాణిద్వారము దాటిన పిమ్మటగల లోపలి వరండా భాగమునకు మానుష భాగమని పేరు. ఇది గృహపృష్ఠమందున్న వరండా భాగము కాబట్టి యిందు వంటశాల, భోజనశాల, భండారము అనగా “స్టోరేజీ” సామానులు నిలువచేయు గదులు యేర్పరుచుకొన వలయును. ఈ విధముగ వంటశాల యింటికి వెనుక భాగమునందున్నప్పుడే గృహ యజమానురాలు వంట పనులయందు తగు అజన్మాయిషీ పహించియుండగలదు.

మన పూర్వజుములు యెంతయో దూరదృష్టిగలవారగుట చేతనే యింటియొక్క యేయే భాగమును యేయే పనులకు వినియోగింపవలయునో వైజ్ఞానికదృక్పథముతో పరిశీలించి పై విధమగు గృహభాగ శ్రయవిధిని బాగుగా అన్వయించుకొని ఆయా నిర్మాణములు సాగించుకొనుట శుభప్రదము.

గమనిక : గృహము వాస్తుపురుష స్వరూపమనియు, ముఖద్వారము వాస్తుపురుషుని ముఖమునియు యిదివరకే వివరింపబడినది. కాబట్టి గృహమునందలి యేయే భాగములు యేయే పరిస్థితులకు తగినవిగా నిర్దేశింపబడినవో అట్లు వినియోగింపక తద్విరుద్ధముగా వినియోగించినచో విరుద్ధమగు ఫలితములనే సాందగలరు.

హస్తాది మాన నిర్ణయము

గృహదీనాం తు హస్తేన యానేచ శయనే బుధైః

వితస్తి నా నిధాతవ్యం క్షుద్రాణా మంగుళాన తు

యవే నాశ్చీయసాంమూన మేవం మానక్రమం విదుః :

(మయమతం 5 అధ్యాయం 22 పుట)

మన ప్రాచీన శిల్పములు గృహాది నిర్మాణ కార్యములయందు ఉపయోగింప
తగిన మానదండము అనగా కొలబద్దను “హస్తము” అను పేరుతో వ్యవహరించిరి.
అందుచేతనే మయుడు - “గృహదీనాం తు హస్తేన” అనగా గృహాది నిర్మాణములయందు
“హస్తము” అను కొలబద్దనే ఉపయోగింపవలయునని శాసించి యున్నాడు. వాహనాది
నిర్మాణములయందును, శయ్యాదికము అనగా మంచములు, సోఫాలు
మొదలగువాటియందు “వితస్తి” అనగా అడుగును కొలబద్దగా గ్రహింపవలెనని
వివరింపబడినది. ఇంకను తక్కువ పరిమాణము గలవాటియందు అంగుళమానము
చేతగాని లేదా యవాదుల చేతనుగాని ఆయాదులను సాధన చేయవలయునని మయుని
అభిప్రాయము. సమరాంగణ సూత్రధారుడు కూడ పై యభిప్రాయమునే
అనుసరించియున్నాడు.

ఆయవ్యయాంశ కర్తాణి ప్రవక్ష్యామోద వేశ్మనామ్

గృహమానవశాత్ సమ్యక్ కర్తుః స్తానబలా బలమ్

నగరేవా, పురాదావా దండైర్ధ్యానం విధీయతే

తదలాభేకర్తైః కార్యం సమ్యగాయ విశుద్ధయే

యత్రహస్తైర్మితి క్షేత్రే తత్రాయో హస్త సంశ్రితః

క్షేత్రా లాభేతు తత్రైవ గ్రాహ్యః సస్యాదిహంగుళైః

అంగుళైస్తుమితే క్షేత్రే సోగులైస్తద లాభతః

పాదైర్యాధయవైర్యాపి గ్రాహ్యక్షేత్రానుసారతః

(సమరాంగణం 26 అధ్యాయం 147 పుట)

అనగా నగర, పుర గ్రామాది నిర్మాణములయందు దండమానము చేత ఆయాది సాధన చేయవలయును. అట్లు దండమానము చేత ఆయవ్యయాది సాధన సిద్ధించని పక్షమున హస్తమానము చేత ఆయవ్యయాదులు సాధించుట ఉత్తమమని సమరాంగణము పుష్టపరచుచున్నది.

ఇంట్లు మొదలగు వాటి నిర్మాణములయందు “హస్తము” అను కొలబద్దచేతనే ఆయవ్యయాదులు సాధించవలయును. అట్లు హస్తమానము చేత శుభప్రదమగు ఆయవ్యయాదులు సిద్ధింపని యెడల “గ్రాహ్యక్షేత్రానుసారతః” అను వాక్యము ననుసరించి అడుగులలో గాని, అంగుళములలో గాని శుభప్రదమగు ఆయాదులు సిద్ధించు క్షేత్రీకృతమును సాధించవలయును. ఈ సమరాంగణమునందలి అభిప్రాయమును మునుమతమునందలి అభిప్రాయమును ఒకేవిధముగా మన్నుచున్న హస్తమానము చేత శుభప్రదమగు ఆయాది వర్గము సిద్ధింపనియెడల క్షేత్రానుకూలమగు ప్రమాణమును గ్రహించి అడుగులలో గాని అంగుళములలో గాని కడకు యవలలో గాని ఆయాది శుభవర్గమును సాధించుట శాస్త్రసమ్మతమని ఋజువగుచున్నది. అనగా “భిన్నపదము” హస్తమునకు భిన్నమైన క్షేత్రీకృతపదము గ్రాహ్యమని ఋషుల యభిప్రాయముగా గమనింపవలయును.

హస్త ప్రమాణము : హస్తమనగా కొలబద్ద అని గ్రహించియుంటిమి. కాని మమారు మూడు వందల సంవత్సరములకు పైబడి భారతీయ జనజీవనమునందు బ్రిటీషువారి “గజము” ప్రముఖమగు స్థానమునాక్రమించి యున్నది. ప్రభుత్వ ప్రభుత్వేతర నిర్మాణ కార్యములన్నింటను ఈ “గజము” కొలబద్దగా వాడుకలో నున్నది. కాని మనకు వ్యతంత్రము వచ్చిన పిమ్మట మరియొక “కొలబద్ద”, అవతరించినది. అదియే “మీటరు”. దశాంశ పద్ధతిలో గల మానోపకరణము. ఈవాటి భారతీయ ప్రభుత్వము ఈ “మీటరు”నే ప్రామాణికమైన కొలబద్దగా స్వీకరించినది. ఈ పరిస్థితులలో ప్రాచీన భారతీయ హస్తము, గజము, మీటరు అను మూడింటిలోను దేనిని గ్రహింపవలయునని పండిగ్గానస్తలో నుండుట సహజము. కాబట్టి ఈ మూడు కొలబద్దలను గూర్చి వాటి వాటి అర్థతలను గూర్చి విమర్శింపవలసియున్నది.

హస్తప్రమాణమునకు ప్రాతిపదిక అంగుళము. శిల్పముని శ్రేష్ఠుడగు మయుని అభిప్రాయము ననుసరించి -

8 యవలు = ఒక అంగుళము

12 అంగుళములు = ఒక వితస్తి

2 వితస్తులు = ఒక "కిష్కు" హస్తము.

ఈ అంగుళమానము భారతీయమైనది. పై వివరము ననుసరించి 24 భారతీ యాంగుళములు గల హస్తము ఒక "కిష్కు" అనుపేరు గల హస్తమగునని వివరింపబడి యున్నది. శిల్పరత్నము మొదలగు దాక్షిణ్యత్య పాంపరదాయ శిల్పగ్రంథములు మయుని మానమునే స్వల్పభేదముతో అంగీకరించినది. గృహాది పమస్త నిర్మాణ కార్యములందును మానోపకరణముగా ఈ కిష్కుహస్తమునే గ్రహింపవలయునని మయుని అభిప్రాయము.

మయుడు మూడు హస్తములు వివరించయున్నాడు. గమనింపుడు

మాత్రాంగుళములు = 24 = కిష్కు హస్తము

మాత్రాంగుళములు = 25 = ప్రాజాపత్యము

మాత్రాంగుళములు = 26 = ధనుర్ముష్టి

పై మదహరించిన మూడు విధములగు హస్తములు మయునిచే వివరింపబడినవే. "కిష్కు" హస్తము అనుకూలించినచోట ప్రాజాపత్యమును గాని, ధనుర్ముష్టిని గాని వినియోగింపవచ్చును. ఇందు ధనుర్ముష్టి బ్రిటీషువారి "గజము" నకు 99% సరిపడియున్నది. గమనింపుడు.

"శిల్పస్ఫూర్తి" అను తమిళ శిల్పగ్రంథమునందు ఒక భారతీయాంగుళము విలువ $\frac{1}{2}$ వి = బ్రిటీషు అంగుళములని వివరింపబడినది. ముద్రపిద్దులగు దాక్షిణ్యత్య శిల్పవర్ణిని లందు ఈ అంగుళమానమునే స్వీకరించి దేవాలయాది పమస్త నిర్మాణ కార్యములు కొనసాగించుచున్నారు. ఇట్టి భారతీయాంగుళ ప్రమాణము = $1\frac{3}{8}$ అయినచో ధనుర్ముష్టి = $1\frac{3}{8} \times 26 = 35 - \frac{3}{4} = 36$ బ్రిటీషు అంగుళములు.

కాబట్టి ధనుర్ముష్టి అనగా బ్రిటీషువారి గజము అగుచున్నది. అట్టి "గజము" మయముని ప్రతిపాదితమైన "ధనుర్ముష్టి" అను పేరుగల హస్తమునకు సమానము. కావున "గజము"ను కొలబద్దగా గ్రహించుట శాస్త్ర పమ్మతమేయని ఋజువగుచున్నది.

అంగుళ ప్రమాణమునందు మరియొక మత మున్నది. కొందఱు భారతీయ శిల్పశాస్త్ర

హస్తప్రమాణమునకు ప్రాతిపదిక అంగుళము. శిల్పముని శ్రేష్ఠుడగు మయుని అభిప్రాయము ననుసరించి -

8 యవలు = ఒక అంగుళము

12 అంగుళములు = ఒక వితస్తి

2 వితస్తులు = ఒక "కిష్క" హస్తము.

ఈ అంగుళమానము భారతీయమైనది. పై వివరము ననుసరించి 24 భారతీ యాంగుళములు గల హస్తము ఒక "కిష్క" అనుపేరు గల హస్తమగునని వివరింపబడి యున్నది. శిల్పరత్నము మొదలగు దాక్షిణ్యత్య పాంపరదాయ శిల్పగ్రంథములు మయుని మానమునే స్వల్పభేదముతో అంగీకరించినది. గృహాది పమస్త నిర్మాణ కార్యములందును మానోపకరణముగా ఈ కిష్కహస్తమునే గ్రహింపవలయునని మయుని అభిప్రాయము.

మయుడు మూడు హస్తములు వివరించయున్నాడు. గమనింపుడు

మాత్రాంగుళములు = 24 = కిష్క హస్తము

మాత్రాంగుళములు = 25 = ప్రాజాపత్యము

మాత్రాంగుళములు = 26 = ధనుర్ముష్టి

పై మదహరించిన మూడు విధములగు హస్తములు మయునిచే వివరింపబడినవే. "కిష్క" హస్తము అనుకూలించినచోట ప్రాజాపత్యమును గాని, ధనుర్ముష్టిని గాని వినియోగింపవచ్చును. ఇందు ధనుర్ముష్టి బ్రిటీషువారి "గజము" నకు 99% సరిపడియున్నది. గమనింపుడు.

"శిల్పస్ఫూర్తి" అను తమిళ శిల్పగ్రంథమునందు ఒక భారతీయాంగుళము విలువ $\frac{1}{2}$ వి = బ్రిటీషు అంగుళములని వివరింపబడినది. ముద్రపిద్దులగు దాక్షిణ్యత్య శిల్పవర్ణిని లందు ఈ అంగుళమానమునే స్వీకరించి దేవాలయాది పమస్త నిర్మాణ కార్యములు కొనసాగించుచున్నారు. ఇట్టి భారతీయాంగుళ ప్రమాణము = $1\frac{3}{8}$ అయినచో ధనుర్ముష్టి = $1\frac{3}{8} \times 26 = 35 - \frac{3}{4} = 36$ బ్రిటీషు అంగుళములు.

కాబట్టి ధనుర్ముష్టి అనగా బ్రిటీషువారి గజము అగుచున్నది. అట్టి "గజము" మయముని ప్రతిపాదితమైన "ధనుర్ముష్టి" అను పేరుగల హస్తమునకు సమానము. కావున "గజము"ను కొలబద్దగా గ్రహించుట శాస్త్ర పమ్మతమేయని ఋజువగుచున్నది.

అంగుళ ప్రమాణమునందు మరియొక మత మున్నది. కొందఱు భారతీయ శిల్పశాస్త్ర

కాబట్టి ఈ రెండు గ్రంథములనే గాక వీటి అనుయాయు గ్రంథములగు శిల్పరత్నము, సమరాంగణము మొదలగునవి పరిశీలించిన మీదట ఈ క్రింది సమవ్యయ విధానము రూపొందింపబడినది.

1. కిష్కృహస్తము = 18 బ్రిటీషు అంగుళములకు సమానము (విశ్వకర్మ)
2. కిష్కృహస్తము = 33 బ్రిటీషు అంగుళములకు సమానము (మయూరు)
3. ధనుర్ముష్టి = 36 బ్రిటీషు అంగుళములకు సమానము (మయ, విశ్వకర్మలు)
4. మీటరు = భారత ప్రభుత్వము వారిచే నిర్ణయింపబడినది.

ప్రాజ్ఞాదగు స్థపతి పై నాలుగింటియందును మొదటి మూడు విధములగు హస్తములతోను యేదో యొకటి ఆయా దేశ, కాల, క్షేత్రములకు అనుకూలముగు హస్తమును మానోపకరముగా గ్రహించి యిండ్లు మొదలగు నిర్మాణములు కొనసాగించ వలయును.

“వాస్తూనాం చ ధనుర్ముష్టిః గ్రామాదీనామియంతువా”

అను శిల్పరత్న ప్రమాణముచేత గూడ “ధనుర్ముష్టి” సమస్త వాస్తుకర్మలకు శుభ ప్రదముని తెలియవలయును. ఈ ధనుర్ముష్టి యనగా “గజము”గా వివరింపబడియున్నది.

నాలుగవదగు మీటరు భారత ప్రభుత్వముచే ప్రామాణికముగు మానోపకరణముగా నిర్దారించబడియున్నది. కాబట్టి సార్వజనికముగు నిర్మాణములయందు అనగా రైసుమిల్లులు, సినిమాలోలు, ప్రభుత్వ భవనములు, లైబ్రరీలు, విద్యాలయములు మొదలగు కట్టడములయందు ఈ మీటరును కొలబద్దగా గ్రహించి ఆయాదికమును సాధింపవలయును. కుశలుడగు స్థపతి దేశకాల పరిస్థితులను గమనింపవలయును గదా !

క్షేత్రీకృత సాధనవిధి

గ్రామ, గృహ, ప్రసాదాది నిర్మాణ కార్యములయందు, ఆయాది వర్గసాధన నిమిత్తము స్వీకరింపబడు ప్థల పరిమాణ విశేషమునకు క్షేత్రీకృతము అనిపేరు. దీనికే క్షేత్రఫలము, పదము, పిండము అనుపేర్లు పర్యాయ పదములుగా వ్యవహారమునందున్నవి. ఈ క్షేత్రీకృత సాధన నిమిత్తము నాలుగు పద్ధతులు అవలంబింపబడుచున్నవి.

మొదటి పద్ధతి - 2 పాదపులు + 2 వెడల్పులు = పరిధి (మయమతం)

రెండవ పద్ధతి - పాదపు ఇంటు వెడల్పు = పదము (కాలామృతము)

మూడవ పద్ధతి - ఇష్ట నక్షత్రము ననుసరించి (ముహూర్త చింతామణి)

నాల్గవ పద్ధతి - పర్యంతమానము (వాస్తు విద్య)

పై మదహరించిన నాలుగు పద్ధతులలోను మొదటిదగు “పరిధి” అనగా చుట్టుకొలతను (పిండము) ఆయాది వర్గసాధనకు ప్రాతిపదికగా గ్రహించు పద్ధతి ఆంధ్రదేశమునందు కొన్ని ప్రాంతములయందు తప్ప, మిగిలిన దక్షిణ భారతదేశమునందంతటను వ్యవహారము నందున్నట్లు తెలియుచున్నది.

రెండవదగు వైశాల్యమును “పిండము”గా గ్రహించి ఆయాది వర్గమును సాధించు పద్ధతి ఆంధ్రదేశమునందలి కొన్ని ప్రాంతములయందు ముఖ్యముగా కృష్ణా గోదావరి పరీవాహక ప్రాంతములయందు వ్యవహారమునందున్నది.

మూడవదగు ముహూర్త చింతామణ్యాది గ్రంథముల యందలి యిష్ట నక్షత్రము ననుసరించి పిండమును సాధించి ఆ పిండమును ప్రాతిపదికగా ఆయాది వర్గమును సాధించు పద్ధతి ఉత్తరాదియందు బహుళ ప్రచారమునందున్నది.

నాలుగవదగు పర్యంతమాన పద్ధతి వాస్తువిద్యయందు మాత్రము ప్రతిపాదించ బడినది. ఈ పద్ధతి ఆంధ్రదేశమునందంతగా ప్రచారము లేదు. పిండితార్థమేమనగా ప్రస్తుతము బహుళ ప్రచారమునందున్న రెండు పద్ధతులను గూర్చి మాత్రమే ఇటు వివరింపబడుచున్నది.

పరిధి = పిండము :-

మయుడు గొప్ప విజ్ఞానవేత్తయని వేరుగ చెప్పనక్కర లేదు. అట్టి మయముని

పచనము ననుసరించి “రెండు పాదపులు + రెండు వెడల్పులు = పరిధి”

ఆయాదిసాధనకు ప్రాతిపదికగా గ్రహింపవలసియున్నది. పరిధి అనగా చుట్టుకొలత
 “వ్యాసాయామ సమూహా వసునిధి గుణితే దినేశ ధర్మవృత్తే-
 ఆయవ్య యమవశిష్టం రామఘ్నే అష్టావహృచ్ఛేషమ్
 ధ్వజధూమ సింహశ్వా వృషభర గజకాకాశ్చ యోనిగణాః”
 (మయమతం 9వ అ, 62పుట)

పై ప్రమాణము ననుసరించి “వ్యాసాయామ సమూహము” అనగా రెండు పాదపులు
 +రెండు వెడల్పులు అని అర్థము. అట్టి వ్యాసాయామ సమూహము అనగా చుట్టు కొలతను
 ప్రాతిపదికగా (యునిట్) గ్రహించి ఆయాది వర్గమును సాధింపవలయునని భావము.
 ఈ మయుని అభిప్రాయము ననుసరించుచు మనుష్యాలయ చంద్రిక కారుడు కూడ
 “ఇష్టాతాన వితాన మాన నిచయే త్రిఘ్నైర్వనిర్భాజితే
 శేషోయోని రిహవ్యయో మునియుజాదాయోష్టనిష్టఘ్నైర్బుజైః”
 (మనుష్యాలయ చంద్రిక 3 అ, 25 శ్లోకం)

అని వివరించుచున్నాడు. “ఇష్ట ఆతాన వితాన మాన నిచయము” అనగా
 యజమానునకు అభిష్టమాగు పాదపు వెడల్పుల సమూహము అని అర్థము. దీనికి పరిధి
 లేక చుట్టుకొలత అను వ్యవహారమని అందరు యెరిగియున్నాడే. ఈ పరిధిని ప్రాతిపదికగా
 గ్రహించి, ఆయవ్యవృత్త వర్గపాదవ చేయుపద్ధతి మయుని అభిప్రాయము ననుసరించుచు
 చెప్పబడియున్నది.

ఇంకను అగస్త్యప్రాక్షమగు పకలాధికారము వందును మానసారము, విద్యా
 మాధియము మొదలగు గ్రంథములయందు పరిధిని గాని, పాదపును గాని, వెడల్పును
 గాని ప్రాతిపదికగా స్వీకరించి ఆయాది వర్గమును సాధింపవచ్చునని “వికల్పము”
 చెప్పబడినది.

దేవాలయాది నిర్మాణములయందు పై మూడింటిలో నేదో యొకదానిచేత గాని
 లేదా యెత్తుచేత గాని ఆయాదికము సాధింపవచ్చునని వివరింపబడియున్నది. మానసారము
 9వ అధ్యాయమునందు ఆయాది లక్షణమునందు విపులముగా చూడగలరు.

పిండితార్థమేమనగా మొత్తముమీద దాక్షిణాత్య శిల్పములందరు “పరిధి”ని
 ప్రాతిపదికగా స్వీకరించి గృహాది నిర్మాణములయందు ఆయాదికమును సాధించుట

శుభప్రదమని వక్కాణించి యున్నారు.

ఆద్యశిల్పముపై శ్రేష్ఠుడును, ప్రఖ్యాత గోళశాస్త్రవేత్తయు సూర్యసిద్ధాంతకర్తయు అగు మయదు ప్రతిపాదించిన ఈ వైజ్ఞానిక వద్దతి ననుసరించి గృహాది నిర్మాణములయందు ఆయాదికము పాధించు విధానము ఆంధ్రదేశమునందలి కొన్ని ప్రాంతములయందు ముఖ్యముగా కృష్ణా గోదావరీ మండలములయందు విస్తరింపబడుటకు కారణమేమో దురూహ్యముగా మన్నది. అంతేగాక మయమతమునందలి అనేక విషయములు ఆంధ్ర దేశమునకు అపరిచితములుగా మన్నవి.

కావున ఆంధ్రదేశమునందలి వాస్తుశాస్త్ర కోవిదులు మయబ్రహ్మయొక్క ఈ శిల్ప రహస్యమును గూర్చి పరిశీలించి ఆంధ్రదేశమునందు బహుళప్రచారము చేసి అందలి వైజ్ఞానిక సత్యమును నిరూపింతురు గాక.

క్షేత్రీకృతము :- కాళిదాసమతము :

ఆంధ్రదేశమునందలి కొన్ని ప్రాంతములయందు ముఖ్యముగా కృష్ణా గోదావరీ మండలముల యందు వాడుకలోనున్న క్షేత్రీకృత సాధనవిధి కాళిదాస కృతముగు కాలామృతమును జ్యోతిష గ్రంథమునందు ప్రతిపాదించబడినది. ఈ పద్ధతి ననుసరించి గుడించి ప్రకటింపబడిన సువర్ణపదములు బహుళ ప్రచారమునందున్నవి. ఈ పద్ధతిని గూర్చి శాస్త్ర ప్రమాణములు గమనింపుడు.

1. “ఆయామేనవిశాలమేవగుణయేత్క్షేత్రీకృతంయత్పదం” (కాలామృతము)

2. “విస్తారేణహతం దైర్ఘ్యం విభజే దష్టభిస్తతః”

(విశ్వకర్మ ప్రకాశిక)

3. “విస్తారేణహతం దైర్ఘ్యం విభజేదష్టభిస్తతః

యచ్చేషం సంభవేదాయా ధృజాద్యాస్తేస్యర్హస్థా” (సమరాంగణము)

పైమదపాదించిన ప్రమాణముల ననుసరించి పాదపు ఇంటు వెడల్పు = “పదము” అనగా క్షేత్రీకృతముగా గ్రహించి ఆయాదికమును పాధించవలయునని వివరింపబడియున్నది. ఈ పద్ధతియు శాస్త్రసమ్మతముగు విధానమేమని స్పష్టముగా గమనింపగలము.

ఇష్టనక్షత్ర పద్ధతి :-

ఈ పద్ధతి ఆంధ్రప్రాంతమునందు వ్యవసారింపబడుట లేదు. కావున ఈ పద్ధతియొక్క విచార విమర్శనము అప్రస్తుతముగా విడువబడినది.

పర్యంతమానము :-

“ఇష్టదీర్ఘంతు యద్విఘ్నం తద్రామైకాంశ సంయుతమ్

ఇష్టమోనేర్గుణైకాంశయుతం పర్యంత ముచ్యతే”

(వాస్తువిద్య)

ఇష్టదీర్ఘమనగా మనము నిర్మింపదలచిన యింటియొక్క పొడవును 2 చేత గుణించి ఆ సంఖ్యను మూడు భాగములు చేయవలయును. అందు ఒక భాగమును గ్రహించి ఒకచోట నుంచవలయును. మరల మనకు యే “యోని” అనగా ఆయము కావలయునో ఆ సంఖ్యను మూడు భాగములు చేసి అందొక భాగమును గ్రహింపవలయును. పిమ్మట రెట్టింపబడిన పొడవునందు మనము గ్రహించి యుండున రెండు సంఖ్యలను కలుపవలయును. అట్లు కలుపగా నిర్మించిన సంఖ్యయే పర్యంతమానము.

ఉదాహరణ : నిర్మింపదలచిన యింటియొక్క పొడవు 25 పాస్తములని భావింపుడు. 25 ఇంటు 2 = 50 అగుచున్నది. అనగా యింటియొక్క పొడవును రెట్టించిన 50 అయినది. దీనిని మూడుచేత భాగింపగా 16 $\frac{2}{3}$ అయినది. మరల మనకు ఇష్టమగు ఆయము వృషభాయము అవకొనుడు. వృషభాయపు సంఖ్య 5 అగును. 5ను మూడుచేత భాగింపగా 1 $\frac{2}{3}$ అబ్జము వచ్చినది. పిమ్మట

రెట్టించిన పొడవు = 50

రెట్టించిన పొడవునందలి $\frac{1}{3}$ = 16 $\frac{2}{3}$

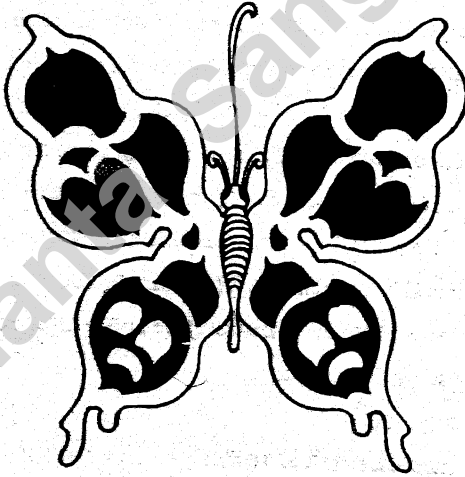
వృషభాయపు సంఖ్యనందు $\frac{1}{3}$ = 1 $\frac{2}{3}$

మొత్తము = 68 $\frac{1}{3}$ = పర్యంతమానము.

ఈ పద్ధతి ననుసరించి 68 $\frac{1}{3}$ పిండముగా గ్రహించి ఆయాదికమును సాధింపవలయును. ఈ పద్ధతి ఆచారమునందు లేకున్నను ఆయాది పాధనకు “భిన్నపదము” శాస్త్రసమ్మతము కాదనువారికి ఈ పర్యంతమానము వృష్టమగు జవాబుగా నుండగలదు. “వాస్తువిద్య” ప్రతిపాదితమగు ఈ పర్యంతమానము శాస్త్రీయ పద్ధతి

యమటలో పందేహము లేదుగదా!

కావున ప్రాజ్ఞుడగు స్థపతి ఆయా దేశకాలానుగుణ్యముగు పద్ధతిని గ్రహింపఁ జూచి ఆయాదికమును సాధింపవలయును. ముఖ్యముగా మయమతమునుగాని కాళిదాసమతమును గాని అనుసరించుట ఆంధ్రదేశ ప్రజలకు శుభప్రదముగుచున్నది.

సూత్ర లక్షణము

“ప్రమాణ సూత్రమిత్యుక్తం ప్రమాణైః విశ్చితం హియత్
తద్భూహిః పరితో భాగే సూత్రం పర్యంతమిష్యతే
పదవిన్యాససూత్రం హి విన్యాసః సూత్రమిష్యతే
గృహాణాం దక్షిణే గర్భః తత్పార్శ్వే సూత్రపాతనమ్

(మయమతం 6 అధ్యాయం 32 పుట)

సూత్రమనగా త్రాడు. ప్రమాణసూత్ర మనగా యిండ్లు మొదలగు నిర్మాణ
కార్యములందు కొలత నిమిత్తము ఉపయోగించు త్రాడు అని అర్థము. ఈ సూత్రములు
మూడు రకములు గలవు.

1. ప్రమాణ సూత్రము : అనగా గృహనిర్మాణ స్థలము యొక్క పొడవు,
వెడల్పులను కొలుచుటకు

ఉపయోగించు త్రాడు

2. పర్యంత సూత్రము : అనగా గృహనిర్మాణస్థలము యొక్క పరిపొడవుల
చుట్టును పట్టి కొలిచిన సూత్రము.

3. పద విన్యాససూత్రము : అనగా చతుష్స్థి, ఏకాశీతి, శతపదాది వాస్తుపద
విన్యాసము నందు వినియోగించు సూత్రము.

ఈ సూత్రవిన్యాస విధి యెట్లు ప్రారంభింపవలయును? అనగా యొక్కడనుండి
యెంతవరకు సూత్రము పట్టవలయును? అను విషయములు నివరింపబడ వలసియున్నది.
ఈ సూత్రప్రసార పద్ధతి రెండు విధములుగా ఆచారమునందున్నది.

మొదటి పద్ధతి : గృహాది నిర్మాణములయందు భిత్తిమధ్యము నుండి సూత్రము
బట్టుట మొదటి పద్ధతి. అనగా ఒకగోడ మధ్యనుండి రెండవ గోడ మధ్యవరకు సూత్రము
బట్టి ఆ కొలతను ఆయాది సాధన నిమిత్తము స్వీకరించుట. కాబట్టి ఆయాది సాధనములందు

గృహ పిండమును రూపొందించు నిమిత్తము యింటియొక్క గర్భగృహము వందలి పాదపు వెడల్పుల యొక్క కడగోడల మధ్యకు వరండాలతో నహా మొత్తము గృహవిర్మాణస్థలమున కంతకు ఆయాది వర్గ సాధన చేయువారు పాదపు వెడల్పులలో కడగోడల మధ్యకు సూత్రమును బట్టి కొలువలయును. ఇందు నిమిత్తము శాస్త్ర వచనములను గమనింపుడు -

ఈ భిత్తి మధ్యము గ్రహించు పద్ధతి శ్రేష్ఠమని మయుడు, విశ్వకర్మ, పరాశరుడు, మండన సూత్రధారుడు మొదలగు శిల్పశాస్త్రవేత్తలు తమ తమ గ్రంథములయందు వివరించి యుండిరి.

1. “మధ్యేప్రోక్తం వాస్తుగేహంప్రికానాం”

(మయమతం 27 అధ్యాయం 102 పుట)

2. “భిత్యంతరస్య మానేన మానయేత్సర్వధామమ” (శిల్పరత్నం)

3. “పాషేణ పూర్ణగేహాని భిత్తిర్మధ్యేతు ఇష్టికా” (వాస్తురత్నాకరము)

4. “కాష్ఠపాషాణ యోర్యావ్య మిష్టికాయాంతదర్థకమ్ (పరాశర సంహిత)

5. పాషాణే సర్వతో బాహ్యమిష్టికాయాంతదర్థకమ్” (బృహద్వాస్తుసూత్రం)

6. “గృహగత శుభమానం పాద మధ్యంచ భిత్తేః” (పూర్వకారిక)

ఈ విధముగా సంస్కృతమునందున్న యింపుమించు అన్ని గ్రంథములయందు భిత్తి మధ్యము నుండియే సూత్రమును నట్టవలయునని ముక్త కంఠముతో చెప్పబడియున్నది. అంతేగాక ఆచరణ రీత్యా కూడా ఈ పద్ధతి దోషరహితము శుభప్రదము అనుట నిర్వివాదమగు పద్ధతి. ఎందుచేతనందురా?

గోడమండము 18 అంగుళములనుకొనుదు. అందు భిత్తి మధ్యభిందువు నుండి 9 అంగుళములు పిండము నిమిత్తము గ్రహింతుము. దీనినే ఆధునిక యింజనీర్లు “పెంట్రల్” మార్కుగా గ్రహింతురు. ఈ పద్ధతిలో సూత్రమును కొలిచి పిండమును

సాధించినచో ఆ భవనము యెన్ని అంతస్తులు గలదిగా నిర్మించినను గర్భప్రమాణము ఒకే విధముగా నుండును. అంతేగాక తాపీ పనివారు మట్టితో గాని, సిమెంటుతో గాని గోడలు కట్టునప్పుడు పిండము వండు సాధించిన అంగుళాదులను సంగక్షించుటకు శ్రమపడవలసిన పనిలేదు. సుప్రసిద్ధులగు పండితులందరు ఈ భిత్తి మధ్యమునే గ్రహించి క్షేత్రీకృతమును సాధించుచున్నారు.

రెండవ పద్ధతి : రెండు గోడలకు బయటకు విడిచిపెట్టి ఉరిలోపు కొలతనే గ్రహించి ఆ కొలతల చేత పిండమును సాధించి ఆ పిండము ననుసరించి ఆయాది వర్గగణితము చేయుట రెండవ పద్ధతి. ఈ పద్ధతి ఆంధ్రదేశమునందు ప్రచారమునందున్న “శ్రీకృష్ణవాస్తు” ప్రతిపాదించినది. ఈ గ్రంథము గూడ సంస్కృత గ్రంథములయందలి అనేక విషయములను క్రోడీకరించి తెలుగువారికి అందించింది. ఈ మూత్ర విషయమున మాత్రము ప్రత్యేక పద్ధతి అనుసరించినది. దీనికి కారణము ఈ మధ్యనే అనగా 1950 సంవత్సరములో వెలుగు చూచిన అపరాజిత పుచ్చయందలి ప్రమాణము కావచ్చును. ఈ పద్ధతికి శాస్త్ర ప్రమాణము.

1. “భిత్తికి లోనగునిండ్రకు” (శ్రీకృష్ణవాస్తు)

2. “గృహేభిత్తిస్తుబాహ్యతః” (అపరాజిత పుచ్చ 125 పుట)

పైమదహరించిన శాస్త్రనచనముల ననుసరించి ఉరిలోపు కొలతలు గ్రహించి పిండమును సాధించి ఆ పిండమును ప్రాతిపదికగా ఆయాది వర్గమును గణించుట ఆంధ్ర దేశమున, కొన్ని ప్రాంతములయందు మాత్రమే వ్యవహారమునందున్నది. అయినను ఈ పద్ధతియు శాస్త్ర సమ్మతమే యని చెప్పవచ్చును.

కాని ఈ పద్ధతియందు కొంత అపవాదమున్నది. మనము క్షేత్రీకృతము చేయునప్పుడు అంగుళాదికమును గూడ లెక్కింతుము. ప్రాక్షీకలుగా మట్టితోగాని, సిమెంటుతోగాని గోడలు కట్టునప్పుడు ఈ అంగుళమును కాపాడుకొనుట యెంత కష్టమో అనుభవజ్ఞులైన స్థపతులకు తెలియకపోదు. మరియు అంతస్తులు నిర్మించునప్పుడు క్రింది గర్భము కంటే పై అంతస్తు గర్భము యించుమించు రెండు లేక మూడంగుళములు హెచ్చగుచున్నది.

అయినను ఈ రెండు పద్ధతులు శాస్త్రీయములే అని ఋజువగుటచేత వివాదమునకు తావియక యేయే ప్రాంతములయందు యేయే పద్ధతులు ఆచారమందున్నవో ఆయా

సద్గుణల వలంబింపవలయును. దేశకాలముల గమనింపక తప్పదు గదా?

గర్భగృహమునకు మాత్రమే పిండసాధన :

“పిండము” లేక “వదము” కేవలము శాలాభాగమునకు మాత్రమే సాధింపవలయుననుట ఇందుకు శాస్త్ర ప్రమాణము-

“అశింద, నిర్వాహ, వినిర్గమాద్యాః చృతుర్దిశం యే గృహభూషణాయ ఆయాదికం, తేషు, వచింతనీయం యతోనతేవాస్తు పరిగ్రహస్యః”

(వాస్తురత్నాకరము 59పుట)

అనగా వరండాలు, పోర్టికో మొదలగు గృహాలంకరణ నిమిత్తము చేయు నిర్మాణములయందు ఆయాదికమును చూడనవసరము లేదని భావము. ఆంధ్రదేశమునందు గర్భగృహమునకు మాత్రమే ఆయాదికమును సాధించు సద్గుణ సరంపరాగతముగా వచ్చు చున్నది.

సర్వాయము - విశేషవిధి :

కాని అక్కడక్కడ కొందరు పండితులు “సర్వాయము” అను పేరుతో అశింద సహితముగా ఆయాదికమును సాధించుచున్నారు. అట్టి సందర్భములయందు ప్రత్యేకముగా గర్భమునకు ఆయాదికమును సాధించి, పిమ్మట సర్వాయమును సాధించుటలో దోషము లేదు. ఒక విధముగా అదియు శాస్త్రసమ్మతమగుచున్నది. ఏమందురా మయుడు, మానపారుడు మొదలగు మహర్షులు శాలాస్వరూప విర్ణయమునందు “సమస్త గృహమును” (అనగా అశింద సహితము) ఒక “యూనిట్”గా గ్రహించి గృహస్వరూపమును వర్ణించి యున్నారు. కాబట్టి సర్వాయము కూడ శాస్త్ర విహితము కాగలదు. ఈ సర్వాయగణితము విశేషవిధిగా మిక్కిలి శుభప్రదమైనదిగా గ్రహింపవచ్చును. కాని ఈ విశేషవిధి సామాన్య గృహనిర్మాణముల యందు వినియోగింపరాదు.

శంకుస్థాపన అనగానేమి?

మనము “శంకుస్థాపన” అను పేరుతో చేయు వాస్తుకర్మకు మయుడు, విశ్వకర్మ “ప్రథమేష్టికాన్యాసము” అను పేరుతో వివరించిరి. ప్రథమేష్టికాన్యాసము అనగా గృహనిర్మాణ కార్యమునందు మొదటి ఇటుకను స్థాపించుట. ఈ ప్రథమేష్టికాన్యాసము రెండు భాగములుగా విభజింపబడినది. అందు మొదటిది “గర్భన్యాసము” రెండవది “ప్రథమేష్టికాన్యాసము”.

ముందుగా గర్భన్యాసము చేయవలయును. ఈ గర్భన్యాసమును గూర్చి మయుని అభిప్రాయము గమనింపుడు.

“తైతిలానాం ద్విజాతీనాం వర్ణానాం పార్వత్యే గృహే
గర్భన్యాసవిధి స్సమ్యక్ సంక్షేపాత్ వక్ష్యతేధునా
సర్వద్రవ్యై స్సుసంపన్నం గర్భం తత్సంపదాం పదమ్
ద్రవ్యహీన మసంపన్నం గర్భం సర్వవిపత్కరమ్
తస్మాత్ సర్వసయిత్యేన గర్భం సమ్యక్ వినిక్షిపేద్
గృహిణీ గర్హిణీభర్తుః యదిగర్భం న నిక్షిపేత్”

(మయమతం 12 అధ్యాయం 129 పుట)

పై ప్రమాణము ననుసరించి పమస్త జాతులవారకీ గృహాది పమస్త నిర్మాణకర్మల యందు గర్భన్యాసము సర్వసంపత్కరమైనదిగా వివరింపబడినది. గర్భన్యాసము చేయని నిర్మాణము శుభద్రుదము కాదు.

“సగర్భం సర్వసంపత్త్యై విగర్భం సర్వనాశకమ్”

అనికూడ మయుడు గర్భన్యాసమును గూర్చి నొక్కిచెప్పి యున్నాడు. ఈ గర్భస్థాపన రాగిపాత్రయందుంచి చేయవలయునని మయుని మతము.

“ధాన్యోపరినిధాతవ్యం తామ్రభాజన మభ్రమమ్”

అనగా గర్భమునందు కొద్దిపాటి ధాన్యమును ఉంచి ఆపైన తామ్రపాత్రము నుంచవలయును. ఆ పిమ్మట అందుంచవలసిన ద్రవ్యములన్నియు ఉంచి ఆ పిమ్మట ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేయవలయును.

ఈనాడు శంకుస్థాపన అనుపేరుతో మనము చేయు నవధాన్యములు లోహాదులు రత్నాదికములన్నియు ఆ రాగిపాత్రయందుంచి ఆ పాత్రపైన ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేయవలయునని మయుడు వక్కాణించి యున్నాడు. గమనింపుడు.

ప్రథమేష్టికాన్యాసము :

“మృత్కంద ధాన్యసల్లోహ ధాతురత్నైషదైస్సహ
యధ్యస్థానంతు గర్భస్య తత్రస్థా ప్రథమేష్టికా
గంధద్రవ్యైశ్చ బీజైశ్చ విధేయాప్రథమేష్టికా
శైలేశిలామయీ ప్రోక్తా చైష్టకే చేష్టకాఞ్చభాః”

(మయమతం 12వ అధ్యాయం 156పుట)

అనగా పంచమృత్తికలు, పంచమూలములు, పంచలోహములు, సప్తధాతువులు, నవరత్నములు, ఓషధులు పైనుదహరించిన రాగిపాత్రయందుంచి గర్భస్థాపన చేయవలయును. అనగా పైన చెప్పబడిన సమస్త ద్రవ్యములతో నిండిన రాగిపాత్రకే గర్భమని పేరు. అట్టి గర్భము యెక్కడ స్థాపింపబడినదో అక్కడనే సుగంధద్రవ్యములతోను నవధాన్యములతోను ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేయవలయును.

మయుడు ఈ ప్రథమేష్టికా స్వరూపమును కూడ అసందిగ్ధముగా రాతితో నిర్మించు కట్టడములకు రాతితో చేయబడినదే ప్రథమేష్టికగాను ఇటుకతో నిర్మించు కట్టడములకు ఇటుకనే ప్రథమేష్టికగాను స్వీకరింపవలయునని పుష్టపరిచియున్నాడు. ఈ ప్రథమేష్టికాస్థాపన గృహమునందే స్థాపనమున చేయవలయునో మయుడు వివరించిన విధమున గమనింపవలయును.

శంకుస్థాపన అనగా ప్రథమేష్టికాన్యాసము ఎక్కడ చేయవలయును?

ఈ గర్భస్థాపన నేత్రభిత్తియందు అనగా ముఖద్వారము గల గోడయందు

చేయవలయునని మయుని వచనము. ఆయా దిక్కులయందు చేయునప్పుడు తూర్పున మహేంద్రపదమునందును, దక్షిణమున గృహక్షత పదమునందును, పడమర పుష్పదంత పదమునందును, ఉత్తరమున భల్లాటపదమునందును గర్భస్థాపన చేయవలయును. ఈ పద్ధతి యే కారణముచేతనో మన ఆంధ్రదేశమున ఆచారమునందు లేదు. కొంచెము క్షిప్రమయిన విధి.

విశ్వకర్మ ఈశాన్యమునందు మాత్రమే ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేయవలయునని చెప్పియున్నాడు. ఆంధ్ర ప్రాంతమున ఈ పద్ధతియే బహుళ ప్రచారమునందున్నది. ఏముగ ద్వారముగల యింటికైనను గృహగర్భమునకు ఈశాన్య మూలయందు అనగా తూర్పు ఉత్తరపు గోడలు కలియు మూలయందు శంకుస్థాపన అను ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేయుట ఆంధ్రదేశమునందు ఆచారపద్ధతిగా కార్యము.

“సమ్యక్ తప్తం వక్రహీనం కకశం కుంకుమాన్వితమ్
సూత్రప్రసారే కలితే వాస్తు నిర్మాణభూమిషు
ఐశాన్యాం విన్యశేత్ ప్రాజ్ఞః కకశం తం ప్రసన్నధీః
అధోభిత్వాదికం కృత్వా దృఢీ కుర్యాచ్చ తద్బుధః”

(విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రము 44పుట)

అనగా మనము స్థిరపరచుకొనిన యింటియొక్క ప్లానునందలి గర్భగృహమునందలి ఈశాన్యమూల యందుగల గోడకు క్రిందిభాగమున బాగుగా ఎరుపురంగు కలిగి కాలినట్టిన్ని వంకరలు లేనట్టిన్ని పసుపు కుంకుమలతో అలంకరించి పూజించినట్టిన్ని ప్రథమేష్టికను మంగళతూర్య ధ్వనులనుధ్య యజమానుడు ప్రతిష్ఠింపవలయును అని భావము.

కొబట్టి పైనుదహరించిన మయ విశ్వకర్మల శిల్పవృద్ధయమును బాగుగా అవగతము చేసుకొని సర్వజన సులభమగునట్టియు ఆంధ్రదేశమున అనూచానముగా వచ్చుచున్న ఆచార ప్రసిద్ధమగునట్టియు విశ్వకర్మమతము ననుసరించి ఈశాన్యమునందు గర్భస్థాపన ఆపైన ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేయవలయును. ఆ పిమ్మట అధిష్ఠానము అనగా శాంఢేషమ కట్టుటకు ప్రారంభింపవలయును.

గమనిక :- ఈ గర్భన్యాస, ప్రథమేష్టికాన్యాసములకే కొందరు శంకుస్థాపనయనియు, స్తంభప్రతిష్ఠయనియు, శిలాన్యాసమనియు వర్ణాయ పదములుగా తమ తమ గ్రంథములయందు ఉపయోగించి యున్నారు.

వీదిశ నుండి గోడలు కట్టుట ప్రారంభింపవలయును?

ఈ విషయమును గూర్చి విశ్వప్రకాశిక 69వ పేజీ యందొట్లున్నది.

“అదౌ పూర్వోత్తరా పంక్తిః పశ్చాద్దక్షిణా పశ్చిమే”

(విశ్వప్రకాశిక 69 పేజీ)

అవగా ముందుగా మనము ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేసిన చోటునుండి వని ప్రారంభించి తూర్పు ఉత్తరపు గోడలు విర్మింపవలయును. తరువాత దక్షిణ పడమర గోడలు కట్ట వలయును అని భావము. ఇట్టి సర్వసంపత్కరమగు ప్రథమేష్టికాన్యాసమును గూర్చి మయుడు చెప్పిన సమయశుద్ధి గమనింపవలసి యున్నది

“సుముహూర్తే సులగ్నేచ హోరా కరణసంయుతే

రాత్రౌ గర్భ మహవ్యేవ స్థాపయే చ్చతుర్భుజమ్”

(మయమతం)

అనగా పంచాంగ శుద్ధిగల సుముహూర్తమున రాత్రియందు గర్భన్యాసము ఆపైన ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేయవలయునని భావము. మరియు విశ్వకర్మ ప్రకాశికయందు గృహారంభ సమయమును గూర్చి 58వ పుటలో -

“మధ్యాహ్నాత్ కృతంవాస్తు కీర్తి విత్త వినాశనమ్

మహావిశాస్సపి తథా సంధ్యయోద్భవకారయేత్”

అని యున్నది. అవగా మధ్యాహ్న కాలము, అర్ధరాత్రి, ఉభయసంధ్యలు గృహారంభమునకు తగినవి భావము. కాబట్టి విశ్వకర్మ మతమునందు గృహారంభమునకు రాత్రికాలము నిషేధించబడలేదు.

కాని ఆంధ్రదేశమున రాత్రి 12 గంటల లోపున గృహారంభము చేయు ఆచారము లేదు. పంచాంగకర్తలు రాత్రి వన్నెందు గంటలు దాటిన పిమ్మట పగలు వన్నెందు గంటల లోపునను గృహారంభ ముహూర్తములుంచుచున్నారు. ఇట్లు ముహూర్తములుంచుట యెంతయో సమంజసము. కాని కొందఱు రాత్రి 12 గంటలు దాటిన పిమ్మట గల ముహూర్తములు గృహారంభమునకు తగినవి కావనుట శాస్త్రప్రమ్మతము కానేరదు.

మరియుక ముఖ్య గమనిక :

“గృహీణీ గర్భిణీ భర్తుః యదిగర్భం న నిక్షిపేత్”

అన్న మయుని వాక్యము ననుసరించి భార్య గర్భిణిగా మండగా గృహారంభము చేయుట తగినది. కాని భార్యకు మూడు మాసముల గర్భము నిండులోపల గృహారంభము చేయవచ్చునని కొందరు పెద్దలు చెప్పుదురు. మూడు మాసములు దాటినచో గృహారంభము చేయరాదు.

వేదికా నిర్మాణము

గృహవేదిక అనగా “ఫౌండేషను” అనే నిర్మాణ విశేషము. ఈ గృహవేదిక మిక్కిలి దృఢముగాను పరిసరములకు అనువగు యెత్తు గలదిగాను నిర్మించవలయును. వీధికి ఉచితముగు రీతిలో యెత్తును నిర్ణయించుకొన వలయును. ఈ వేదికా నిర్మాణమునందే యింటియొక్క పౌభాగ్యము, సౌందర్యము, దృఢత్వము మొదలగు పాంక్షేతిక విషయములన్నియు ఆధారపడియుండును. కాబట్టి నిపుణుడగు స్థవతి ఆయా నిర్మాణస్థలమునకు ఉచితముగునంత లోతు గర్తమును తీయించి శల్యదోషాదికము లేకుండ పరిష్కరించి నిర్ణయించుకొనిన ప్లానునకు అనువగుచోట ప్రథమేష్టికాన్యాసము చేయించిన పిమ్మట ఫౌండేషను గోడలు కట్టుటకు ప్రయత్నించవలయును.

వేదికా నిర్మాణము పూర్తియైన పిమ్మట, శిరోభాగమున “స్పిరిట్ లెవెల్” అనగా లెవెల్ మట్టము అను సాధనముతో అన్ని దిక్కులు సమతలముగా సవరించిన పిమ్మట మనము నిర్ణయించుకొనిన ప్లానుయొక్క కొలతలకు అనువుగా గోడలను పోల్చి పునఃపరిశీలన చేసి పిమ్మట గోడలు కట్టుటకు ప్రారంభింపవలయును.

స్థవతి పై మదవారించిన గోడలయొక్క “పోలిక” యందే తగు జాగ్రత్త వహించవలయును. శాలాభాగమునందు మనము నిర్ణయించుకొనిన కొలతలకు సరిగా గదులు అమరినవా? లేదా? యివి పరిశీలింపవలయును. నాలుగు మూలలయందు మూలముట్టుమునుకు పరిపడుయుండునట్లు పరిచేయవలెను. అట్లు నాలుగు మూలలు మూలముట్టుమునుకు పరిపడుచు “విషముకర్లము” అను దోషము సంభవించును. ఈ దోషము యజమానునకే గాక స్థవతి అనగా తాపీ మేస్ట్రీకి వడ్రంగపు మేస్ట్రీకి కూడ అర్థస్థము కలుగజేయునని శాస్త్రకారుల యభిప్రాయము. కాబట్టి వేదికా నిర్మాణము మిక్కిలి శ్రద్ధతో స్థవతి పర్యవేక్షింపవలయును. వేదికయే గృహపౌభాగ్యమునకు మూలాధారము గదా? చయవిధి : చయవిధి అనగా తాపీపని. పందర్బానుపారముగా ఈ తాపీపని యిందలి గుణదోషములను పరిశీలింపవలసి యున్నది. గృహశోభయంతయు తాపీపనివారి విజ్ఞానమే ఎక్కువగా ఆధారపడియుండును. కాబట్టి గృహయజమానియు తగిన విజ్ఞాన సంపదగల

వారివే ఆయా పనులయందు వియమింపవలసి యుండును.

తాపీపనియందు గమనింపవలసిన కొన్ని దోషములు :

1. తూర్పుగోడ వెలుపలకు ఒరిగియున్నచో యజమాని పివిలు లేక క్రిమినలు కేసులయందు తగుల్కొని యిబ్బందులకు గురియగును. లేదా యేదో విధమగు రాజదండనకు గురియగును.

2. ఇంటియొక్క దక్షిణపు గోడ వెలుపలకు ఒరిగియున్నచో గృహయజమానుడు వ్యాధి గ్రస్తుడై పీడింపబడును. అట్టి గృహమందుండు వారికి అపమృత్యు భయములు గలుగుచుండును.

3. ఇంటియొక్క పడమర గోడ వెలుపలకు ఒరిగియున్నచో మిక్కిలి ధనహానియు, దొంగల వలన భయమును కలుగును.

4. ఇంటియొక్క ఉత్తరపు గోడ వెలుపలకు ఒరిగియున్నచో అది యజమానికిని, తాపీపని వానికిని గూడ అనేక కష్టనష్టములను కలుగజేయును. అంతేగాక గృహయజమానునకు మానసిక వికారమును కలుగజేయును.

ఇంటిగోడలు వెలుపలకు యెట్లు వంగియుండరాదో అట్లే లోపలకు కూడ వంగి యుండరాదు. గోడలు వెలుపలకు వంగియుండిన యేయే దోషములు సంభవించునో అట్లే లోపలకు వంగియున్నను ఆయా దోషములే సంభవించునని వివరింపబడి యున్నది.

ఇంటియొక్క దిశాభాగముల యందేగాక కోణముల యందుకూడ వెలుపలకు ఏ మాత్రమును ఒరిగి యుండరాదు. మూలలయందు గల రెండు దిశాభాగముల యందు గోడ ఒడంబమునకు పరిపడియుండ వలయును. అట్లు లేనిచో ఈ క్రింది ఫలితములు కలుగునని సమరాంగణ మాత్రధారుడు వివరించియున్నాడు.

1. ఇంటికి ఆగ్నేయమూలయందు దక్షిణముగా గాని, తూర్పుగా గాని, ఒరిగియుండినచో గృహయజమానునకు అపమృత్యుభయము కలుగును. లేదా దినదినము ప్రాణభయముతో కంపించి పోవుచుండును.

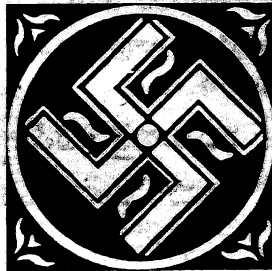
2. వైయతి మూలయందు పడమరగాగాని, దక్షిణముగా గాని వెలుపలకు ఒరిగి యుండినచో యజమాని భార్యకు కీడు కలిగించును. కలహముల వలన మానసిక

శాంతి నశించును.

3. వాయువ్య మూల వెలుపలకు ఒరిగియుండినచో పశునష్టము కలుగును. పాడిపంటలు అక్కరకు రావు. సంతానమునకు వ్యాధిపీడ కలుగును.

4. ఈశాన్య మూలయందు వెలుపలకు ఒరిగియుండినచో సంతానమునకు అరిష్టములును, ఈతిబాధలును కలుగును.

ఇంటిగర్భము యొక్క నాలుగు గోడలు సమమగు ఎత్తు గలిగియుండ వలయును. మరియు నాలుగు మూలలు సమముగ నుండవలయును. అనగా పాడవు నెడల్పులలో కోణముల యందు పెంచి కట్టరాదు. ఈ విధముగా నేర్పరియైన స్థలతి నిర్మాణ దోషములు వాటిల్లకుండ గృహనిర్మాణము చేయవలయును. అట్లు చేయుట కర్తకు, భర్తకు శుభప్రదము. ఈ విషయమున యింకను వివరములు అభిలషించువారు సమరాంగణము గృహదోష నిరూపణమును ప్రకరణమునందు 159,160 పేజీలయందు విపులముగా చూడగలరు.

గృహగర్భము యొక్క ఎత్తు యెంత?

గర్భగృహము యొక్క గోడ యెంత యెత్తు కట్టవలయునను సందేహము కలుగుట సహజము. ఎందుచేతననగా ఆయా నిర్మాణ విశేషములను బట్టి యెత్తు యెంత యుండవలయునో నిర్ణయించుకొన వలసియున్నది. అంతేగాని అన్ని కట్టడములకు ఒకేవిధముగా యెత్తును నిర్ణయింపరాదు. ఈ యెత్తును నిర్ణయించునప్పుడు మానవ నివాసములకు వేరుగాను, పశువుల కొట్టములు, ధాన్యపుగాదులు, మిల్లులు, సినిమా హాలులు, విద్యాలయములు మొదలగువాటికి వేర్వేరు విధములుగాను నిర్ణయింపవలసి యున్నది. నివాస గృహములకు : ఆంధ్రదేశమునందలి వాస్తుశాస్త్రవేత్తలు పరంపరాగతముగా యింటియొక్క వెడల్పు యెంతయుండునో అంతయెత్తు గర్భగృహము యొక్క గోడను నిర్మింతురు. దీనికి శాస్త్ర ప్రమాణము -

“క్షేత్రతలాద్భావచ్చ పట్టోర్ధ్వకమ్” (వాస్తరత్నాకరమ్)

అనగా గృహభూమి నుండి (నేల) దూలముయొక్క పై యెత్తునకు గృహవిస్తారము అనగా యింటియొక్క వెడల్పు సరిపడి యుండవలయును అని అర్థము. కావున యింటి యొక్క గర్భగృహము యెంత వెడల్పు గలిగియుండునో అంత ఎత్తునకు దూలములపై యెత్తునకు సమముగా నుండవలయునని తాత్పర్యము. కాని కొందరు స్థవతులు గృహవిస్తారమును దూలముల క్రింది మాత్రమునకు పరిపెట్టుచున్నారు. ఇదియు శాస్త్రసమ్మతమే. ఎందుచేతనందురా?

“విస్తార షోడశాంశః సచతుర్థస్తో భవేత్, గృహోచ్చాయః

ద్వాదశ భాగేనోవో భూమౌ, భూమౌ సమస్తానామ్”

(బృహత్సంహిత)

అనగా గృహవిస్తారము యెంతయున్నదో అందలి పదహారవ భాగము విస్తారమునందు కలిపి ఆ ప్రమాణమునకు సమముగా గర్భగృహము యెత్తు నిర్మింపవలయును. అనగా దూలముల యొక్క అడుగునకు గృహవిస్తారము పరి పెట్టినప్పుడు దూలముయొక్క యెత్తు

యించుమించు పదహారవ భాగమునకు సరిపడును. కావున గృహవిస్తారమును దూలముల క్రింది సూత్రమునకు సరిజేయుట శాస్త్రదూష్యము కాదు. అంతస్తులు నిర్మించునప్పుడు గృహ విస్తారమునందు పన్నెండవ భాగము తగ్గించుచూ అంతస్తులు నిర్మించవలయును.

మయుడు గృహగర్భము యొక్క యెత్తును గూర్చి యింకను స్పష్టముగా వివరించి యున్నాడు. గమనింపుడు-

“విస్తార సమమత్వేధం, సపాదం సార్థమేవవా

త్రిపాదం ద్విగుణంచైవ, ఉత్తేధం పంచధామతమ్”

(మయమతం 26 అధ్యాయం 3 పుట)

మయుని అభిప్రాయం ననుసరించి అయిదు విధములైన యెత్తు సాధింపవచ్చును.

1. గృహవిస్తారము = గర్భగృహము యెత్తు = పమము
2. గృహవిస్తారము + $1/4$ = గర్భగృహము యెత్తు = సపాదము
3. గృహవిస్తారము + $1/2$ = గర్భగృహము యెత్తు = సార్థము
4. గృహవిస్తారము + $3/4$ = గర్భగృహము యెత్తు = త్రిపాదము
5. గృహవిస్తారము $\times 2$ = గర్భగృహము యెత్తు = ద్విగుణము

పై వివరణము ననుసరించి గృహవిస్తారము యెంతగలదో అంతయెత్తు గర్భగృహమును నిర్మించుట సాధారణ నియమాము. అట్లుగానిచో ఆయా నిర్మాణ విశేషము ననుసరించి స్థవతి యొక్క బుద్ధికుశలత మనయోగించి విశేషవిధి చేత గృహవిస్తారమునందు $1/4$ వంతుగాని $1/2$ రెండు వంతులు గాని $3/4$ మూడు వంతులు గాని లేదా గృహవిస్తారమునకు రెట్టింపుగాని యింటియొక్క యెత్తును నిర్మించవలయునని మయుని అభిప్రాయము.

ఈ పైనుదహరించిన శాస్త్ర ప్రమాణముల ననుసరించి యింటియొక్క యెత్తు గృహవిస్తారము కంటె అధికముగా నుండవచ్చును గాని యేమాత్రమును తగ్గియుండరాదని వాస్తుశాస్త్రవేత్తలు ముక్తకంఠముతో చెప్పియుండిరి.

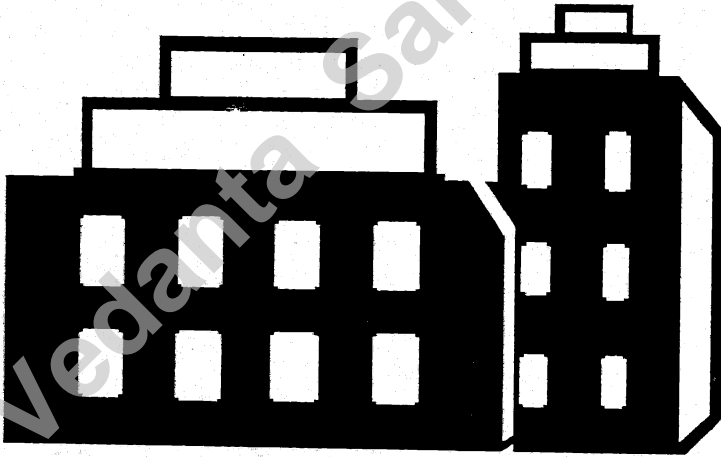
“తుంగహీనంచ చిపిటమ్ వ్యంగ్యంచానర్థ దర్శనమ్”

అను ప్రమాణము ననుసరించి గృహవిస్తారము కంటె గర్భగృహము యొక్క యెత్తు తగ్గియున్నచో “చిపిట”మను దోషము సంభవించునని భావము. కావున గృహవిస్తారము

కంటే యెత్తు యేమాత్రము తగ్గియుండరాదు. మనుష్య నివాసములకు మాత్రమే ఈ నియమము చెల్లును.

గమనిక : పశువులశాలకు ఈ నియమము పాటించరాదు. అట్లే వ్యవసాయ సంబంధమగు శాలలకు కూడ ఈ నియమము వర్తింప చేయరాదు. ఆయా నిర్మాణ విశేషములకు యోగ్యమయిన రీతిలో యెత్తు తగ్గించియు నిర్మించవలయును.

అట్లే సినీమాహాలులు, రైసుమిల్లులు మొదలగువాటికి వాటివాటి ప్రత్యేక నియమములు గమనించి ఆయా నిర్మాణములకు గల సాంకేతిక పరిజ్ఞానముతో యెత్తును నిర్ణయించుకొన వలయును.

“ఛాయా” నిర్మాణవిధులు

“ఛాయా” అనగా యింటిపై కప్పు అని భావం. ఈ ఛాయానిర్మాణమునందు దూలములు ముఖ్యపాత్ర వహించుచున్నవి. తనాబీలు బాజాలు అనే మందర శ్రేణులు గుర్జులు “వంశము” అని పేరుగల వెనుబద్ద మొదలగువాటి అమరికను గూర్చి మయబ్రహ్మ తన మయమతమునందు చాల విపులముగా వివరించియున్నాడు. మందర శ్రేణులు అమర్చునప్పుడు ఆయాదిశల యందు యే విధముగా సంధింపవలయునో వివరించుచు మయమతమునందు “సంధికర్మ” అను పేరుతో వద్రంగపు పవితారు తీసుకొన వలసిన జాగ్రత్తలన్నియు పవితరముగా చెప్పియున్నాడు.

తుల: ఉపతుల : “తుల” అనగా దూలము. “ఉపతుల” అనగా తనాబీ. వంశము అనగా వెన్నువాసము. “భారతుల” అనగా గోడకు బదులుగా వేయు తనాబీ. ఈ తనాబీపైన దూలములు వేయుదురు. లుప అనగా వాసము. “కోటి” అనగా మూలవాసములు. “గుజి” అనగా గుర్తి. “శ్రేణి” అనగా బాటు లేక మందర శ్రేణి పాదము. అనగా స్థంభము హస్తము అనగా శ్రేణి.

దూలముల సంఖ్య :

“హస్తస్థంభ తులాదికావ్ నరగృహే యుంజ్యాద యుగ్మంయథా
యుగ్మయుగ్మక సంఖ్యయా సురగృహే యుంజీతహస్తాదికావ్”

(మయమతం 26 అధ్యాయం 57 పుట)

ఇంటి పైకప్పు నిర్మించుటలో యింటి మొత్తమును ఒక్కో యూనిట్ గా పరిగణింప వలయును. దూలములు, బాజాలు, గుర్జులు, గుమ్మములు, కిటికీలు, స్థంభములు మొదలగు ద్రవ్యములు మానవ గృహములయందు వేటికవి వమవంఖ్యగా మండవలయును. దేవాలయములయందు బేసివంఖ్యగా గావి పమవంఖ్యగా గావి యుండవచ్చును. ఈ విషయమును గూర్చి మరియొక శాస్త్ర ప్రమాణమును మునింపుడు.

“గృహేకాష్టం సమంత్రేష్ట, మళిందం విషమం శుభమ్”

ఇందు కాష్టమనగా దూలము అనియు అళిందమనగా దూలమునకు దూలమునకు మధ్యగల ఖాళీయనియు గ్రహించవలయును. అళిందమనగా వరండా అను అర్థము ఇక్కడ గ్రహింపరాదు. కావున గృహమునందు సమసంఖ్యగా నున్న యెడల దూలమునకు మరియొక దూలమునకు మధ్యగల అళిందములు బేసిసంఖ్య గలవిగా నగును. ఈ పద్ధతి ఆంధ్రదేశము నందలి గృహనిర్మాణ శిల్పులకు వంశపారంపర్యముగా లభించిన విద్యయే. మయబ్రహ్మ వంశీయులకు ఈ నిర్మాణ కుశలత సహజముగానే అలవడినది.

కాని కొందరాధునికులు శాస్త్రవచనమును వక్రీకరించి చెప్పచు ఏ గదికాగదియందు దూలములు, కిటికీలు, అలమరలు సమసంఖ్యగా నుండవలయునని అట్లే నిర్మింపజేయు చున్నారు. ఇది యెంతయో శాస్త్ర విరుద్ధమగు కార్యము.

దూలములు వేయుపద్ధతి :

“దక్షిణాపర భాగేతు ద్రవ్యమూలం ప్రశస్యతే
అగ్రమగ్రం తదైవాన్యే తేషాం బంధనముచ్యతే”

(మయమతం 17 అధ్యాయం 241 పుట)

అనగా దూలములు, బాజులు, తనాబీలు మొదలగు ద్రవ్యముల యొక్క మూలము అనగా మొదళ్ళు దక్షిణాపశ్చిమములకును, చివళ్ళు ఉత్తర తూర్పులకును ఉండునట్లు అమరిక చేయవలయునని మయుని శాసనము. కావున స్తవతులు ఈ విషయమును శ్రద్ధతో గమనింపవలయును.

దూలముల అమరికలో గల కొన్ని ప్రాంతీయ భేదములు :

దూలములు అమర్చుటకు ముందుగా గర్భగోడల యొక్క ఉపరితలమును అనగా పై భాగమును “స్పిరిట్ లెవల్” తో సమతలముగా సవరింపజేయ వలయును. అట్లు సవరించిన గోడతపైన దూలములను దక్షిణమునకు గాని, పడమరకు గాని, మొదళ్ళు గలవాటినిగా అమర్చవలయును.

దూలములను అమర్చుటలో సమసంఖ్యగా అనగా 2-4-6-8-12-14-16 యిట్లే లెక్కించుట సంప్రదాయపద్ధతమగు ఆచారము. సున్నగల సమసంఖ్య విషిద్ధమని శాస్త్రము

నందు పేర్కొనబడకపోయినను, శాస్త్రమునందు చెప్పబడని చోట ఆచారము పరమ ప్రమాణము. కాబట్టి సున్నగల సంఖ్యను గ్రహింపకుండుటయే శ్రేష్ఠము.

దూలములను లెక్కించుటలో శాలాభాగము నందలి మధ్యగోడలను ఆ గోడలపై దూలములు వేసినను వేయక పోయినను పరిగణనలోనికి తీసుకొనుట శిల్పనమయము. పరంపరాగతముగు ఆచారము.

కాని కొన్ని ప్రాంతములయందు కడగోడలను కూడ లెక్కించి దూలముల సంఖ్యను నిర్ధారించు ఆచారము గలదు. కాబట్టి నిపుణుడగు స్థపతి వివాదమునకు తావీయక ఆయా ప్రాంతీయాచారమును గౌరవించుట యుక్తము. అయినను కడగోడలను లెక్కించి దూలముల సంఖ్యను నిర్ధారించుటలో గల లోపమును గమనింపవలయును.

కడగోడలపై దూలములు వేయబడవు. దూలములు వేసినను వాటిపై గుర్తులు నాటబడవు. ఆ కడగోడలపై మందర శ్రేణియను బాజాలను మాత్రము అమర్చి వాటిపై వాపములను నాటెదరు. మధ్యగోడలపై అట్లుగాక దూలములను వేసి గుర్తు నాటెదరు. కనుక మధ్యగోడలను మాత్రమే దూలములను లెక్కించుటలో గ్రహించి కడగోడలను విడుచుట శ్రేష్ఠము. శాస్త్రమునందు కడగోడలపై వేయబడు మందర శ్రేణిబాజాలకు ప్రత్యేకముగు పేర్లుకూడ చెప్పబడి యున్నవి. ఆ కడగోడలకు దూలములుగా శాస్త్రకారులు లెక్కించిన యెడల ఆ గోడలపై గల బాజాలకు ప్రత్యేకముగు పేర్లు పెట్టి పిలువరు గదా! ఈ విషయమును విజ్ఞులు గమనింపగలరు.

బాజాలు - వాటి అమరిక :

పెంకుటంటి కప్పు నిర్మించునప్పుడు శాలాభాగమునకు వాలుగు దిశలయందు గోడల పైభాగమున “మందరశ్రేణి” యను పేరు గల బాజాలను అమర్చెదరు. వీటినే కొన్ని ప్రాంతములయందు “శ్రేణి” యని కూడా వ్యవహరింతురు. ఈ శ్రేణియందు ముందుగా తూర్పుదిశయందు వేయు బాజాలను ఆమర్చవలయును. ఈ బాజానకే “ఆధారము” అని పేరు. ఈ తూర్పునగల బాజానకే “గజము” అనియు, దక్షిణమున వేయు బాజానకు “యెనుబోతు” అనియు, పడమర వేయు బాజానకు “వృషభము” అనియు, ఉత్తరమున వేయు బాజానకు “అజము” అనియు పేర్లు గలవు. ఈ విషయము శ్రీకృష్ణమాస్తి నందు కూడ చూడగలరు.

ఈ బాజాల ఆమరిక యెట్లుండవలయునో మయుడు స్పష్టపరచి యున్నాడు.

“ఆధారం ప్రథమం ప్రాచ్యాం మూలాగ్రచ్ఛేదనాన్వితమ్
దక్షిణోత్తరయో రగ్రం తస్యోపరినిధాపయేత్
దక్షిణోత్తరయోర్మూల మూర్ధ్వచ్ఛేదన సంయుతమ్
పశ్చిమస్త మధచ్ఛేదం క్షేప్యమాధేయ యోగతః”

(మయమతం 17 అధ్యాయం 241 పుట)

అనగా గర్భగృహమునకూ తూర్పుదిశయందలి గోడపై మొదటి శ్రేణి వేయవలయును. దానికి మొదలునందు చివరయందు సంధికర్మకు అనువుగా పై భాగమున “కప్ప” చేయవలయును. అటుపిమ్మట దక్షిణ దిశయందలి బాజును ఉత్తర దిశయందలి బాజును గ్రహించి వాటి మొదళ్ళు పడమరదిశకు ఉండునట్లుగా అమర్చవలయును. ఆ పిమ్మట పడమర దిశయందలి బాజును గ్రహించి బాజునకు అడుగు భాగమున మొదటయందు చివరయందు “కప్ప” అమర్చి దక్షిణోత్తరముల బాజులపై సంధింపవలయును. అనగా మొదలు దక్షిణ దిశయందును, చివర ఉత్తర దిశయందును కలువవలయును. ఈ సంధికర్మయందు మొదలు అడుగు భాగమునను చివర పైభాగమునందును ఆమరిక చేయవలయును. ఈ విధమగు సంధికర్మ యందు ఈశాన్యకోణమున రెండు చివళ్ళును, నైఋతిమూల రెండు మొదళ్ళును కలియును. ఈ కలయుకను గూర్చి శాస్త్రప్రమాణము గమనింపుడు.

“ఈశానే చాగ్ర మగ్రేణ మూలే నాగ్రంతు పావకే
మూలం మూలేన నిఋతౌ మూలమగ్రేణ మారుతే”

(వాస్తువిద్య 115 పుట)

అనగా ఈశాన్యకోణమున రెండు చివళ్ళు కలియును. అగ్నికోణమున మొదలు చివర కలియును. నిఋతికోణమున రెండు మొదళ్ళు కలియును. వాయువ్యమూల మొదలు చివర కలయును అని భావము.

మరియు సాధారణ సంధికర్మయందు అనగా రెండు తనాబీలను గాని లేదా రెండు

బాజులను గాని కలిపి ఒకటిగా చేయవలసి యున్నప్పుడు -

“మూలే మూలం సంయుజీయా దగ్రేచ్ఛాగ్రం తద్దైవచ
మూలాగ్రద్వయం యోగేన సంధికర్మ సుఖప్రదమ్”

(వాస్తువిద్య 114 పుట)

అనగా మొదలు మొదలుతోను, చివర చివరతోను కలుపరాదు. మొదలు చివర కలిపి సంధించుట మిక్కిలి శుభప్రదమని భావము. కావున నిపుణుడగు స్థపతి ఈ సంధికార్యము మిక్కిలి శ్రద్ధగా శాస్త్రములయందు చెప్పబడిన విధముగా చేయవలయును. అట్లు చేయనిచో విపరీతమగు ఫలము కలుగునని మయుడు నొక్కి వక్కాణించి యున్నాడు.

గుజి = గుర్తులు :

గుజి అనగా గుర్తు. ఈ గుర్తులు పై కప్పు నిర్మాణమునందు భారహాపికలు. అనగా బరువును మోయునవి. ఈ గుర్తులు నాటుపద్ధతి పాంక్షేతికపత్రమైనది. గుర్తులు దూలములపై నాటుదురు. దూలములేనిచోట గుర్తు నాటరాదు. కాని కొందరు “పాతికనాటు” దూలము వేయకయే “వికర్ణము” అను పేరుగల శ్రేణులు వేసి వాటిపై గుర్తులు వాటి పై కప్పు నిర్మించుచున్నారు. ఇట్టి నిర్మాణములు శుభఫలమునియజాలవు. మరియు కొందరు దూలములపై నుండి సరాసరి వెన్నుబద్దకు ఒకే పాదపుగల గుర్తులను నాటి ఆపైన వెన్నుబద్ద వేయుచున్నారు. ఈ పద్ధతియు శాస్త్రసమ్మతము కాదు. గుర్తులు కూడ సమసంఖ్యలో నుండుట శ్రేయోదాయకము. కాబట్టి స్థపతులు, గృహాయజమానులు ఈ విధమగు నిర్మాణముల యందు మెలకువతో వ్యవహరింపవలయును. వివాస గృహములయందీ నియమము తప్పరాదు.

గమనిక : రామకోపేలలు, దేవతా మందిరములు, భజన మందిరములు మొదలగు వాటియందు ఆయా నిర్మాణక్రమము సమపరించి విశేషవిధిచేత ఈ నియమము పాటించబడకున్నను దోషము లేదు.

స్తంభములు :

సంస్కృతమున స్తంభములకు పాదములని పేరు. ఈ స్తంభములు యింటికి సమసంఖ్యలో నుండవలయును. ఈ స్తంభనిర్మాణమునందు కర్రతో చేయు

స్తంభములైనచో కర్ర యొక్క మొదలు చివర గుర్తించి మొదలు క్రిందకు చివర
పైభాగమునకు అమరిక చేయవలయునని మయుని వచనము. గమనింపుడు

“స్థితస్య పాదపస్యాంగ ప్రవృద్ధి వశతో విధుః

ఊర్ధ్వమూల మధశ్చాగ్రం సర్వసంపద్వి నాశనం”

(మయమతం 17 అధ్యాయం 247 పుట)

ఈనాటి నిర్మాణముల యందు సిమెంటుతోనే స్తంభములు అమర్చుచున్నారు. కావున అట్టి స్తంభములు మొదట లావుగను చివర సన్నముగను నిర్మించవలెను గాని వివర్యముగా చివర లావుగలవిగా నిర్మించినచో మతిభ్రమ గలుగునని శాస్త్రవచనము.

మరియొక గమనిక స్తంభములకు మధ్యగల కాశీప్రదేశములు యించుమించు సమమగు రీతిలో నుండవలయును. మరియు పాదపునందు గాని వెడల్పు నందుగాని స్తంభములు సమసంఖ్యగా నుండవలయును. మయమతం 17వ అధ్యాయం 88వ పుటలో-

“విస్తారేచ తథాయామే సమాః పాదాస్త్య సంఖ్యయా”

అని చెప్పబడియున్నది. కావున ఈ విషయమును గూడ స్థపతులు గమనింప వలయును. సాధారణ గృహనిర్మాణముల యందు స్తంభములు గోడ పారులయందుగాని దూలముల పారులయందు కాని గృహ సౌందర్యము చెడక యుండునట్లు పాదకల్పన చేయవలయును.

వంశము = వెనుబద్ద :

వంశము అనగా వెనుబద్ద. ఛాద్యనిర్మాణమునందు ఈ వెనుబద్దకు మిక్కిలి ప్రాముఖ్యమున్నది. నూనవునకు వెన్నదండి యెట్టిదో గృహపురుషునకు వెనుబద్ద అట్టిది. ఈ వెన్నుబద్దలు రెండు సమాంతరముగా ఛాద్యమునకు పై భాగమున అమర్చెదరు. ఈ రెండు వెన్నుబద్దలు వెన్నుదండి యందలి ఇడాపింగళనాడులకు సంకేతము కావచ్చును. వెన్నుబద్ద ఒకటి మాత్రమే వేయు ఆచారము లేదు. ఒకే వెన్నుబద్ద వేసి ఛాద్యమును అమర్చు వద్దతి నిషేధము. ఈ శిల్ప సమయము సర్వత్ర పాటింపబడుచున్నది. అన్ని ద్రవ్యములకు నలనే ఈ వెనుబద్దల యొక్క మొదట్ల దక్షిణ పడమరలకును చివళ్లు ఉత్తర తూర్పులకును అమరిక చేయుదురు.

మయబ్రహ్మ గృహయజమానుడు నివసించు గదిని గూర్చి ఈ వెనుబద్దనే ప్రాతిపదికగా గ్రహించి నిర్వహించి యున్నాడు. కాబట్టి ఈ వెనుబద్దలను యెన్నుకొనునప్పుడు యే విధమగు పుండ్లు గాని, కణుపులు గాని, తొఱ్ఱలు గాని, పగుళ్ళు గాని లేనట్టి మనోహరమగు ద్రవ్యమును గ్రహించి భక్తితో పూజించి మాతన వస్త్రాదికముతో అలంకరించి అమర్చ వలయును. మయుని ఈ క్రింది వచనమును బట్టి వెన్నుబద్దకు యెంతటి ప్రాముఖ్యము

గలదో ఊహింపుడు -

“వంశమూలేతు వాసంప్యాత్ వంశాగ్రేరంగ మీరితమ్”

అనగా వెనుబద్ద మొదలున్నచోట యజమాని పడక గదియు చివరయందు హాలును నిర్మించవలయును. ఈ విధి రెండు గదుల యింటికి చెందినది. మూడు గదులు నిర్మించినప్పుడు

“తదేవ మధ్యమేరంగం వాసంవంశాగ్ర మూలయోః”

అనగా వెన్నువాసము మొదలు చివర గలచోట్ల రెండు పడక గదులు మధ్యయందు రంగము అనగా హాలు నిర్మించవలయునని భావము.

ఈ విధముగా మయుని దృష్టిలో వెన్నుబద్ద ప్రాణతుల్యమైనది. కావున ఈ విషయమును స్థపతులు బాగుగా గమనించి నిర్మాణములు చేయవలయును. ఈ వెనుబద్ద తూర్పు పడమరలు సూచించునప్పుడు తూర్పునందు కొంచెము వల్లముగా నుండవలయును. దక్షిణోత్తరములు సూచించునప్పుడు ఉత్తర దిశయందు కొంచెము తగ్గియుండ వలయును. దూలములకు వెనుబద్దకు సరాసరి గుర్జులతో సంబంధము కలుపరాదు. కత్తెర గోడలు పెట్టి నిర్మించిన యింటికి కడగోడలలోనికి చొచ్చుకొని యున్న వెనుబద్దలు బయటికి కనుపించరాదు. ఏ కారణముచేతనైనా ఒక యింటిని తప్పనిసరిగా రెండు భాగములుగా విభజింప వలసి వచ్చినపుడు వెనుబద్దను రెండుగా కోసి విడదీయుట నరక హేతువు. విభజన తప్పని సరియైనచో కప్పును పూర్తిగా తీసివైచి విభజించి మరల రెండు భాగములను విడిగా నిర్మించుకొన వలయును.

వెన్నుపోటు :

వీధి అడ్డముగానున్నచో వెన్నుపోటు దోషము లేదు. వీధి అడ్డమైనను తనయింటి గర్భస్థనాణమునకు రెట్టింపు దూరమునందున్నచో శ్రేయస్కరము. ఎదురింటి వెన్నుపోటు తనయింటి వెన్నుబద్దకు మొదటగాని చివరగాని మధ్యగాని యెచ్చటను తాకరాదు. దాబా యిండ్లకు వెన్నుపోటు దోషము లేదు. కాని సింహద్వారమునకు ఎదురుగా యెదురింటి వెన్నుపోటు ఉండరాదు. మొదటి అంతస్తునకు గల వెన్నుపోటు రెండవ అంతస్తునకు ఉండదని కొందరు స్థపతుల అభిప్రాయము. వెన్నుపోటు సమాంతరముగా లేవచ్చును దోషము లేదని మరి కొందరి మతము. వీరి వాదనకు శాస్త్రస్థనాణము కానరాదు. రెండవ పక్షముగా గ్రహించినను గ్రహింపవచ్చును.

ఉపగృహములు - నీటి పారుదలలు

ప్రధాన గృహమునకు నలువైపుల దిక్కులయందు గాని విదిక్కులయందు గాని నిర్మించు గృహములకు ఉపగృహములని పేరు. ఉపగృహములలో ముఖ్యమైనవి వంటశాల, ధాన్యశాల, పశువులశాల, పూజాగృహము మొదలైనవి.

వంటశాల :

మానవునకు ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యము. ఆరోగ్యవంతుడు గాని మానవునకు యెన్ని సంపదలున్నను నిరర్థకమే కాగలవు. అట్టి ఆరోగ్య సంపద నిత్యము మనము భుజించు ఆహారముపై నాధారపడి యుండును. ఆహారము పుష్టికరముగను, శుచిర్మృతముగను ఉండ నలయును. క్రిమికీటకాదుల బారినండి ఆహారమును సంరక్షించుట ప్రథమ కర్తవ్యము.

ఆహారమును దోషరహితముగా తయారు చేయుటలో వంటశాలకు మిక్కిలి ప్రాధాన్యత యున్నది. వంటశాల తగినంత వెలుతురు గాలి ప్రసరించునట్లుగా నిర్మించ నలయును. వండిన ఆహార పదార్థములకు దృష్టిదోషము తగులక యుండునట్లుగా వంటశాల యింటికి వృష్టభాగమున అనగా లోతట్టున గల పెరడునందు నిర్మింపవలయును. గృహణి అనగా గృహయజమానురాలు స్వయముగా వంటపనులు నిర్వర్తించుటకు గాని, లేదా పరిచారికల చేత వంటపనులు చేయించి వారి పనులపై అజమాయిషీ చేయుటకు గాని వంటశాల గృహమునకు లోపలిభాగమున ఉన్నప్పుడే సాధ్యమగును.

కాని ఆధునికులు కొందరు వంటశాల యింటికి అగ్నేయము నందే తప్ప మరెక్కడ నిర్మింపరాదని చెప్పి తూర్పు సింహద్వారము గల యింటికి సింహద్వారమునకు ముందుగల నరందాయందు అగ్నేయ కోణమునందలి గదిలో వంట చేయుటకు ఏర్పాట్లు చేయుచున్నారు. లేదా సింహద్వారము ముందుగల కాళీస్థలమునందు (ఈ కాళీస్థలము వాస్తు పురుషుని కీపిరితిత్తులని చెప్పబడినది) అగ్నేయ కోణమున వంటశాలలు కట్టించుచున్నారు. ఈ విధమగు కట్టడములు శాస్త్రవిరుద్ధములు. అంతేగాక లోకజ్ఞాన రహితమగు మూర్ఖత, ఏమందురా? నిత్యము అతిథి అభ్యాగతులతోను,

బంధుమిత్రులతోను కలకలలాడుచుండ వలసియున్న యింటియొక్క ముఖభాగమున గృహిణి ఇతర పరిచారికా జనము వంటలు చేయుచు మనలుచుండుట యేపాటి నాగరికత అనిపించుకొనును. విజ్ఞులు పూర్వ పరములను బాగుగా విమర్శింపవలయును.

ప్రతికార్యమునకు సాధారణవిధి, విశేషవిధి, అను రెండు పద్ధతులుండునని యిదివరలో చదివియుంటిమి. మయుడు ఉపగృహనిర్మాణమును గూర్చి చెప్పిన సాధారణ నియమము గమనింపుడు -

“యమదిశి భోజనశాలా సోమే ధన సంచయావాసమ్

అగ్నే ధాన్యాగారం భేవక్తిర్వ్యం జనాని తత్రైవ

ఆరాధన గృహమీశే కూపం తత్రోదితం స్నానమ్

యస్మిన్ యదుక్తముచితం అన్యావిహి తత్ర సంప్రయోజ్యాని”

(మయమతం 26 అధ్యాయం 63 పుట)

దక్షిణమున భోజనశాల, ఆగ్నేయమున ధాన్యశాల, తూర్పు ఆగ్నేయముల మధ్య యందు గల అంతరిక్ష పదమందు వంటశాల, ఈశాన్యమున పూజాగృహము, అందే మయ్యి స్నానగృహము నిర్మింపవలయును. మరియు ఇతర గృహములు ఉచితములగు స్థానముల యందు నిర్మింపవలయునని స్పష్టానికి అధికార మీయబడినది. ఈ నియమము పర్య సాధారణమగు నియమము.

“ఉత్తరేశాన పర్జన్యే సర్వేషాం పచనాలయం

యామ్యేచ నైఋతేవాపి సర్వేషాం భోజనాలయం”

(నూనసారం 258 పుట)

పై ప్రమాణము ననుసరించి కూడ ఉత్తర ఈశాన్య పర్జన్య స్థానములయందు వంటశాల యుండవచ్చుననియు, దక్షిణమున గాని నైఋతిదిశయందు గాని భోజనశాల యుండవచ్చుననియు తెలియవచ్చుచున్నది.

ఈ వంటశాలా నిర్మాణమును గూర్చి ముఖద్వారమును బట్టి యేయే స్థానముల యందు వంటశాలలు నిర్మింపవలయునో మయ విశ్వకర్మలు విశేషవిధి చేత శాసించి

యున్నారు. విశ్వకర్మ వివరించిన గృహభాగ్యత్రయ విభాగము ననుసరించి తూర్పు దక్షిణ పశ్చిమ ఉత్తర దిశలయందు ముఖద్వారములు గల యిండ్లకు వంటశాలలు వివరింప బడుచున్నవి.

1. తూర్పు సింహద్వారము గల యింటికి :

తూర్పు ముఖద్వారము గల యింటికి పడమర దిశయందు మానుష భాగముండును. కాబట్టి ఈ యింటికి పడమర వసారా యందలి వైబుతి వాయవ్య కోణముల యందలి గదులను వంట గదులుగా ఉపయోగించ వచ్చును. లేదా పడమర గల కాళీ ప్రదేశము నందు వైబుతి వాయవ్య కోణములయందు వంటశాలలు నిర్మించుకొనవచ్చును.

2. దక్షిణ సింహద్వారము గల యింటికి :

దక్షిణ ముఖద్వారము గల యింటికి ఉత్తర దిశయందు మానుష విభాగముండును. కాబట్టి ఉత్తర దిశయందలి వరండా భాగమున గల వాయవ్యము నందున్న గదియందు వంట చేయవలయును. లేదా కాళీస్థలము నందలి వాయవ్య కోణమున వంటశాలగా విడిగా కట్టవచ్చును.

3. పడమర సింహద్వారము గల యింటికి :

పడమర సింహద్వారము గల యింటికి తూర్పుదిశయందు మానుష భాగముండును. కావున తూర్పు వసారాయందు యింటికి ఆగ్నేయ మూలయందున్న గదియందు వంట చేయవలయును. లేదా కాళీస్థలమునందు ఆగ్నేయమూల వంటశాల విడిగా నిర్మింపవచ్చును.

4. ఉత్తర సింహద్వారము గల యిల్లు :

ఉత్తర సింహద్వారము గల యింటికి దక్షిణ దిశయందు మానుష భాగముండును. అందుచేత దక్షిణ వరండాయందలి యింటికి ఆగ్నేయ మూలయందున్న గదిలోగాని వైబుతి మూలయందున్న గదిలోగాని వంట చేయవలయును. లేదా కాళీస్థలమున్న యెడల ఆగ్నేయము నందుగాని వైబుతి దిశయందు గాని విడిగా వంటశాలలు నిర్మింపవచ్చును.

మయబ్రహ్మ చెప్పిన విశేషవిధి :

మయబ్రహ్మ చెప్పిన విశేషవిధి మిక్కిలి ఆశ్చర్యకరమైనది. ఆలోచించి చూచినచో యెంతయో విజ్ఞాన రహస్యము యిమిడియున్న విశేషవిధిగా గమనింప గలము.

“అంతరిక్షే భవేచ్ఛల్లీ సత్యకేశ్యాదులూఖలమ్

ఐశాన్యం పచనస్థానం సర్వేషాం దేహినాం శుభమ్”

(మయవాస్తు 27 అధ్యాయం 93

పుట)

ఆగ్నేయము నందుగల అంతరిక్ష పదమునందు వంటశాల ఆ వంటశాలకు ఉత్తరమున రుబ్బురోలు అమరిక చేయవలయును. లేదా సమస్తమైన వారికి ఈశాన్యమున వంటశాల శుభప్రదమైనది. అని విశేషవిధి చేత సమస్తమైన వారికి ఈశాన్యమునందు వంటశాల శుభప్రదమైనదని మయుడు వక్కాణించి యున్నాడు.

ఈశాన్యమున వంటశాలా నిర్మాణము అమటతోనే మనము నాలుక కఱచుకొందము. ఇది వాస్తుశాస్త్ర విరుద్ధమని యీపడింతుము. కాని వాస్తుశాస్త్ర విజ్ఞానమున తనకు తానే సాటియనదగు మయబ్రహ్మ అంత అనాలోచితముగా చెప్పియున్నాడని భావించుమా! అట్లెన్నటికీని జరుగదు. ఈ నిర్ణయమునందు యిమిడియున్న వైజ్ఞానిక రహస్యమును గమనింపుడు.

భారతీయులకే గాక సమస్త దేశములవారికి నేదకాలము నుండియు అగ్ని ఆరాధ్య దైవము. అతి పవిత్రమైనది. అగ్ని వంటి పవిత్రమగు భౌతిక పదార్థము లోకమున మరొకటి లేనేలేదు. అట్టి అగ్ని ప్రతిష్ఠ నిత్యారాధనా తత్పరులైన వారికి ఈశాన్యమున శుభప్రదము. ఈశాన్య దిక్కునకు అధిపతి రుద్రుడు. “ఆరుద్రా నక్షత్రమ్ రుద్రోదేవతా” అని శ్రుతి ప్రమాణము.

ఈ రుద్రుడనగా యెట్టివాడు? ఆరుద్రా నక్షత్ర మండలమునకు అధిపతియగు రుద్రుడు యితడే. ఈ ఆరుద్రా నక్షత్రమును గూర్చి ఆధునిక వైజ్ఞానికులు చెప్పిన వివరములు గమనింప తగినవి.

సమస్త సముద్రములతో సహితముగా మనము నివసించు భూగోళము యొక్క

చుట్టుకొలత 25 వేల మైళ్లు. అట్టి భూగోళములు 14 లక్షలు కలసినచో యెంత ప్రమాణ ముందునో అంత ప్రమాణము గలవాడు సూర్యుడు. అట్టి సూర్యగోళములు రెండుకోట్లు యాభై లక్షలు కలిపిన యెంత ప్రమాణముందునో అంత ప్రమాణము గలది ఆరుద్రా వక్షత్రము.

ఆరుద్రా వక్షత్రము మానవమాత్రుడు ఊహింపనలవి కానంతటి మహాగ్నిగోళము. దీనిని “హరునయనాగ్ని కొలిమి” యని కవులు గానము చేసినారు. రుద్రుని మూడవ నేత్రముగా భావించి ఆరాధింపబడు ఆరుద్రా వక్షత్రమునకు అధిదైవతమగు రుద్రుడే ఈశాన్య దిక్కునకు అధిపతి. అట్టి ఈశాన్యమునందు వంటశాల యేర్పరచుట ఆగ్నేయము కంటెను శ్రేష్ఠమని అపర విశ్వకర్మావతారుడగు మయుని అభిప్రాయము గావచ్చును.

మరియొక వ్యవహారానుకూలత యిందిమిడి యున్నది. ఈశాన్యమున నుయ్యి, అందే పూజాగృహము ఉండును గదా! పూర్వము నుండియు చేసిన వంటకములు గృహగత పరమేశునకు నివేదన చేయు ఆచారము గలదు. ఈశాన్య దిశయందు వంటశాల ఈ నివేదనకు అనుకూలముగ నుండును. ఈ విషయమును గూర్చి విజ్ఞులు పరిశీలించురు గాక.

పూజా గృహము :

ప్రతి యింటిముందు పూజాగృహమును ఏర్పరచుకొనుట అవసరము. ఇంటియందు పూజించు దేవునకు మయుడు “గృహగత పరమేశుడు” అని నామకరణ మొనర్చియున్నాడు. అట్టి గృహగత పరమేశునకు యే ముఖద్వారము గల యింటియందైననూ ఈశాన్యము నందే స్థానము కల్పింప వలయునని చెప్పలేదు.

పూజాగృహము సాధారణముగా యింటికి ముందరభాగమగు దేవభాగము నందు కంటే పృష్ఠము వందున్న మానుష భాగమునందే ఏర్పరచుకొనుట ఉచితము. అందుచేతనే అన్నాలయ, ధాన్యాలయ, ధవాలయ, సుఖాలయములకు

**“గృహగత పరమేశం రాక్షసే పుష్పదంతే
శుభకర మథ భల్లాటాంశకే మహేంద్రే”**

(మయమతం 26 అధ్యాయం 101 పేజీ)

పూజాగృహమును దక్షిణ దిశయందైనచో గృహక్షత పదమునందును, పడమర దిశయందైనచో పుష్పదంత పదమునందును, ఉత్తర దిశయందైనచో భల్లాటపదము నందును, తూర్పుదిశయందైనచో మహేంద్ర పదమునందును విర్భరచుకొన వలయును. ఈ పద విభాగము ఏకాశీతి పదవాస్తు విభాగము ననుసరించి చేయవలయునని గమనింపగలరు.

ధాన్యశాల :

ధాన్యశాల మానవునకు ప్రాణప్రదమైనది. మానవులు అన్నగత ప్రాణులు గదా? అట్టి అన్నము అనగా ధాన్యము నిలువచేయు గృహములు తగిన రక్షణ గల చోటులయందు నిర్మింపవలయును. మూడు దిశలయందు గోడలను, ఒకదిశయందే ద్వారములును యేర్పరచవలయునని విశ్వకర్మ వివరించి యున్నాడు. గుమ్మములు సమసంఖ్యగాని బేసి సంఖ్యగా గాని ఉండవచ్చును.

ఈ ధాన్యశాలలు ప్రధానగృహమునకు వాయవ్యమున గాని నైఋతి దిశయందు గాని ఆగ్నేయ దిశయందు గాని నిర్మించుకొనవచ్చును. ధాన్యశాలలకు ఆయా స్థలాను గుణ్యముగ యే దిశయందైనను ద్వారము యించవచ్చును. గ్రంథ విస్తరభీతిచే శ్లోకములు విడువబడినవి.

పశువుల శాలలు :

మనదేశమున పశునందయే నిజమైన సంపదగా భావింపబడుచున్నది. కావున పశుక్షేమమును గూర్చి శాస్త్రముల యందు చక్కని వివరణమున్నది. పశువులకు వాయవ్య దిశయందు పశువులశాల నిర్మింపవలయునని సాధారణ నియమము గలదు.

ఈ సాధారణ నియమము పాటించబడవచ్చును ఈ క్రింది విశేషవిధి అనుసరించి పశువులశాలలను నిర్మించుకొన వలయును.

“అపీచ శిఖినిగోష్ఠం నైఋతే జావికానాం

పవన దిశి నివాసం మాహిషంబై శకోణే

భవతి తురగశాలా నాగశాలాచ తస్మిన్

దిశిచ దిశిచ సర్వే వాహనా ద్వారవామే”

(మయమతం 26 అధ్యాయం 64 పుట)

అగ్నేయ దిశయందు గోష్ఠాగారము శ్రేష్ఠమని మయని అభిప్రాయము. ఈ నిర్ణయమునకు కూడ అంతరార్థము గలదు. వృషభమునకు ఖగోళమునందలి వృషభరాశికి సంబంధమున్నది. వృషభరాశి కౌముదయందు అగ్ని దైవతమగు కృత్తికలు చిక్కుకొని యున్నవి. కాబట్టి అగ్నికోణమునందు వృషభజాతులకు నివాసము శ్రేష్ఠమైనదని భావము. అగ్నికోణమున గోవులు వృషభములు ఇతర పశుజాతులు. నివసించుట కెంతయో ఉచితమని విజ్ఞానవేత్తయగు మయదు వివరించి యున్నాడు.

మేకలు, గొట్టెలు మొదలగు పశుజాతులకు వైబుతిదిశ మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనది. వాయవ్యదిశ గేదెలు, పోతులు మొదలగు పశువులకు మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. గుట్టములకు ఏనుగులకు ఈశాన్యము శుభప్రదమైనది. అది మయని అభిప్రాయము.

నీటిపారుదల : గృహవరణ యందలి నీటిపారుదలను గూర్చి మయదు సాధారణ నియమములు, విశేషవిధులు అను రెండు విధములుగా వివరించియున్నాడు.

సాధారణ నియమములు : ఈ సాధారణ నియమములను గూర్చి ఉచ్చ - నీచలు అను ప్రకరణమునందు విపులముగా వివరింపబడినది. ప్రస్తుతము మయమతం రెండవ అధ్యాయమునందు జాతిపరమైన నియమములు చెప్పుచు ఈ క్రింది విధమగు భాములు నివాసయోగ్యమని వివరించియున్నాడు.

1. ఉత్తర ప్రవాణము - ఉత్తరదిశగా నీటిపారుదల గలభూమి
2. ప్రాజ్ఞిమ్నము - తూర్పుదిశగా నీటిపారుదల గలభూమి
3. పూర్వావనతము - తూర్పుదిశగా నీటిపారుదల గలభూమి
4. ప్రాక్ ప్రవాణము - తూర్పుదిశగా నీటిపారుదల గలభూమి

సారాంశమేమనగా సమస్త వర్షముల వారికి తూర్పు ఉత్తరదిశలకే నీటిపారుదల గల భూములు గృహనిర్మాణ యోగ్యమైనవని మయని అభిప్రాయము. కాని దేశకాలముల ననుసరించి అన్ని స్థలములయందు తూర్పు ఉత్తర దిశయలకే నీటిపారుదలలు గల నివాస భూములు లభించుట దుస్తరము. ఈ విషయము సర్వజన విదితము. ఋషిపత్తముడు త్రికాలజ్ఞుడు అగు మయదు పై విషయమును దృష్టియందుంచుకొనియే సింహద్వారము ననుసరించి నీటిపారుదల విశేషవిధిచే కాపించినాడు.

నీటిపారుదల విశేషవిధి :

ఈ విశేషవిధి యందు ఒక నియమము పాటింపవలసియున్నది. నీటివాటము అనగా గృహవరణ యందలి నీటిపారుదల, అనగా యింటికి యెడమప్రక్కన గల దిశనుండి ప్రాకారము బయటకు నీరుపోవు మార్గము, తూములు మొదలగునవి ఏర్పరచవలయును.

1. తూర్పు సింహద్వారము గల యిల్లు :

“మహేంద్రాంశే భవేద్వారం ముఖ్యాంశే వారి నిస్రణమ్”

అనగా తూర్పు సింహద్వారము గల యింటికి యెడమ పార్శ్వమునందున్న ఉత్తరదిశయందు ఉత్తరవాయవ్య దిశల మధ్య భాగమున గల ముఖ్యపదమునందు నీటిపారుదలకు తూములు ఏర్పరచవలయును.

2. దక్షిణ సింహద్వారము గల యిల్లు :

“గృహక్షతాంశతే ద్వారం జయంతే వారి నిస్రణమ్”

అనగా దక్షిణ సింహద్వారము గల యింటికి యెడమ పార్శ్వమున గల తూర్పు దిశయందు, తూర్పు ఈశాన్య దిశలమధ్య యందున్న జయంత పదమునందు గృహవరణము నుండి నీరు బయటకు పోవు తూము ఏర్పరచవలయును.

3. పడమర సింహద్వారము గలయిల్లు :

“పుష్పదంతే పదే ద్వారం వితథేవారి నిస్రణమ్”

అనగా పడమర సింహద్వారము గల యింటికి యెడమ పార్శ్వమునందున్న దక్షిణ దిశయందు దక్షిణ ఆగ్నేయములకు మధ్యగల వితథ పదస్థానమునందు నీటిపారుదలకు తూము ఏర్పరచవలయును.

4. ఉత్తర సింహద్వారము గల యిల్లు :

“భల్లాటంశే భవేద్వారం సుగ్రీవే వారి నిస్రణమ్”

అనగా ఉత్తర సింహద్వారము గల యింటికి యెడమ పార్శ్వమున గల పడమర దిశయందు, పడమర వైబుతి దిశల మధ్యభాగమున గల సుగ్రీవ పదస్థానమునందు గృహవరణ యందలి నీరు బయటకు పోవు నిమిత్తము తూము యేర్పరచవలయును.

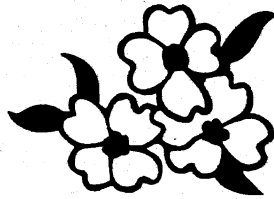
గమనిక : ఈ విధమగు విశేష విధులున్నందున ఆయా సింహద్వారము గల యిల్లు కాకున్నను ఆయా దిశలయందు ఆయా పద స్థానములయందు నీటిపారుదలకు

తూములు ఏర్పరచుకొనుటలో దోషము లేదు.

నూతులు :

బావులు, నూతులు యింటికి ఉత్తరమున, ఈశాన్య దిశయందు, తూర్పు దిశయందు నిర్మించవచ్చును. నీళ్లకుండీలు కూడా ఆయా దిశలయందు నిర్మించుటయే శ్రేష్ఠము. ఈ మూడు దిశలయందు మాయి తీయుటకు నిట్టి పరిస్థితులలోను అనకాశము లేనియెడల యింటికి పడమర దిశయొక్క పాదపును నైఋతి కోణము నుండి వాయువ్య కోణము వరకు కొలిచి మూడు సమభాగములు చేసి అందు మధ్యభాగము నందు అనగా పడమర దిశకు లభించిన భాగమునందు ద్వారవేధలు లేకుండునట్లుగా పరిశీలించి మయ్యి నిర్మించు కొనవచ్చును. ఇది శాస్త్రసమ్మతము. “వశ్చిమేషుత్ర వర్ధనం” అని గ్రంథాంతరములయందున్నది.

ఆగ్నేయము వందుగాని నైఋతియందుగాని, దక్షిణ దిశయందుగాని, వాయువ్య కోణమునందుగాని మయ్యి నిర్మించకూడదు. అధునికమగు నిట్టి కుళాయిలు మొదలగునవి నిర్మించుకొనినచో దోషము లేదు.

గృహవరణ వృక్ష విజ్ఞానము

ప్రతి గృహస్తుడు తన నివాసగృహము యొక్క ఆవరణయందు అనగా ప్రాకారము యొక్క లోపలిభాగమున అవసరమగు చెట్లు, మొక్కలు, పూలు పూచే పాదలు పెంచుటకు ప్రయత్నించుట సహజము. ఎందుచేతననగా గృహవరణయందు చెట్లు మొక్కలు అందమైన పలురంగుల పూలు పూచే, లతాగుల్మములు పెంచుటచేత గృహపరిసర వాతావరణము ఆరోగ్యప్రదమై యుండుటయే గాక యచటి ప్రకృతి వయనానందకరముగా నివసించువారు ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యవంతులై యుందురని శాస్త్రవచనము. అందుచేత ప్రతిగృహస్తుడు తనయింటి ఆవరణయందు ప్లాట మగుణ్య మగు రీతిలో శాస్త్రములయందు శుభప్రదములని చెప్పబడిన చెట్లను, మొక్కలను, లతలను నాటి పెంచుట శుభప్రదము. మరియు గృహవరణ యందుడ తగవని శాస్త్రములు నిషేధించిన వృక్షలతా గుల్మములను గృహస్తుడు తనయింటి ఆవరణయందు యెంతమాత్రమును నాటి పెంచరాదు. ఈ ఆవరణ వృక్షవిజ్ఞానము విజ్ఞానశాస్త్ర సంబంధమగు నిర్ణయము. కాబట్టి వాస్తుశాస్త్రవేత్తలు, గృహస్తులు ఈ వృక్షవిజ్ఞానమును బాగుగా గమనింపవలయును.

గృహవరణయందుండదగిన వృక్షములలో వేపచెట్టుకు ప్రథమస్థానము లభించుచున్నది. రెండవస్థానము సహకార వృక్షమునకు అనగా మామిడిచెట్టునకు లభించుచున్నది. ఇందు వేపచెట్టునకు గల విశేషము గమనింపుడు.

మానవులకు ప్రాణవాయువు అనగా “ఆక్సిజన్” మిక్కిలి అవసరమైనది. హార్మోరశ్మియందు పుష్కలముగా లభించు ప్రాణవాయువును వేపచెట్టు సగలంతయు గ్రహించి తన ఆకులయందు భద్రపరచి రాత్రికాలమున బయటకు విడిచిపెట్టును. మరియు రాత్రియందు అధికముగానుండు బొగ్గుపులుసు వాయువును హరించి ప్రాణులకు మేలు చేయును. అంత శ్రేష్ఠమగు వృక్షమగుటచేతనే దానికి ప్రథమస్థానము లభించి మానవులకు నిత్యపూజార్హమై వెలయుచున్నది. మానవ ఆరోగ్య పరిరక్షణ యందుగూడ వేపచెట్టునకు గల స్థానము అద్వితీయమైనదని ఆయుర్వేదము వివరించుచున్నది. అందుచేతనే మయుడు గృహవిరూప యోగ్యమగు భూమిని గూర్చి

వివరించుచు -

“బిల్లావింబశ్చ నిర్గుండీ, పిండిత స్సప్తపర్లకాః

సహకారశ్చ షడ్వృక్షైః ఆరూఢాయాసమస్థలా”

(మయమతం 3 అధ్యాయం 4వ శ్లోకం)

అని చెప్పెను. అనగా మారేడు, వేప, వావిలి, పిండితము, సప్తపర్ల సహకారము అనగా మామిడిచెట్టు ఈ ఆరు వృక్షములు పెరిగిన స్థలము నివాసయోగ్యమని భావము. అట్లే విశ్వకర్మ

“శ్రీ వృక్షైః నింబ కాశోదైః రసనైః క్రమమై రపి

పావీరైరింగుదీభిశ్చ రసాలై ర్యజులై రపి”

(విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రం 37 పేజీ)

అని వివరించెను. నింబ అనగా వేపచెట్టును గూర్చి విశ్వకర్మయు నిర్వచనముగా చెప్పియున్నాడు. అట్లే మామిడిచెట్టు గూడ గృహవరణయందుండ తగిన వృక్షము. మరియు వాస్తుప్రదీప యమ గ్రంథమునందు

“పున్నాగ ఫలినీ నింబచూతా శోక జాతికాః

యత్ర యత్ర స్థితాశ్చేతే నారికేళాదయశ్చుభాః”

అని వివరింపబడినది. పున్నాగ వృక్షము. వేపచెట్టు మామిడిచెట్టు, అశోకవృక్షము, కొబ్బరిచెట్టు, ఫలవృక్షములు గృహవరణయందుండ తగినవని దీని భావము. మరియు

“సర్వత్ర పనసః శస్త్రో దక్షిణే సకలాఖిలాః”

(బృహద్వాస్తుమాల)

అనగా గృహవరణ యందే దిశయందైనను పనసచెట్టు శుభఫలమునిచ్చును. అంతియేగాక వృక్షదోషములను హరించునని గ్రంథాంతరమున వివరింపబడినది. గృహమునకు దక్షిణ దిశయందలి ఆవరణయందు యే విధమగు వృక్షములను నాటి

పెంచరాదని శాస్త్రవచనము. పనసకు ఈ నిషేధము వర్తింపదు.

గృహోపరణయందుండ తగిన వృక్షములను గూర్చి చెప్పుచూ అపరాజిత పృచ్ఛ అను గ్రంథమునందు 213 పేజీలో

“నారంగైః, కర్ల, జంభీర, తాల, తమాల, కేతకైః

పనసై ర్నారికేళైశ్చ వృక్షైః పూగీ ఫలై స్తథా

ద్రాక్షా నాగరవల్లీనాం వివిధైశ్చ లతాగృహైః”

అని వివరింపబడినది. నారింజ, నిమ్మ, పనస, నారికేళము, పోకచెట్టు మొదలగునవి గృహప్రాకారముకు లోపల నాటి పెంచవచ్చునని భావము. ద్రాక్ష మొదలగు లతాగుల్మములు కూడ శుభఫలము నిచ్చును.

మరియు సంపెంగ, గులాబి, మల్లి, జాజి, మాలతి, పారిజాతము మొదలగు పూలమొక్కలు పెంచవచ్చును. కాని ససువుపచ్చని రంగు గల పూలచెట్లు యింటికి దూరంగా నాటవలయునని చెప్పబడియున్నది. సంచరంగులు గల పుష్పముల నిమ్మ మొక్కలు యింటి ముందర నాటవచ్చును. తెల్లమందారము యింటిముందు శుభప్రదము. ఎఱ్ఱమందారము యింటికి ఆగ్నేయదిశయందు వేయరాదు.

ఉపవనము :

ఉపవనము లేక తోటలయందు ఆగ్నేయదిశయందు దానిమ్మ, నైఋతిదిశయందు చింతచెట్టు, వాయవ్యమునందు మారేడు, ఈశాన్యమునందు ఉసిరిక వృక్షమును నాటవలెను. మరియు ఉత్తరమున జావ్వి, తూర్పున మట్టి, దక్షిణమున బ్రహ్మమేడి, పడమర రావిచెట్లు నాటి పెంచుట శుభప్రదము. మామిడిచెట్లు మధ్యభాగమున నాటవలయును. తోటకు బయట తూర్పు దిశయందు వెదురుపాదలు నాటుట శుభప్రదము.

మరియు దక్షిణ నైఋతి దిశలమధ్య యందు నేరేడు, కడిమిచెట్లు, తూర్పు ఈశాన్యములకు మధ్య పనస, మామిడి చెట్లు శుభము నిచ్చును. ఉత్తరమున జమ్మి వేయవలెను.

ఒక ౯౦చెట్లును, ఒక వేపచెట్టును, ఒక మర్రి చెట్టును, వది చింత చెట్టును, మూడేసి వెలగ, మారేడు, ఉసిరిక చెట్టును, ఐదు మామిడి చెట్లును నాటిన మనుష్యుడు

వరకమును పొందడని అనగా మిక్కిలి పుణ్యాత్ముడగునని శాస్త్రములు వివరించుచున్నవి.
గృహోవరణ యందుండతగని చెట్లు, మొక్కలు :

అతీంద్రియ వైజ్ఞానిక దృష్టిపంపన్నులైన భారతీయ వాస్తు శాస్త్రవేత్తలు గృహోవరణ యందు ముఖ్యముగా కొన్ని రకములైన చెట్లును, మొక్కలు యందుండరాదని శాసించి యున్నారు.

“బదరీ కదలీచైవ దాడిమీ బీజపూర కా

ప్రరోహంతి గృహేయత్ర తద్గృహం నప్రరోహతి”

(సమరాంగణం 268 పేజీ)

రేగు, అరటి, దానిమ్మ, బీజపూరిక అనగా గజనిమ్మ అను ఈ నాలుగుచెట్లు ఏయింటి ఆవరణయందుండునో ఆ యింటి అభివృద్ధి కుంటుపడునని, అనగా అశుభప్రదమని భావము. అపరాజిత పుచ్చ మరియు బృహద్యాస్తుమాల యను ప్రామాణిక గ్రంథములయందు గూడ యిట్లే చెప్పబడినది గమనింపుడు.

“బదరీ, కదలీ, చైవ, హిష్టుదండశ్చ దాడిమీ

యత్ర గృహేప్రరోహంతి, తద్గృహం నప్రరోహతి”

(అపరాజిత పుచ్చ 235 పేజీ)

అశ్వత్థంచ కదంబంచ, కదలీ బీజపూరకమ్

గృహేయస్య ప్రరోహంతి సగృహే నప్రరోహతి

పై మదహరించిన గ్రంథప్రమాణము ననుసరించి అరటిచెట్లు గృహోవరణ యందు పూర్తిగా నిషేధింపబడినవి. దానిమ్మ చెట్లు కూడా గృహోవరణ యందుండరాదు. కాని ఆంధ్రదేశమునందు గృహోవరణలో అరటిచెట్లు పెంచుటకు గల కారణము పరిశోధింపవలసి యున్నది.

మరియు పాలుగారీ వృక్షములు, ఎఱ్ఱని పూలుపూయు వృక్షములు ముండ్లు గల వృక్షములు, యివి యింటి ఆవరణయందుండరాదు. అందున ముఖ్యముగా ఆగ్నేయమూల యెంతమాత్రము ఉండరాదు. అరిష్టప్రదము.

మరియు యింటికీ నమీవమున ముండలపాదలు చెట్లు ఉన్నయెడల శత్రుభయమును, పాలుగారే మునగ, బొప్పాయి, గవ్వేరు మొదలగు చెట్లున్నచో ధననాశనమును కలుగచేయునని శాస్త్రవచనము. ఫలవృక్షములు గృహమునకు చేరువనుగాక కొంచెము దూరముగా నాటుట ఉత్తమమని తెలియవలయును.

వృక్షచ్ఛాయ :

సగలు రెండవ, మూడవ రుహముల యందు యేవిధమగు చెట్ల నీడయు యింటిపై పడరాదని శాస్త్రముల యందు వివరింపబడినది. కావున యే విధమగు చెట్లవైనను గృహోవరణలో యింటికీ దూరముగా నాటవలయునని గ్రహింపవలయును. ముఖ్యముగా యింటిగర్భము యెంత ప్రమాణము గలదో అంత దూరము యింటినుండి చుట్టుము విడిచియే మొక్కలను నాటుట ఉచితము.

గృహారంభ యోగ్యకాలము

గృహారంభమునగా ప్రథమేష్టికావ్యాసముని మయుని అభిప్రాయము. “ఇష్టిక” అనగా ఇటుక. గృహవిర్మాణ ప్రారంభమునకు ముందు గర్భవ్యాసము ఆపైన ప్రథమేష్టికావ్యాసము చేయుట ఆంధ్రదేశమునందు పరంపరాగతముగా వచ్చుచున్న ఆచారము.

“సుముహూర్తే సులగ్నేచ హోరాకరణ సంయుతే
రాత్రౌ గర్భమహన్యేన స్థాపయే శ్చతురిష్టకమ్
యధ్యస్థానంతు గర్భస్య తత్రస్తా ప్రథమేష్టికా”

(మయమతం 12 అధ్యాయం 156)

పుట)

అనగా పంచాంగశుద్ధి గల శుభదినమున ప్రథమేష్టికావ్యాసము చేయవలయునని మయుని అభిప్రాయము. విశ్వకర్మయు అట్లే వినరించియున్నాడు.

“ఆదౌ కాలం పరీక్ష్యేత సర్వకార్యార్థ సిద్ధయే
కాలోహి సర్వజీవానాం శుభాశుభ ఫలప్రదః
ప్రాసాద భవనారంభే స్తంభస్థాపన కర్మణి
ఇష్టికావ్యాసనం శస్త్రం శుభకాలే విశేషతః
తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన శుభకాలం న లంఘయేత్”

(విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రం 13 పుట)

కాలము మహిమాన్వితమైనది. ఈ చరాచర జగత్తంతయు కాల ప్రభావమునకు లోను కావలసినదే. సర్వజీవుల యొక్క శుభాశుభ ఫలములు కాలప్రభావముపైననే ఆధార పడియుండును. కాబట్టి యేదేని కార్యము ప్రారంభించునప్పుడు యోగ్యకాలమును నిర్ణయించుకొనవలయును. అట్లే గృహాది నిర్మాణముల యందును యోగ్యమగు కాల

నిర్ణయము ముహూర్త జ్యోతిష సాంప్రదాయము వనుసరించి నిర్ణయించుకొని ప్రథమేష్టికా న్వాసము చేయవలయును.

ఈ ప్రకరణమున విశ్వకర్మ మతము ననుసరించి గృహారంభ ముహూర్తమునకు తగిన యోగ్యకాలమును గూర్చి సంగ్రహముగా వివరింపబడుచున్నది. ఇందు మతభేదములు గూర్చి వివరింపక పిండితార్థముగా ఆంధ్రదేశమునందు ఆచారసిద్ధముగు పద్ధతి మాత్రమే సంగ్రహముగా చెప్పబడుచున్నది.

గృహారంభమునకు యోగ్యమగు మాసములు :

“చైత్రే వ్యాధిమవాప్నోతి యోనవం కారయే ద్ధృహం
వైశాఖే ధనరత్నాని జ్యేష్ఠే మృత్యుస్తరైవచ
ఆషాఢే భృత్యరత్నాని పశువర్జ్య మవాప్నుయాత్
శ్రావణే మిత్రలాభంతు హానిం భాద్రపదే తథా
యుద్ధంచైవాశ్వినేమాసి కార్తికే ధనధాన్యకం
ధనవృద్ధిర్మార్గశిర్ధే పాషేతస్కరతో భయం
మాఘే త్వగ్ని భయం విద్యాలక్ష్మీ వృద్ధిశ్చ ఫాల్గుణే”

(విశ్వకర్మ ప్రకాశిక 24పుట)

భావము సులభగ్రాహ్యము. కాని పై ప్రమాణము వనుసరించి చైత్రమాసము గృహారంభమునకు నింద్యము. మాఘమాసము అగ్నిభయము అని చెప్పబడియున్నది. ఆయినను మేషచైత్రమునందును మాఘమాసమునందును గృహారంభము చేయుట సాంప్రదాయ సిద్ధముగు ఆచారము. అందుకు కారణము ఈ క్రింది శాస్త్రవచనము కావచ్చును.

“సౌమ్య ఫాల్గుణ వైశాఖమాఘ శ్రావణ కార్తికాః

మాసాస్యః గృహనిర్మాణే పుత్రారోగ్య ఫలప్రదాః

(జ్యోతిర్నిబంధము)

“మాసే తవస్యే తవసి మాధవే నభసి త్విషే
క్షేర్జేచ గృహనిర్మాణం పుత్రపౌత్ర ధనప్రదమ్”

(వశిష్ట సంహిత)

పై ప్రమాణములను విచారించి చూడ పిండితార్థముగా వీ క్రింది విషయము గ్రహింప వలయును.

1. వైశాఖ, శ్రావణ, కార్తీక, మార్గశిర, మాఘ, ఫాల్గుణ మాసములయందు గృహారంభము మిక్కిలి శుభప్రదము.
2. మేషచైత్రము, వృషభజ్యేష్ఠము, తులా ఆశ్వయుజము పౌరమాసము ననుసరించి
3. ఆషాఢము, భాద్రపదము, పుష్యము ఇవి గృహారంభమునకు నింద్యములు.

పంచాంగశుద్ధి :

1. గృహారంభమునకు శుభకరమగు తిథులు :

“ద్వితీయా పంచమీ ముఖ్యా తృతీయా షష్ఠికా తథా
సప్తమీ దశమీచైవ ద్వాదశ్యే కాదశీ తథా
త్రయోదశీ పంచదశీ తిథయస్యః శుభావహాః

(వాస్తురత్నాకరము)

అనగా విదియ, తదియ, పంచమి, షష్ఠి, సప్తమీ, ఏకాదశి, ద్వాదశి, త్రయోదశి, పూర్ణిమ - ఈ తిథులు గృహారంభమునకు శుభప్రదము.

2. గృహారంభమునకు శుభప్రదమగు వారములు :

“సౌరేందు జీవ సౌమాన్యాం భార్గవస్యచ వాసరే
సూత్రసౌతాదికం కార్యమిష్టం సమభి వాంఛతా”

(రత్నమాల)

ఆది, సోమ, బుధ, గురు, శుక్ర వారములు గృహారంభమునకు శుభప్రదముని వివరించబడియున్నది. “ఆదిత్య భానువారంతు నర్వేవారాః శుభప్రదాః” అని

గ్రంథారంభము లందు కలదు. కావున ఆది మంగళవారములు తప్ప మిగిలిన వారములన్నియు గృహారంభమునకు శుభప్రదమైనవి. ఆదివారమును రెండవ సక్షముగా గ్రహింపవచ్చును. మంగళవారము నిషిద్ధము.

3. గృహారంభమునకు శుభప్రదమగు నక్షత్రములు :

“ఉత్తరేపిచ రోహిణ్యాం పుష్యే మైత్రే కరద్యయే

ధనిష్ఠా ద్వితయే పౌణ్డే గృహారంభ ప్రశస్యతే”

(జ్యోతిర్నిబంధము)

అనగా ఉత్తర, ఉత్తరాషాఢ, ఉత్తరాభాద్రా, రోహిణి, పుష్యమీ, హస్త, చిత్త, అనూరాధ, ధనిష్ఠా, శతభిషం, రేవతి. ఈ 11 పదునొక్క నక్షత్రములు గృహారంభమునకు మిక్కిలి శుభకరమైనవని భావము. మరియు

చిత్రా శతభిషక్ స్వాతి హస్తః పుష్య పునర్వసు

రోహిణీ రేవతి మూలం శ్రవణోత్తర ఫల్గుణీ

ధనిష్ఠాచోత్తరాషాఢా తథా భాద్రపదోత్తరా

అశ్వినీ మృగశీరేద్వే అనూరాధా తథైవచ

వాస్తుపూజనమే తేషు నక్షత్రేషు కరోతియః

పప్రస్యాతి నరోలక్ష్మీ మితిప్రాహ పరాశరః

(పీయూషధార)

ఈ పై శ్లోకభావము సరళము. కాని యిందు పైనుదహరించిన పదునొక్క నక్షత్రముల యందు పునర్వసు, హస్త, స్వాతి, మూల, శ్రవణం, అశ్వినీ, మృగశిర అను నక్షత్రములు శుభప్రదములుగా చేర్చబడినవి. ఆంధ్రదేశమునందలి పంచాంగకర్తలు ఈ నక్షత్రములను శుభ ప్రదములుగా గ్రహించి గృహారంభ ముహూర్తములు వ్రాయుచుండుట ఆచారము నందున్నది.

4. గృహారంభమునకు నిషిద్ధ యోగములు :

వజ్రము, వ్యాఘ్రము, శూలము, వృతీపాతము, అతిగండము, విష్ణుంభము, గండము, పరిఘ ఈ యేనిమిది యోగములయందు గృహారంభము శుభప్రదము గాదు.

ఈ విధముగా పంచాంగశుద్ధి గల కాలమునందు చంద్రతారా బలయుక్తముగు ముహూర్తమును నిర్ణయించుకొని గృహారంభము చేయవలయును. ఇతరములైన వృషభ కలశ చక్రశుద్ధులు లగ్న బలాబలములు ముహూర్త గ్రంథముల నుండి గ్రహింపగలరు. గ్రంథవిస్తర భీతిని వ్రాయుట విడువబడినది. ఈ గృహారంభమునందు ముఖ్యముగా గ్రహించ వలసియున్న భూసుప్తజ్ఞానము వివరింపబడుచున్నది.

5. భూసుప్త పరిజ్ఞానము :

“మప్రావృత్త అనగా నిద్రావృత్త. భూమి నిద్రావృత్తయందుండగా గృహారంభము చేయుట శుభప్రదము గాదని వాస్తుశాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయము. ఇదియొక సాంకేతిక వైజ్ఞానిక పరమగు నిర్ణయము. ఈ నిర్ణయము సూర్యుని పరముగ చేయబడినది. సూర్యాకర్షణ శక్తికి ప్రత్యేకముగు స్థానముల యందున్న భూమి తన చైతన్యమును కోల్పోగలదని భావము. అట్టి కాలముల యందు గృహారంభము చేయరాదు.

“ప్రద్యోతనా త్పంచనగాంక సూర్యనవేందు షడ్వీంశమితేషుభేషు శేతే మహీనైవ గృహం విధేయం తడాగ వాపీ ఖననం నశస్త్రమ్”
(వాస్తు రత్నాకరం)

అనగా సూర్యోత నక్షత్రము నుండి 5-7-9-12-19-26 నక్షత్రములయందు భూమి నిద్రావృత్తమై బౌండును. భూమి నిద్రావృత్తయందుండగా గృహారంభము చేయరాదు.

ఈ పైమొదలహరించిన నక్షత్రములయందు తప్పనిసరిగా గృహారంభము చేయవలసిన అగత్యము కలిగినప్పుడు

5వ నక్షత్రమునందు మొదటి 4 ఘడియలు

7వ నక్షత్రమునందు మొదటి 8 ఘడియలు

9వ నక్షత్రమునందు మొదటి 5 ఘడియలు

12వ నక్షత్రమునందు మొదటి 3 ఘడియలు

19వ నక్షత్రమునందు మొదటి 6 ఘడియలు

26వ నక్షత్రమునందు మొదటి 7 ఘడియలు

విడిచిపెట్టి మిగిలిన కాలమునందు శుభప్రదమగు లగ్నబలము గల ముహూర్తమునందు గృహారంభము చేయవచ్చును.

గృహారంభమునకు శుభప్రదమగు లగ్న బలాబలములు :

గృహారంభమునకు వృషభం, మిథునం, కన్య, ధనుస్సు, కుంభం, మీనం - ఈ లగ్నములు శుభప్రదములు. సింహ వృశ్చిక లగ్నములు శుభగ్రహ యుక్తములై 3-6-11 స్థానములయందు పాపగ్రహములున్నచో గృహారంభము చేయవచ్చును.

గురుడు మకరరాశి యందున్న కాలమునందు గృహారంభము చేయరాదు. అట్లే శుక్రుడు కన్యారాశియందున్నప్పుడు కూడ గృహారంభము శ్రేష్ఠము కాదు. అంగారకుడు, కృత్తిక, పుష్యమి, మఘ, ఉత్తర, హస్త, మూల, రేవతి నక్షత్రముల యందున్నప్పుడు గృహారంభము చేయరాదు.

శని భరణి, స్వాతి, అమరాధ, జ్యేష్ఠ పూర్వాభద్ర, ఉత్తరాభాద్రల యందున్నప్పుడు కూడ గృహారంభము చేయరాదు. గృహారంభమునకు వృషభచక్రశుద్ధి ముఖ్యముగా గమనింప తగినది. విశ్వకర్మ ఈ వృషభచక్రమును "వాస్తుచక్రం ప్రవక్ష్యామి" అని దీనిని వాస్తుచక్రమని వర్ణించియున్నాడు.

మరియు వాస్తుకర్తరి అవగా సూర్యుడు భరణి నక్షత్రము మూడవ పాదమున ప్రవేశించిన నాటినుండి కృత్తికా సంచార కాలముంతయు అగ్నికర్తరి, మరియు రోహిణి ప్రథమ పాద సంచార కాలముంతయు గృహారంభమునకు నిషేధము. కాని భరణి నక్షత్రమునందు 3-4 పాదములయందున్నప్పుడును రోహిణి ఒకటవ పాదము నందున్నప్పుడును రెండవ పక్షముగా గృహారంభము చేయు ఆచారమున్నది.

పాధారణముగా ఈ కర్తరీ కాలము మే 4వ తేదీనుండి 28వ తేదీవరకు యించుమించుగా ప్రతి సంవత్సరము ఆసన్నమగుచుండును. కాబట్టి పాధారణముగా ఈ కాలము వర్జనీయము.

గురుశుక్ర మూఢములయందు గృహారంభ గృహప్రవేశములు పూర్తిగా నిషేధింప బడినవి. కావున గృహారంభాది శుభకర్మలు చేయరాదు. గురుశుక్రల బాల్యవృద్ధావస్థలు కూడ గమనింపతగినవి.

గృహప్రవేశ విధి

ఈ గృహప్రవేశవిధి గేస్తునకు మిక్కిలి పవిత్రమైన కార్యము. ఈ గృహప్రవేశ విధానమును గూర్చి మయమతము నందు ఒక ప్రత్యేకమగు అధ్యాయమున విపులముగా వర్ణింపబడినది. కాని అందలి ముఖ్యాంశములు మాత్రము ఇందు వివరింపబడుచున్నవి.

“అథ నిష్ఠన్నగృహం ప్రవిశ్య తం
త్వరితం నప్రపిశేత్ నిష్ఠితం
యదినిష్ఠన్న మవేశితం చిరం
సురభూతాది గణాశ్చరం తల్యమ్”

అని మయుడు అధ్యాయ ప్రారంభమునందే వివరించి యున్నాడు. శాస్త్రోక్తముగా గృహ నిర్మాణకార్యము పూర్తి అయిన పిమ్మట యజమానుడు ఒక మమూహార్తమున గృహప్రవేశము చేయవలెను. అట్లు వెనువెంటనే గృహప్రవేశము చేయక చిరకాలము విడిచిపెట్టినచో అందు సుర భూతాది గణములు సంచరించుననియు, ఆ కారణముచేత గృహనిర్మాణము పూర్తి అయిన వెంటనే గృహప్రవేశము చేయవలయుననియు మయుని అభిప్రాయము.

గృహప్రవేశమునకు నిర్ణయించిన మమూహార్తమునకు ఒకరోజు ముందుగా యింటి పనులన్నియు పూర్తి చేసి గోడలకు సున్నపు చిలుకలు వేసి యిల్లంతయు గోమయాదుల చేత అలికి ముగ్గులు పెట్టి పర్యాలంకార శోభితముగా అలంకరించవలయును. ద్వారములకు తలుపు విధిగా అమర్చవలయును. తలుపు అమర్చని యింటియందు ప్రవేశింపరాదు. ఆగ్నేయ మూలయందున్న గదియందు పాఞ్చిలు అమర్చవలయును. యింటికి కుడి పార్శ్వమునందున్న గదియందు శయ్యను అనగా క్రొత్తమంచమును పర్యాలంకార శోభితముగా నలంకరించి యుంచవలయును.

ఇట్లు పర్యాలంకారముగా నలంకరించిన యింటికి, గృహప్రవేశ సమయమునకు గల ముందువాటి పాయంకాలము నందు పంచాంగశుద్ధి గల సమయమున ఆవును, దూడను తీసుకొనినచ్చి ఆంగణము అనగా ముంగిలియందు కట్టవలయును. మామిడితోరణములతో నలంకరింప వలయును. ఆ పిమ్మట బ్రాహ్మణులచేత వేద పారాయణము జరిపించు నిర్వాట్లు చేయవలయును. సంద్యా సమయము కాగానే

పుణ్యస్థల చేత దీపారాధన జరిపించ వలయును.

ఆటుపిమ్మట స్థపతి శుచిర్భూతుడై నిశ్చలమైన మనస్సుతో తెల్లని వస్త్రములు, పుష్పములు, గంధమాల్యాదులు ధరించి ఒక పాత్రయందు పూజాద్రవ్యముల మంచుకొని ఆ యింటియందు ప్రవేశించి ఈశాన్య కోణమున గల గదియందు వాస్తుమండపమును రచించి ఆ భవనమునకు నిర్ణయించిన పదదేవతా విన్యాసము ననుసరించి దేవతాపూజలు జరిపి ఆపిమ్మట మరియొక మండపమును రచించి అందుబాడిత, ఉలి మొదలగు పనిముట్లను ఉంచి మాతవ నస్త్రాదులతో నలంకరించి పూజించి ఇట్లు ప్రార్థించవలయును. నిరుజా, ముదితా, సదనా, ప్రతికా యశసా, మహతాద్భుత, వీర్యయుతా సతతం నిరుపద్రవ కర్మయుతా పృథివీపతి జీవతు కర్మవిధే ధారానిపాతాత్, సలీలప్రకోపాత్ దంష్ట్రానిపాతాత్, పవనప్రకోపాత్ అగ్నేశ్చదాహాత్ ముషితాచ్చ చోరాత్ రక్షం ద్విదం పద్మ శివంచమేస్తు.

ఈ విధముగా ప్రార్థన ముగించి ఆ పరికరములను గ్రహించి ఒకచోటనుంచి బలి ద్రవ్య శేషమును ఈశాన్యకోణమున గల నూతియందు విడిచి సంతుష్ట చేతమ్ముడై తన పరివారముతో స్వగృహమున కేగవలయును.

ఆపిమ్మట మముమూర్త కాలమునకు ముందుగా నవధాన్యములను ద్వారముల యందు ఉంచి ఆ పిమ్మట గృహభర్త

“గృహపతి గృహిణీ సమంగళౌచ
సుజన, సుభృత్య, సుతానుజాధిభిః
స్వభవనం గృహవస్తు సమగ్రకం
ప్రవీశతామనుచింత్య జగత్పతిమ్”

శుచిర్భూతుడై తెల్లని వస్త్రమాల్య గంధాదులు ధరించి ధర్మపత్ని సమేతుడై తెల్లని నూతన్ గూర్చిన మాలను ధరించి -

“గృహపతి పురతో యథా వివాహే
గృహిణీకర గ్రహణం గృహప్రవేశే”

అనగా వివాహ కాలమునందువలె ధర్మపత్ని కరగ్రహణము చేసి, తమకు ముందుగా అనగా పురోభాగమున గోవును, పిమ్మట నీళ్ళబిందెలు ధరించిన ముత్తైదువలును, ఆ పిమ్మట స్థపతియు, ఆ పిమ్మట పురోహితుడును వడుచుచుండ బ్రాహ్మణులు వ్యస్తే వాచకములు పఠించుచుండ మంగళ తూర్వధ్యములు మిన్నముట్టుచుండ చేతమ పూర్ణ

కలశమును ధరించి బంధుమిత్రపుత్రాది సమస్త పరివారము వెన్నంటి వచ్చుచుండ గృహపతి గృహమును సమీపించి ముందుగా గృహప్రదక్షిణ మాచరింపవలెను. ఆ విధముగా ప్రదక్షిణ చేయుకాలమునందు ఈశాన్యము లగాయితు యెనిమిది దిక్కులయందు, వాస్తుపద బాహ్య దేవతలకు వాస్తుబలులు సమర్పించవలెను.

1. ఈశాన్యమున - చరకీ దేవత 2. తూర్పునందు - సర్వస్కంధ 3. ఆగ్నేయమున - విదారికా 4. దక్షిణమున - ఆర్యమదేవత 5. వైఙ్ముతి దిశయందు - పూతనా దేవత 6. పడమరయందు - జ్యంభక దేవత 7. వాయవ్యమున - పాపరాక్షసి 8. ఉత్తరమున - ఫిలిఫించక

ఈ పైని చెప్పిన యెనిమిది దిక్కులయందు ఆయా దేవతల పేరున ఎఱ్ఱని అక్షతలు, టెంకాయలు సమర్పించి పిమ్మట ప్రదక్షిణములు పూర్తిచేసి ఆ తరువాత నిర్ణయించుకొన్న సుమూహార్థమునకు యజమానుడు గృహసంహద్వారమును సమీపించి ఆయా ప్రాంతీయాచార విధులు నిర్వహించిన పిమ్మట గోవును ముందుగా ద్వారము దాటించి ఆ పిమ్మట పూర్ణకుంభములు ధరించిన ముత్తైదువలు ముందు నడువగా యజమానియు ధర్మపత్ని కరగ్రహణము జేసి కుడిపాదము ముందుంచి నూతన గృహప్రవేశము చేయవలయును. దీనికే శాస్త్రములయందు నూతన గృహప్రవేశమని తెలిపియున్నారు.

అట్లు గృహప్రవేశమైన పిమ్మట పాణిద్వారమును దాటి దంపతులిరువురు యింటికి కుడిపార్శ్వమున గల పడకగదియందు ప్రవేశించి సర్వాలంకార శోభితమగు తల్పమునకు వమస్కరించి దానిపై యిరువురు కూర్చుండవలెను.

ఆపిమ్మట యజమానుడు గృహమధ్యగల రంగమును ప్రవేశించి పురోహితుని పురస్కరించుకొని గణపతిని బూజించి ఆ పిమ్మట ఆగ్నేయ మూలయందలి గదియందు అగ్నిద్రవ్యి చేయవలెను. ఆపిమ్మట వాస్తుమంటపారాధన హోమాదులు శాస్త్రోక్తముగా జరిపించి స్థపతిని, బ్రాహ్మణులను, బంధు మిత్రులను తాంబూలాది పత్కారముల చేత సంతుష్టపరచి ఆశీర్వచనమును బొంది పంచభక్ష్య పరమాన్నాదులతో సంతృప్తి పరుపవలయును.

ఈవిధముగా మయుడు గృహప్రవేశవిధి విధానమును వర్ధించి యున్నాడు. ఆధునిక కాలమున ఇట్లు రెండురోజుల కార్యక్రమము ఒకే దినమునకు సవరించుకొనినను, కార్యక్రమము మాత్రము శాస్త్రీయముగా క్రమము తప్పక జరిగించుట శ్రేయస్కరము.

ఈ గృహప్రవేశవిధిని గూర్చి ఒక గమనిక. కొన్ని ప్రాంతములయందు సుముహూర్తమునకు ముందుగా గృహప్రవేశము చేయించి ముహూర్తకాలమునకు అగ్నిప్రతిష్ఠ చేయించుటయో పాఠలో పిడికెడు బియ్యము వేయించుటయో చేయుచున్నారు. ఇది శాస్త్రోక్తమగు గృహప్రవేశవిధి కాజాలదు. విజ్ఞులు గమనింపవలయును.

గృహప్రవేశ యోగ్యకాలము :

గృహారంభమునకు యోగ్యమగు కాలము, గృహప్రవేశమునకు కూడ శుభప్రదమని శాస్త్రవచనము. కాలామృతము ననుసరించి వైశాఖ, జ్యేష్ఠ, మాఘ ఫాల్గుణ మాసములు మాత్రము గృహప్రవేశమునకు మిక్కిలి శుభదాయకములు. జ్యేష్ఠమాసము గృహారంభమునకు నిషిద్ధమైనను గృహప్రవేశమునకు మాత్రము మిక్కిలి శుభదాయకమైనదని శాస్త్రవేత్తల యభిప్రాయము. ఉత్తరాయణము గృహారంభ గృహప్రవేశములకు సర్వసంపత్కరమగు కాలము.

గృహప్రవేశమునకు యోగ్యమగు నక్షత్రములు :

రోహిణి, మృగశిర, ఉత్తర, చిత్త, అనూరాధ, ఉత్తరాషాఢ, ధనిష్ఠ, శతభిషం, ఉత్తరాభాద్ర, రేవతి ఈ 10 నక్షత్రముల యందు గృహప్రవేశము మిక్కిలి శుభప్రదమని కాలామృతకారుని మతము. పుష్యమి మధ్యమఫలప్రదము. కలశచక్రశుద్ధి ముఖ్యము. వృషభచక్ర శుద్ధియు చూడవలయును. వామరవి మొదలగు విషయములు గ్రంథాంతరములందు చూడగలరు. గ్రంథ విస్తరమగుట విడిచి పెట్టబడినవి.

గమనిక : అశ్వని, పునర్వసు, హస్త, స్వాతి, శ్రవణం ఈ 5 నక్షత్రముల యందు గృహప్రవేశము నిషేధింపబడినది. అష్టమశుద్ధిగ్రహబలాబలములు తదితర విషయములు ముహూర్త గ్రంథములయందు పరిశీలింపగలరు. స్వాతి, శ్రవణములు వ్రత్యేకయోగముల యందు చెప్పబడియున్నవి. కావున రెండవ నక్షత్రముగా గ్రహించవచ్చును.

ఫలప్రతి :

కోటిఘ్నం తృణేపుణ్యం మృణ్మయే దశప గుణం

ఇష్టికేశతకోటిఘ్నం శైలేనంతం ఫలం లభేత్

లోకాస్సనుస్తా స్సుఖినో భవంతు

మంగళం మహాత్

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఆయాది సాధన విధి

ఆయాది సాధన గృహాది నిర్మాణ కార్యములయందు ప్రాణతుల్యమని మయుడు విశ్వకర్మ మొదలగు శిల్పశాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయము. ఈ ఆయాది వర్గసాధన విధిని గూర్చి మయుడు-

“ఆయాది సంపదర్థం వృద్ధిం హోనించ యష్టిభిః కుర్యాత్

ఆయవ్యయర్క్షు యోన్యాయుభిః (ర్యంశే) రథతిథిభిశ్చ వరైశ్చ”

(మయమతం 9వ అధ్యాయం 61

పుట)

అని వివరించియున్నాడు. ఈ ఆయాది వర్గము గృహాయజమాని యొక్క జన్మ నామ నక్షత్రములకు తారాబల యుక్తమగునట్లుగా సాధింపవలయును. అట్టి శుభప్రదమగు ఆయాది వర్గముల గృహము యజమానునకు సమస్త పంపదలను ప్రసాదించగలదని మయుని అభిప్రాయము. మయమతము వనుసరించి ఆయాది వర్గమునందు 7 వర్గములు గ్రహింపబడినవి. “అంశము” యెనిమిదవదిగా వికల్పము చెప్పబడినది. మొత్తం యెనిమిది వర్గములు వివరింపబడినవి.

వాస్తువిద్య యందు మనుష్యాలయ చంద్రికయందు గూడ ఆయాది వర్గమునందు యేడు అంశములే చెప్పబడినవి. కాని వీటి సాధనావధ్యతులయందు స్వల్పమగు భేదములున్నవి. మానసారము షడ్వర్గనే ప్రతిపాదించినది. కాని ఆంధ్రదేశమునందు మాత్రము మయుడు ప్రతిపాదించిన యెనిమిది అంశములతో బాటు దిక్పతి 9వదిగా గ్రహించి “నవర్గ”గా వాడుకలో మన్నది. మరియుక విశేషమేమనగా ఈ నవర్గ గణితము కాళిదాస కృతమగు కాలామృత పద్ధతి వనుసరించి గుణింపబడియున్నది. మయమత పద్ధతికిని ఈ కాలామృత పద్ధతికిని స్వల్ప భేదములున్నవి.

శస్త్రములయందు ఈ ఆయాది సాధనకు యితర విషయములందు వలె సాధారణ విధి, విశేషవిధి రెండును చెప్పబడినవి. సాధారణవిధి చేత శుభప్రదమగు ఆయాదికము పిర్తింపని యేడల విశేషవిధి వాశ్రయించి ఆయాదికము సాధింపవలయును. దీనికే

మిశ్రమవిధియని చెప్పవచ్చును. మిశ్రమవిధియనగా భిన్నభిన్న అంశములను విభిన్న పద్ధతులలో సాధింపబడును. ఉదాహరణకు సాధారణవిధియందు ఒకే “పిండమును” ప్రాతిపదికగా గ్రహించి ఆయాదికము సాధింపబడును. విశేషవిధియందు భిన్న భిన్న విషయములు ప్రాతిపదికగా గ్రహించి ఆయాదికము గుణింపబడును.

సాధారణ విధి :

ఆద్యశిల్పముని మయుని అభిప్రాయము ననుసరించి ఆయారి సాధనవిధి ఈ క్రింద పాండుపరచ బడుచున్నది. వాస్తు శాస్త్రవేత్తలు ఈ పద్ధతిని పరిశీలించురు గాక.

మయమతమునందు ఆయారి వర్గసాధనకు ప్రాతిపదిక “పరిధి”. పరిధి అనగా చుట్టు కొలతయని భావము. ఈ పరిధిని ప్రాతిపదికగా గ్రహించి ఈ క్రింది విధముగా ఆయారి వర్గమును సాధింపవలయును.

1. పరిధి $\times 8 \div 12 =$ ధనము
2. పరిధి $\times 9 \div 12 =$ ఋణము
3. పరిధి $\times 9 \div 7 =$ వారము
4. పరిధి $\times 30 \div 15 =$ తిధి
5. పరిధి $\times 8 \div 27 =$ నక్షత్రము
6. పరిధి $\times 3 \div 8 =$ ఆయము (యోని)
7. పరిధి $\times 21 \div 9 =$ అంశము
8. పరిధి $\times 8 \div 120 =$ వయస్సు

ఒక ముఖ్య గమనిక :- మయమతము వాకు అభించిన ప్రతియందు ఆయుర్దాయ సాధనను గూర్చి - “వసుభిర్గుణితే త్రినవాహత్యాఫలం వయః” అని యున్నది. సమస్త వాస్తు గ్రంథముల యందు వయఃపరిమాణము 120గా అంగీకరింపబడి యున్నందున పైఁట్టిక యందు భాగహార సంఖ్య 120గా చూపడమైనది. విజ్ఞులు గమనింప సార్థవ.

విశేషవిధి :

మానసారము, సకలాధికారము, మనుష్యాలయ చంద్రిక మొదలగు గ్రంథముల యందు వివరింపబడియున్న మిశ్రమవిధి ననుసరించి ఈ విశేషవిధి చూపబడుచున్నది.

1. వైశాల్యము $\times 8 \div 12 =$ ధనము

2. పరిధి $\times 9 \div 8 =$ ఋణము

3. పాడవు $\times 3 \div 7 =$ వారము

4. పరిధి లేక పాడవు $\times 9 \div 30 =$ తిధి

5. వైశాల్యము $\times 8 \div 27 =$ నక్షత్రము

6. వైశాల్యము $\div 8 =$ ఆయము

7. పరిధి $\times 27 \div 20 =$ ఆయువు

గమనిక : లబ్ధమును బట్టి గల వయస్సును, దాని అవస్థయు శేషమును బట్టి వర్తమాన అవస్థలో గడచిన వయస్సును తెలియగలరు. అవస్థలనగా బాల్య, యౌవన, కౌమార, ప్రౌఢ, వృద్ధావస్థలు 5.

ఈవిధముగ ధన్య ధన్య విషయములకు ప్రాతిపదికగా గ్రహించి ఆయాది వర్గమును సాధించు పద్ధతులు గలవు. కాబట్టి నిపుణుడగు స్థపతి ఆయా దేశకాల పద్ధతులను సమన్వయ పరచుకొని గృహాయజమానుని జన్మనామ నక్షత్రములకు తారాచల యుక్తముగా గల ఆయాది శుభవర్గమును సాధించి గృహాది విరూణములను సాగింపవలయును. గ్రంథవిస్తర భీతి వివాదాస్పదమగు తదితర విషయములు విడువబడినవి. ఆసక్తి గలవారు ఆయా గ్రంథ పరిశీలన చేయగలరు.

ఆయాది సాధన సమన్వయవిధి

వాస్తుశాస్త్రాభిమానులకు మయుని సిద్ధాంతములన్న మిక్కిలి మక్కువ. ఆంధ్రులకు ముఖ్యముగా గ్రామీణ ప్రాంతములవారికి “మయవాస్తు” అంటే యెవలేవి ఆదరమున్నది. కాని ఆ మయుని సిద్ధాంతములు మన దురదృష్ట నశమున ఆంధ్రప్రాంతమునందు అంతగా ప్రచారమునందు లేవు. ఈ లోపమును పరిపూర్ణము చేయున్నది.

కాళిదాసు రచించిన కాలామృతము, జ్యోతిషగ్రంథములలో సుప్రసిద్ధమగు ప్రామాణిక గ్రంథము. యావద్భారతదేశమునను ఈ గ్రంథము ప్రామాణికమైనదిగా భావించబడుచున్నది. అట్టి కాలామృతము ననుసరించి గుణించి సిద్ధపరచబడిన సువర్ణగృహ వధకములు మిక్కిలి ప్రచారము నందున్నవి. ఇంచుమించుగా ఆంధ్రదేశమునందు చాలా ప్రాంతములయందు ఈ వధకములనే ఉపయోగించుచున్నారు. కాబట్టి ప్రస్తుతము ప్రచారమందున్న గృహవధకములను మయుని సిద్ధాంతములకు అనువుగా యెట్లు సమన్వయ వరచుకొనగలమో వివరించుటయే ఈ ప్రకరణము యొక్క లక్ష్యము.

మయుముని, కాళిదాసు యిరువురి సిద్ధాంతముల యందు సింధుసాధన విషయము భేదించినను, ఆయాది వర్ణసాధనయందు వ్యత్యాసము భేదములు మాత్రమే యున్నవి. ఈ అభిప్రాయ భేదములు యితర గ్రంథములలో యింకను అధికము. ఇట్టి అభిప్రాయభేదములకు కారణము ఒకే లక్ష్యమును సాధించుటకు గణిత శాస్త్రవేత్తలు విభిన్న రీతులు అవలంబించుటయే. కావున మయ కాళిదాసుల మూలసిద్ధాంతములకు భిన్నము లేని విధముగా ఈ క్రింది సూచన సమన్వయ విధి కాగలదు.

కాలామృత పద్ధతితో సాధించిన గృహసువర్ణ పదములు ప్రస్తుతము వాడుకతో నున్నవి కదా! అందుండి గృహయజమానుని జన్మనామ వక్షత్రములకు తారాబల యుక్తమై వర్ణరూఢము చేత యజమానునకు యోగ్యమగు ఆయము గల మరియు ఆయా నిర్మాణ

ష్టలమునకు యోగ్యమగు పరిమాణము గల పదమును గ్రహించి ఆ పదములు పరిధికి అనగా చుట్టుకొలతకు అనువగు రీతిలో పాదపు వెడల్పులను సాధించి గృహనిర్మాణ మొనర్చినచో సమన్వయ విధానము కాగలదు. ఇందు శాస్త్రదూష్యము గాని ఆక్షేపణగాని యుండరాదు. అంతేకాదు శిల్పమునందు మిశ్రమశైలి ననుసరించుట లోకానుభవమే. నాగర, వేసర, ద్రావిడ, గాంధారాది శిల్పశైలులు ఆ శిల్పి యొక్క నిర్మాణకళా కౌశలము ననుసరించి మేళవింపబడి దేశవిదేశములందు ప్రఖ్యాతినొంది యున్నవి. కాబట్టి వాస్తుశాస్త్ర పండితులు స్థపతులు, ఈ సమన్వయ పద్ధతియందలి బౌచిత్యము గ్రహించి ఆచరణలోనికి తేగలందులకు ప్రార్థితులు. ఈ పద్ధతియందు, యజమానునకు ఇష్టమగు పాదపు వెడల్పులను సాధించుట సులభము, మరియు శుభప్రదము కాగలదు.

ఇష్టపదమును పాదపు, వెడల్పుగా విభజించుట :

గృహయజమానునకు నిర్మింపదలచిన యింటికి గర్భము ముందుగా నిర్ణయించుకొని పిమ్మట ఆ గర్భప్రమాణమును రెట్టించి పదము నుండి తీసివేసినచో మిగిలినది అనగా శేషము యింటియొక్క రెండు పాదపులగును. అందు సగము మనకు కావలసిన పాదమగును. ఈ విధముగా ఇష్టపదమునకు పాదపు వెడల్పులు సాధించుట బహు సులభము. దీనికి పెద్దగా గణిత శాస్త్రాభ్యాసము కూడ అవసరము లేదు. ఉదాహరణ గమనింపుడు.

ఇష్టపదము - 30

హస్తము - పాతకుల సులభగ్రాహ్యముగా నుండుటకు హస్తమనగా 36 బ్రిటీషు అంగుళ ప్రమాణముగల బ్రిటీషుమానము "గజము" గ్రహింపబడినది. దీనికే ధనుర్ముష్టియని పేరు.

గృహనిర్మాణ స్థలమునకు యోగ్యమైన యజమానునకు అనువైన గర్భప్రమాణము 21 హస్తములు అని భావింపుడు. దీనికి రెట్టింపు అనగా 4 ఇంటు 2 = 8 హస్తములు అయినది. మనము గ్రహించిన పదము 39. దీనిని పరిధిగా భావించి 39నుండి 8 తీసివేయగా అనగా రెండు వెడల్పులు తీసివేయగా మిగిలిన శేషము = 31 ఉన్నది. ఈ శేషము యింటియొక్క రెండు పాదపులు, అందు సగము 15 అ. 18 అంగుళములు అగును. అనగా బ్రిటీషు మానములో-

హ - అం

అ - అ

వెడల్పు = 4 - 0

12 - 0 అంగుళములు

పొడవు = 15 - 8

46 - 6 అంగుళములు

ఈ పై విధముగా సమన్వయమును సాధించిన కొన్ని పదములు అనుబంధముగ చేర్చబడుచున్నవి. సులభతరము శాస్త్రబద్ధము అగు ఈ పదములు కొన్ని పాదపు వెడల్పులను విభజించి వ్రాయబడుచున్నవి. ఈ విధానమును వాస్తుశాస్త్రాభిమానులెల్లరు ఉపయోగించి మయుని పిడ్డాంతముల యందలి ఔచిత్యమును ఔన్నత్యమును దర్శింతురు గాక !

త్రిపుర పురత్రయ రచనా యత్నకరయోః కర్మచాతురీ జాతా
శిల్పవరంతీం దనుజైరర్చిత చరణం మయంమయం వందే
లోకాస్సమస్తా స్సుఖిన్ భవంతు

మంగళం మహల్

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

అనుబంధము

ప్రస్తుతము ఆంధ్రదేశమునందలి వాస్తుసిద్ధాంతములచే వినియోగింపబడుచున్న కొన్ని సువర్ణ గృహగణిత పదములకు మయమతము ననుసరించి చుట్టుకొలతకు పరిచేయబడిన గృహగర్భ ప్రమాణములు.

గమనిక : ఈ కొలతలు 36 అంగుళముల “ధనుర్మష్టి” అను పాస్త్రమునకు అనగా బ్రిటీషు గజముననుసరించి అడుగులు అంగుళములలో చూపబడినవి.

1.

83/4 పిండము 20-27

రోహిణి

సింహాయము

వెడల్పు

పొడవు

అ . అం.

అ . అం.

9 - 0

22 - 1 1/2

9 - 3

21 - 10 1/2

9 - 6

21 - 7 1/2

9 - 9

21 - 4 1/2

10 - 0

21 - 1 1/2

2.

21 పిండము

ఆరుద్ర

వృషభాయము

వెడల్పు

పొడవు

అ . అం.

అ . అం

9 - 0	22 - 6
9 - 3	22 - 3
9 - 6	22 - 0
9 - 9	21 - 9
10 - 0	21 - 6

3. 49/2 పిండము 24 - 18

పునర్వసు	వృషభాయము
వెడల్పు	పొడవు
అ . అం.	అ . అం
9 - 0	27 - 9
9 - 3	27 - 6
9 - 6	27 - 3
9 - 9	27 - 0
10 - 0	26 - 9

4 25 పిండము

పుబ్బ	ధ్వజాయము
వెడల్పు	పొడవు
అ . అం.	అ . అం
9 - 0	28 - 6
9 - 3	28 - 3
9 - 6	28 - 0
9 - 9	27 - 9
10 - 0	27 - 6

5

139/4 పిండము 34 - 27

పుష్కమి

ధ్వజాయము

వెడల్పు

పాడవు

అ . అం.

అ . అం

9 - 0

43 - 1 1/2

9 - 3

42 - 10 1/2

9 - 6

42 - 7 1/2

9 - 9

42 - 4 1/2

10 - 0

42 - 1 1/2

10 - 3

41 - 10 1/2

10 - 6

41 - 7 1/2

6

35 పిండము

మఘ

సింహాయము

వెడల్పు

పాడవు

అ . అం.

అ . అం

9 - 0

43 - 6

9 - 3

43 - 3

9 - 6

43 - 0

9 - 9

42 - 9

10 - 0

42 - 6

10 - 3

42 - 3

10 - 6

42 - 0

7

37 పిండము

ఉత్తరాభాద్ర	వృషభాయము
వెడల్పు	పొడవు
అ . అం.	అ . అం
9 - 0	46- 6
9 - 3	46- 3
9 - 6	46 - 0
9 - 9	45 - 9
10 - 0	45 - 6
10 - 3	45 - 3
10 - 6	45 - 0
10 - 9	44 - 9
11 - 0	44 - 6
11 - 3	44 - 3
11 - 6	44 - 0
11 - 9	43 - 9
12 - 0	43 - 6

8

297/8 పిండము 37 - 4 1/2

రేవతి	గజాయము
వెడల్పు	పొడవు
అ . అం.	అ . అం
9 - 0	46- 8 1/4
9 - 3	46- 5 1/4
9 - 6	46 - 2 1/4

9 - 9	45 - 11 1/4
10 - 0	45 - 8 1/4
10 - 3	45 - 5 1/4
10 - 6	45 - 2 1/4
10 - 9	44 - 11 1/4
11 - 0	44 - 8 1/4
11 - 3	44 - 5 1/4
11 - 6	44 - 2 1/4
11 - 9	43 - 11 1/4
12 - 0	43 - 8 1/4

9 335/9 పిండము 37 - 8

అశ్వని వెడల్పు అ . అం.	గజాయము పాడవు అ . అం
9 - 0	46- 10
9 - 3	46- 7
9 - 6	46 - 4
9 - 9	46 - 1
10 - 0	45 - 10
10 - 3	45 - 7
10 - 6	45 - 4
10 - 9	45 - 1
11 - 0	44 - 10
11 - 3	44 - 7
11 - 6	44 - 4
11 - 9	44 - 1
12 - 0	43 - 10

Acc. No.
25812

690
VEE

రు-80-0